

Havada Bulut

Ayfer Tunç

Şubat 2003

Yayına Hazırlayan: Murat Gülsoy

Tasarım: Faruk Ulay

Tasarım Uygulama: Murat Gülsoy

© 2003 altkitap ve Ayfer Tunç

Yapıtın tüm yayın hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

www.altkitap.com

editor@altkitap.com

Yazar Hakkında

Ayfer Tunç 1964'te Adapazarı'nda doğdu. İstanbul Erenköy Kız Lisesi'ni ve İÜ Siyasal Bilgiler Fakültesi'ni bitirdi. Edebiyat üzerine ilk yazısını 1983'de Edebiyat 81 dergisinde yayımladı. 1989 yılında Cumhuriyet gazetesinin düzenlediği Yunus Nadi Öykü Armağanı'na katıldı, Saklı adlı öyküsüyle birincilik ödülü kazandı. Aynı yıl ilk hikâye kitabı olan Saklı Cem Yayınevi tarafından yayımlandı. 1989 yılında gazeteciliğe başladı. Sokak dergisinde, Güneş ve Yeni Yüzyıl gazetelerinde çalıştı. 1992 yılında ilk romanı Kapak Kızı Simavi Yayınları tarafından yayımlandı. 1995 yılında Oya Ayman'la birlikte yaptığı bir gazetecilik çalışması olan İkiyüzlü Cinsellik adlı araştırma kitabı Altın Kitaplardan çıktı. 1996'da Mağara Arkadaşları, 2000'de Aziz Bey Hadisesi adlı öykü kitapları da Yapı Kredi Yayınları tarafından yayımlandı. 2001 yılında, 70.li yıllardaki hayatımızı anlattığı, ilgi gören kitabı Bir Maniniz Yoksa Annemler Size Gelecek, önce altKitap.ta ardından Yapı Kredi Yayınları tarafından yayımlandı. 2002 yılında .Ömür Diyorlar Buna. adlı kitabı yine altkitap.ta yayınlandı. Tunç, 94.9 Açık Radyo.da yayınlanan Ubor-Metenga adlı bir edebiyat programının yapımcıları arasında. Kitaplık ve Hayalet Gemi dergilerinde yazmayı sürdürüyor.

ÖNSÖZ

Sait Faik.le Tanışma

Ayfer Tunç

İlkokuldaydım. Milliyet Yayınları'nın yayımladığı, (her vesile ile sözünü ettiğim) mavi şömizli, küçük boy çocuk kitaplarını okumayı çok seviyordum. Bu kitaplardan biri Türk Hikâyeleri Antolojisiydi. (Adı, En Güzel Türk Hikâyeleri Antolojisi de olabilir, emin değilim.) Refik Halid Karay'ın "Eskici"sini, Orhan Kemal'in "Çikolata"sını, Tarık Buğra'nın "Oğlumuz"unu ve Reşat Nuri Güntekin'in "Kirazlar"ını bu kitapta okumuştum. (Hatta "Kirazlar" ile "Oğlumuz"u hep karıştırmış olduğumu, hikâyenin sonu beni üzdüğü için Reşat Nuri yerine Tarık Buğra'ya kızdığımı yıllar sonra fark ettim.)

Sömestr tatilinde bir hikâye okuyup ne anladığımızı yazmamız istenmişti. Bilinen ilkokul Türkçe müfredat soruları: Bu hikâyenin ana fikri nedir, yazar burada ne anlatmak istemektedir? Ben de bu kitaptan bir hikâye seçtim. Sait Faik Abasıyanık'tan "Stelyanos Hrisopulos Gemisi".

Hikâyenin adını uzun uzun hecelediğimi, sonra birkaç gün boyunca, evde Stelyanos Hrisopulos-Stelyanos Hrisopulos diye diye dolaştığımı hatırlıyorum. Bir tür tekerleme olmuştu bu benim için: Stelyanos Hrisopulos! Azınlıklara duyduğum sevgi dolu ilginin bu hikâye ile

başladığından eminim. Sait Faik'in anlattığı Rumlar, Ermeniler, Yahudiler ve diğerlerinin varlığının nasıl bir zenginliğe işaret ettiğini ilk onun yazdıklarını okuyunca fark ettim. Beni Sait Faik'e çeken bir başka unsur da "memleketlim" oluşuydu. O da Adapazarı'nda doğmuştu, ben de. Bir çocuk için bu çok önemlidir, başka türlü bir bağlılık duyarsınız o yazara karşı. Şehrinizin sokaklarında dolaşırken acaba buradan geçmiş midir, acaba şu sinemada film seyretmiş midir, acaba şu dondurmacıdan dondurma almış mıdır diye merak edersiniz. Aynı şehirden olmak o yazarı daha Önsöz - Ayfer Tunç i sahici kılar gözünüzde, o yazarın soyut bir kişi, bir rüya olmadığını, gerçek ve yaşamış bir insan olduğunu, bir insan olduğunu derinden hissedersiniz, hele sözü edilen küçük, küçücük bir şehirse. Gerçi onun hikâyelerini okurken hafif bir burukluk duymuyor değildim, çünkü onun Adapazarlı'dan çok Burgazadalı olduğunu hissediyordum. Yine de doğum yerinin benim doğduğum şehir olması beni ona başka türlü bağlıyordu.

Ortaokulda, lisede müfredat gereği ara ara okuduğum, yaz tatillerinde ve canım edebiyatın tadına varmak, bir hikayenin ince dokusunda eriyip gitmek istediğinde hiç düşünmeksizin elime aldığım kitaplar yine onun kitaplarıydı.

Okurun sorumluluğu kişiseldir. Ama okuduğunuz yazardan bir "şey" yapmak gerektiğinde sorumluluk kişisel, basit bir mesele olmaktan çıkar, öyle ağırlaşır ki, kimi zaman taşınmaz. TRT Edebiyat Uyarlamaları kapsamında Sait Faik öykülerinden bir senaryo yazmamı istediğinde iki duygunun içinde çalkalandım. Biri sevinçle karışık bir onur, diğeri korku. Açık, net, gözle görülür bir korku. Altında kalırım korkusu. Ama bazen korkmak iyidir. Havada Bulut adlı senaryo bu büyük korkunun gölgesinde doğdu.

Korkuyorum, hâlâ. Ama Sait Faik, benim okuduğum, okuduğum kadarıyla tanıdığım, anladığım, sevdiğim, hayran olduğum, insanı seven, insanı anlayan Sait Faik hatalarımı bağışlayacaktır. Eminim.

Havada Bulut

Yapıt: Sait Faik Abasıyanık
Uyarlama-senaryo: Ayfer Tunç
Yönetmen: Tarık Alpagut
Yapımcı: Kemal Bendeş
Yardımcı Yönetmen: Levent Açıkkelli
Görüntü Yönetmeni: Sabri Savcı
Sanat Yönetmeni: Meral Özen
Müzik: Derya Köroğlu
Diyalekt Uzmanı: Kosta Kortidis

Oyuncular:

Köpekli Adam (KA) - Nihat Ileri
Seher - Nilüfer Açıkkalın
Bayram - Levent Ülgen
Zülfikâr - Ahmet Saraçoğlu
Ayşe - Songül Öden
Yorgiya - Özgü Namal
Marika - Nur Sürer
Gülizar - Güven Hokna
Hayri - Mehmet Atay
Postacı - Yaşar Güner
Kamil Ağa - Baykal Saran
Tespikli Adam - Erol Kardeseçi
Stelyo - Alpay İzbırak
Papaz Efendi - Levent Öktem
Madam Todori - Ayla Algan
Bacakları Olmayan Adam - Çetin Azer Aras
Tahir - Mustafa Uzunyılmaz
Necip - Ozan Güven
Kenan - Burak Altay
Yunus - Erdal Tosun
Katina - Hülye Gülşen Irmak
Sofiya - Anta Toros
Karidesçi - Misak Toros
Istepan - Metin Karadeniz
Kadir - Şerif Erol
Projektörcü - Rıza Sönmez
Demir Kaptan - Ali Sirmen
Hristo - Rüştü Asyalı
Yüzüklü Adam - Altan Erkekli

JENERİK ÖNÜ

1. ÇEŞME BAŞI/DIŞ/GÜN

1930'lu yıllar. Dolapdere'de, bir mahalle çeşmesinde bir grup çingene kadın sıraya girmiştir. Kendi aralarında tartıştıklarını görürüz. Ne dedikleri anlaşılmaz. Beş-altı yaşındaki Küçük Yorgiya elinde boş kovayla, kendinden emin bir yüzle yürür. Büyümüş de küçülmüş gibidir. Biz Yorgiya'yı görürüz. (Senaryodaki Rum kadınlar ve erkekler hafif kırık bir Rum ağzıyla konuşurlar.) Yorgiya elinde kovasıyla sıraya yaklaşır. Kadın aşağıdaki cümleleri söyler ama tamamını duymamız veya anlamamız şart değildir.

1.Kadın - Ah anam, küçük Yorgiya, boyundan büyük kovayla suya mı geldin?

Yorgiya kadınları izler. Kovası dolmuştur, şaşkın bakar, diğer kadınlar iki kadını ayırmaya çalışırken biz Yorgiya'ya odaklanırsak. Kadınlar tartışmanın dozunu arttırırlar. Ortalıkta bir karmaşa yaşanır, Yorgiya kovasını alır, sıradan çıkar, durup saç saça baş başa kavga eden kadınları izler. Yorgiya'nın kovasını görürüz. Gökteki bulut kovaya yansır.

Yorgiya hayret içinde kovasına bakar.

Yüzünde bariz bir sevinç vardır.

Yorgiya - Bulut! Bulut!

Kadınlar kavgaya devam ederlerken

Yorgiya kovasını ciddiyetle taşır.

2. YORGIYA'NIN SOKAĞI/DIŞ/GÜN

Yorgiya elinde kovayla sokağa girer.

Yorgiya - (Seslenir) Anneee! Anneee!

Bir kömür yığınının önünde oturan

40 yaşlarında zengin görünümlü

kömürcü Hristo Yorgiya'ya seslenir.

Hristo - Ne oldu gene kara kız?

Yorgiya - Hiçbir şey olmadı. (Duraksar) Götürüyorum.

Hristo - Neyi götürüyorsun? Suyu mu?

Yorgiya yorulmuştur. Durur,

kovasına dikkatle bakar.

Yorgiya - Havadaki bulutu kovama doldurdum, götürüyorum.

Hristo - Ne bulutu?

Yorgiya bir daha buluta bakar, çok sevinçlidir.

Yorgiya - Basbayağı bulut. Yusuvarlak, bembeyaz bir bulut!

Hristo anlar, alaycı güler.

Hristo - Sizin evden içeriye o bulut giremez ki a kara kız!

Yorgiya - Girer! Görürsün bak! Girecek!

Yorgiya Hristo'ya hırslanmış yürür,

Hristo arkasından güler.

3. YORGIYA'NIN EVİNİN ÖNÜ/DIŞ/GÜN

Yorgiya kovayla evin önüne gelir,
durur, kovayı yere bırakıp bakar, bulut
başka bir biçim almıştır, ama vardır.
Yorgiya - Anneee!
Yorgiya içeri girer.

4. YORGIYA EV-MERDİVEN BOŞLUĞU/IÇ/GÜN

Yorgiya'nın evi berbat, eski bir Tarlabası
apartmanının giriş kattaki dairesidir.
Yorgiya'nın anası (Marika) kapıya çıkar.
Senaryonun sonraki bölümlerine göre
on beş yaş daha gençtir.
Marika - Ne var?
Yorgiya - Bulut getirdim anne, bulut!
Marika - Ne bulutu? Hani, nerede?
Yorgiya - İşte, kovamda!
Ikisi birden kovaya bakarlar. Kovada
bulut mulut yok, simsiyah bir su.
Apartmanın otomat ışığı söner.
Ortalık kararır.
Marika - Ah Yorgiyamu! Ah! Sen çok hülyalı bir kız
olacaksın.

JENERİK

5. ADA/GENEL/GÜN

Burgazada'yı uzaktan görürüz. Mevsim
tüm senaryo boyunca ilkbahar-yaz
arasında. Dördüncü bölümün sonu
sonbaharda geçer.

6. ADADA ÇAMLIK/DIŞ/GÜN

Çamların arasından denizin ve uzaklarda
İstanbul'un görüldüğü bir alan. Senaryo
boyunca KA olarak anılacak olan Köpekli
Adam kağıdın ilk sayfasına yazmaya başlar.
Yazdıklarını alçak sesle okumaktadır.
Köpeği yazdıklarında tarif ettiği gibidir.
KA - Yanında köpeği ile beraber denize nazır

oturmuştu. Köpek arka ayakları üstüne çökmüş, ön ayakları dimdik, heykel gibi, burnu ıslak, soğuk... Köpekli Adam aynaya baktığı zaman yüzünde gördüğü çizgilerin yaşlanmaktan değil, güneşe bakmaktan olduğunu köpeğine söylemiştir. Bir köpeğe söylenmiş lakırdıyı komşulardan hiçbiri işitmemiştir denilebilir mi?

7. MAHALLE KAHVESİ/DIŞ/GÜN

Senaryonun ana mekanlarından biri olan Mahalle Kahvesi iskeleyi gören bir yerdedir, önünde masalar bulunur, içerisi eski zaman kahvelerindedir. Yüksekte bir radyo, arkada bir ocak bulunur. Masalar ve iskeleler tahtadır. Senaryo boyunca zaman 1940'ların sonu ya da 50'lerin başıdır. II. Dünya savaşı bitmiştir. Ön tarafta birkaç masa vardır. Postacı bu masalardan birine oturmuş, etrafındakilere bir şeyler anlatır. Etrafındakiler Arabacı Kamil Ağa, Tespihli Adam ve balıkçılarıdır. Kahveci (Zülfikar) içeri girip çıkıp durur, çırak masalara çay taşır. Postacı 50 yaşlarında, şişmanca, üniformalı bir adam. Bilge bir edası var. Afili laflar ediyor. Hayata bağlı, neşeli bir adam izlenimi uyandırıyor. Zaten adada herkes onu dinlemekten hoşlanıyor. Postacı - Dostumdur dostum olmasına, amma, tuhaf adam birader! Dün mektup götürdüm, baktım sokak kapısı aralık. İçerden sesler geliyor. Kulak kabarttım. Kim var içerde de kimle konuşuyor bu adam? Başımı uzattım selamünaleyküm diyeceğim, bir de baktım, almış köpeği karşısına...

8. ADADA ÇAMLIK/DIŞ/GÜN

Ka defterine yazmaya devam eder, köpeği yan yatmış, başını Ka'nın dizine dayamış uyuklamaktadır. Görüntünün üstüne postacının sözleri düşer. Postacı - (Ses) Köpekle konuşuyor. Nimet çarpsın köpekle konuşuyor! Köpek de dinlemiyor mu? Sen diyor köpeğe, diyeceksin ki, hayatında çok güldün de bu gözlerinin kenarındaki çizgiler ondan. Hayır azizim diyor. Ben hiç gülmedim demem, güldüm. Ama şöyle içten, şöyle candan gülmedim. (Soluklanır) Diyor. Köpeğe!

9. MAHALLE KAHVESİ/DIŞ/GÜN

Postacı anlattıklarının etkisini yüzlerden okumaya çalışır.

Tespikli adam - Eee?

Postacı - Ne ee'si?

Tespikli adam - Başka ne diyor yani?

Postacı - Dilim damağım kurudu, şuradan bir gazozcuk bari açtırıverin.

Zülfikar gülümser. Çırağa seslenir.

Zülfikar - Getir oğlum bir soğuk gazoz.

Kamil ağa - Sen şimdi bizimki köpekle konuşuyor diyorsun öyle mi?

Çırak gazoz getirir. Postacı büyük bir yudum içer.

Postacı - Ohhh! Canınıza değsin. Öyle, basbayağı konuşuyor.

Tespikli adam - Demek çizgiler gülmekten değilmiş... Nedenmiş?

Postacı - Güneşe bakmaktanmış.

10. ADADA ÇAMLIK/DIŞ/GÜN

KA yere uzanır, yüzünü güneşe verir, yatan köpeği başını kaldırır, bir an ona bakar, tekrar yatar.

11. MAHALLE KAHVESİ/DIŞ/GÜN

Aynı kişiler güneşe bakarlar, sonra gözlerini kırpıştırırlar. Postacı gazozundan içer.

Postacı - Ohhh!

Tespikli adam - Doğru demiş...

12. KAHVEYE GİDEN YOL/DIŞ/GÜN

Stelyanos (Stelyo-Trifon'un dedesi, 65-70 yaşlarında dinç bir ihtiyardır. Yoksuldur.) ve Trifon yürürler. Dedenin elinde içinde sebze meyva olan bir file vardır. Trifon 9-10 yaşlarında, çelimsiz bir oğlandır.

Elinde üzerindeki göremediğimiz bir gazete kesigi vardır. Dede torun kahveye doğru yürürler. Trifon elindeki gazete kesigini sallamaktadır.

Trifon - Bu sefer evvelki gibi olmayacak dede. Kocaman olacak. Akıntı gibi gidecek.

Sen balıkta göreceksin aaa, bu Trifon'un gemisi değil mi diyeceksin.

Stelyo - Hadi bakalım, inşallah... Adını ne koyacaksınız?

Trifon - Stelyanos Hrisopulos.

Stelyo - (Güler) Vaaay, dedenin adını koyacaksınız ha?

Dede torun kahveye doğru yürürler.

13. MAHALLE KAHVESİ/DIŞ/GÜN

Postacı gazozunu bitirir, Zülfikar Stelyo ve Trifon'u görür. Stelyo kahvedekilerle selamlaşır.

Zülfikar - (Seslenir) Pazar ola Stelyo baba. Aşağıdan mı?

Stelyo - Zerzevat aldım biraz. Meyva gelmiş..

Zülfikar - Gel soluklan azıcık, taze çayım var.

Trifon - Yok, biz eve gidiyoruz, gemi yapıcız.

Postacı - Gene mi gemi kerata? Bu kaçınıcı oğlum? (güler)

Stelyo - Hadi eyvallah. Daha ağırları tamir edeceğim.

Stelyo ile Trifon uzaklaşır. Postacı arkalarından acıma ve şefkatle bakar.

Postacı - Kahpe felek be. Kahpe felek! Şu yaşta adamın haline bak. Daha ağırları tamir edecek, sabahın köründe balığa çıkacak da, üç beş kuruş kazanacak... Çocuğun da kemikleri sayılıyor fakirlikten...

Tespimli Adam-Anası babası yok mu bu çocuğun?

Zülfikar - Yok. Babası üç dört kış evvel rüzgara yakalandı, kayığı battı, bizim balıkçılar zor kurtardılar. Ama arkasından bir zatürree, devirdi dağ gibi adamı.

Postacı - Yaa, on günde mum gibi eridiydi, gözümüzün önünde.

Tespimli adam - Anası ne oldu peki?

Postacı - Kahrından verem oldu... kocası ölünce.

Kamil ağa kalkmaya hazırlanır.

Kamil Ağa - Çok çekti fakir. Toprağı bol olsun.

Postacı - Eee, bu kavanoz dipli dünyada hastalık illeti de gelip fakirin gırtlığına yapıyor.

Zülfikar - Hayrola Kamil ağa? Taze çay geliyor?

Kamil ağa - Atların vakti geldi aslanım. Bana müsaade.

Diğerleri - Güle güle...

Kamil ağa kahveden çıkarken

Konstantin'le karşılaşır. Konstantin

45 yaşlarında, iri yapılı, hatta şişmanca denebilecek, güleç yüzlü bir adam.

Kamil ağa - Erkencisin Konstantin. Hayrola?

Konstantin - Hava çok sıcaktır be Kamil ağa. Dükkanı bıraktım çırağa...

Kamil ağa - Daha dur oğlum ne sıcak, yaz gelince ne yapıcan?

Kamil ağa uzaklaşır, Konstantin kahveye girer.

Konstantin - Merhaba beyler.

Zülfikar - Eyvallah.

Konstantin havada uçan bir kuş sürüsüne dikkatle ve hatta iştahla bakar. Gözleriyle kuşları takip eder. İleride kuşları vururken ve vahşice yerken göreceğimiz adamdır.

Konstantin - Bizim pilavlıklar geldi...

Konstantin vahşi bir şekilde güler.

14. ADA ISKELESİ/DIŞ/GÜN

Vapur iskeleye yanaşmıştır. Projektörcü 35 yaşlarında, hayat dolu, hafif "şair" bir adamdır. Ağzında sigara, vapurdan iner. Vapurdan lüks koltuklar indirilmektedir. Üç

hamal çarpma, dikkat et, ağır ha, gibi nidalarla bir koltuk takımını at arabasına yüklerlerken projektörcü izler, kendi kendine alaycı ve öfkeli bir sesle söylenir. Projektörcü - Mühendis Ahmet Beyefendi Hazretleri yeni yaptıkları malikanelerini tefriş ediyorlar! Taşının enayiler. Taşının hazretin kıymetli koltuklarını! Kışınız bir gün olsun böyle bir koltuğa değecek mi acaba... Projektörcü tükürür, hafif hırslı bir edayla yürür.

15. KAMIL AĞANIN EVİNİN ÖNÜ/DIŞ/GÜN

Kamil ağanın küçük evinin önü.

Ahırın girişini görürüz, kapının önünde atları çözülmüş bir araba vardır. Kamil Ağanın kızı Ayşe elinde süpürge merdivenleri hırsla süpürür, içeri girer.

16. KAMIL AĞANIN EVI-OTURMA ODASI/DIŞ/GÜN

23-24 yaşlarında bir genç olan Kenan, -Kamil ağanın oğlu- içerdedir, kardeşi Ayşe girer. Kenan tiril tiril bir gömlek giyer, ilikler. Altında dar bir pantolon vardır. Ayşe basit bir elbise giymiştir. 18-19 yaşlarındadır, güzelcedir, çok mutsuz ve öfkeli görünmektedir. Bir minderi hırsla vurarak düzeltir.

Ayşe - Ooo, pek şıksınız Kenan bey, İstanbul'a mı gene?

Kenan cevap vermez, duvarda asılı aynada saçlarını tarar. Ayşe hırsla camın önüne oturur. Başının yemenisini çözer, hırsla yeniden bağlar.

Ayşe - Oof of!

Kenan - (Alaycı şarkı mırıldanır) Bir of çeksem karşiki dağlar yıkılır...

Ayşe - Bıktım usandım hayatımdan! Sabahtan beri ahırı temizliyorum!

Kenan gene cevap vermez.

Ayşe - Abi! Beni de götür İstanbul'a. Hem öyle bir götür ki, bir daha da burayı gözüm görmesin!

Kenan - Az kaldı, az... Kurtaracam seni merak etme.

Ayşe'nin yüzünde bir ümit.

Ayşe - Kurtaracak mısınız? Sahiden mi?

Kenan - Hee, sahiden kurtaracam. Hanımlar gibi yaşayacaksın yakında, üzülme.

Ayşe - Nasıl? Ne zaman? Ne zaman kurtulacam bu hayattan?

Kenan cevap vermez.

Ayşe - O arkadaşınla mı buluşacaksın gene?

Kenan sigara paketini çorabına koyar.

Yüzünde manidar bir gülüş belirir.

Kenan - Kimi soruyorsun? Necip'i mi?

Ayşe - Necip miydi adı?

Kenan - Bilmiyormuş gibi yapma kızım, yemezler. Herife bir günde yangın olduğunu görmedim mi?

Ayşe - Ne yangını be? O bana yangın oldu asıl.

Kenan - Hadi hadi.. O gün ağzına düşüyordun Necip'in.

Ayşe Necip'i tanıdığı günü hatırlar.

Ayşe - Ne güzel bir gündü... Gezdik.. tozduk.. Kendimi adalı zenginlerin kızları gibi hissettim.

Kenan - Eee, senin de güzellikte onlardan aşığı kalır yerin yok.

Ayşe kalkar odadaki aynanın önüne gider, kendine bakar. Yemenisini çıkarır, saçlarını açar.

Ayşe - Ama, kader işte! Onlar zengin kızları, ben Arabacı
Kamil Ağanın kızıyım!

17. KAMIL AĞANIN AHIRI/İÇ GÜN

İçerde iki at vardır. Kamil ağa atın başını okşar, Önlerindeki kovaları değiştirir. Elinde bir kovayla ahırdan çıkar.

18. KAMIL AĞANIN EVİNİN ÖNÜ/DIŞ/GÜN

Kenan evin kapısından çıkar. Kamil ağa elinde kovayla ahırdan çıkarken Kenan'ı görür. Kenan tam bahçeden çıkmak üzeredir.

Kamil ağa - Kenan? Neredesin oğlum sen? Bağırıyorum içeriye ses veren yok!

Kenan'ın yüzünde hoşnutsuz bir ifade.

Belli ki hayatından da, adadan da, babasından da nefret ediyor.

Kamil ağa - Hayvanlar kırılmış susuzluktan. Her işe ben mi bakacağım yahu? Bir ayağım çukurda hala koşturuyorum da biriniz demiyorsunuz baba artık köşende otur diye.

Kamil ağa söylenirken Kenan sınırlarına

hakim olmaya çalışır. Babasına döner.

Kamil ağa oğlunun kıyafetini görür.

Kovayı doldurmuştur, Kenan'a uzatır.

Kamil ağa - Ne bu kıyafet böyle, baloya mı gidiyorsun? Hadi sula şu hayvanları. Yanmışlar.

Kenan - İstanbul'a geçiyorum baba, sulayamam.

Kamil ağa oralı olmaz. Ahırın arkasına doğru söylenerek yürür.

Kamil ağa - Yük teknesini başkası taşıdı bugün tepeye. Benim halim yok ki her işe koşturayım. Hadi sula hayvanı.

Kenan - İstanbul'a geçiyorum dedim baba.

Kamil ağa ahırın arkasından bir ot demetiyle çıkar.

Kamil ağa - Yarın geçersin. İstanbul kaçmıyor ya, duruyor orada. Arabanın arka tekerlerine de bir bakıver, çok gıcırdıyor.

Kamil ağa otlarla ahıra girer. Kenan derin bir soluk alır, yumruklarını sıkar, sinirlidir, su dolu kovaya tekme atar. Su dökülür. Sonra kovayı kaldırır, çeşmenin altına atarcasına yerleştirir.

19. BALIKÇI BARINAĞI/DIŞ/GÜN

Stelyo, Tahir ve diğer balıkçılar kendi kayıklarının ya da ağlarının önlerinde otururlar. Tahir'in martısı barınakta belirli bir yere konmuştur. Sonraki sahnelerde de göreceğimiz Tahir'in martısıyla konuşmaları bu bölgede geçecektir. Stelyanos ağ örer. Tahir birkaç küçük balığı martıya atar.

Tahir - Al bakalım ziftlen. Kıymetini bil ha, mis gibi izmarit.

Stelyo - Gene martıyla konuşuyorsun Tahir? Dinliyor seni can kulağıyla? (Güler)

Tahir - Baba sen bari deme şöyle ötekilere uyup da. Hiç değilse gözleri var, insana bakıyor... Duvara anlatmaktan iyidir.

Stelyo - Orası doğrudur.

Tahir - Yemin billah ediyorum bu martı halden anlıyor diye de bana gülüyorlar. Dinliyor baba, nimet kuran çarpsın ki dinliyor.

Stelyo - Ee boşuna kuş beyinli dememişler.

Tahir - Babaa!

Trifon elinde bir tahta parçasıyla gelir.

Trifon - Dede! Dede! bak ne buldum. Omurgasını bundan yapsam olur mu?

Tahir - Gene mi gemi yapıyon Trifon? Hadi bu defa indirirsin suya inşallah. (Sevecen güler)

Barınakta balıkçılar harıl harıl çalışmaktadırlar.

20. ADADA ÇAMLIK/DIŞ/GÜN

Ka defterine yazmayı sürdürmektedir.

Yazdıklarını kısa bir an görürüz.

KA - (fısıldayarak okur, ya da iç ses) Kimsenin yanına sokulmayan, köpeğiyle konuşan bir adamın, benim gibi, senin gibi bir adam oluşuna şaşıtm doğrusu. Şimdi taşıdığım bütün mektupları açmadan açıyorum. İçlerini ezbere biliyorum artık.

Ka defterini kapatır, köpeğinin başını okşar. Oturduğu yerden kalkar, köpeği de kalkar. Yavaş yavaş yürürken köpeğiyle konuşur. Aslında bir anlamda yazmaya devam etmektedir. KA uzaklaşırken sesi de zayıflar.

KA - Ne yalan söyleyeyim, benim aşkım tuhaftır.

Halbuki böyle olmamalı. İnsan yıldırımla vurulmuş gibi aşık olmalı, sonra başarmak için

bir şeyler icat etmeli. Öyle değil mi?

KA'yı takip ederken ada vapurunu görürüz.

21. ADA VAPURU-GÜVERTE/İÇ/GÜN

Ön güvertede adada yüzlerini göreceğimiz kişiler ve Kenan vardır. Kenan tarağını çıkarır, saçlarını tarar, tarağını cebine koyar, etekleri uçuşan, zengin olduğu her halinden belli olan bir kıza bakar, gülümser, kız küçümseyen bir ifadeyle bakar, yüzünü çevirir.

22. ADA VAPURU-KAPTAN KÖŞKÜ/İÇ/GÜN

Daha sonraki bölümlerde de göreceğimiz kaptan 60 yaşlarında dindar görünümlü, aksi suratlı bir adamdır. Projektörcü gelir, elinde bir sandviç vardır.

Projektörcü - Yarısını vereyim mi kaptan? Daha lokma ısırmadım.

Kaptan bir an Projektörcüye bakar, havayı, sonra yaklaşır adamı koklar.

Kaptan - Ulan gene kaşla göz arasında rakı mı yuvarladın?

Projektörcü - Yok be kaptan, valla bir yudum bira içtim.

Kaptan - Hadi ordan! Leş gibi rakı kokuyorsun, çık git, şimdi basıcam kalayı.

Projektörcü - Aaa, kaptan olmuyo ama.

Kaptan - Git, kokutma burayı daha fazla.

Projektörcü - İyi! Geceleri fırtınada yalvaracaksın ama aydınlat şu kayalıkları da bindirmeyelim diye.

Kaptan - Ne yalvaracam be? İşin değil mi? Tabii aydınlatacaksın. Sanki derdin kayalıklar! Ben bilmiyor muyum milletin evini dikizlediğini?

Projektörcünün yüzünde memnun bir gülümseme.

Projektörcü - Yok be kaptan! Ben dikizci miyim? Fener elimden kayıyor.

Kaptan - Yalana da bak! Fener elinden kayıyormuş. Nasıl fenermiş bu da her elinden kayışından elalemin evinin içini gösteriyor? Hadi git, günaha sokma beni.

Projektörcü sandviçinden ısırır.

Projektörcü - Anlaşıldı, senin tadın yok bugün.

Projektörcü çıkarken, sataşır gibi, şakacı...

Projektörcü - Gerçi hangi gün var ki?

23. DENİZ/DIŞ/GÜN

Balıkçılar kayıklarında denize dağılmışlardır. Denizden vapuru görürüz. Projektörcü küpeşteden denize eğilir. Bir sandala doğru seslenir.

Projektörcü - Rasgele!

Balıkçılar ona el sallarlar.

24. ADADA BIR KOY/DIŞ/GÜN

KA yanında köpeği ile ada vapurunu izlemektedir.

25. ISTANBUL-ISKELE/DIŞ/GÜN

Vapur iskeleye yanaşır. Bekleyen yolcular arasında gelecek sahnelerde tanıyacağımız Papaz Efendi de vardır. Kenan vapurdan iner.

26. BEYOĞLU/GENEL GÖRÜNÜM

Beyoğlu tarafındayız. Tarlabası civarında Yorgiya'nın mahallesi. Senaryonun ikinci ana mekanı. Matmazel Todori sokağa girer, Yorgiya'nın evine doğru yürür. Matmazel Todori ise yetmişine yakın, halsiz, ağlamaklı, zayıf, bakımsız bir kadın. Çelimsiz bir edayla yürür. Bacağı Olmayan Dilenci (BOD)'nin önünden geçer. BOD 40 yaşlarında yüzü düzgün, hatta çekici, ama yoksul giyimli bir adam. Bir bacağı yoktur. Koltuk değnekleri yanında, yerde durmaktadır.

27. YORGIYA'NIN SOKAĞI/DIŞ/GÜN

Hafif yokuş bir Tarlabası sokağı.

Karşıdan karşıya gerilmiş iplerde çamaşırlar asılı. Sokaktan ayrıntılar, karışık sesler. BOD Seher'in ve kısmen Yorgiya'nın evini görebileceği bir açıda oturmuştur. ağız mızıkası çalmaktadır. Bir pencere açılır, hareketli bir İstanbul türküsü duyulur.

Todori Yorgiya'nın evine doğru yürümektedir.

Radyo - (Ses) Beyoğlu'nda gezersin, gözlerini süzersin...

Pencereye yaklaşıyoruz, içerde Gülizar'ın türküye eşlik ederek ortalığı topladığı görülür.

Gülizar - Sevdiceğim, yavrucağım... niçin niçin beni üzersin...

Gülizar bir kilimi pencereden sarkıtır ve silkelemeye başlar.

Todori kapının önündedir.

28. YORGIYA'NIN EVI-OTURMA ODASI/IÇ/GÜN

Yorgiya'nın anası Marika ilk sahnede gördüğümüz halinden on beş yaş daha yaşlıdır. Pek güzel bir kadın değil, cazibesinden umut kesmiş, zayıf, yorgun görünümlüdür.

Elbisesinin yakaları açıktır. Pencerenin önünde gömlek katlamaktadır. Gülizar'ın kilimi silkelemesiyle evin içine ve çamaşırlara bir toz bulutu dolar, kilim pencereyi kapattığı için ortalık kararır. Marika hışımla yerinden kalkar.

Marika - Gülizar!

29. YORGIYA'NIN SOKAĞI/DIŞ/GÜN

Marika hışımla başını uzatır, o esnada Todori'yle karşılaşır.

Marika - Napıyosun gene sen a laftan anlamaz karı?

Marika kilimi çekiştirir. Todori Marika'ya seslenir.

Todori - Uyma şuna Marika. Delidir bilirsın, bırak...

Marika - Gülizaaar! (Camdan yukarıya) Kaç kere dedim sana pis kilimlerini başıma silkeleme diye?

Gülizar kilimi silkelemeyi ve türkü söylemeyi sürdürür.

Gülizar - Fıkır fıkır fıkırdama gel bana geeel...

Marika - (Sinirlenir) Kime diyorum ben? Huu Gülizar!

Marika kilimi sertçe çeker. O sırada Todori apartmandan içeri girer.

Gülizar - Ne var cicim? Bir şey mi oldu?

Marika - Daha ne olacak? Sakız gibi çamaşırlarımı mahvettin!

Gülizar - Ayol bunlar mı sakız? Senin sakız dediklerinle ben pabucumu silmem. (Güler)

Marika - Bana bak ağzından çıkanı işit, gelmiyim yanına.

Marika'nın giriş kattaki dairesinin penceresinin önündeki kısacık ipte birkaç çamaşır asılıdır. Marika hışımla toplar. Marika'nın kapısının çalındığını duyarız.

Gülizar - Gel güzelim gel, senden mi korkacağım?

Gülizar kahkaha atarak kilimini toplar,

içeriye girer, hala türküyeye eşlik ettiği duyulmaktadır.

Gülizar - Fıkır fıkır fıkırdama gel bana gel...

30. YORGIYA'NIN EVI-ANTRE-IÇ/GÜN

Marika kapıyı açar, Todori gelmiştir.

Marika - Şeytan diyor çık yukarı, yol şu deli karının üç tel saçını.

Todori - Yedi bela Gülizar'dır o Marika. Gücün yeter? Karı dostunu dövüyor her akşam sabah.

31. YORGIYA'NIN EVI-OTURMA ODASI-IÇ/GÜN

Marika ile Todori içeri girerler.

Marika - Dostuna benzemem ben onun Todori! Kafam

kızdı mı yedi bela Gülizar tanımam. Bana da deligücü Marika derler.

Marika henüz ıslak olan çamaşırları sert hareketlerle silkeler.

Todori - Zavallı adam... Ben acımaktan usandım, o sopa yemekten usanmadı.

Marika - Nesine acırsın. Öyle erkek olur? Yer sopayı gider gine Gülizar'ın eteğine yapışır. Erkektir, yoksam korkuluktur?

Todori oturur, Marika sehpa da duran fincanı alır.

Marika - E hoş geldin?

Todori - Hoşbulduk.

Marika - Kısmete bak. Ben de az evvel fal kapattım. Bakarsın?

Marika fincanı Todori'ye uzatır.

Todori - Bakarım...

Todori fincanı alır, hüzünlenir.

Todori - Kimseler çalmıyor artık kapımı Mari. Eskiden zengin kadınlar kapımda dizilirlerdi. Öyle meşhurdu falım... Şimdi ne oldu bilmem..

Marika Todori'nin kederli haline aldıriş etmez. Todori fincana bakar.

Marika ıslak çamaşırları tekrar pencerenin dışındaki ipe asar.

Todori - Pek karışık... İçin sıkılmış, ne diyeyim istersin?

Marika - Yorgiya'ya kısmet vardır? Onu söyle, yeter. Başka

bir ümidim kalmadı şu canına yandığım dünyada. Dert nah burada, ama derman?

Todori - Bilmem ki... Yorgiya'nın etrafında var bir sürü güzel adam, lakin nikah yok.

Marika - Nasıl yok? Bir aya kalmaz dülgere varacak benim kızım.

Todori - Allah bahtından güldürsün Marikamu, inşallah.

Ama fincanda yok öyle bir şey.

Marika çamaşırları asmıştır, Todori'ye yaklaşır

Marika - Bana bak, sen benim kızım evde kalsın istiyorsun?

Todori - Sen delisin Mari. Yorgiya benim elime doğdu, isterim elbet evlensin iyi bir kısmetle. Seni de yanına alsın, hanımlar gibi yaşatsın. Gün gör bu yaştan sonra...

Marika hayal kurar gibi oturur, gözleri dalar.

Marika - Hakkım değildir? Salon salamanje salonum olsun.

Yağlıboya duvarlar. Ben kırlentlere yaslanayım, elimi sıcak sudan soğuk suya sokmayayım. Mutfakta havagazı... Evde yaşayayım ahırda değil! (Beni evden atamazlar değil mi?) cümlesi Todori'nin fikri sabitidir. Evden söz açılınca yine hatırlamıştır. Yüzü değişir, korkulu bir ifade gelir.

Todori - Beni evden atamazlar değil mi Mari? Atabilirler?

Marika hayallerinden sıyrılır.

Marika - Atamazlar Todorimu, korkma sen.

Todori - Atarlarsa sen beni sokakta bırakmazsın değil mi Mari?

Marika - Bırakmam tabii, hiç bırakırım?

Todori - Duvar dibinde ölmem değil mi Mari? Bakarsın bana değil mi?

Marika bu cümlelerin fikri sabit olduğunu bildiği için aldıriş etmez, kalkar, içeri doğru yürür. Todori'nin yüzünde bariz bir korku vardır.

Todori'nin son cümlesi bir sonraki sokak sahnesinin üstüne düşer.

32. YORGIYA'NIN SOKAĞI/DIŞ/GÜN

Yorgiya'nın penceresini, ardından Gülizar'ın penceresini, ardından Seher'in penceresini görürüz.

Todori - (Ses) Bakarsın bana değil mi Mari...

33. SEHERİN EVI-OTURMA ODASI/IÇ/GÜN

Seher 30 yaşlarında, güzel, dolgun bir kadın. Genç yaşına rağmen görmüş geçirmiş bir edası var. Yorgiya'yı ilk görüşümüz. 20 yaşlarında, cıvıl cıvıl, güzel, ince, zarif bir kız. Ev 1940'larda bir Tarlabası evi. Bir apartmanın üçüncü katı. Yorgiyaların giriş katında

oturdıkları apartmanın karşısında.

Yorgiya'nın üst katında Gülizar oturuyor. Seher'in evi eşya dolu, yaşayan bir ev. Küçük pencereler, cumba. İçerde konsol, ayna, eski tip koltuklar var. Sağda solda kadın eşyaları, bir köşede bir postiş, bir kül tablasının içinde boyuna takılan bir dizi boncuk ve yanında bir bilezik.

Seher ortadaki masanın yanında bir iskemleye oturmuştur, üzerinde ince bir sabahlık vardır. Masada kına malzemesi ve bir el aynası vardır.

Yorgiya Seher'in saçlarına kına yakar.

Yorgiya - (İmrenmiş) Seher abla, öyle güzel ki saçların, kıskanıyorum vallahi.

Seher - Aaa! Kaç kere dedim Yorgiya bana abla deme diye? Alıştırma ağzını öyle.

Yorgiya - E ablamsın. Benden büyüksün... belki on yaş.

Seher - Yok yüz yaş!

Yorgiya - Öyledir? Ben varım yirmimde, sen varsın otuzunda.

Seher masanın üstündeki el aynasını alır, hüzünlü bir yüzle kendine bakar.

Seher - Doğru... (Hüzünlenir) Bugün otuz, yarın kırk. Ben de kendimi hala taze sanıyorum.

Yorgiya - Tazesin elbet. Sendeki güzellik dillere destandır.

Seher derler başka demezler.

Seher - Neye faydası var be Yorgiya? İnsanın talihi güzel olacak, yoksa yüzü güzel olmuş neye yarar?

Yorgiya'nın anası Marika'nın sesi gelir.

Marika - (Ses) Yorgiya!

Seher - Annen çağırıyor gene. Bak bakalım.

Yorgiya - Yapamaz bensiz iki dakika. Rahat huzur yok.

Yorgiya elinde kınayla pencereye çıkar.

Yorgiya - (Seslenir) Ne var gene?

34. YORGIYA'NIN SOKAĞI/DIŞ/GÜN

Marika ile Yorgiya'nın konuşmalarını sokaktan izleriz.

Marika - Hangi cehennemdesin sen? Çabuk gel eve.

Yorgiya - Seher'in saçlarına kına yakıyorum. Gelemem.

35. SEHERİN EVİ-OTURMA ODASI/IÇ/GÜN

Seher Yorgiya'nın abla demediğini fark eder, memnun gülümser, pencereye çıkar.

36. YORGIYA'NIN SOKAĞI/DIŞ/GÜN

Manav Bayram sokağın bir köşesinde sigara içer, Seher'in penceresine bakar.

Göz göze gelirler, Seher gözünü kaçırır.

Bacakları Olmayan Dilenci'yi bir kez daha görürüz. Bayram'la aralarında birkaç adım vardır.

Seher - Birazdan gelir Mari, saçımı kınalıyor. Ne yapacaktın Yorgiya'yı?

Mari - Balık pazarına gönderecektim, balık alsın gelsin.

Seher ile Yorgiya Bayram'a bakarak gülüşürler. Seher ile Yorgiya içeri girerler. Bayram sigarasından derin bir nefes çeker. BOD bir Bayram'a, bir Seher'in penceresine bakar.

Ağız mızıkasını çalmaya başlar.

37. SEHERİN EVİ-OTURMA ODASI/İÇ/GÜN

Seher yine yerine oturur, Yorgiya kınaya devam ederken konuşurlar.

Yorgiya - Hakikaten bu yangın sana Seher abla. (Duraksar)

Aman. Seher!

Seher sevecen bakar, sonra Bayram'ın

varlığından hoşnut, gülümser.

Seher - Sorma... Bir aydan beridir... her akşam dükkana

geliyor, bir köşede öylece oturup bana bakıyor. Öylece... gözünü ayırmadan.

(Toparlanır) Şimdi de böyle kapıda bekleme adeti çıkardı. Aman, deli midir nedir?

Yorgiya kına işlemini bitirir,

Seher'in başını bir naylonla sarar.

Seher - Eee, sen dülgere ne zaman varacan?

Yorgiya'nın yüzünde hoşnutsuz bir ifade belirir.

Yorgiya - Aşık değilim ki... Niye varayım?

Seher - Ne aşkı be kızım? Aşk dediğin kitaplarda yazar,

laftır, laf! Biz aşık olduk da ne oldu? Başımız göğe mi erdi?

Yorgiya cevap vermez, Seher ikna etmek isteyerek konuşur.

Seher - Dülger boylu poslu adam, mesleği elinde, eh parası da var diyorlar. Varırsın

dülgere, ooh, keyfine bakarsın. Böyle oluyor mu? Bugün onun kucağında, yarın bunun kucaklarında...

Yorgiya - Ama aşık olmaz ki... Olur mu?

38. YORGIYA'NIN EVİ-OTURMA ODASI/İÇ/GÜN

Todori oturmuş sessizce içini çeker, ağlamaklı bir yüzü var. Marika bir tabak meyvayla gelir, Todori'nin önüne koyar.

Marika - Ah be Todorimu, koymam seni sokakta dedim ya, merak etme.

Gülizar'ın evinden yine müzik sesi gelir.

Marika tavana bakar.

Marika - Azdı kudurdu gene karı.

Kapı çalınır.

39. YORGIYA'NIN EVİ-APARTMAN BOŞLUĞU/İÇ/GÜN

Katina kapıdadır. Marika kapıyı açar.

Katina 30 yaşlarında esmer, neşeli, fakat biraz ters bir kadın.

Katina - Merhaba Mari, Yorgiya evdedir?

Marika - Seher'in saçına kına yakıyor, karşıda. Ne yapacaksınız?

Katina - Şöyle bir dolaşacağız. Hava alsın biraz kızcağız...

Marika - Çevirirsiniz gene bir işler... Bıraksın hava almayı da, varsın şu dülgere.

Katina - Sen hala dülgeri istersin damat diye?

Marika - İsterim elbet. Ama benim salak tutturmuş aşık değilim aşık değilim! Aşk neyine lazım?

Katina - Doğru dersin. Aşk neyine lazım.

Marika - Seni dinler Katina! Tanrı aşkına söyle de he desin şu dülgere.

Katina Marika'ya sarılıp yanağından öperken..

Katina - Sen merak etme Marikam, girerim onun aklına ben.

40. SEHER'IN EVI-OTURMA ODASI/IÇ/GÜN

Seher elinde iki fincan kahveyle

Gelir, dayanamaz pencereden bakar.

Bayram bir duvar dibine çökmüş,
yere bakarak sigara içmektedir.

Seher - Hala orada. Bir el etsem gelecek.

Yorgiya - Bir de dersin bana, var şu dülgere. Bak, aşk bu işte, manav aşık sana, hem de zil zurna. Nerede bulacaksın böyle aşık?

Seher acı acı güler.

Seher - Hani dedin ya demin, ben yirmimdeyim sen otuzunda, diye...

Yorgiya - Dedim ya...

Seher - Bu aradaki on yıl var ya, işte insan o on yılda öğreniyor, hayat neymiş... Hem de tokat yiye yiye. Benim için aşk diye bir şey yok artık, hepsi yalan.

Yorgiya - Aşk yalan değildir Seher, yapma...

Seher - Yalandır Yorgiya.. Hem de büyük bir yalan. Ben bu manava evet dersem ne olacak biliyor musun?

Seher dalgın ve kederli bir yüzle konuşur.

Seher - Beni sevecek, hevesini aldıktan sonra çekip gidecek.

Yorgiya - Ne biliyorsun adamın içini? Belki çok seviyor seni, belki hiç gitmeyecek?

Seher - Ben bu filmi çok gördüm Yorgiya. Gidecek. Ya benden daha genç daha güzel bir kadına aşık olacak, yahut karısı çoluk çocuğu düşecek aklına. Mutlaka gidecek. Peki ben ne olacağım o zaman? Ne geçecek elime? Aşk hikayesi dediğin budur Yorgiya. Sonu mutlaka kötü biter. Mutlaka.

Yorgiya - Ama... değmez mi Seher?

Seher cevap vermez.

41. BEYOĞLU-GENEL-DIŞ/GÜN

Kenan hızlı adımlarla yürümektedir.

42. BEYOĞLU'NDA BİR PASTANE/DIŞ/GÜN

Orta halli bir pastane-muhallebici tarzı bir dükkan. Kenan içeri girer.

43. BEYOĞLU'NDA BİR PASTANE/IÇ/GÜN

Çevresinde kadın satıcısı olarak bilinen Necip 25 yaşlarında yakışıklı, iyi giyimli bir gençtir. Hafif sinirli görünmektedir. Tek başına bir masada oturur, elindeki bir zinciri çevirip durur. Kenan pastaneye girer, Necip'in oturduğu masaya gider.

Kenan - Selamlar...

Necip - Nerde kaldın oğlum? Kaç saattir seni bekliyorum... Hani Ayşe?

Kenan'ın yüzünde bir rahatsızlık.

Bir süre konuşamaz.

Kenan - Olmadı be abi...

Necip - Nasıl olmadı? Gelmem mi dedi? İstemiyor mu?

Kenan - İstiyor da... getiremedim...

Necip - Nasıl getiremedin kardeşim? Ne konuştuk?

Barbutta küfeyle borçlanırken böyle demiyordun ama. Hani o da bıkmıştı hayatından?

Kenan - Öyle ama... ne bileyim... Kız kardeşim be Necip!

Anlasana?

Necip - Allah Allah! Pavyonda çalışacak diye illa

adamların koynuna girecek değil ya. İstemezse paşa gönlü bilir. Konsomasyon neyimize

yetmez? Alemi bilmiyor gibi konuşuyorsun.

Kenan Necip'e bakar. Rahatsızdır.

Kenan - Sen olsaydın... kız kardeşini elinle götürür müydün...

Necip arkasına yaslanır. Dik dik

Kenan'a bakar.

Necip - Bırak bu vicdan tercümesini Kenan, bana

sökmez. Zarı attın, teke düştün bir kere. Borcunu ödemezsen façanı bir bozarlar ki, nasıl

oldu anlayamazsın...

Kenan mendilini çıkarıp alnını

siler. Çok sıkışmış olduğu belli.

Katina ile Yorgiya içeri girerler.

Necip onları görünce ayağa kalkar.

Necip - Oooo, Hanfendiler, şeref verdiniz.

Katina ve Yorgiya Necip'in

masasına otururlar.

Katina - Şeref bulsak kendimize saklarız güzelim. Sana

niye vereceğiz?

Necip - Amma ters karısın Katina ha. Bir kere de tatlı söz

etsen ölürsün değil mi?

Katina - Tatlı söz edecek adamı bulsam esirgeyecek

değilim, ederim. Kim bu çocuk? Kendine çirak mı yetiştiriyorsun? (Güler) Pek de genç.

Necip utanmıştır, önüne bakar.

Katina - Ay utangaçmış da... Bir halt yapamaz bu Necip....

Katina dediği dersin.

Yorgiya - Bir keşkül söyle de, ağzımız tatlansın.

Necip - Tatlansın anam. Söyleyelim hemen. (Katina'ya)

Hayrola? İşe mi çıktınız?

Katina - Bu saatte iş mi olur? Akşamı ediyoruz işte.

Karidesçinin evinde bir tüysüz oğlanı söğüşleyeceğiz Yorgiya'yla..

Katina abartılı ve hatta acı bir neşeyle

gülerken Necip'in giderek kızardığını

görüyoruz.

44. YORGIYA'NIN SOKAĞI- DIŞ/GECE

Yorgiya'nın sokağındayız. Akşam
Olmuş, evlerin ışıkları yanmıştır.
BOD ağız mızıkasını okşar, cebine
koyarken çaldığı şarkıyı mırıldanır.
BOD - Seni Leyla diye... sevdimdi... siyah gözlü kadın.
BOD mendildeki bozuk paraları
avuçlayıp cebine atar, tek bacağına
dayanarak kalkar, koltuk değneklerini
alır. Birkaç adım ilerisinde elektrik
direğinin dibinde Bayram yere
çömelmiştir, sigara içmektedir.
BOD değneklerle yürür, Bayram'ın
önünde durur.

BOD - Aç açına bu kadar sigara içme birader, ciğerlerine
yazık.

Bayram şaşırır, BOD bir iki
adım atar, durur, Bayram'a döner.

BOD - Aşk güzel şeydir, ama bazen değmez. Bana
sorarsan evine git. İnsanın evi gibisi yoktur... Hadi eyvallah.

BOD uzaklaşır, Bayram arkasından
arkasından bakar, sonra Seher'in
penceresine gözlerini çevirir.
Pencerede ışık yanmaktadır.

45. YORGIYA'NIN EVI-OTURMA ODASI-IÇ/GECE

Marika masaya bir yığın kumaş
yığmış, düğme dikmektedir.

Radyoda güzel bir şarkı çalar.

Radyo - (Ses) Gülşen-i hüsnüne kimler varıyor... Kim ayağın
öperek yalvarıyor...

Birden bir gürültü olur, Gülizar'ın
sesi duyulur, Marika seslere kulak
verir, Gülizar'ın sesini duyar.

Marika - Gene başladı yedi bela!

Marika uzun saplı süpürgeyi
alıp tavana vurur.

Marika - Yettin artık canıma, yettin!

46. GÜLİZAR'IN OTURMA ODASI-IÇ/GECE

Gülizar zayıf, 45 yaşlarında bir adam
olan dostu Hayri'yi iteklemektedir.

Adam bir şeyler söylemeye çalışır,
ama ağzından tam bir kelime çıkamaz.

Gülizar sürekli üstüne gitmektedir.

Gülizar - Bir baltaya sap olamıycan mı sen? Kaçınıcı iş bu
kovulduğun? Ha? Kaçınıcı?

Hayri - Gü.. Gülizar.. Bi dakika..

Gülizar - Ne yiyecez, ne içicez? Hiç düşünmüyor musun?

Haftaya aybaşı, bakkala, manava nereden çıkarıp vericen borcunu?

Gülizar adamın suratına tükürür,
adam yüzünü korumaya çalışır.

Gülizar - Tüh senin kalıbına! Erkeğim diye geçiniyorsun bir
de!

Hayri - Ama Gülizar, karıcığım!

Gülizar - Karıcığım deme bana! Rezil herif! Karıcığın
olaydım düşünürdün biraz, burnunu eğer çalışırdın. Elalemin karıları yağda balda
yaşüyor, bi de benim halime bak.

Gülizar adamı ite ite duvara dayar.

Adam kaçır, Gülizar peşindedir.

Gülizar - Memlekette eş dost bırakmadım seni işe
koydurmak için. Önüme gelene ağzımı eğdim, benim şu sümsüğün elinden tutun
diye.

İki paralık adamların ayağına kapandım sırf sen bi baltaya sap ol diye. Olmadın!
olmadın

Allahın belası! Gene ne yaptın da kovdular? Ha? Ne yaptın? Yine bişey mi aşırıdın?

Mendebur herif? Ne zaman çalışacaksın sen? Ha? Ne zaman?

Gülizar adamı yakalar, silkeler,

Adamın sırtına hızlı hızlı birkaç

yumruk atar. Adam kollarını iki

yana savurup döner, diklenir.

Hayri - Aaaa! Yettin ama! Çalışmıyorum ulan!

Gülizar - Ne dedin ne dedin?

Hayri - Çalışmıyorum dedim! Biraz da sen çalış bana
bak!

Hayri bir koltuğa gülünç bir

edayla oturur, sigara yakar. Aslında

Gülizar'dan korkmaktadır, ellerinin

titrediğini görürüz.

Gülizar - Üstüme iyilik sağlık! Yanlış duydum herhalde! Seni

hem evimde oturtucam, hem de çalışıp besliycem, öyle mi?

Hayri - Yetti artık üzerime geldiğin! Canımdan bezdim

yahu!

Gülizar - Öyle mii?

Hayri - Öyle! Ben senin esirin miyim be? Çalış çalış çalış!

Çalışmıyorum anasını satayım! İşine gelirse!

Gülizar gelir adamı ensesinden yakalar,

sürükleyerek oda kapısına doğru

götürürken...

Gülizar - Gelmiyor Hayri Bey!

Gülizar'ın kendinden emin ifadesi

karşısında Hayri geriler. Ağzından

çıkana pişman olmuştur bile.

Gülizar - Beyimiz çalışmak istemiyormuş, hay hay! Nasıl

istersen! O zaman kendine yatacak yer de bulursun!

Hayri - Gülizar bi dakika yalnız!
Gülizar - Bakalım sokakta kalmak nasıl oluyormuş. El mi yaman bey mi yaman?
Hayri - Gülizar ruhum, bi dakika öyle demek istemedim.
Gülizar - Sürün köpek gibi de aklın başına gelsin.
Hayri - Çiçeğim, canımın içi beni yanlış anladın!
Gülizar - Yanlış manlış anlamadım. Bak bakalım bir daha bu eve adım atabiliyor musun?

47. GÜLİZAR'IN EVİ-KAPI ÖNÜ-İÇ/GECE

Gülizar adamı ensesinden tutmuş,
kapıyı açar, dışarı çıkarır. Hala atışmaktadırlar.
Hayri - Gülizar ruhum, yapma, bak pişman olursun!
Gülizar - Evimde oturduğum yetmiyor, bir de çalışıp sana bakacağım ha? Verdiğim bütün emekler zehir zıkkım olsun!
Hayri - Sevda çiçeğim, bitanem, koma beni sokaklarda..
Gülizar - Boyun posun devrilsin! Teneşirde paklan! Seni bir lokma ekmeğe muhtaç göreyim inşallaaah!
Hayri - Nur yüzlüm, ben ettim sen etme, köpeğin olayım...
Bi an sinirlendim kafam bozuldu işte...
Gülizar - Ne kafası be? Sende kafa mı var bozulacak?
Defol git gözüm görmesin seni!
Gülizar adamı merdivenlerden sürükleyerek indirirken...

Gülizar - Bana, yedi bela Gülizar'a posta koymak, çalış da bana bak demek ne demekmiş gör bakalım!

48. GÜLİZAR(YORGIYA) APARTMAN ÖNÜ-DIŞ/GÜN

Gülizar apartman kapısından Hayri'yi dışarı atar. Giriş katta oturan Marika cama çıkar. Diğer pencereler de açılır herkes manzarayı seyreder. Seher de cama çıkar, Bayram'ı görür.
Marika - Nooluyo Gülizar? Ne bu gürültü?
Gülizar - Yok bişey Mari, işine bak sen, gir içeri. (Adama)
Seni bi daha buralarda görmeyeyim, fena yaparım ona göre.
Hayri ağlamaya başlamıştır,
Gülizar'ın ayaklarına kapanmaya kalkar. Pencerelerde gülüşmeler...
Hayri - Ben sensiz nasıl yaşarım Gülizarım, kıyma bana kurbanın olayım!
Gülizar adamı tekmeler.
Gülizar - Koltuğa kışını yayıp da biraz da sen bana bak derken düşünecektin. Hadi bakalım uğursuz itlerin dostu ol şimdi.
Gülizar apartman kapısını güm diye kapatır.Hayri kapıyı yumruklar.
Hayri - Gülizaaar, aç kapıyı Gülizaaar! Ben ettim sen

etme...

Cevap gelmez, Hayri Marika'ya bakar.

Hayri - Şuna bir şey söyle Marika, gözünü seveyim.

Marika - Ben girmem karı koca arasına.

Hayri - Gülizaaar! Pişmanım Gülizaaar!

Gülizar pencereye çıkar, bağıırır.

Gülizar - Defol git dedim Hayri, kafana saksıyı yiyeceksin bak.

Marika pencerededir. Eğlenerek durumu izler.

Hayri - Marika yardım et ne olur. Karı çok kızdı bu defa.

Marika - Naaptın gene azdırdın karıyı?

Hayri - Valla bir şey yapmadım Marika. Patron kafamı bozdu, ben de diklendim.

Marika - Gene kapıya koydular desene. Bu kaçınıcı?

Kadının canına yetti demek. Hadi. Git Bekir'in kahvesinde otur. Sabaha siniri geçer seninkinin. Döner gelirsin eve.

Köpek havlamaları duyulur.

Hayri bariz şekilde korkar.

Hayri - Eyvah, mahallenin itleri döküldü sokağa. Marika gözünü seveyim, beni sabaha kadar sakla.

Marika - Sen delisin? Seni evime alayım da Gülizar

çamuru sıçrasın üstüme, benim dostumu nasıl evine alırsın diye. Hadi uğurlar olsun. Uğurlar olsun!

Marika camı kapatır, içeri girer.

Köpek havlamaları artar. Hayri korkar, sokağın başında bir grup köpek görünür, Hayri yerden taş aranırken bağıırır. Bir taş bulur, atar.

Hayri - Hoşt! Hoşt ulan! Bir siz eksiktiniz başıma. Hoşt!

Hayri köpeklerin havlamaları artınca koşarak sokaktan uzaklaşır.

49. YORGIYA'NIN EVI-OTURMA ODASI/IÇ/GÜN

Marika manzarayı perdenin arkasından seyreder, içeri girer, güler. Duvardaki saat onu vurur. Marika Yorgiya'yı hatırlar. Sert sert söylenir.

Marika - Saat oldu on! Küçük hanım yok ortada!

Kumaş yığınını kucaklayıp odadan çıkarken söylenmeye devam eder.

Marika - Ah Yorgiya gözün kör olmasın.. Sen böyle sokak süpürgesiyken dülger seni alır?

50. BAŞKA BİR SOKAK/DIŞ/GECE

Hayri arkasına bakarak hızlı adımlarla yürür, bir köşebaşında iki kişi Kenan'ı döver. Kenan karnına yediği yumrukla yığılır.

1.Adam - Akıllanmayacak mısın oğlum sen? Öde borcunu paşa paşa diyoruz değil mi?

Kenan - Ödeyeceğim.. valla billa ödeyeceğim...

1.Adam - Istersen ödeme. (2.Adama) Hadi yürü, gidelim.

2.Adam Kenan'a tekme atar.

2.Adam - Hadi eyvallah. Façanı bozduk biraz, kusura bakma..

Kenan arkalarından bakar, sonra zorlukla kalkar, yürür.

51. YORGIYA'NIN SOKAĞI/DIŞ/GECE

Bayram her zamanki yerinde yere çömelmiş sigara içer. Hayri köpeklerden kurtulmuştur, sokağa tekrar gelir. Pencerenin önünde durup bağırır.

Hayri - Gülizaaar! Aç kapıyı kurbanın olayım! Gülizaaar!

Gülizar pencereyi açar,

Gülizar - Sana kapımın önünden geçme demedim mi ulan ben?

Gülizar Hayri'ye bir saksı fırlatır.

Hayri - Gülizaaar! Etme, eyleme... Ruhum, biriciğim...

Saksı yere düşüp parçalanır.

Tekrar köpek sesleri duyulur.

Hayri etrafına bakınır. Sonra pencereye bakarak Gülizar'a söylenir.

Hayri - Manyak karı! Nedir ulan senden çektiğim?

Hayri hızlı adımlarla yürür. Bayram oturduğu yerden Hayri'yi izlemektedir.

O sırada Seher'in evinin önüne bir taksi

yanaşır, Seher apartmandan çıkar,

üzerinde pavyon kıyafeti vardır,

taksiye biner. Bayram gözleriyle

takip eder. Sonra taksinin ardından

hızlı hızlı yürümeye başlar.

52. KARİDESÇİNİN EVİ-OTURMA ODASI/IÇ/GECE

Küçük bir evin bakımsız bir odası.

Ortadaki masada envai çeşit meze

vardır. Etrafında Sofiya, Karidesçi,

Istepan, Yorgiya, Katina ve Sofiya

Müşteri olarak anacağımız müşteri

vardır. Katina ile Yorgiya cümbüş

çalın Istepan'a eşlik ederek şarkı

söylerler.

Istepan - (Şarkı söyler) Benzemez kimse sana, tavrına hayran olayım...

20-22 yaşlarında ama kendini çok görmüş geçirmiş zanneden, cakalı genç bir adam (Sofiya Müşteri) zil zurna sarhoştur. Müzikten hoşlanmamıştır.

Sofiya Müş - Yok mu birader şöyle neşeli bir şeyler? Ne bu böyle gıy gıy gıy.. İçim kıyıldı yahu?

Istepan çaldığı şarkıyı değiştirir.

Suratı da hafiften asılır.

Istepan - Odasına girdim fincan elinde, saatin kordonu ince belinde, belinde...

Sofiya Müş. Hoşlanmıştır, sarhoş bir edayla şarkıya katılır, iyice ağzı yayılır.

Sofiya Müş. - Hah, şimdi oldu. Belinde aman aman... Kaşları keman.

Katina ve Sofiya da şarkıya katılırlar.

Katina hafiften oturduğu yerde danseder.

Sofiya açıktan dans ederek yerinden kalkar.

Katina - Ooh, gözleri yamaaan!

Sofiya Müş. Kadehini kaldırır.

Sofiya Müş. - Hadi şerefimize! Ohooo! Ağır gidiyoruz!

13-14 yaşlarında bir çocuk olan Aleko pencerenin önündeki divanda uyuyakalmıştır. Sofiya dans ederek çocuğun yanına gider, üzerine bir ceket örter. Sofiya Müş. iyice coşmuştur.

Sofiya Müş. - Adalardan bir yar gelir bizlereyi çal. Hadi.

Istepan hemen ona geçer. Karidesçi,

Katina, Sofiya Müş ve Sofiya kadeh kaldırmışlardır, tam bir coşku havası vardır. Katina ile Yorgiya bakışlılar, müşterinin aşırı sarhoşluğuna bıyık altından gülümserler. Katina müşterinin kadehini doldurur.

Katina - Hadi aslanım, yarasın! Oh! İç iç iç!

Genç Müşteri cakalı bir edayla kadehi alır, bir dikişte içer. Sofiya müşteriye çaktırmadan dolu rakı şişesini kaldırır.

Ortada bir de boş şişe vardır.

Katina - Görüyor musun Sofiya beyefendiyi, diyor kadehi bana mısın demiyor. İşte içtin mi böyle içeceksin.

Sofiya Müş. - Bana mısın demem ben, iyi içerim. Doldur!

Sofiya - Aaa, rakımız bitmiş gene. Ne oldu bu kadar rakı?
Sofiya Müş. - İçiyoruz ki bitiyor Sofiya hanım, yenisini aldıralım, gönder çocuğu. Gitsin iki büyük alsın gelsin.
Yorgiya - (Abartılı) Maşşallah. Onu da içersiniz siz.
Sofiya Müş. - Evelallah, içeriz!
Karidesçi ile Sofiya göz göze gelirler, memnun. Müşteri Yorgiya'yı yanağından öper. Yorgiya'ya yılmışır.
Sofiya Müş. - Ne zaman geçeceğiz içeri güzelim?
Yorgiya - Daha erkendir, havamda değilim.
Sofiya Müş. - Uzatma ama... Hadi söyle şu Sofiya karısına da savsın milleti.
Yorgiya - Acele etme, ben vaktini bilirim...
Yorgiya kıkırdar. Sofiya araya girer.
Sofiya - Tuzlu balık da istersiniz beyim?
Sofiya Müş. - Onu da mı bitirdik? Demin tabak doluydu..
Sofiya - Gırtlak var sizde maşallah, ne koysak gidiyor.
Biraz para verseniz de çocuğu göndersem...
Sofiya Müş. - Verelim verelim. Çocuğa söyle, kendine de helva melva alsın.
Sofiya - Başüstüne beyefendicim.
Sofiya Müş. cebinden bir deste para çıkarır. İçinden yüklü bir miktar Sofiya'ya verir.
Sofiya - Hemen geliyor rakılar.
Katina Yorgiya'yı dürter, adamları alay edercesine kıkırdaşırlar. Sofiya çocuğun yanına gider. Dürter, çocuk uyanır, bakar.
Sofiya - Alekimu, git içerde yat kuzucuğum, zannetsin şu budala sen rakı almaya gittin.
Çocuk uykulu gözlerle kalkar. Odadan çıkar.
Sofiya Müş. İyice sarhoştur.
53. PAVYON ÖNÜ/DIŞ/GECE
Bayram pavyonun kapısında durur, bir süre dikilir. Sonraki bölümlerde de zaman zaman göreceğimiz Kudret'le selamlaşır. Kudret 35 yaşlarında, iri yapılı bir adamdır.
Bayram - Merhaba.. Seher hanım... içerde mi?
Kudret biraz alaycı ifadeyle Bayram'ı süzer.
Kudret - İçerde... de, Seher hanım sana büyük gelir be arkadaşım...
Bayram ters ters Kudret'e bakar, içeri girer. Kudret arkasından

konuşur.

Kudret - Sen bilirsin.

54. PAVYON-SALON-IÇ/GECE

1940'ların sonunda orta sınıf bir pavyon. Localarda oturanlar, pistte şarkı söyleyen bir kadın... Bayram biraz çekingen bir ifadeyle içeri girer. Bir garson ona selam verir, dipte bir masaya oturur. Az sonra Seher'i görür. Seher elinde ağızlıklı bir sigara, çekici bir biçimde ortada dolaşmaktadır, Bayram'ı görür, bir süre ona dikkatle bakar. Bayram'ın bakışlarında tutku vardır.

55. KARIDESÇİNİN EVİNİN ÖNÜ/DIŞ/GECE

Evin ışıkları yanmaktadır. Müzik sesi sokağa taşar.

56. KARIDESÇİNİN EVI/IÇ/GECE

Müşteri her an sızacak gibidir. Gözleri kaymış, boşluğa bakmaktadır. Oysa diğerleri hiç sarhoş değildir. Istepan çılgınca cümbüş çalmaktadır. Istepan, Katina, Yorgiya ve Sofiya şarkı söylemekte, müşterinin sarhoşluğunu daha da azdırmaya çalışmaktadırlar. Hepsi - (Şarkı söyler) Erkilet güzeli bağlar bozuyor amanın aman ben yandım aman. Sofiya Müş. Birden sızar, başı masaya düşer, meze tabağının içine girer. Istepan susacak gibi olur. Sofiya - Devam et! Devam et! Istepan çılgınca çalmaya devam eder. Yorgiya ve Katina kahkaha atmaktadırlar. Az sonra müşterinin horladığı duyulur. Sofiya ve kızlar susarlar. Istepan hala çalmaktadır. Sofiya - Kes şunu Istepan, kafamız şişti. Istepan - Bi dersiniz çal, bi dersiniz dur, anlamadım gitti... Istepan çalmayı keser, bir sessizlik olur, herkes yorulmuştur. Katina - Oh! Çok şükür! Karidesçi Müşterinin başını masadan kaldırır, arkasına yaslar. Müşteri tam anlamıyla sızmıştır, horlayarak uyumaktadır. Katina, Yorgiya ve Sofiya gülüşürler. Karidesçi adamın ceketinin iç cebinden cüzdanını çıkarır. Hepsi dikkatle bakarlar. Karidesçi paraları çıkarır. Az bulur.

Karidesçi - Budur hepsi? Fukara çıktı bu be!
Sofiya - Olsun, daha ne istiyorsun? (Kızlara) Açıgözlü bu benim adam. Kuruşuna kadar alıyor parayı. Olmaz öyle, adam ne namuslu yer desin. Zil

zurna sarhoştum ama param duruyor yerinde.

Karidesçi - Götürüp yatırayım içeriye? Zannetsin geceyi güzel Yorgiya ile geçirdim...

Sofiya - Bırak uğraşma. Atıveririz şu divanın üstüne.

Yorgiya - Ya sabah uyanınca ne olacak Sofiya? Derse ki ben anlamam, Yorgiya'yı isterim? Yoksa verin paramı geri?

Sofiya - Sanki ilk defa olacak Yorgiya! Tuhafsın. Hep ne diyoruz? Tren kaçtı. Kim dedi sana küp gibi iç?

Hepsi birden gülüşürler. Müşteri hala horlamaktadır.

Katina - (Karidesçi'ye) E hadi? Ver paramızı da gidelim artık..

Karidesçi cüzdandaki parayı çıkarır,
Katina'ya, Yorgiya'ya, Istepan'a ve kendine paylaştırır.

Karidesçi - Bu senin Istepan.

Istepan - Eyvallah.

Karidesçi - Al bakalım Katina. (Yorgiya'ya), bu da senin.

Katina - Sana ne kaldı, göster hele.

Katina Karidesçinin elindeki paraya bakar.

Katina - İyi, yarısını Sofiya'ya ver.

Karidesçi - Sana ne Sofiya'dan? Sen aldın paranı.

Sofiya - Doğru diyor, ver bana da.

Karidesçi - Ha senin paran ha benim Sofiyam, ikimizindir bu.

Sofiya - Öyle değildir işte. Pabuç alacam ben.

Karidesçi Sofiya'ya da para verir.

Karidesçi - İyi. Al bakalım.

Karidesçi adamın cüzdanında bir miktar para kalmasına dikkat eder, sonra cüzdanı ceketin cebine sokar.

Sonra herifi kucaklar. Katina ile

Yorgiya paralarını koyunlarına sokarlar, kalkarlar.

Katina - Hadi bize müsaade...

57. YORGIYA'NIN SOKAĞI-GENEL/DIŞ/GECE

Sokakta ışıkların çoğu sönmüştür.

Sokak lambaları yanar. Gülizar'ın dostunun kaçtığı köpekler bir köşede kümelenmiştir. Seher'in sönük olan ışığı yanar.

58. SEHER'İN EVI-SALON-IÇ/GECE

Seher yorgun bir yüzle ayakkabılarını çıkartır, aynaya gider, yüzüne dikkatle bakar.

59. BAYRAM'IN OTELDEKİ ODASI-IÇ/GECE

Bayram'ın kaldığı kötü, ucuz bir otel odası. Bir demir karyola, bir lavabo. Bayram içeri girer, kendini sırtüstü yatağa atar, elinde sigara vardır.

60. BURGAZADA-GENEL/DIŞ/GÜN

Adada çoktan sabah olmuş.

61. MAHALLE KAHVESİ-DIŞ/GÜN

Zülfikar elinde çay tepsisiyle çıkar, kahvenin önünde oturmakta olan birkaç müşteriye çay dağıtırken Ayşe'nin gelmekte olduğunu görür. Ayşe'nin elindeki filede ekmek, birtakım paketler ve patates vardır. Zülfikar etrafa belli etmemeye çalışarak Ayşe'yi izler. Ayşe'nin yükü ağırdır, o da Zülfikar'a kaçamak bakarak kahveye doğru yürür. Tam kahvenin önünde file delinir ve patatesler ardı ardına paketten dökülür, dağılır. Ayşe telaşlanır, her birini toplayayım derken filedeki diğer şeyler de delikten dökülür.

Ayşe - Allah kahretsin! Bir bu eksikti! Zülfikar yetişir, patatesleri toplamaya yardım eder. Zülfikar'ın Ayşe'ye bariz ilgisi vardır.

Zülfikar - Delindi mi?

Ayşe - Şu hale bak! Nasıl götüreceğim şimdi bunları?

Ayşe fileden dökülenleri toplamaya çalışır, Zülfikar'ın elinde üç beş patates vardır. Ayşe ve Zülfikar ne yapacaklarını bilemezler.

Zülfikar - Dur ben bir şey getireyim.

Ayşe - Boşver, şöyle koluma alırım.

Zülfikar - Olur mu öyle, taşınmaz.

Zülfikar kahveye döner, çay boşlarını toplayan çırağa seslenir.

Zülfikar - Yedigâr! Çekmecede file olacak, getir çabuk.

Yedigâr pek anlamamış gibi bakar.

Zülfikar - File oğlum file! getirsene?

Yedigâr içeri girer, Zülfikar ile Ayşe karşı karşıya kalırlar.

Zülfikar - Çarşıdan mı sabah sabah?

Ayşe - Nerden olacak başka?

Ayşe sinirlidir, Zülfikar bir şey söylemek ister gibi Ayşe'ye bakar, ama Ayşe mutsuz ve gergin yüzünü çevirir.

Zülfikar - Bir çay içer misin?..

Ayşe - Sağol. Evde var.

Zülfikar - (Kırılır) Evde yok demedim ki...

Ayşe sert çıkışından pişman olur.

Ayşe - Hayır yani, kahvaltı hazır, babam bekler..

Zülfikar - Ha, tamam.

Yadigar fileyi getirir.

Yadigar - Bunu buldum.

Zülfikar fileyi alır, Ayşe'yle birlikte patatesleri ve diğerlerini koyarken elleri birbirine değer, bir an bakışırlar.

Ayşe - Sağol. Babamla gönderirim fileni.

Zülfikar - Lüzum yok.. Kalsın..

Ayşe - İyi günler..

Zülfikar - Sana da.

Ayşe giderken Zülfikar arkasından bakar.

Ayşe dönüp baksın diye bekler, ama Ayşe hızlı hızlı yürür.

62. KA'NIN EVI-DIŞ/GÜN

Ka kapıyı açar, çıkar. Köpeği fırlar, birlikte yürümeye başlarlar.

63. KA'NIN EVI-IÇ/GÜN

Ka'nın odası. Az eşyalı, ama canlı bir ev. Bir köşede bir yatak, bir kitaplık, çalışma masası. Masanın üstünde çalışma lambası, kağıtlar. Kağıtlara yaklaşıyoruz. Birtakım metinler. "Sonra Seher'in evinin ışığı gecenin içinde yalnız bir ateşböceği gibi yandı..." filan gibi bir cümle görürüz.

64. BALIKÇI BARINAĞI/DIŞ/GÜN

Adanın balıkçıları çalışıyorlar. Ağları tamir edenler, sandallara bakanlar, teknelere kasa yükleyenler, oltaları elden geçirenler... Barınakta bir faaliyet var. Kendi aralarında kısaca konuşuyorlar.

Tahir'in martısı direkte, Tahir altında çalışıyor. Olta kutusunu çıkarmış, malzemelerini temizliyor. Martıyla konuşur.

Tahir - Kısmetsiz doğmuşum demeyeceksin. Kısmetinin

kıymetini bileceksin. Misal bu balıkçıları al. Eli boş geldiler miydi denizden, suratlar bir

karış hepsinde. Varma yanlarına. Haksızlar demem haklılar, kör boğaz doymak ister.

Ama bak Őu deniz, kismetin ta kendisidir. AŐktır bu be aŐk! Elim bir gūn suyuna deęmese

hasta olur yatarım.

İçi balık yemi dolu kovaya gider,
oradan bir avuç balık artığı alır,
martının yiyebileceği bir yere koyar.

Tahir - Misal seni alalım. Ha? Ben senin kismetin deęil miyim ulan, kerata! Ekmek elden su gūlden! Oh! Ye ye afiyet olsun.

Ka'yı gūrūrūz, yanında kūpeęiyle
balıkçıların arasına karıŐmıŐtır.

Tahir'e doęru yūrūr.

Tahir - Ah ulan dūnyada kuŐ olmak vardı... Daha iyisi senin gibi bir martı olmak vardı. Cihan kanatlarının altında...

Ka Tahir'in yanına gelir

Ka - Kolay gelsin Tahir, balığa mı?

Tahir - Oo ağabey, hoş geldin... Balığa ya, ifte çubuğa gidecek değiliz a.

Ka - Doęru... Ne çıkar bugūn?

Tahir - Karagūze niyetliyiz ama kismet... (Martıya)
doydun mu kerata?

Martı uçar, Tahir'in etrafında
birkaç kez dūner, uzaklaŐır.

Tahir - Gūrdūn mū aęabey, teŐekkūr ediyor. (Martıya)
fazla uzaklaŐma, akşama ziyafet var..

Ka - Gelir mi akşama?

Tahir - Hiç ūŐmaz. Gelir, gūn batmadan.

Ka - Martıyla konuşuyor diyorlar senin için...

Tahir - Doęru. Senin için de kūpeęiyle konuŐuyor diyorlar.

Ka - (Gūler) Doęru...

İki adam birbirlerini anlayarak
bakıŐırlar, gūlūmseler.

Tahir - Halden anlıyor bu hayvan. BaŐka tūrlūdūr.

Ūtekiler gibi gak gak baęırmaz. Ben denizdeysem bir kayanın tepesine çıkar, oradan beni gūzler. Sanki kayak alabora olsa, tutacak beni ensemden kıyıya getirecek.

Keyifsizsem yanıma sokulmaz. Keyifliyse gelir sandalın kıçına oturur... Hava bozuk

gitse de ū gūn balıęa ıkmasam tenezzūl edip de ūp mavnalarına gitmez. Beni bekler

a aına...

Ka - Neden? Tembellikten mi, ūairlikten mi?

Tahir - Orasını sen bilirsin aęabey. Sen sūyle.

Ka - Her canlı karnı doysun ister. Ama senin martı,

senin elinden yemek için a bekler. Bu, basitçe yaŐamaktan daha būyūk bir ūey bana

kalırsa Tahir.

Tahir - Doğru diyorsun ağabey. Ne ben onsuz yapabilirim

ne o bensiz yapabilir. Bu acayip bir şey.

Ka - Acayip değil Tahir, buna sevgiyle yaşamak denir.

Denizde bir kabarma olur. Ka'nın gözlerinde bir yaşama sevinci, martı uzaklaşır.

65. ADADA ÇARŞI İÇİ/DIŞ/GÜN

Ka bir dükkandan çıkmıştır, elinde iki zarf vardır.

66. ÇARŞIDA BİR KAHVE-DIŞ/GÜN

Ka elinde zarflarla kahvenin önündeki masaya oturur.

Ceketinin cebinden dörde katladığı birtakım kağıtları

çıkartır, zarflara koyar. Zarfların birinin üstüne

Yeditepe Mecmuası, diğerine de adı okunmayan

bir şeyler yazar, zarfları kapatır.

67. MAHALLE KAHVESİ/DIŞ/GÜN

Kahvede postacı yine orta masaya

yerleşmiştir, bir yandan çay içer bir

yandan konuşur. Zülfikar içeri girip

çıkartır, tespihli adam, 1. ve 2.adalı,

başkaları kahvededir.

Postacı - Yazıyor da yazıyor birader. Dün çamlıkta gördüm,

ağacın altına yüzüstü uzanmış, mektep çocuğu gibi dikmiş bacaklarını havaya, yazıyor.

Ses etmedim. Usulcacık geçtim yanından.

Tespihli adam - Soraydın ya, ne yazıyorsun bu kadar diye. Hayır mı şer mi...

Zülfikar - Niye sorsun? Sormamış iyi yapmış. Ona ne?

Postacı - Vardır bi bildiği de, yazıyordur dedim.

Tespihli adam - Köpeğiyle de bildiğinden mi konuşuyor? Delinin teki..

Zülfikar - Köpek ayrı mesele. Sen ömründe bir hayvana bir

lokma ekmek mi verdin, nereden bileceksin hayvan halden anlar mı, anlamaz mı?

Tespihli adam - Niye bilmeyeceğim, kümesim tavuk dolu.

Postacı - Misale bak şimdi. Tavuk!

Havada Bulut - Ayfer Tunç 51

Zülfikar - Yapma beyamca, kümesindeki tavukları kesip yemiyor musun?

Tespihli adam - Ya niye besleyeceğim tavuğu?

Postacı - Hah! Ağzınla yakalandın! Bu hayvan sevgisi değil işte. Bu gırtlak sevgisi gırtlak!

Zülfikar ile postacı gülüşürler.

68. KAMIL AĞANIN EVİNİN BAHÇESİ- DIŞ/GÜN

Bahçedeki masada kahvaltı masası

durmakta, kahvaltı edilmiştir. File

bir iskemlenin üstünde durur. Kamil

ağa atların ayaklarını kontrol eder,

arabaya bağlandıkları noktaya

bakar. Kenan da hayvanların yem torbalarını arabaya koyarken Ayşe onları yanlarında izler. Ayşe ile Kenan bakışır. Anlamlı bir bakışma.

Kamil ağa - İstanbul'dan zerzevat gelecek manav Muhittin'e, sen al arabayı da iskeleye git. Ben de yukarı inşaatta çalışayım gündeliğe...

Kenan - Yok baba, ben bugün Mühendis Ahmet beyin bahçesinde çalışacağım..

Kenan ile Ayşe bakışır,
Kenan kardeşine göz kırpar.

Kamil ağa - (Şaşırır) Hayırdır?

Kenan - On dönüm yer bellenecekmiş, adam arıyorlarmış.
Dimitri gelir misin dedi, gelirim dedim.

Kamil ağa - Aferin, elin bir iş tutacak demek. Kafanı çalıştır da Mühendis Ahmet beye kapılan. Deryada kum onda para, işi hiç bitmez. Çalışır adam olursun belki.

Kenan - Tamam baba, merak etme.

Ayşe babasının deri yeleğini
Havada Bulut - Ayfer Tunç 52 elinde tutmaktadır. Sıkıntılı bir yüzle babasının yeleğini giymesini bekler.

Kamil ağa - Ver kızım.
Ayşe babasına yeleğini giydirir.

Kamil ağa - Ahırını adamakıllı temizle. Pisliği öylece bırakıyorsun. Hayvanların yanına varılmıyor kokudan. Kürekle iyice topla tezeği, yığ bi kenara. Mühendis Ahmet beyin bahçesine lazım olur belki, götürürüz, birkaç kuruş verir.

Ayşe'nin yüzünde nefretle karışık alaycı bir ifade.

Ayşe - Olur baba, atların pisliğini bir köşeye yığarım.

Kamil ağa - Akşama da bir tarhana pişir sıcak sıcak içelim.
Bak ağabeyinin de canı çıkacak bütün gün.

Ayşe - Olur baba, pişiririm.

Kamil ağa oğlunun çalışacak olmasından mutlu, gülümser,
arabaya biner.

Kamil ağa - Sebat et oğlum, hemen yoruldu, sıkıldım, benim ne işim var burda deyip bırakma işini. Mühendisin bahçesinde iş buldun, bir günlük olmasına bakma. Çalış! Bakarsın hepten adamı olmuşsun, otur Allahına şükret! Senin akranların o bahçenin kapısından geçemiyor. Kazandığına üç kuruş deme, çok şükür de. Bu da sana baba nasihati olsun. Hadi Allah işini rast getirsin. Deeh!

Kamil ağa atları kırbaçlar arabayla bahçeden çıkar. Kenan ile Ayşe kalırlar.

Kenan babasının arkasından söylenir.

Kenan - Hale bak! Pedere kalsa, Mühendis Ahmet Beyin uşağı olduk diye sevincimizden göbek atacağız!

Havada Bulut - Ayfer Tunç 53

Ayşe - Aman bırak şimdi Ahmet beyi mahmet beyi.. Ne zaman gidiyoruz onu söyle sen.

Kenan - Benim çarşıda biraz işim var. Öğlen vapuruna bineriz. Sen de eşyalarını topla bu arada.

Ayşe - Ben çoktan hazırladım valizimi. Sabaha kadar uyudum mu sanıyorsun? Gözüme uyku girmedi.

Ayşe'nin çok heyecanlı olduğu bellidir.

Biraz tedirgin davranır. Kenan duraksar.

Kenan - Ayşe..

Ayşe - Ne var?

Kenan - İyice düşündün mü? Bak geri dönüşü yok bunun...

Ayşe - (Sinirli) Abi insanı delirtme Allah aşkına. Ya ne çıkarsa bahtıma deyip İstanbul'a gideceğim yahut ahıra girip at pisliği temizleyeceğim.

Hayır... Ben artık ahıra girmek istemiyorum.

Ayşe kararlı bir yüzle bakar.

69. ADADA KAYALIKLAR/DIŞ/GÜN

Postacının elinde Ka'nın zarfları vardır. Bir köşeye sinmiş, etrafına bakınır. Yüzünde samimi, çocuksu bir merak. Sanki yanında biri varmış gibi kendi kendine konuşur.

Postacı - Ayıp

ediyoruz yahu.. Çok ayıp ediyoruz...

Ama insan duramıyor. Merakına yeniliyor işte.

Postacı etrafına bir göz atıp

zarfı okur.

Postacı -

Gazete idarehanesine... insan gazete

Havada Bulut - Ayfer Tunç 54

idarehanesine ne yazar? Kimi şikayet etti bizim kaçık köpekli. Dur bakalım.

Postacı zarfı açar, kağıtları çıkarır,

en üstteki kağıdı açar, aksayarak,

düz bir sesle okur.

Postacı - Muhterem efendim, size hikaye müsabakanıza

iştirak etmek üzere şu naçiz hikayemi gönderiyorum. Beğenirseniz neşrini rica eder, saygılarımı sunarım.

Elindeki okuduktan sonra duraksar,

sonra kağıtları okumaya başlar.

Postacı - Havada Bulut... Bir zamanlar deli gibi aşkıttım.

Bana hak verin. İnsan ona nasıl aşık olmaz? (Kendi kendine konuşur) Allah allah..
Kim

ki bu? (Okur) Denizaşırı bir köyde otururdum. (Konuşur) Haa, burayı demiyor. Eski dalga

demek. Dur bakalım... (Okur) Her akşam beraber dönerdik. Ne yalan söyleyeyim, benim

aşkıım tuhaftır. Halbuki böyle olmamalıdır. İnsan yıldırımla vurulmuş gibi aşık olmalı,

(konuşur) doğru diyor... (okur) sonra muvaffak olmak için bir şeyler icat etmelidir.

(Konuşur) Nasıl yani? (Okur) Bu nevi aşkı çok severim. Ama bir türlü de olamam.

Postacı okumaya devam ederken sesi

yavaşlar, kamera giderek postacıdan

uzaklaşır, sesi ve görüntüyü kaybederiz,

sonra tekrar döneriz. Postacı kendi

kendine konuşmaya devam eder,

yüzünde hem tatmin edilmiş bir merak

hem de çocuksu bir utanç vardır.

Postacı - Vallahi güzel, bir gazete neşretse ben okurum,

misal. Aşkolsun!

Postacı kağıtları düzeltip tekrar

zarfa koyarken parmak izleri

bırakır.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 55

Postacı - Hadi inşallah!.. Bizim adanın deli köpeklisi alsın mükafatı.

Zarfı yalar, ama zarf tam yapışmaz.

Postacı - Zarfı da berbat ettik...

Postacı zarfları çantasına koyar, kalkar.

70. STELYO'NUN EVİNİN ÖNÜ-DIŞ/GÜN

Harap bir evi dışardan görürüz.

71. STELYO'NUN EVİ-İÇ/GÜN

Trifon hastadır, elindeki gazete kesiğini

görürüz. Bu, çocuğun yapmak istediği

yelkenli bir geminin resmidir. Stelyo

çocuğun yanına gelir. Evi görürüz. Çok

yoksul, eşyaları kırık dökük bir evdir.

Stelyo çocuğun üstünü çıkarır, aşağıdaki

konuşma boyunca fanilasını değiştirir,

kazak giydirir, yatağına yatırır, üstünü

Havada Bulut - Ayfer Tunç 56

örter. Trifon arada öksürmektedir.

Stelyo - Hadi civanım, giy bakalım şunu. Aferin.

Trifon elindeki gazete kesiğini gösterir.

Trifon - Bu geminin de kaptanı var mıdır dede?

Stelyo - Her geminin kaptanı vardır, kuzucuğum.

Trifon - Ben büyüyünce kaptan olucam. Trifon Kaptan!

Stelyo - Tabii olucan aslanım, tabii olucan. Hadi Şimdi de kazağını giy bakayım. Aferin.

Trifon - Bütün gemilerin yelkenleri beyaz mıdır peki?

Stelyo - Beyazdır ya...

Stelyo çocuğu sevgiyle öper, arkasına yastık koyar. Sonra kalkıp masanın üstünde duran çorbayı alır, gelir.

Stelyo - Hadi bakalım Trifon kaptan, Şimdi çorbayı iç.

Trifon - Dede.. paramız olunca bana pusula alsana...

Pusulasız kaptan olmazmıŐ.

Stelyo - Olur kuzucuğum, alırım. Şimdi aç bakayım ağzını...

Stelyo çocuğa bir kaşık çorba içirir.

Çocuk çorbayı içer, sonra yatakta doğrulur.

Trifon - Kalkmam lazım.. Gemimi yetiŐtirememe sonra.

Stelyo - Olmaz kuzucuğum, sen hele bir çorbayı iç, adamakıllı terle, iyileş, sonra.

Stelyo çocuğa yine çorba içirir.

Stelyo - Bak okula da gidemedin bu kış. Paramız olunca kitap defter alalım, okuma yazma çalıŐalım olur mu?

Havada Bulut - Ayfer Tunç 57

Trifon - Olur... Doydum dede. İçmiycem artık.

Stelyo - Dedeni sevmiyorsun öyleyse..

Trifon - Seviyorum!

Stelyo - O zaman çorbayı bitir. Bak bir kaşık kaldı.

Stelyo Trifon'a bir kaşık daha çorba içirir. Kapı açılır, içeri

Kadir girer. Yanlarına gelir.

Kadir - Selamünaleyküm baba. Ne haber Trifon?

Kadir Trifon'un saçlarını karıştırır.

Stelyo - Aleyküm selam Kadir. Hoş geldin. Geç otur.

Kadir - Yok baba, hiç kalmayayım, barınakta bakındım sana yoktun.

Stelyo - Trifon biraz hasta da. Çıkamadım.

Kadir - Geçmiş olsun, neyin var kerata? Yine dağ bayır koŐtun mu? (Stelyo'ya) Senin çaparı almaya geldim, lazım değilse.

Stelyo - Kapının önünde, sandığın içinde, geçerken al.

Kadir - Yarın sabah dülgere çıkıcaz, hazırlan. Dülger mereti sana bayılıyor. Geçen günküney meydandaki lokantaya ikibuçuğa okuttum.

Stelyo Trifon'a bakar.

Stelyo - Trifon iyi olursa gelirim. Ateşi var çok.

Kadir Trifon'a bakar. Yüzünde bir acıma ve çaresizlik vardır, ama toparlanır.

Kadir - O paşa çocuk dedesi, akşama bir Őeyciđi kalmaz.

Değil mi lan, Trifon? Daha gemi yapacak kalkacak da.

Trifon - Ben iyiyim dede, sen git.

Stelyo ile Kadir bakışlırlar.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 58

Kadir - Baba, sen gelme. Bak çocuğa. Ne tutarsak hakkın baki, biliyorsun.

72. ISKELE/DIŞ/GÜN

Iskelede bir hareket vardır, gemi yanaşırken yolcular kıpırdanır.

Kenan ile Ayşe iskelede, vapura binecekler. Ayşe'nin başında bir başörtüsü, üstünde basit bir elbise.

73. ADANIN ÇARŞISI/DIŞ/GÜN

Ka yanında köpeğiyle hızlı hızlı yürür. İstanbul'a gidecek, düzgün giyinmiş.

74. ISKELE-BAŞKA AÇIDAN/DIŞ/GÜN

Postacı iskeleye doğru yürür, terlemiş, kocaman bir çantayı taşır omzunda.

Ka ile karşılaşlırlar. Postacı'nın yüzünden bir an utanç dolu bir ifade geçer.

Ka - Seni gördüğüm iyi oldu, oh, postayı daha vermemişsin gemiye.

Postacı yakalanmış bir yüzle, tedirgin konuşur.

Ka - Benim zarfları alayım, İstanbul'a geçiyorum, kendim götürüyüm adreslerine dedim.

Postacı ne diyeceğini bilemez, ama kararlı olmaya çalışır.

Postacı - Olmaz birader! Postaya verilen mektup geri alınmaz!

Ka - Yahu yapma, şapka mı bu, geri alınmasın? Ver de kendim götürüyüm. Pulun parasını geri istemiyorum ya.

Postacı - Bana emanet edilmiştir bir defa, veremem. Sen posta idaresine emniyet etmiyor musun?

Ka - Canım ondan değil, nasıl olsa kendim gidiyorum.

Ka postacının ağzı açık çantasından zarflarını görür, tanır, hemen elini atar, postacı çekiştirirken...

Ka - İşte, benim zarflar.

Postacı - Olmaz birader, olmaz! Postaya verdin bir kere.

Ka zarfları çeker alır.

Ka - Yahu seni dava edecek değilim ki, aldım zaten zarflarımı!

Postacı - Bak bu hiç olmadı ama. Ne malum senin zarfların

olduğu?

Ka üzerinde adının yazılı olduğu bölümü gösterir, ama biz görmeyiz.

Ka - Ne yazıyor burada? Bu benim adım değil mi?

Postacı - Ne malum, belki sen o değilsin?

Postacı Ka'nın elinden zarfları almaya çalışırken Ka gülerek, neşeli bir edayla uzaklaşır.

Ka - Hadi eyvallah!

Postacı - Bitti! Bir daha senin postanı da almıyorum, sana da posta getirmiyorum! Bunu da böyle bil efendi!

Ka gülerek vapura biner. Postacı

Havada Bulut - Ayfer Tunç 60 arkasından bakar.

75. ADA VAPURU-ARKA GÜVERTE-İÇ/GÜN

Kenan ile Ayşe görünmekten çekinerek arka güverteye yürürler, Kenan Ayşe'ye yer gösterir.

Kenan - Şöyle geç.

Kenan ve Ayşe yan yana otururlar.

Arka güvertede henüz kimse yoktur.

Her ikisinde de bir tedirginlik vardır.

Kenan büyükçe bir valizi bacaklarının arasına yerleştirmiştir, Ayşe çantasının sapıyla sinirli bir şekilde oynamaktadır.

Ayşe - Saat kaç oldu?

Kenan - Ne bileyim ben? Saatim mi var?

Ayşe - Vardı. Ne oldu?

Ayşe Kenan'a dikkatle bakar.

Ayşe - Onu da mı okuttun?

50 yaşlarındaki Adalı kadın oturacak yer arar gibi bakınarak arka güverteye gelir. Kenan ve Ayşe onu görünce bakışlırlar, kadını tanıdıklarını anlarlar.

Kadın çocukları görünce sevinir.

Adalı kadın - Oh siz de mi burdasınız? İyi iyi...

Adalı kadın yanlarına gelir. Oturur.

Adalı Kadın - Hayrola? İstanbul'a mı?

Ayşe - Hıı... Alışverişe..

Kenan - Mahmutpaşa'ya. Ayşe'ye biraz üstbaş alacağız

Havada Bulut - Ayfer Tunç 61 da...

Adalı Kadın - Aferin oğlum, aferin. Ne güzel kardeş kardeş...

Babanız nasıl? Sıhhati yerinde mi?

Kenan - İyi iyi.. Aslan gibi..

Adalı kadın etrafına bakınır.

Adalı Kadın - Nerde kaldı bu çaycı? Dilim damağım kurudu...

76. ADA VAPURU-ÜST SALON-IÇ/GÜN

Ka elinde zarflarla salona girer,
Konstantin üst salonda oturmuş
gazete okur. Ka salona bakınır,
ortamı beğenmez, bir kat yukarı
çıkan merdivenlere yönelir.

77. ADA VAPURU-ARKA GÜVERTE-IÇ/GÜN

Adalı kadın, Kenan ve Ayşe
garsondan çay alırlar.

Kenan - (Garsona) Sağol.

Adalı Kadın-Havaların da maşallahı var... Bak ne güzel oturuyoruz açıkta. Bu sene
erken geldi bahar...

Adalı kadın elindeki bardağı koyacak
bir yer ararken valizi farkeder.

Adalı Kadın-Bu ne bu? Allah iyiliğinizi versin. Valizle mi gidiyorsunuz alışverişe?

Kenan ve Ayşe tedirgin olurlar,
ama cevap vermezler.

Adalı Kadın - Ne var içinde?

Kenan - Pantol mantol... Eskiler işte...

Adalı kadın - Üçbeş pırtıya para veren çıkar mı a oğlum? Bir
fakire verin daha iyi.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 62

Ayşe'yle Kenan cevap vermezler. Adalı
kadın durumda bir bityeniği olduğunu
düşünerek bakar, çayını içer. Ayşe
denize bakar, tedirginliğini
saklamaya çalışır.

78. ADA VAPURU-ÜST GÜVERTE/IÇ/GÜN

Ka zarfları elinde üst güverteye
geçer, kimse yoktur. Vapur kalkar,
iskeleden uzaklaşır, Ka'nın köpeğini
vapurdan görürüz.

79. ISKELE/DIŞ/GÜN

Ka'nın köpeği tek başına iskelede
dikilmektedir, sanki Ka'yı yolcu eder.

80. ADA VAPURU ÜST GÜVERTE-IÇ/GÜN

Ka zarflarını kolaçan eder, açılmış
olduğunu anlar.

Ka - Şimdi anlaşıldı bizimkinin vazifeşinaslığı! Vay
kerata.

Ka'nın yüzünde aldırmamış,
gülümseyen bir ifade.

Ka - Beğendin mi bari, posta müvezzii...

81. MAHALLE KAHVESI-DIŞ/GÜN

Postacı tedirgin bir edayla gelip oturur.

Tespihli adam ve öteki müşteriler vardır.
Zülfikar tespihli adama çay getirir,
Postacı - Bir çay da bana ver gözünü seveyim... Tabanlarım
şıştı yürümekten...
Havada Bulut - Ayfer Tunç 63
Zülfikar - Hay hay... Buyur.
Postacı Tespihli adamın masasına oturur.
Postacı - Off... Hava da bir sıcak ki...
Zülfikar - Eee?
Postacı - Ne ee'si?
Zülfikar - Okudun mu, ne yazmış?
Tespihli adam - Polise mi yazmış jandarmaya mı?
Postacı - Ne diyorsunuz siz, anlamadım ki...
Zülfikar - Hadi bırak. Bizimkinin mektuplarını okumadın mı?
Postacı utanmıştır, ama renk
vermemeye çalışır. Yine de
mektupları okuduğu belli olur.
Postacı - Ayıp ediyorsunuz ama. Hiç öyle şey olur mu?
Mektup mahrem bir şeydir. Öyle açılıp okunmaz.
Zülfikar - Kendin demedin mi açıp okuyacam, sonra zarfa
geri koyacam diye...
Tespihli adam - Hee. Hem ya bizi şikayet ettiyse? Ya nifak
sokacaksa aramıza?
Postacı - Şeker amcacığım delirdin mi? Çiğ yedin de karnın
mı ağrıyor? Adam neyini şikayet edecek senin?
Tespihli adam - Canım iftira atıyor belki.. Ne biliyoruz?
Postacı - Hadi git işine yahu.. Bir garip adamcağız işte. Eli
kalem tutuyor diye arkasından demediğimizi bırakmadık.
Zülfikar - Beğendin mi bari? Güzel yazmış mı?
Bölümün başında gördüğümüz Papaz
efendi kahveye doğru yürür. 60 yaşlarında,
dik yürüyen, dinç ve yakışıklı bir adamdır.
Gösterişli değil, spor ve şık giyinmiştir.
Tespihli Adam, Postacı ve Zülfikar
dikkatle ona bakarlar.
Tespihli adam - Kim bu herif? Nerden çıktı?
Havada Bulut - Ayfer Tunç 64
Zülfikar - Kilisenin yeni papazı. İyi adammış, öyle diyorlar...
Papaz gülümseyerek yaklaşır.
Papaz - Hayırlı günler...
Postacı - Size de... Buyrun buyrun...
Zülfikar yakınlık gösterir, Tespihli
adam biraz surat yapar. Çırak da boş
boş dikilmiş bakmaktadır.
Zülfikar - Adamıza hoş geldiniz.
Papaz - Hoşbulduk, sağolun.

Postacı - Buyurmaz mısınız papaz efendi?

Zülfikar - Yadigar, çay getir oğlum.

Papaz bu ilgiden memnun yaklaşır,
Zülfikar bir sandalyeyi uzatır, papaz
oturur. Postacı dedikodudan hoşlanan
bir meraklı olduğu için papazı
dikkatle incelemektedir.

Postacı - Aylar evvelinden geldiğinizi duyduyduk.. Ama
tanışmak bugüne kismetmiş...

Papaz - Yaa, öyle oldu. Kış başında geldim ama, havalar
kötü gitti, pek dışarı çıkamadım...

Postacı - Memleket neresi Papaz efendi?

Papaz - Aslen Gökçeada'yız, ama yıllardır
İstanbul'daydım...

Postacı - Ne güzel ne güzel...

Yadigar çay getirir. Nezaketle
papazın önüne koyar.

Yadigar - Buyrun. Tazedir çayımız...

Papaz - Sağol evladım.. Eline sağlık..

Postacı - Çoluk çocuk Papaz Efendi? Yanınızdalar
inşallah...

Havada Bulut - Ayfer Tunç 65

Papaz Postacının meraklı biri olduğunu
anlar, hafiften tebessüm ederek anlatır.

Papaz - Çoluk çocuk yok.. Kismet değilmiş, evlenemedim.
Ama bir kızım var yanımda, kimsiz kimsesiz bir yavrucak...

Postacı - Vah vah... Evlatlık demek.

Papaz - Değil de... Öyle sayılır. O bana, ben ona can
yoldaşınız işte..

Tespimli Adam konuşmalara katılmadan
Oturur.. Papaz Postacının sorularına
meydan vermemek için gökyüzüne bakar,
çayından bir yudum içer.

Papaz - Cennet burasıymış meğer, yerleşince anladım.

Arada gelir giderdim de toprağına elim değmemişti. Altın gibi toprağı var buranın.
Kuru

çomak bile yeşilleniyor.

Postacı - Meraklı mısınız toprağına?

Papaz - Çok!

82. ADA VAPURU-ÜST GÜVERTE/İÇ/GÜN

Vapurda projektörün bulunduğu bölüm.
Ka ile Projektörcü yan yana dikilmişler,
konuşurlar. Projektörcünün elinde bir
bira şişesi vardır. Bir yudum içer, Ka'ya
uzatır. Projektörcü konuşurken hayattan
büyük bir tat aldığını hissederiz. Bir eli

projektördedir. Sağa sola oynatır.

Projektörcü - Her camın ardı ayrı bir hikaye beyim... Kocasını döven kadınlar mı istersin, ince fistanla ortada dolanan kızlar mı, yavrusunu seven analar mı... Ne ararsan! Peki görüyorsun da ne oluyor, ne diye bakıyorsun elalemin evine diyeceksin. Yaşadığımı anlıyorum beyim. Diyorum ay gökte, yıldızlar gökte, insanlar yiyor, içiyor, sevişiyor, ağlıyor, yaşıyor! E, sen de yaşıyorsun diyorum kendime.

Çok şükür de. Hayat güzel! Hayat tatlı!

Havada Bulut - Ayfer Tunç 66

Ka ile Projektörcü bakışıp gülümserler birbirlerine, dost olduklarını anlarız.

Ka - Bunca zamandır seninle gelip gidiyorum, daha hiçbir şey görmedim.. (Kızdırmak ister)Belki de uyduruyorsun..

Projektörcü - Sende nasıl bir şans varsa, hep Demir kaptana çatıyorsun. Seferde Demir kaptan varsa unut. Hiçbir pencereye tutamazsın fenerini. Alimallah bir gün tuttuğu

gibi denize savuracak beni de koca feneri de. (Duraksar) Sen ne yap yap dokuz kırkbeşe yetiş. Sana öyle manzaralar göstereceğim ki, Allahım sana çok şükür! diyeceksin.

Ka - Ya Demir kaptan olursa dümende?

Projektörcü - Olursa olsun be! Ne yapar? Öldürecek değil ya!

83. YORGIYA'NIN SOKAĞI-GENEL/DIŞ/GÜN

Yorgiya'nın sokağını görürüz. Aynı hareketlilik.

Bacakları olmayan adam yine dilenmekte.

Daha önce tanıdığımız evlerin pencerelerini görürüz. Bayram biraz daha solmuş bir yüzle Seher'in penceresine bakıyor. Bu defa önünde

Hasır bir sepet içinde meyva vardır.

Yorgiya'nın evinin penceresinde duraklarız.

84. YORGIYA'NIN EVI-OTURMA ODASI/IÇ/GÜN

Yorgiya pencerenin önünde oturur,

tepsiye koyduğu yemeğini yerken,

annesi Marika söylenir gibi konuşur.

Marika - Para desen para, boy pos desen boy pos. Yaşlı

değildir, eh çirkin de değildir, seni yaşatır kraliçeler gibi. Nedir bu inadin? Nerden bulacaksın dülger gibisini? Adam sana aşık, çıra gibi yanıyor. Niye evlenmezsin şu dülgerle?

Yorgiya - Peki, evleneceğim.

Marika Yorgiya'nın hayır diyeceğinden

öyle emindir ki şaşırır kalır.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 67

Marika - Ne?

Yorgiya - Tamam, evleneceğim dedim.

Yorgiya yemek yediği tepsiyle

kalkar, odadan çıkarken Marika

şaşkın bakar kızın arkasından.

85. ISKELE/DIŞ/GÜN

Ada vapurundan inenleri görürüz.

Aralarında Ka, Konstantin, Kenan

ve Ayşe de var. Diğerleri de çeşitli

sahnelerde gördüğümüz tanıdık yüzler.

Ayşe biraz tedirgin, Kenan'a sokulmuş,

Kenan da tedirgin. İki kardeş hayatlarını

değiştirme ve bir maceraya atılma

kararı almışlar, tedirginliği yüzlerine yansır.

86. KARIDESÇİNİN EVİNİN ÖNÜ/DIŞ/GÜN

Yoksul bir evin dışardan görünüşü.

Yorgiya içeri girer.

87. KARIDESÇİNİN EVİ-ANTRE/İÇ/GÜN

Evin kapısı açıktır, Sofiya antreyi süpürmektedir.

Ayak sesleri duyulur Yorgiya gelir.

Sofiya elinde süpürge dikilir.

Yorgiya - Kolay gelsin Sofiya. Temizlik mi var?

Sofiya - Kolaysa başına gelsin. Hayırdır? Gel, içeri geç.

Yorgiya - Yok, geçmeyeyim hiç. Ben diyecektim ki...

Dülgere haber sal da bu akşam gelsin. Onunla konuşacaklarım var.

Sofiya'nın yüzünde sevinçli

bir şaşkınlık...

Sofiya - Kız yoksam... he diyeceksin adama...

Havada Bulut - Ayfer Tunç 68

Yorgiya cevap vermez, mutsuz.

Sofiya - İsteyen'i da çağırayım? Çalsın cümbüşünü?

Yorgiya'nın yüzünde bir gölgelenme.

Sofiya farkında değil.

Sofiya - Eee damat beydir artık. Bu defa koynuna girmek

günah olmaz. Pazar günü Evangelista'da günah çıkarmayacaksın, hakkındır.

Sofiya cilveli bir edayla güler.

88. PASTANE-İÇ/GÜN

Necip bir masada oturmuştur,

gazete okumaktadır.

Pencereden Kenan ile Ayşe'nin

geldiğini görür. Kenan büyükçe

valizi taşımaktadır. Necip'in

yüzünde memnun ve pis bir

gülümseme. Ayşe ve Kenan içeri

girerler, tedirgindirler. Necip

sahte bir saygı ile onları görünce

ayağa kalkar. Bariz bir ikiyüzlülük

içinde Kenan'ı kucaklar.

Necip - Kenan, kardeşim hoş geldin.

Necip Ayşe'yi ürkütmemek derdindedir. Nazik

Bir edayla konuşur. Valize uzanır.

Necip - Ver şunu, ver... Koyalım şöyle..

Valizi alıp bir kenara koyar. Necip

Ayşe'ye elini uzatır. Tokalaşırlar.

Necip - Sen de hoşgeldin...

Havada Bulut - Ayfer Tunç 69

Ayşe henüz düşmemiş olduğu için

mahcup bir yüzle Necip'e bakar.

Ayşe - Hoşbulduk...

Necip - (Kenan'a) Özledim yahu. Hadi buyrun oturun.

Ayşe ve Kenan otururlar. Necip sahte

bir saygıyla Ayşe'yle konuşur.

Necip - Ne var ne var yok? Nasılsın Ayşe?

Ayşe - Sağolun, sizi sormalı.

Necip - Çok şükür, iyi diyelim, iyi olalım. Epeydir görüşemedik..

Ayşe - Yaa, öyle oldu.

Necip - Ama çok özlettin... özlettiniz kendinizi... .

Ayşe önüne bakar. Necip'ten hoşlandığı bellidir.

Necip - Hele biraz soluklanın, sonra eve gideriz. Tekrara

lüzum yok değil mi? benim evim sizin de evinizdir.

Necip garsona işaret eder, sonra

Kenan ile Necip göz göze gelirler.

89. YORGIYA'NIN SOKAĞI/DIŞ/GÜN

Sokaktan çeşitli tipte insanlar geçer.

Pencerelerden şarkılar, konuşmalar

sokağa taşmaktadır. Bir pencerenin

içinden bir kadının türkü söylediği

duyulur. Bir kadın çamaşır asar,

bir diğeri çamaşır silker, sokaktan

seyyar satıcılar geçer. Ka sokakta

yürür, amaçsızdır, etrafına bakınır,

bir taşı ayağıyla yuvarlar. Tam bir

aylak adam ruh hali içindedir. Sanki

Havada Bulut - Ayfer Tunç 70

bir hikayeyi okuyor gibi vurguladığı

iç sesi görüntünün üstüne düşer.

Ka - (Iç ses) Ben böyleyim işte sevgilim, muhayyel

sevgilim. Kederimi unutmak için kedersizmişim gibi yaparım. Bak, şehir de benim gibi

yapıyor. Sokaklar, bahçeler tıklım tıklım, adam almıyor. Bütün halkta bir canlılık var. Çok

hoşuma gidiyor bu. Herkes evini kurmak için nasıl çalışıyor.

Ka yürürken BOD'u görürüz. Her

zamanki yerindedir, ağız mızıkasıyla

güzel bir şarkı çalmaktadır. Ka BOD'un

önünden geçerken durur, cebinden çıkardığı bozukluğu BOD'un mendiline bırakır, göz göze gelirler, gülümser. Bayram aynı yerde, önünde bir sepet meyva, yere çömelmiş sigara içmektedir. Ka onu görür, dikkat eder, sonra sigara yakmak bahanesiyle durur, onu izleyerek bir sigara yakar, Bayram'ın gözünü ayırmadığı pencereyi görür, izler. Pencere açılır. Seher yeni uyanmıştır, sabahlığıyla cama çıkar, bir süre Bayram'a bakar. Bayram onu pencerede görünce sanki çağıracaktı gibi ayağa kalkar. Ka durumu izler. Ka'nın yukarıdaki iç sesi aşağıdaki iç sese bağlanır. O sırada Seher ile Bayram bakışmaktadırlar.

Ka - (İç ses) Bugünlerde aşk üzerine kitaplar okudum.

Bir tanesinde diyor ki, aşkın ilk tezahürü hayranlıktır. Ben bu hayranlığı duymak için otuz

beş sene bekledim. Senin aşık olmak için bir dakikaya ihtiyacın olduğunu sonradan öğrendim.

Seher pencereyi kapatmaz, perdeleri de açık bırakır, içeri girer. Biraz daha geriden baktığı duygusu uyanır, Bayram hala pencereye bakmaktadır.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 71

90. PASTANE ÖNÜ/DIŞ/GÜN

Camından içini gördüğümüz pastanede Necip'in hesap ödediğini görürüz. Sonra üçü dışarı çıkarlar. Kenan ilgisiz, Ayşe tedirgin görünmektedir. Necip'te hala aynı sahte kibarlık vardır. Ayşe'ye sokulmuştur. Gökyüzüne bakar.

Necip - Vakti kerahat için erken.. Önce belediye bahçesinde bir bira parlatalım ha?

Kenan boş koluna saat arayarak bakar.

Sonra Necip'in kolundaki saate bakar.

Kenan - Hay Allah... benim bir arkadaşta sözüm var, siz gidin.

Necip - Bizden kıymetli mi Kenan? Aşk olsun..

Kenan - İş mevzuu Necip.. Mecburiyetten..

Necip cebinden para çıkarır, Kenan'ın cebine koyar. Kenan'ın yüzü epeyce karışıktır. Aslında bu para Necip'in ona vaadettiği paradır, ama Ayşe'nin yanında almaktan hoşlanmamıştır.

Kenan B-Sağol da, istemez...

Necip - Borç borç... merak etme. Biz gidelim öyleyse Ayşe'yle, sen sonra Vasili'nin yerine gel.

Kenan - Tamam.

Necip - Hadi eyvallah.

Necip teklifsiz, hatta arsız bir ifadeyle Ayşe'nin kolunu tutar, Ayşe bir an irkilir, Kenan'a bakar, Kenan gözlerini kaçırır, Ayşe bütün bunları göze aldığını

Havada Bulut - Ayfer Tunç 72

düşünerek Necip'e yaslanır. Yürürler.

Necip kolunu kızın beline atar. Kenan kısa bir süre bakar, sonra aksi tarafa yürür.

91. ADA ISKELE-DIŞ/GECE

Akşam olmuş. Adanın ışıkları yanmış.

Ka'nın köpeği iskelede oturmuştur, boş denize bakar. Ka'yı beklediğini hissederiz. Arabacı Kamil ağa da boş iskeleye bakar, onun da epeydir orada olduğunu anlarız. Korkmuş, endişeli bir yüzle adanın içine doğru yürür.

92. STELYO'NUN EVİ-İÇ/GECE

Trifon kötüleşmiştir. Çok öksürür.

Yatağına oturmuş sırtını açmıştır.

Dedesini tentürdiyotla sırtına çizgiler çizer. Trifon'un elinde hala geminin resmi vardır.

Trifon - Aaah! Çok soğuk!

Stelyo - Olsun! Dinlemiyorsun beni hiç. Kulaklarını çekeceğim sonunda.

Kapı açılır, Kadir içeri girer.

Kadir - İyi akşamlar Stelyo baba.

Trifon'un yanına yürür. Konuşmalar esnasında Stelyo çocuğun sırtına tentürdiyot sürmeyi bitirir, bir havlu koyar, sıkıca örter ve çocuğu yatırır.

Kadir - Nasıl oldun Trifon? Çabuk iyileş aslanım, ohoo?

Stelyo - Hoş geldin Kadir. Nasıl gitti balık?

Kadir - Allaha şükür baba. Üzmedi bizi, yarın da dülger

Havada Bulut - Ayfer Tunç 73

üzmezse, yaşadık demektir.

Stelyo işini bitirir, kalkar. Kadir

masanın üstüne para koyar.

Kadir - Bu senin hakkın baba.

Stelyo - Ne hakkı? Ben sizinle geldim bugün? Al onu!

Kadir - Babacım, akşam akşam üzme beni. Ben

sanatoryumda yatarken her Allahın günü benim evime kim para getirdi?

Stelyo - Canım o başkadır...

Kadir - Aynıdır, hiç farkı yoktur. Senin çapanı yerine koydum, sandığın içine. Biz yarın sabah dülgere çıkıyoruz, hiç geleyim filan deme. Çocuğun başında kal. Ne tutarsak beşte biri senindir, bilesin.

Stelyo duygulanmış bakar.

Kadir konuşmayı uzatmaz,

Trifon'un yanına gider.

Kadir - Bana bak Trifon, senin gemi için iddiaya girdim, dedim ki, Trifon'un gemisi bu yaz suya inecek! Bahiste kaybedersem külahları değişiriz,

ona göre.

Trifon bu sözlerden gurur ve mutluluk duymuş gülümser.

Kadir çocuğun saçlarını karıştırır.

93. MAHALLE KAHVESİ-İÇ/GECE

Kahvede gündüze göre daha değişik yüzler vardır, kağıt ve tavla oynamaktadırlar.

Zülfikar ocakta bardakları yıkar. Bir masada Konstantin ve iki delikanlı konuşurlar. Üzerine vurgu yapılacak bir konuşma değildir. Birkaç adalı bir masada oturmaktadırlar.

Konstantin - Siz sabah ökseleri hazır edin, ötecek kuşu ben Havada Bulut - Ayfer Tunç 74 getiririm.

1.Delikanlı - Ağzım sulandı be...

2.Delikanlı - Yedi sekiz ökse dizeriz çamlığa...

Kahvede bir hareket vardır, balıkçılar balıktan konuşurlar.

1.ses - Bozar bu hava güvenmeyin... Tutar da bir poyraza çevirirse on beş gün...

2.ses - Torik mi?... Lakerdayı bastı bile bizimki...

3.ses - Dülgerin tanesine iki buçuk veriyorlar... Kasayla almışlar izmariti.. Maşallah deyin...

Kamil ağa girer, Zülfikar adamı görür, yüzünden bir tuhafılık olduğunu anlar.

Kamil ağa adalıların oturduğu masanın yanındaki masaya canı sıkkın bir halde oturur. Adalılar kağıt oynamaktadırlar

Zülfikar - Hoş geldin Kamil ağa. Taze çayım var... Ne o, canın mı sıkkın?

Kamil ağa cevap vermez, adalılardan biri Kamil ağaya iyi niyetli birkaç cümle söyler.

1.adalı - Hayırlı akşamlar Kamil ağa..

Kamil ağa - Size de...

2.adalı - Uğramazdın sen bu saatte... Gel bir el oyna istersen.

Kamil ağa yan masadakilere bakar, döner.

Kamil ağa - Ne anlarım ben oyundan, hiç oynamışlığım mı var?

1.adalı - Başlarsın işte... iyi ya.. Benim hanım senin oğlanla kızı görmüş vapurda. İstanbul'a geçiyorlarmış.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 75

Kamil ağa dikkat kesilir ama belli etmez. Sertçe bakar.

Kamil ağa - Ne var? Geçemezler mi?

1.adalı - Niye kızılıyorsun canım? Geçerler elbet.

Kamil ağa - Eee?

1.adalı - Hiç. Ellerinde koca valiz, İstanbul'a gidiyorlarmış.

E'si bu işte. Maksat konuşuk olsun... (Oyuncuya) Uyuma uyuma, sıra sende.

Bu cümle Kamil ağanın dikkatini çeker. Hemen kalkar.

Zülfikar - Nereye baba? Çayını getiriyordum...

Kamil ağa cevap vermez, çıkar.

Zülfikar arkasından bakar.

94. KAMIL AĞANIN EVİNİN ÖNÜ/DIŞ/GECE

Kamil ağanın evini dışardan görürüz, bir pencerede ışık yanar, az sonra söner.

95. KAMIL AĞANIN EVİ-BİR ODA/IÇ/GECE

Kamil ağa odaya girer, ışığı yakar. Burası Ayşe'nin odasıdır. Odada kimse yok. Kamil ağa önce divanın başucundaki komodine gider, bir an durur, sonra çekmeceyi çeker, içinin boş olduğunu görür. Sonra eski tip gardırobu açar, dolap boştur. Adam inanamaz. Boş dolabın karşısında yüzünde korku ve endişe ile kalakalır.

96. ISKELE/DIŞ/GECE

Ka'nın köpeği İstanbul'a doğru bakmaktadır.

Iskele boştur, birkaç sarhoş yürür, uzaklarda bir vapurun ışıkları görünür.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 76

97. YORGIYA'NIN SOKAĞI /DIŞ/GECE

Bayram yine aynı yerinde yere çömelmiş sigara içmektedir. Önünde bir sepet meyva durur. Seher'in ışığı yanan penceresine bakar. Seher pencereye çıkar, sokak lambasının altında çömelmiş Bayram'ı görür, Bayram kafasını kaldırır, göz göze gelirler, bir süre bakışırlar.

Seher gel anlamında hafif bir işaret yapar.
Bayram hemen ayağa kalkar, birkaç adım
atar, Seher aynı çağırın gözlerle dikilmektedir.
Bayram sepetini alır birkaç adım daha atar,
Seher'in onu çağırıp çağırmadığından emin
değil, Seher hafifçe gülümser, Bayram
birkaç adım daha atar. Seher başıyla gel
anlamında işaret eder. Bayram telaşlı bir
sevinç ve tedirginlikle sepeti bıraktığı
yerden alır, eve yürür.

98. SEHER'İN EVI-OTURMA

ODASI/İÇ/GECE

Seher Bayram'ı çağırılmış ama doğru
yaptığından emin değil. Yüzünde karışık
bir ifade. Duraksar, daha önce saç
kınılanırken baktığı el aynasını alır,
kendine bakar. Hüzünlü bir bakış bu, yine
hata yapıyorum bakışı. Kapının tıkladığını
duyarız. Seher aynayı bırakır, odadan
çkar.

99. SEHER'İN EVI-ANTRE/İÇ/GECE

Seher kapıda aynı tedirginlikle bir an
durur, kapıyı açar, Bayram şaşkın
ama çok mutlu bakmaktadır.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 77

Bayram - Sana meyva getirdim.

Seher - Sağol...

100. SEHER'İN EVI OTURMA ODASI/İÇ/GECE

Bayram tedirgin adımlarla içeri girer,
sepeti kapının yanına bırakır. Seher
pencerenin önündeki koltuğu işaret eder.

Seher - Otursana..

Bayram oturur, saygılı ve tedirgindir.

Seher bir sigara yakar, karşısına oturur.

Seher - Pavyona geldiğin yetmiyor... Kaç gündür
kapımdasın.

Bayram - Öyle..

Seher - Neden?

Bayram utangaç bir yüzle bakar.

Kesik kesik konuşur.

Bayram - Tutuldum... Sana... İlacı yok bunun. Artık.. sen
varsın bir tek..

Seher böyle çok aşk görmüş
bir ifadeyle Bayram'a bakar.

Seher - Ne zamana kadar?

Bayram cevap vermez.

101. BAHÇELİ BİR LOKANTA/IÇ/GECE

Necip ve Ayşe yemek yemekteler.

Necip'in yüzünde memnun bir ifade.

Aynı sahtekarlığı sürdürmektedir.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 78

Ayşe sarhoş olmuştur, hayatından

şiddetle şikayetçidir. Necip ona

giderek daha fazla sırnaşır.

Ayşe - B e n

bu dünyaya kovayla at pisliği taşıyayım

diye gelmedim! Hayatımı yaşamak

istiyorum. Hakkım değil mi? Ben de

genç değil miyim? Güzel değil miyim?

Necip -

Öylesin tabii, olmaz mısın?...

Ayşe - E l i n

kızlarının benden ne üstün tarafları var

da köşelerinde oturuyorlar? Millet

Boğaziçi'nde sefa sürüyor, ellerini sıcak

sudan soğuk suya sokmuyor, bir de

benim ellerime bak!

Ayşe sarhoşluğunun da etkisiyle

coşmuştur, içindeki nefreti kusmaktadır,

ellerini uzatır.

Ayşe - Buruş buruş, katır katır! Sanki ihtiyar kadın elleri!

Sudan çıkmıyor ki! (Ağlamaklı olur) Akşamları sızım sızım sızılıyor!

Necip - Ben senin ellerini sıcak sudan soğuk suya

sokturmayacağım.

Necip Ayşe'nin ellerini avuçlarına

alır öper. Ayşe'nin ağlamaklı

konuşması devam eder.

Ayşe - Kurtulacağım o hayattan! Ne lazımsa yapacağım!

Yeter ki kurtulayım! Bıktım artık! Bıktım!

Necip kıza sarılır, teselli eder.

Necip - Sen istedikten sonra, yaparsın güzelim...

Havada Bulut - Ayfer Tunç 79

102. KUMAR OYNANAN BİR KAHVE/IÇ/GECE

Kötü bir kahvehane, Kenan tekin görünmeyen

üç kişiyle barbut oynamaktadır.

Ortaya paralar atılır, alınır. Kenan para

çıkartır, zar atar.

103. KARİDESÇİNİN EVİ/IÇ/GECE

Isteban cümbüş çalmaktadır. Birkaç

saattir eğlenildiği bellidir. Yorgiya'nın

yüzünde durgun, Dülgerin yüzünde

üstten bir ifade vardır. Dülger kolunu

Yorgiya'nın omzuna atmıştır. Sofiya şarkı söyler. Şarkı biter. Sofiya bir kadeh alır kafasına diker. Dülger kırk yaşlarında yakışıklı sayılabilecek bir adamdır. Yelekli takım elbise giymiştir, bıyıklıdır, sert görünüşlüdür.

Karidesçi - (Dülgere) Doldurayım kadehinizi beyefendi? Sofiya mangalın ateşini eşeler.

Sofiya - (Karidesçiye) Bırakalım artık aşıkları bir başlarına. Yalnız kalmak isterler. (Dülgere) Mangalın koru sıcacık, götüreyim odanıza, ne de olsa bahardır daha, geceleri soğuk olur.

Istepan hafif hafif bir şarkı çalar. Dülger bir sigara yakar. Sofiya konuşmaya devam eder.

Sofiya - Yastık altına koydum lavanta, mis koksun diye.. (Dülgere manidar bakarak) Eh artık yabancı değilsiniz bize. Hep bir familyadan sayılırız... (Cilveli güler)

Yorgiya - Sağolasın Sofiya.

Sofiya - O nasıl söz Yorgiyamu? Eh hadi bize müsaade, buyrun siz odanıza.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 80

Yorgiya - (Dülgere) Geçelim mi? Dülger cevap vermez ağzında kibrit çöpüyle kalkar. Istepan cümbüşünü toplar, karidesçi masayı toplamaya başlar. Yorgiya ile Dülger içeri girerler.

Sofiya arkalarından bakar. Yüzünde manidar bir ifade. Mutlu bir gece olacağından emin.

Sofiya - Tanrım bahtından güldürsün Yorgiyamu. İyi kızsın sen.

104. KARIDESÇİNİN EVİ-YATAK ODASI/İÇ/GECE

Karidesçi ceketini ve ayakkabılarını çıkarıp sırtüstü karyolaya uzanmış. Üzerinde yakalarını açtığı gömleği ile yeleşti vardır. Yeleğinin düğmeleri çözüktür. Süslü bir oda, süslü bir demir karyola. Karyolanın başında bir Meryem ana ikonası vardır. Konsolun üstünde camdan veya metalden küçük eşyalar, duvarda eski çerçeve içinde eski bir resim, bir kadının gençlik resmi. Yorgiya soyunmaya başlar. Dülger hoşlanarak onu izler.

Yorgiya - Merak etmezsin hiç, neden çağırdım seni bu

akşam...

Dülger - (Kendini ağırdan satarak) Özledin herhal.. Ne bileyim..

Yorgiya - Sen beni özlemedin?

Dülger - Özlemem mi?

Yorgiya iç çamaşırını ile kalmıştır.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 81

Kolları, boynu çıplaktır, göğüslerinin yarısı görünmektedir. Saçlarını çözer.

Dülger yatakta doğrulur Yorgiya'ya sarılır.

Dülger - Hem de nasıl özledim...

Yorgiya - Özledin ama çağırmadın hiç... Yorgiya seni göreceğim geldi, demedin ne vakittir.

Dülger Yorgiya'nın boynunu, omuzlarını öperken...

Dülger - Meşguldüm, işim vardı...

Yorgiya - Seni çağırdım, zira...

Dülger Yorgiya'nın söylediklerine aldırmış etmeksizin kızı öpmeye devam eder.

Yorgiya - Düşündüm çok, sana evet diyeceğim.

Dülger - Ne eveti?

Havada Bulut - Ayfer Tunç 82

Yorgiya - İstiyordun ya beni?

Dülger - Eee?

Yorgiya - Tamam, sana varacam.

Dülger kızı öpmeyi bırakır, bir an duraksar

Dülger - Bana mı varacan? Kim alıyor ki seni?

Yorgiya'nın yüzünde yıkılmış bir ifade.

Yorgiya - Ne? (Durur, sesi titrer) Sen çok istedin beni, var bana diye yalvardın?

Dülger - Hıı, yalvardımdı. Ama o zaman benim değildin ki..

Yorgiya kendini geri çekip dülgerin yüzüne bakar.

Yorgiya - Şimdi?

Dülger - Ne zaman istesem benimsin..

Birinci Bölümün Sonu

Havada Bulut - Ayfer Tunç 83

İKİNCİ BÖLÜM

1.YORGIYA'NIN SOKAĞI-GENEL-DIŞ/GÜN

Birinci bölümün sonundaki gecenin sabahı. Sokakta günlük hayat ayrıntıları, çocuklar koşuşur, seyyar satıcılar geçer, bir kadın camdan cama çamaşır asar.

BOD koltuk değneklerine dayanarak

gelir, yerine oturur, mendilini açar.

Yorgiya'nın evinin penceresine yaklaşıyoruz.

2.YORGIYA'NIN EVI-YATAK ODASI-IÇ/GÜN

Yorgiya yorganı burnuna kadar çekmiş, usul usul ağlamaktadır. Gözlerini görürüz.

Gururu kırılmış. Annesinin ayak seslerini duyar, hemen gözlerini yumar, yorganı

başına çeker. Marika usulca içeri girer.

Marika - Yorgiya... Yorgiya daha yatacaksın?

Marika kızından ses alamayınca usulca

saçlarını okşayıp çıkar. Yorgiya gözlerini

açar, hıçkırır.

3.YORGIYA'NIN EVI-OTURMA ODASI-IÇ/GÜN

Marika masaya yığılı gömlek yığınınına

yaklaşırken Matmazel Todorin'in

pencerenin önünde oturduğunu görürüz.

Önünde kapatılmış bir kahve fincanı var.

Todori - Uyuyor kız hala?

Marika - Hıı...

Todori - Ne olmuş dün gece? Demedi bir şey?

Marika - Ne bileyim Todori? Ne huysuzdur bilmezsin?

Sordum tamamıdır bu iş, ne dedi dülger? Ama girdi odasına yattı.

84

Marika sinirlidir, belli eder.

Fincanı işaret eder..

Marika - Soğumuştur artık...

Todori falda ne çıkacağını bilir gibi,

Keyifsiz, alır fincanı açar.

Marika - Doğdum doğalı gün görmedim şu ömrümde.

Todori - Sanki ben gördüm?

Marika - Dülger varlıklı adam, alırsa Yorgiya'yı kurtulacağız

fakirlikten, ağız kokusu çekmekten...

Elindeki paçavralardan hıncını çıkarırcasına..

Marika - Na şu paçavralara düğme dikmekten!

Todori - Sen fakirlikten kurtulunca... Beni evimden

atamazlar değil mi Marika?

Marika - Atamazlar Todorimu.

Todori - Zengin olunca kuvvetli olursun, müsaade

etmezsin beni atmalarına. Atarlarsa bakarsın bana değil mi Marika?

Marika - Bakarım Todorimu.... Bakarım... Sen bak fincana,

de ki, üç vakte kadar bitecek bütün dertler... Hadi inşallah!

Todori fincana bakar, üzgün, cevap

vermez. Yorgiya içeri girer, üzerinde

bir sabahlık vardır, saçları dağınık.

Eski, kendine güvenli tutumunu

almıştır yine. Marika heyecanla

Yorgiya'ya bakar.

Marika - Nihayet uyandın! Öğlen oldu nerdeyse. Eee?

Yorgiya - Ne?

Marka - Konuştunuz dülgerle? Düğün ne zaman?

Yorgiya umursamıyormuş gibi

Havada Bulut - Ayfer Tunç 85

koltuğa oturur.

Yorgiya - Ne düğünü anne? Yok düğün müğün!

Marika - (Hayretle) Sebep? Hani he diyecektin adama?

Hani-

Yorgiya - Demedim! Canım istemedi demedim!

Sevmiyorum dülgeri ben. Kocası olacak adamı sevmeden olur? İçim bulanıyor yüzünü

görünce!

Marika çok sinirlenir ama kendine

hakim olmaya çalışır.

Marika - Aptal! Sevip de ne yapacaksın? Koca kedi

yavrusudur? Daha iyidir sevmemek, kaç kere anlattım sana! Bak halimize? Aha

Todori'ye bak! Bana bak! Biz sevdik! Ne oldu sevdik de? Başımız göğe erdi?

Yorgiya sert bir ifadeyle annesine bakar.

Marika umutları kırılmış, söylenmektedir.

Marika - Sen seversen sanırsın adam da seni sever.

Sever, ama ne kadar? Bir hafta sonra ya köteğe başlar yahut çekip gider başka

karının

koynuna! Sevmezsen kıymetli olursun!

4. SEHER'İN EVI-OTURMA ODASI-IÇ/GÜN

Bayram'ın getirdiği meyva sepetini

görürüz. Konduğu yerde durur.

Akşamdan kalma bir ev.

5. SEHER'İN EVI-YATAK ODASI-IÇ/GÜN

Seher'in karyolasında Bayram ve

Seher yatıyorlar. Seher uyur, Bayram

onu seyrediyor. Yüzünde çocukça bir

mutluluk ifadesi vardır, inanamıyor gibidir.

6. GÜLİZAR'IN EVI-OTURMA ODASI-IÇ/GÜN

Gülizar sabahlıktır, pencereden bakar,

Havada Bulut - Ayfer Tunç 86

Hayri'yi aramaktadır. Göremez. Yüzünde

adamı kovduğuna pişman olmuş bir ifade

vardır. Ani bir kararla odadan çıkar.

7. TARLABAŞI'NDA KAHVEHANE-IÇ/GÜN

Hayri bir masada tek başına oturmuş,

simit yiyip çay içmektedir. Kahveci

Muhsin ocakta çay doldurur. 2.1. adam

gazete okur, 2.2. adam sportoto doldurur,

her üçü de bir yandan Hayri'yle konuşurlar.

Ama ona inanmadıkları bellidir. Bıyık altından gülerler.

2.1.Adam - (Alaycı)Sen de vurdun kapıyı çıktın ha! Aslanım benim!

Hayri - Ben asabi adamım kardeşim! Sinirlerim ayaklandı mı ağlama, zırlama, gözyaşı para etmiyor.

2.2.Adam - Amma da atıyorsun Hayri be! Helal!

Hayri - Kim atıyor kardeşim! Lütfen!

Muhsin - Gülizar'ı kızdırdım, o da beni kapıya koydu desene şuna? Ne kısıriyorsun yok vurdum kapıyı çıktım da.. bilmem ne de...

Hayri - Beyler bir dakika, siz beni başkalarıyla karıştırıyorsunuz galiba. Beni kapıya koyacak kadın daha anasından doğmadı!

Muhsin - (Alaycı) Tabii canım, tabii...

8.TARLABAŞI'NDA KAHVEHANENİN ÖNÜ-DIŞ/GÜN

Gülizar'ı görürüz, kahvenin önündedir, içeri girer.

9.TARLABAŞI'NDA KAHVEHANE-IÇ/GÜN

Hayri atmaya devam eder, Gülizar dışardan izler.

2.1.Adam - Rahat mı battı? Niye çıktın peki?

Hayri - Patronun suyuna gitmiyormuşum! Gitmem efendim! Patron benim suyuma gitsin.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 87

Muhsin - Bu mu yani mesele?

Hayri - Tartışma büyüdü. Vay çalıştın çalışmadın derken..

2.2.adam - (Alaycı) Eee?

Hayri - Çalışmıyorum ulan dedim! Gitmiyorum işe mişe.

Benim evimde bedava mı oturacaksın demesin mi?

Muhsin - (Alaycı) Ooo! Ağır laf. Yerinden kalkmaz.

Gülizar üzerine bir pardesü giymiştir, içeri girer, Hayri'yi izler, önceden kovduğuna pişman iken, atıp tuttuğunu görünce sinirlenir.

Hayri - Benim sigortalar attı! Sana da evine de, çorbana da deyip, tabağı vurduğum gibi duvara! Ceketimi aldım çıktım.

2.2. adam - (Alaylı) Aşkolsun!

2.1.adam - Gitme mitme demedi mi?

Hayri - Demez mi? Eli ayağı tuttu. Kapıyı kilitlemeler, anahtar saklamalar... Çıkarsan ölümü görler felan...

Gülizar lafa girer, Hayri farketmez.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 88

Gülizar - Eee? Nereye gittin?

Hayri - Arkadaş dost çok eksik olmasın, ama kafam bozuk ya-

Hayri Gülizar'ı ansızın görür, bir anda sesi yavaşlar.

Hayri - Gü.. Gülizar? Karıcım?

Gülizar ellerini beline koyar, sert sert konuşur. Gidip adamı ensesinden itekler.

Gülizar - Demek tabağı vurdun duvara! Çıktın! Öyle mi?

Hayri - Yok karıcım, öyle şey olur mu? Gözüm körolsun..

Kahvedekiler gülüşürler.

Gülizar - Düş önüme Allahın belası! Nerden çıktın karşıma bilmem ki? Ne elin ekmek tutar, ne bir halta yararsın! Yürü çabuk eve...

Hayri - Eve mi?

Gülizar söylenmeye devam eder, adamı itekleyerek yürütmektedir.

Gülizar - Atsan atılmaz, satsan kim alır senin gibi voltajı düşük keresteyi... Böyle kaderin içine tüküreyim...

Boynu eğik bir şekilde çıkarken

Gülizar adamı itip kakar.

Hayri - Taze ekmek alalım mı giderken Güli-

Gülizar - Zıkkım ye! Hala aklı nerede. Gideyim patrondan af dileyim demiyor da... Yürü başımın belası! Yürü!

Havada Bulut - Ayfer Tunç 89

10.ADA ISKELESİ-DIŞ/AKŞAM

Başka bir zaman. Ka, yanında köpeğiyle vapuru beklemektedir.

Başka yolcular da vardır, güneş batmaya yüz tutmuştur. Ada iskelesinde hareketli bir akşam saati yaşanmaktadır. Vapur denizde görünür. Projektörcü küpeştedir.

11.BALIKÇI BARINAĞI/DIŞ/AKŞAM

Balıkçılar balıktan dönmüş, çalışma halindedir. Tahir aynı direğin dibinde çalışır, gökyüzüne bakar, martısını arar gibidir. Martı gelir direğine konar.

Tahir - Nerde kaldın kerata? Yediriyordum bak senin balıkları bu hayırsızlara... Hadi çöplen bakalım...

Martıya balık artığı atar. Bir kasa alır, başka bir tarafa koyar, bir yandan da türkü söylemeye başlar.

Tahir - Deniz üstü köpürür, hey canım rinnanay rinna nay.

Gemilere binsem götürür, hey canım hey.. Benim de bu diyardan gidişim.. hey canım

rinnanay rinna nay. Bir güzelden ötürü, hey canım hey...

Kadir ve Stelyo Tahir'e kulak verirler, türküden hoşlanmış gülümserler, Tahir arkada türkü söylemeye devam eder.

Kadir - Oğlan nasıl oldu baba? Kalktı mı ayağa?

Stelyo - Kalktı, kalktı da.. hala öksürüyor be Kadir. Sabaha

kadar köh köh köh! Ciğerleri çıkacak...

Kadir - Geçer baba, merak etme. Gelme balığa, dur çocuğun başında diyorum, dinlemiyorsun...

Havada Bulut - Ayfer Tunç 90

Tahir'in söylediği türküye birkaç balıkçı da katılır. Önde Kadir ile Stelyo konuşmaya devam ederler.

Kadir - Bir doktora mı göstersek acaba...

Stelyo - Doktor dediğin dünyanın parası. Nerde bizde para? Kıymetini biliriz diye mi, yanaşmaz namussuz..

Kadir - Denkleştiririz baba, bunca adamız burada. Bak? Bir süre türküyü dinlerler.

Stelyo - Doktor bilirim ne diyecek. Süt içir, pırzola yedir...

Kadir - Balığa kuvvet o zaman. Fakirin eti balık.

Stelyo - Yemiyor ki kerata. Çok boğazsız. Yese düzelecek.

Bu konuşmanın vurgulanacak bir tarafı yoktur. Bir yandan çalışırken konuşmaktadırlar. Balıkçılar arasındaki dayanışma duygusunu güçlendirir.

12.ADA ISKELESİ-DIŞ/GECE

Vapur kalkar. Ka'nın köpeği tek başına iskelede kalır.

13.VAPUR ARKA GÜVERTE-İÇ/GECE

Ka arka güvertede dikilir, vapur uzaklaşırken iskelede oturan köpeğine sevgiyle bakar.

14.VAPUR-ÜST GÜVERTE-DIŞ/GECE

Güneş batmış, adanın evlerinin ışıkları yanmıştır. Projektörcü projektörü denize tutmaktadır. Ka projektörcüye bir sigara uzatır.

Projektörcü - Eyvallah..

Havada Bulut - Ayfer Tunç 91

Ka kendi de sigara alır, kibritle yakar.

Ka - Yine Demir kaptan mı var?

Projektörcü - Öyle...

Ka - Bir şey göremeyeceğiz desene...

Projektörcü muzip bir ifadeyle gülümser.

Projektörcü - Bakalım... Belki bir punduna getiririz.

Projektörcü projektörü çamlığa çevirir.

Bir kadınla bir erkeğin sarmaş dolaş oturduklarını görürüz. Ama hallerinde müstehcen bir taraf yoktur.

Projektörcü - Vakit erken daha. Şimdi çamlıkta aileler dolaşır.

Gene yanlış zamanda bindin vapura beyim.

Ka adanın ve akşamın muhteşem manzarasına hazla bakar.

Ka - Boşver, bu da güzel.

Projektörcü projektörü kıyıda birtakım insanlara, evlerin balkonlarına tutar.

Çeşitli manzaralar yakalar. Kendi kendine güler.

Ka - Niye güldün?

Projektörcü - Hiç... Aklıma bir şey geldi de... Benim küçük oğlanı hatırladım.

Ka - Oğlanı mı? Evlisin demek..

Projektörcü - Tabii ya. Yaş otuz dokuz.

Ka - Yok yahu, hiç göstermiyorsun. Bunca zamandır yarenlik ederiz, evli olduğunu bilmiyordum...

Projektörcü - Büyük oğlan on beş yaşında.. (Gene güler)

Havada Bulut - Ayfer Tunç 92

Güldüğümün sebebi şu. Geçen gün eve gittim, benim küçük oğlan uyumuş. Anasına beni uyandır babam gelince demiş.

Ka - Eee?

Projektörcü - Gittim ben uyandırdım. Hemen oturdu yatağın

içine. Hadi anlat dedi. Neyi dedim. Hani şu kocasını döven kadının hikayesini. Ben de

anlattım. Çevirdim feneri, baktım kadın kocasının pantolunu sıyırmış kıcına kıcına vuruyor terliği, vuruyor terliği... Sonra efendime söyleyeyim filan derken, baktım oğlan

tekrar uyumuş. (Güler)

Ka - (Güler) Kadın vuruyor mu sahiden?

Projektörcü - Yok yahu. Eve her gidişimde ona bir hikaye uyduruyorum.

Ka adamı ilgiyle dinlemekte.

Ka - Eee? İnaniyor mu bari?

Projektörcü - Yoo, inandığı falan yok.

Ka - Niye dinliyor peki?

Projektörcü - Hikaye okumayı pek sever. Çok zekidir. Mektep

hocaları da okutun çocuğu deyip duruyorlar, ama biz fakir insanlarız beyim, çocuk okutmak para ister. Kolay mı?..

Ka - Kaç yaşında?

Projektörcü - İlk mektebi bitirdi... Yeter işte, ne yapalım? Bir

marangoz yanına çırak verdik. Haftada dört beş lira alıyor. Ama akli fikri kitapta, hikayede...

Projektörcü bir evin balkonunda kavga eden kadınla erkeğe çevirir projektörü.

Önce abartılı el kol hareketleri yaparlarken birbirlerini itip kakmaya başlamışlardır.

Projektörcü - Oh, Hasan'a hikaye çıktı. Ben şimdi bunu bir

ballandırırım... bir ballandırırım ki... Binbir gece masalları yanında halt etsin.

O sırada kaptan yanlarında adeta biter.

Kaptan - Oh! Maşallah! Maşallah!

Havada Bulut - Ayfer Tunç 93

Projektörcü feneri hemen denize çevirir.

Kaptan - Fener gene elinden mi kaydı? Tuh! Rezil,

utanmaz! (Ka'ya) Sana da aferin beyim. Aferin! Kelli felli adamsın. Milleti dikizlemeye

utanmıyor musun?

Projektörcü ile Ka gülümseyerek,

biraz da suçlu suçlu bakışlırlar.

15.BEYOĞLU-GENEL-GECE

16.YORGIYA'NIN SOKAĞI-DIŞ/GECE

Sokak tenhalaşmıştır. Evlerin pencereleri

açık. Ka sokaktan geçer, pencerelere bakarak

yürümektedir. Seher'in penceresine yaklaşıyoruz.

17.SEHER'İN EVI-OTURMA ODASI/IÇ/GECE

Seher kombinezonla evin içinde dolaşmakta,

bir şarkı mırıldanmaktadır. Elbisesini giyer.

Bayram pencerenin önündeki koltukta

Havada Bulut - Ayfer Tunç 94

oturur.Tabakasını çıkarıp bir sigara sarar.

Seher aynanın önünde makyaj yapmaya

başlar. Bayram'ın epeydir eve yerleştiği

halinden tavrından bellidir. Sigarasını

sarar, kibrit arar, bulamayınca Seher'in

yanına gider. Oradaki sehpadan kibrit

alır, yerine dönmeden konuşur.

Bayram - Seher... Sana bir şey diyeceğim.

Seher - De. (durur) biliyorum ne diyeceğini ya, sen gene

de söyle bakalım...

Bayram - Ne diyeceğim?

Seher - Ne diyeceksin? Pavyona gitme diyeceksin. Otur,

evinin hanımı ol, ben sana bakarım diyeceksin...

Bayram - (Biraz şaşkın) Nereden biliyorsun?

Seher - Ezberledik artık bu lafları Bayram... Daha evvel de duyduk.

Bayram - Daha evvel... kim dedi?

Seher dikkatle Bayram'a bakar.

Seher - Evveli boşver, anlatsam da dinlemek istemezsin.

Bayram - İsterim, anlat hele..

Seher biraz alaycı, biraz da sinirlidir.

Aynı filmi tekrar görmekten

korktuğu bellidir.

Seher - Bayram, üstüme varma... Daha ilk geldiğin gece

ben sana ne dedim? Evveli değil, sonrayı, ikimizin sonrasını bir bir anlatmadım mı?

Pavyona gitme diye tutturacaksın, geçmişinde kim vardı, nasıl düştün bu yola diye sormaya başlayacaksın demedim mi?

Bayram cevap vermez, önüne

bakar, ama durumu hazmedemediği
bellidir.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 95

Seher - Dediklerim çıkıyor... Gene çıkıyor...

Bayram - O vakit... ilk geldiğimde yani, kolay gelir
zannettiydim. Evvelin yoktur, daha evvel kimse olmamıştır diye farzetmek kolaydır
zannettiydim...

Seher - Ama hiç kolay değilmiş, değil mi?

Bayram - Yok... O gene kolay... Kolay da... yani, nispeten...

Seher - Ama sen olduktan sonrası çok zor...

Bayram - Öyle...

Seher diklenmenin zamanı

olduğunu hisseder.

Seher - Buna da alış Bayram, tıpkı evvelini yok farzettiğin

gibi... Farzet ki her akşam pavyona değil, rahmetli anama bakmaya gidiyorum.

Bayram - Çok zor Seher! Hem.. ben sana bakarım dedim

ya. Bir daha söylüyorum. Çok şükür elim ayağım tutuyor, gücüm kuvvetim yerinde.

Ben

çalışırım, senin çalışmana lüzum yok.

Seher - Bayram uzatma!

Bayram birden parlar.

Bayram - Gitme! Gitmeyeceksin! Benim param var. En

olmadı, sırtımda taş taşıyorum gene seni aç açık bırakmam...

Seher - Sonra? Sonra karına çocuklarına gittiğinde ben

ne olurum? Hangi dükkan beni alır? Patron ooo Seher hanım hoşgeldiniz, biz de sizi
bekliyorduk, hadi buyrun mu der? Gerçi yaşlandınız, iş yapmazsınız artık ama olsun
mu

der? Sen karının çocuklarının dizinin dibinde-

Bayram - (Sözünü keser) Onlar yok artık! Seher! Sadece
sen varsın!

Seher - (Alaylı bir kahkaha atar) Bunu da ezberledik

Bayram, kusura bakma. Sonunda hepsi gidiyor...

Bayram Seher'in bileğine yapışır.

Bayram - Ben de senin erkeğinsen, gitmeyeceksin dedim!

O kadar!

Havada Bulut - Ayfer Tunç 96

Seher sert bir hareketle bileğini

kurtarır, yüzünde alaylı bir ifade

vardır.

Seher - Ben buyum aslanım! Bu filmi çok gördüm, bir

daha görmeye niyetim yok. Beğenmiyorsan, kapı orda!

Bayram kırılmış ve bozulmuş bir

ifadeyle Seher'e bakar. Seher'in

yüzünde yumuşama izi yoktur.

Taksinin korna çaldığı duyulur.

18.YORGIYA'NIN SOKAĞI-DIŞ/GECE

Kapının önünde Seher'i pavyona
götürecek taksi beklemektedir.

19. SEHER'İN EVI-OTURMA ODASI-IÇ/GECE

Seher, korna çalmaya devam ederken
koltuğun üstündeki mantosunu alır,
çıkarken kapıyı şiddetle vurur.

Bayram irkilir.

20. SEHER'İN EVI-KAPI ÖNÜ-IÇ/GECE

Seher'in yüzünde acıklı bir ifade, Bayram'a
tutkun olduğu bellidir. Gözleri yaşarır.

21. SEHER'İN EVI-OTURMA ODASI-IÇ/GECE

Bayram çaresiz, ama öfkelidir. Seher'in
şalı, eşarabı gibi bir eşyayı kuvvetle sıkır,
sonra bir çığlık atar, koltuğa çökercesine
oturur, ellerini yüzüne kapatır.

22. BİR MEYHANE-IÇ/GECE

Basit, ucuz bir meyhane. Ka bir masada
tek başına oturmaktadır. Henüz siparişi
Havada Bulut - Ayfer Tunç 97
gelmemiştir. Önünde bir tek rakı vardır.
Karşısındaki masada yüzü kendisine
dönük bir adam vardır. Sağ elinin serçe
parmağında, bir taşı eksik iri bir kadın
yüzüğü vardır. Ka adamın yüzüğüne
dikkat eder.

Ka - (Iç ses) Hasan'a bir hikaye de benden çıktı. Hadi
hayırlısı...

Meyhanede eski bir şarkı çalmaktadır.

Bildik meyhane hareketliliği.

Yüzüklü adam Ka'ya dostça kadeh
kaldırır. Ka da kaldırır.

Yüzüklü A. - Afiyet olsun beyefendi...

Ka - Size de. (Duraksar) Buyurmaz mısınız?

Yüzüklü A. - Ben sizden önce geldim, siz buyrun. Şeref
verirsiniz.

Ka bir an düşünür, rakısını alıp adamın
masasına geçer. Yüzüklü Adam orta alt
düzeyde bir adamdır, ama hırpani
değildir, 40 yaşlarındadır.

Yüzüklü A. - Bu meret de iki satır muhabbet olmadan
çekilmiyor. Hani derler ya, kahve bahane... onun gibi..
Adam kadehini bir daha kaldırır.

Ka - Öyle. Sıhhatinize...

Yüzüklü A. - Sizin de...

Yüzüklü Adam kadehinden içer.

Ağzını eliyle siler.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 98

Yüzüklü A - Akşam olunca.. bilmem size de olur mu, bir hüzün basıyor beni. Fenalaşıyorum. Bu yüzden tabibe bile gittim. Dedim, pek içim eziliyor,

ağlayacak gibi oluyorum. Çok çalışıyorsunuz da ondan dedi. Yorgunlukmuş. Laf! İnsan

yoruldum diye hüzünlenir mi?.. Gerçi haksız da değil, pek erken kalkıyorum ben. Vazife

uzak, yol uzun.. Haliyle yoruluyor insan...

Ka - Ne işle meşgulsünüz?

Yüzüklü A. - Halde İkbal ambarında katibim beyefendi...

Habire yazar dururum.

Ka - Benim gibi desenize...

Yüzüklü A. - Siz de katip misiniz?

Ka - (Ne diyeceğini bilemez) Bir nevi...

O sırada meyhaneye Necip ile Ayşe girerler. Ayşe'nin üstünde dekoltesini kapatan bir ceket vardır, dikkat çekici derecede makyaj yapmıştır. Necip'in mekanını bildiği bellidir, bir masayı işaret eder. Hareketleri kabadır.

Necip - Geç şöyle.

Ayşe - (Manidar) Çok naziksiniz Necip bey!

Necip hiç oralı olmaz, otururlar.

Necip saatine bakar. Ayşe'nin canı sıkkındır. Elleriyile yüzünü yeller.

Ayşe - Çok sıcak burası... Durulacak gibi değil.. Açık bir yere gidelim.

Necip - Otur oturduğun yerde. Canımı sıkma.

Ayşe - Allah allah! Sıkılırsa ne olacak?

Necip - (Cevap vermez, Garsona seslenir) Fuat, bize karavanadan çorba getir. Sonra kuru muru ne varsa...

Garson uzaktan baş işareti yapar.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 99

Garson - Derhal abi...

Ayşe - Rakıyla çorba mı içeceğiz?

Necip - (Alaylı) Yok ıstakoz yiyeceğiz! Ne rakısı kızım?

Buraya demlenmeye mi geldik? Gittiğin yerde sabaha kadar içersin merak etme...

Ayşe hafiften ağlamaktadır.

Necip - Zırlamaya başlama gene! Zorla mı tuttum

kolundan da getirdim seni? Evinden kaçıp geldiğinde at pisliği görmeyeyim de ne olursa

olsun demedin mi?

Suratsız garson iki tabak çorba

getirir, önlerine koyar.

Garson - Ekmek Şimdi geliyor

Garson gider, Ayşe sertçe
bakar Necip'e.

Ayşe - Ne olursa olsun dediysem beni götür adi bir
pavyona sat mı dedim?

Necip - (Sinirlenir) Allah Allah!.. Beğenmediysen Numune
hastanesine doktor yapalım seni! Sanki bir marifetin var da. Ne iş yapacaksın başka?
Dua et, temiz yere kapılanıyorsun.

Necip imalı bir Şekilde Ayşe'ye
bakar, sonra çorbayı abartılı
hareketlerle içer.

Ka ile yüzüklü adama döneriz.

Ka - Bendeniz bir yazarın yanında duruyorum.

Yüzüklü A. - Nasıl yani? Katip yamağı filan mı...

Ka - Yok yle değil, yazar, muharrir yani.. Hikaye filan
neŐreder. Ama yazısı pek işlek değil. O söyler, ben yazarım. Bu da bir nevi katiplik
nihayetinde.

Yüzüklü A. - Haaa, anladım, anladım..

Havada Bulut - Ayfer Tunç 100

Yüzüklü adam işi garip bulmuş
küçümsemiŐtir ama belli etmemeye
alıŐır.

Yüzüklü A. - Bir gazetede filan mı yazıyor?

Ka - Gazetede.. mecmuada...

Yüzüklü A. - MeŐhur mudur peki? Gerçi ben pek bilmem...

Ka - Meşhurdur ya, Sait Faik...

Yüzüklü - Duymadım... Durmadan yazmaktan mıdır nedir...

Mesai bitince harf gresim olmuyor.. Gazetelere bile sabah Şöyle bir bakarım. Hepsi
o.

Dediğiniz beyefendiyi hiç okumadım.

Ka - Halbuki hikayeleri çok güzeldir. Etrafındaki
insanları filan yazar. Balıkçılar... kötü yola düşmüş kadınlar... gariban çocuklar...
aşk

hikayeleri... Bir denk gelirse okuyun... Bu akşam hznne filan çok iyi gelir.

Yüzüklü A. - Olabilir. Bak, koca doktor akıl etmedi bunu. Tabii

ya! Hikaye! İnsan insanın ağusunu alır derler. Hikaye okumak da bir nevi insanla
muhabbet. Akşam olduğu vakit buraya niye geliyoruz? AĞumuzu akıtalım, biraz
neŐelenelim diye, değil mi beyefendi? Hadi Őerefinize.

Kadehleri kaldırırlar.

Ka - Őerefinize.

Diğer masada Ayşe ile Necip otururlar.

Necip çorbayı bitirir, eliyle ağzını siler,

Necip - KaŐıkla kaŐıkla!.... Yunus abi bekliyor.

Ayşe hikırmaya başlar. Necip
sertleŐmenin yararlı olmayacağını
anlar. Yüzünde ikiyüzlü bir ifade

vardır. Ama Ayşe öyle çaresizdir ki,
bu ifadeyi görmez.

Necip - Ayşe, bak. Sert konuşuyorum ama hakikat bu
güzelim. Ben zengin bir adam değilim, seni evde oturtup besleyecek halim yok.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 101

Ayşe - Hani beni seviyordun? Öyle dediydin...

Necip - Hala seviyoruz, ne var bunda?

Ayşe - Seviyorsun da niye...

Necip - Aaa! Yeter ama. Bak güzellikle konuşuyoruz
şurda değil mi?

Ayşe hıçkırır. Necip masadaki kadehi

Ayşe'nin eline tutuşturur.

Necip - Yapma böyle güzelim.. Pavyon zannettiğin kadar

kötü bir yer değil. Nihayetinde bir alay enayiye içki içireceksin... O kadar. Illaki
adamların

koynuna gireceksin diye bir şey yok.

Necip Ayşe'nin saçlarını okşar,
ama yüzünde çattık belaya der
gibi bir ifade vardır.

Ka ile Yüzüklü Adam'ın sohbeti

koyulaşmıştır. Adam parmağındaki
yüzüğü parmağından çıkarır, gösterir.

Yüzüklü A. - Tuhaf gelmiştir size.. Kimbilir ne düşündünüz...

Ka - Tuhaf gelmedi desem yalan olur şimdi.

Yüzüklü A. - Ne düşündünüz peki? Neye yordunuz?

Ka - Bilmem... Bir hatıra herhalde dedim.

Yüzüklü A. - Hadi canım... madem bir hikayecinin yanında
duruyorsunuz.. uydurmuşsunuzdur bir şeyler.

Ka sevimli bir yüzle gülümser.

Ka - O olsaydı uydururdu... Ama ben.. uyduramadım
pek..

Yüzüklü A. - Yüzük kızımın. Geçen bayram dokuz liraya
aldımdı. Kızım onaltısında. Biraz süsüne düşkündür, anasına çekmiş.

Yüzüklü adamın yüzünde sevecen
bir ifade vardır.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 102

Ka - Allah bağışlasın.

Yüzüklü A. - Cümlemizinkini... Görünce dayanamadım,

alıvermişim. Halbuki biz memur adamız, ay sonunu zor getiririz.. Şurada her akşam
iki

kadeh içiyorum ya, aslında boğazım düğümleniyor. Çoluk çocuğun rızkı diye... ama
bunu da yapmasam eve gidince kalplerini kıracağım.. en iyisi... Bu akşamlar.. zor..

Yüzüklü adam bir yudum içki içer.

Konuşurken yüzüğü çıkarıp takar.

Ka - Kızınızın yüzüğü, niye sizin parmağınızda?

Yüzüklü A. - (Güler) Haa, onu anlatıyordum değil mi?

Hislendim gene.. Benim kız geçen gün taşını düşürmüş, baba şunun taşını taktırır dedi. Ama benim unutkanlığım meşhurdur. Belki on tane şemsiye unuttum, şapkamı unuturum sağda solda. Işın yoksa git ara... Benim kız, unutmuyayım diye zorla parmağıma taktı. Ama ambarda bu koca taşlı yüzükle oturamam, değil mi? Tuhaf kaçır.

Elimi mi saklayayım, yüzüğü cebime mi sokayım, ne yapacağımı bilemedim. Sonra dedim kaybetmekten iyidir, dokuz lira verdim, kolay mı, dursun parmağımda. Hem unutmam taş taktırmayı. Ama bakın? Yine unuttum.

Ayşe ile Necip kalkarlar, Necip kıza sarılır. Ka arkalarından bakar.

Ka - Sıhhatinize!

23.YORGIYA'NIN SOKAĞI-DIŞ/GECE

Saat ilerlemiş, sokak boştur. Bazı evlerin ışıkları yanar. Bayram Seher'in evinden çıkar, her zaman beklediği sokak lambasının altına gider, Seher'in penceresine bakar. Bir sigara yakar, evden uzaklaşacak şekilde yürümeye başlar.

24.PAVYON-TUVALET-IÇ/GECE

Seher berbat bir tuvalette küçük bir aynaya bakmaktadır. Ağlamıştır. Akan makyajını siler. Kendine güç vermek ister gibi konuşur.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 103

Seher - Ah be Bayram... Yaktın beni yaktın!

Burnunu çeker, makyajını düzeltir, dikleşir, çıkar.

25.PAVYON-TUVALET ÖNÜ-IÇ/GECE

Tuvaletin kapısında dilsiz bir kadın öylece oturmaktadır. Seher kadına sevecen gülümser. Kadına doğru abartılı bir hareketle eğilir.

Seher - Dertliyim anne! Dertliyim. (Abartılı şarkı söyler)

Dertliiiiim, ruhuma hicranımı sardım da yine...

Acıklı bir kahkaha atar, yürür gider.

Dilsiz kadın tuhaf sesler çıkarır.

26.PAVYON-SALON-IÇ/GECE

Ortada pist gibi bir alanda bir kadın şarkı söylemektedir. Seher sanki kimlik değiştirmiştir, Dimdik ve kendine güvenen bir edayla, müşterilerin arasından geçerek patronun odasına doğru yürür.

27.PAVYON ÖNÜ-DIŞ/GECE

Necip ve Ayşe pavyona girerler.

Necip - Sil şu gözlerini. Zırlamayı da kes artık.

Ayşe çaresiz bir ifadeyle

parmaklarıyla gözlerinin
altını siler.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 104

28.PAVYON-PATRONUN ODASI-IÇ/GECE

Burası küçük bir bölmedir. Müşterilerin oturduğu bölümden camekanlı bir bölmeyle ayrılmıştır. Seher içeri girer, patronun masasında duran sigaradan bir tane alır, yakar, oturur, ayakkabılarını çıkarır, ayaklarını sehpa uzatır.Seher bunları yaparken patron telefonla konuşmaktadır. Biz telefon konuşmasına değil, Seher'e odaklanıyoruz.

Yunus - ...Sevgül'den ümitliydim, iş yapar diyordum, ama

ı-ıh.... Yapmadı... Yok, sesi güzel, ama duyarak okumuyor. Akli çocuğunda. Ateşi çıktı,

öksürdü, anasının gözü... n'apayım birader, burası da hilali ahmer değil ki... Sen bilirsin,

idare ederim diyorsan... Aslında iyi kızdı be... Bak üzüldüm şimdi kovduğuma.... Böyle

işte. Sen bilirsin.... Peki peki... Hadi eyvallah.

Yunus telefonu kapatır, Seher'in

kederli bir şekilde oturduğu dikkatini

çeker. Yunus'la Seher arkadaşlıklar,

öyle bir hava sezinleriz.

Yunus - Ne oldu kız? Gitti mi yoksa seninki?

Seher - Bilmem... herhalde gitmiştir. Ben çıkarken evdeydi...

Yunus - Ne demek evdeydi? Herifin biletini kestini mi, kesmedin mi?

Seher - Beğenmiyorsan kapı orda dedim.

Yunus - E git demişsin işte? Daha ne diyeceksin? Ah be

Seher! Bu alemde bir kadına ben sana aşığım diyen herifin derdi, karının parasını yemektir. Değilse de kaldıramaz zaten, çeker gider.

Yunus bir sigara yakar, o da hafiften kederlenmiştir.

Yunus - Hem dertsiz başına dert mi arıyorsun kızım? Ne aşkı?

Havada Bulut - Ayfer Tunç 105

Seher kalbini işaret eder.

Seher - Şuraya söz geçiyor mu Yunus abi?

Konuşuyorsun, ama boş...

Yunus - İyi de bu kaçınıcı be Seher? Bir olur, iki olur..

Akıllan artık. Her seferinde hüsrana!

Seher - Bana akıl verene bak! Seninki tüyünce kahrından

şişelere vurmadın mı? Duvara yumruk atıp parmağını kırdığını ne çabuk unuttun?

Yunus parmağını hatırlar, elini yumruk yapıp bakar.
Yunus - Geçti ama, unuttum bile...
Seher - Eh.. Biz de unutturuz inşallah.
O sırada kapı tıklatılır. Açılır,
Necip içeri başını uzatır. Yunus
Necip'e yüz vermeyecektir,
sesinin tonu, duruşu değişir,
üstten bir havası vardır.

Necip - İyi akşamlar Yunus abi. Hürmetler...
Necip arkasına bakar, sonra süzülür
gibi içeri girer kapıyı kapatır.

29.PAVYON-PATRONUN ODASININ ÖNÜ-İÇ/GECE

Ayşe Necip'in içeri girişine bakar, sonra salona döner. Kapının önünde dikilmektedir.
Çevreyi süzer. Masalarda kadınlar erkekler oturmuşlar, kahkaha atmaktadırlar. Şarkıcı kadın şarkısını bitirir, müşteriler alkışlarlar.
Ayşe'nin yüzünde durumu kabullenmekten başka çaresi olmadığını anlamış, hafiften pişman bir ifade vardır.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 106

30.PAVYON-PATRONUN ODASI-İÇ/GECE

Necip çok saygılı bir ifade ile Yunus'un karşısında dikilmektedir. Yunus ayağa kalkmış yanına gelmiştir. Seher aynı pozisyonda, Necip'e biraz küçümseyen bir edayla bakar.

Yunus - Ne oldu, getirdin mi kızı?

Necip - Getirdim abi, kapının önünde, bir gör. Çok güzel kız...

Yunus - Getir bakalım, görelim...

Seher - Ulan Necip! Düşürdün gene bir kızı ağına ha?

Tarantula!

Necip Seher'e bulaşmak istemez.

Canı sıkkın bakar, odadan çıkar.

Yunus - Bu işte kimse kimseyi düşürmez Seher Hanım, herkes kendi ayağıyla gelir. Sen de kendi ayağınla gelmedin mi?

Seher - (İçini çeker) Doğru..

31.PAVYON-PATRONUN ODASININ ÖNÜ-İÇ/GECE

Necip Ayşe'yi kolundan tutar.

Sinirli ve sert konuşur.

Necip - İçeri, hadi. Ağlamaya kalkayım deme. Adam gibi davran içerde, karışmam.

Necip Ayşe'yi sert bir hareketle içeri sokar.

32.PAVYON-PATRONUN ODASI-IÇ/GECE

Seher pozisyonunu hiç bozmaz, Ayşe ve Necip içeri girer, Ayşe kapının ağzında çekingen bir ifadeyle durur.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 107

Yunus masasından ağır ağır kalkar.

Yunus - (Ayşe'ye) Gel gel, hoş geldin...

Ayşe bir iki adım atar, dik durmaya çalışır.

Yunus kızın etrafında bir tur atar, gerileyerek baştan aşağı süzer. Sonra kızın burnunun dibine kadar sokulur.

Yunus - Güzel kızmışsın.. Adın ne bakayım?

Ayşe - Ayşe...

Yunus - Ayşe.. Kaç yaşındasın?

Ayşe - On sekiz.

Yunus - Doldurdun mu? Daha ufak duruyorsun..

Necip - Nüfus kağıdı yanında Yunus abi? (Ayşe'ye) Göstersene?

Yunus - İstemez. Nerelisin?

Ayşe - Burgazadalıyım.

Yunus - Burgazada mı? Şu bizim Burgazada! Kınalı, Burgaz hani..

Ayşe - Evet.

Yunus - (Necip'e) Hani Istanbullu değildi? Niye yalan söylüyorsun lan?

Necip - Burgazadayı İstanbul mu sayıyorsun abi?

Yunus - (Ayşe'ye) Baban, abin filan var mı?

Ayşe - (Sert) Var.

Yunus bu sert cevaptan hoşlanmaz.

Necip Ayşe'nin kolunu sıkar, hemen söze karışır.

Necip - Abisi kumarbazın teki Yunus abi, o getirdi zaten. Babası da yaşlı bir arabacı..

Yunus - Ona sordum! Sen her lafa karışma.. (Ayşe'ye) Öyle mi?

Ayşe - Öyle.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 108

Yunus - Yavuklun mavuklun var mı?

Ayşe Necip'e bir göz atar. Ama bakışlarında sevgi yoktur.

Necip - Benim yanımda Yunus abi... Takıntısı yok.

Yunus tiksindir gibi Necip'e bakar.

Bu manzarayı Seher yüzlerce defa

görmüş gibi, bildik gözlerle izlemektedir.

Yunus Necip'in sözlerine itibar etmez.

Sesinde öyle bir ton vardır ki, bir

yanıyla kızın hayalleriyle alay etmekte,
bir yanıyla da tahrik etmektedir.

Yunus - Para kazanmak istiyor musun Ayşe? Hususi
terzin, hususi berberin, ayakkabıcının falan olsun... Şişli'de bir apartman katı
döşettir.

Kapısına bir otomobil çek... Hı?

Yunus odada birkaç adım atar,
kıza bir daha bakar. Necip Yunus
ne diyecek diye beklemektedir,
heyecanlıdır. Ayşe'nin de yavaş
yavaş süngüsü düşer. Yunus tatlı,
yumuşak bir sesle Ayşe'ye konuşur.

Yunus - Bu dünyada her şey bir arada olmuyor Ayşe.

Güzel Ayşe... Ne demişler? Her nimetin bir külfeti vardır. Bizimkisi külfet sayılmaz
aslında, taş taşıtmıyoruz. İşi kaptın mı gerisi kolay, gelsin paralar.... Anladın mı?

Ayşe - Anladım.

Yunus - Zengin olmayı kim istemez? Ama hakkını vermek
lazım, değil mi? Burası iyi bir müessesedir, başka yerlere benzemez. Bir kere
müşterisi

efendidir. Mühim insanlar gelir, cömerttirler de haa...

Yunus Seher'e göz kırpar, Seher
acımakla alay etmek arasında bir

Havada Bulut - Ayfer Tunç 109
ifadeyle Ayşe'ye bakar.

Yunus - Akıllı bir kıza benziyorsun, güzelsin de. Ama güzel
olmak yetmez. Ne demişler? Güzele kırk günde doyulur. Akıllı olursan kazanırsın
ancak.

Yunus'un sesi iyice ciddileşir.

Yunus - Seni burada çalıştırırım. Ama şartlarım var...

Dinliyor musun?

Ayşe - Dinliyorum.

Yunus - Bir. Sulugözlü olmayacaksın. Ağlamak yok.

Ağlayan kadına hiç tahammül edemem, koyarım kapıya. Annemi özledim falan diye
tutturmayacaksın.

Ayşe - Annem öldü... beş sene evvel...

Yunus - İyi... Allah rahmet eylesin. İki. İşten kaytarmaya

gelemem ona göre. Şuram ağrıyor, buram ağrıyor yok. Tamam mı?

Ayşe - Tamam.

Yunus - Üç. Müşteri seçmek yok. Onun masasına gitmem,
berikine giderim falan anlamam. Kim çağırırsa gideceksin. Ve dört, kızlarla iyi
geçineceksin. Kavga çıkartanın pasaportunu eline veririm. Tamam mı, iyice anladın
mı?

Ayşe - Anladım.

Yunus - İyi, güzel... Anlaştık o zaman... Bir de akıllı kızsın

ikide bir borç istemezsin, (Necip'i işaret eder) Paranı da bunun gibi zibidilere
yedirmezsin...

Necip'in yüzü asılır ama birşey diyemez.

Seher Necip'in yüzüne bakar, gülüverir.

Yunus - Bunu da sana hiçbir patron söylemez ha!

Kıymetimi bil.

Yunus masasına geçer.

Yunus - Seher ablan için ince ayarını anlatır sana.

(Seher'e) Hadi bakalım Seher, bu gecelik yanından ayırma Ayşe'yi, göz kulak ol.

Bizim

Necip'le işimiz var biraz.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 110

Seher kalkar, ayakkabılarını giyer,

Yunus'un masasından bir sigara

daha alıp yakar. Ayşe'yle

çıkarlarken..

Yunus - Bir de güzel bir isim bulun Ayşe'ye... Alengirli bir

şey olsun..

33.PAVYON-SALON-IÇ/GECE

Ayşe ve Seher Yunus'un odasından

çıkarlar. Seher oturan müşterilere

göz atar, sonra Ayşe'ye döner.

Seher - İşte... Bizim batakhane burası... Hayırlı olsun mu

diyeyim, Allah kurtarsın mı bilmem. Gel şöyle oturalım..

Seher henüz boş olan bir masaya

doğru yürür, otururlar. Seher acı

acı güler.

Seher - Şişli'de apartman katı, kapısında otomobil

istiyorsun ha! (Güler) Kiranı ödeyip çorbanı kaynatabilirsene öp de başına koy.

Zengin

olum diye hiç ümitlenme Ayşe. Bu işten zengin olunmaz.

Ayşe'nin yüzünde bir bozulma ifadesi.

Seher - Sabaha karşı evine gidip başını yastığa koyunca,

öyle bir uyusam ki, bir daha uyanmasam diyorsun...

Sessizlik olur, bir müşteri Seher'e el eder,

belli ki tanınan biri, Seher de cilveli bir

şekilde selam verir.

Seher - Kalk şunların masasına gidelim.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 111

Kalkarlarken Seher'in yüzü

yine kederlenir.

Seher - Bu alemde tecrübeli bir abladan sana bir de

nasihat Ayşe... İstersen kulağının arkasına at.

Seher Ayşe'ye hüzünlü bir yüzle bakar.

Seher - Sakın aşık olayım deme...

Seher yürür, Ayşe onu izler.

34.BAYRAM'IN GECEKONDU EVİNİN ÖNÜ-DIŞ/GECE

Karanlıkta bir sigara ateşi parlak.

Bayram'ı evin önünde görürüz.
Tek katlı, bahçe içinde bir evin
alçak penceresinden içeri bakar.

35.BAYRAM'IN EVİ-İÇ/GECE

İçerde Bayram'ın babası, iki çocuğu
vardır. Baba sedire oturmuştur, tespih
çekmektedir. Çocuklardan biri dedesinin
dizinde uyumuş, öteki odadaki küçük
masada ders çalışmaktadır. Büyük
ilkokul çağında, küçük daha okula
gitmiyor. Bayram'ın karısı Nazik
yorganları kucaklamış bir halde içeri
girer. Odadaki divanın minderlerini
kaldırıp yere koyar, divana çarşaf serer,
yastığı yorganı yerleştirir. Bayram'ın
babası kadını hüznü bir yüzle
izlemektedir. Nazik dedesinin
dizinde yatan çocuğa yaklaşır.

Nazik - Alayım çocuğu baba..

Havada Bulut - Ayfer Tunç 112

Kadın çocuğu kucaklar. Yatağa yatırır,
üstünü güzelce örter. Sonra ders çalışan
oğlana döner.

Nazik - Mustafa,hadi yat artık oğlum.Geç oldu.

Kalkamayacaksın sonra.

Büyükbaba duvardaki saate

bakar. Onbiri geçmektedir.

Baba - Ne yapsın çocuk, çok ödev vermişler mektepte.

Yaz yaz bitiremedi.... Bir de bahçede çalıştı benim aslanım bugün. Marulları hep o demetledi annesi.

Nazik - Biliyorum, gördüm... Aferin oğluma benim.

Mustafa kitaplarını toplar. Yatağa
girer, annesi üstünü örter.

Nazik - Senin de yatağın hazır beybaba.

Baba yavaşça doğrulur.

Baba - Sağol kızım. Oğlan dizimde uyuyunca pek
hoşuma gitti. Bu saate kadar kalmışım. Hadi Allah rahatlık versin.

Nazik pencereye gider, dışarı bakar.

Bayram'ın babası bunu görür,
kapıda durur.

Baba - Tilkinin dönüp dolaşıp geleceği yer... Biraz daha
sabır kızım...

Nazik'in gözlerini görürüz. Gözleri yaşlıdır.

36.BAYRAMIN EVİNİN ÖNÜ-DIŞ/GECE

Bayram pencereden yavaşça çekilir.
Yüzünde acılı bir ifade vardır.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 113

37.BAYRAMIN EVI-IÇ/GECE

Nazik pencereden bakmaktadır,
yemenisinin ucuyla gözlerini siler.

Nazik - Ona bakmıyorum ki baba?

Yatağa yatmış olan Mustafa
söze karışır.

Mustafa - Ya neye bakıyorsun?

Nazik - Yağmur indirecek gibiydi de, başlamış mı diye
baktım.

Babanın yüzünde inanmamış bir ifade,
Nazik perdeyi sıkıca çeker. Baba odadan
çıkarak. Nazik sedire çarşaf serer, yorgan örter.
Oğlu onu izlemektedir.

38.BAYRAMIN EVİNİN ÖNÜ-DIŞ/GECE

Bayram Nazik'in perdeyi çektiğini görür,
yavaş yavaş evden uzaklaşır, bahçe
kapısına gider, durur. Karar anı.

Dönse mi, dönmese mi...

39.BAYRAMIN EVI-IÇ/GECE

Nazik ışığı kapatır, yeleşini çıkarır,
geceliğini giyer. Sedirdeki yatağına yatar.

Mustafa - Anne, biraz yanına geleyim mi?

Nazik - Gel oğlum, gel ceylan gözlüm...

Mustafa karanlıkta annesinin
yatağına girer. Nazik oğlana
sarılır, üstünü iyice örter.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 114

Mustafa - Dedem doğru söylüyor...

Nazik - Neyi doğru söylüyor?

Mustafa - Babam gelecek... Ama geldiği zaman elini
öpmeyeceğim.

40.BAYRAMIN EVİNİN ÖNÜ-DIŞ/GECE

Bayram bahçe kapısını usulca kapatır, yürür.

41.BAYRAMIN EVİNİN SOKAĞI-DIŞ/GECE

Bayram elleri cebinde yürümekte,
evi arkada kalmaktadır.

42.SEHER'İN EVI-OTURMA ODASI-IÇ/GECE

Odanın ışıkları açık, anahtar sesi
duyulur, kapı açılır, Seher içeri girer.

Yorgun ve çok mutsuz görünmektedir.

Pardesüsünü çıkarır, koltuğa atar.

Odada bakınır, seslenir.

Seher - Bayram? Bayram?...

Seher odaları dolaşır, her yere bakar,
tekrar oturma odasına gelir, pencereye

gider, Bayram'ın hep ona baktığı sokak lambası yanmaktadır, ama Bayram yoktur. Seher koltuğa oturur, çok üzgün.

43.ADADA BİR YOL-DIŞ/GÜN

Güneşli sıcak bir gün, adanın tepesine giden bir yokuşta postacı ağır çantasını oflaya pufloya taşımakta, onun beş on adım gerisinde Ka ile köpeği yürürler. Postacı dinlenmek için durur, yolun kenarına oturur, Ka yanına gelir, oturur. Hafif şakacı bir hali vardır, postacının mektuplarını okuduğunu bilmektedir.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 115

Postacı - Bu ne sıcak birader... Daha şimdiden... İflahım kesildi.. Perişan olacağız bu yaz. Söylemedi deme.

Ka - Çantan da ağır... Bu sıcakta çekilmez..

Postacı zengin evlerde oturanları işaret ederek...

Postacı - Kendileri daha gelmedi, ama mektupları akın akın geliyor. Ne yazar ne okurlar bu kadar bilmem..

Ka - (Manidar) Senin gibi okumayı seviyorlar demek...

Postacı - Ne demek şimdi bu?

Ka - Hiiç, senin gibi onlar da mektup okumayı seviyorlar dedim.

Postacı - Niye beni misal verdin? Bir şey mi biliyorsun?

Ka - (Güler) Beğendin mi bari okuduklarını?

Postacı bir süre cevap vermez, utanmıştır.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 116

Postacı - Beğendim... İnşallah mükafatı sen alırsın, biz de iftihar ederiz.

Ka - İnşallah... Nesini beğendin peki?

Postacı - Canım.. sen de.. bir günahımızı itiraf ettik diye

ahret sualleri sorma insana.. Ne bileyim ben nesini beğendim? Okudum işte, hoşuma gitti.

Postacı kalkmaya hazırlanır gibi çantasını alır.

Postacı - Pek yapmam böyle şeyler aslında... Ama seni dağda bayırda yazıyor görünce... merak ettim. Ayıp ettik...

Ka - Üzülme canım, ben okuduğuna sevindim.

İnsanlar okusun diye yazıyorum.

Postacı - (Hüzünlenir) Öyle güzel yazmışsın ki... Aşık olasım geldi.

Postacı ile Ka birbirlerine sevecen gülümserler. Postacı kalkar.

Ka postacının çantasını alır.

Ka - Ver biraz da ben taşıyayım. Yüzün kıpkırmızı olmuş, damarların fırlamış...

Postacı çantayı vermek istemez.

Postacı - Olur mu birader, bu benim vazifem..

Ka - Çanta taşımanın vazifesi mi olurmuş?

Bırak.Ağırmiş be.

Yürümeye başlarlar.

Ka - Eee, ne var ne yok adada? Ben uyduruyorum, ama sen hakikati görüp duyuyorsundur.

Postacı - Yazmak için mi soruyorsun?

Ka - Bilmem? Belki yazarım...

Havada Bulut - Ayfer Tunç 117

Postacı - Yaz yaz.. Bizden iyi hikaye mi bulacaksın?

Zenginler cihetinde birşey olduğu yok. Daha erken. Yaz gelsin, iyice kaynaşsınlar, o zaman hikaye çıkar.... Ama fakirler cihetinde öyle değil... Kamil ağanın kızıyla oğlu evden kaçtı. Bir ayı geçti, ses seda yok ikisinden de... Adamcağız perişan. En dişe dokunur hadise bu.

Ka - Duydum.. Sen ne diyorsun bu işe?

Postacı - Ne diyeyim? Çocukların gözü yükseklerdeydi.

Uçamayacakları kadar tepede... Allah sonlarını hayır etsin.

44.KAMIL AĞA'NIN EVİNİN BAHÇESİ-DIŞ/GÜN

Kamil ağanın arabası terkedilmiş

gibi durmaktadır. Bakımsızdır.

45.KAMIL AĞANIN AHIRI-IÇ/GÜN

Kamil ağa çökmüş, daha da yaşlanmış

görünmektedir. Ahırda küçük bir

tabureye oturmuştur, iki atı da

karşısındadır. Bir şey düşünüyor gibidir.

46.MAHALLE KAHVESİ-DIŞ/GÜN

Bildik yüzler ve tespihli adam

kahvenin önünde oturmaktadırlar.

1.Adalı - Yazlıkçılar geç kaldı bu sene. Geçen yıl bu vakitler...

2.Adalı - (Sözünü keser) Daha yaz girmede, mektep tatil olmadı dur bakalım.

Kamil ağa dalgın ve kederli bir yüzle kahvenin önünden geçerken...

1.Adalı - Hayırlı günler Kamil ağa...

Kamil ağa cevap vermez, dalgın dalgın yürümeye devam eder. Zülfikar elinde

tepsi Kamil ağayı izler, yüzündeki

Havada Bulut - Ayfer Tunç 118

ifadeyi yakından görürüz, bir şeyler

düşünüyor gibidir.

2.Adalı - Vah vah... Bitti adamcağız... Şu hale bak. Çok yaşamaz bu, söyleyeyim.

Tespimli adam - Kabahat kendisinde. Fazla yüz verdi çocuklara.
Böyle olacağı belliydi.

1.Adalı - (Alaycı) Testi kırılınca akıl veren çok olurmuş.

Konuş şimdi, vaktidir...

Tespimli adam - Yalan mı? Benim öyle oğlum kızım olacak, ikisinin
de boğazlarını kör testereyle keserim!

Zülfikar elinde tepsiyle masaya
gelir, çay dağıtırken...

Zülfikar - Söylemesi kolay beyamcam. Senin başına
gelmedi çünkü... Ama olan olmuş, adamcağız gözümüzün önünde eriyor. Bir çare
düşüneceğimize oh olsun mu diyeceğiz? Ayıptır..

Tespimli adam - Sana ne? Sana bir şey yapmak düşer mi?

Zülfikar cevap vermez.

Canı sıkkın bir halde içeri girer.

47.ADADA ÇAMLIK-DIŞ/GÜN

Konstantin ve 17-18 yaşlarında iki
delikanlı kuş yakalamak için ökse
kurmuşlardır. Bir ağacın altında kafes
içinde bir kuş ötmektedir. Ağaçlarda
yapışkanla kaplı ökseler vardır.

Konstantin ve iki delikanlı ağaçların
arkasına saklanırlar. Bir kuş sürüsünü
görürüz.

1.Delikanlı - Aha... geliyorlar...

2.Delikanlı - Ağzım sulandı be... Mis gibi pilavın yanında...

Konstantin - (Kuşlara) Hadi yavrum, bu tarafa , bu tarafa...

Havada Bulut - Ayfer Tunç 119

Birden Konstantin'in yüzünde
belirgin bir sevinç belirir. Bir kuş
ökseye yakalanmıştır, uçmaya çalışır,
uçamaz.

Konstantin - (Güler) He he he! Varan biiir...

48.ADADA BİR BAŞKA YOL-DIŞ-GÜN

Postacı ile Ka yürümeye devam
ederler. Postacı Ka'dan çantasını alır.

Postacı - Ver bakalım artık şunu. Yeter taşıdığın, sana da
günah.

Postacı ile Ka iki gencin yolun
kenarındaki çimleri tabaka tabaka
kaldırdıklarını görürler.

Ka - Ne yapıyor bunlar?

Postacı - Bilmem? (Seslenir) Heey... Delikanlılar! Ne
yapıyorsunuz çimleri öyle?

1.Genç - (Sertçe) Sana ne?

Ka - Canım, ne diye söküyorsunuz?

Postacı - Bir söyleyin yahu? İnsan gibi soru sorduk..

1.genç dikilir, terini siler. Bir sigara yakar.

1.Genç - Mühendis Ahmet bey söktürüyor.

Ka - Niye? Ne yapacaktım bunları?

1.Genç - Yukarda deri tüccarı Hollandalı var ya..

Postacı - Var, ne olmuş?

1.Genç - Onun bahçesini düzeltiyorlar, bahçeye döşeyeceklermiş.

Ka - İngiliz çimi alsın eksin, madem ki herif zengin.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 120

1.Genç - İngiliz çimiyle bu bir mi?

Ka - Bu daha mı iyi?

1.Genç - İyi de laf mı? Bunun üstüne çimen mi olur?

Postacı - Sen nerden biliyorsun? Bahçıvan mı kesildin üç ot yoldun da...

1.Genç - Hollandalı öyle demiş beyim. Herhalde bir bildiği var.

Genç sigarasını bitirir, izmaritini fırlatır, işine döner.

Postacı - Evladım, delikanlı... Niye alet oluyorsunuz böyle işlere?

1.Genç - Ne aleti?

Ka - Bak söktüğün yer çıplak kalıyor, günah değil mi?

Sen bu adadan değil misin? Bunlar senin adanın çimleri. Yazıktır. Hollandalı alsın eksin

çim tohumunu...

1.Genç - Benim aklım ermez abi. Sök dediler, söküyoruz.

Ka ile Postacı konuşurlar. İkisi de üzülmüş. Gençler işlerine döner.

Ka - Bunu karakola haber vermek lazım. Ben en iyisi...

Postacı - Sen zahmet etme, karakolun postası var bende.

Zaten gideceğim. Şimdi gider ihbar ederim... Gerçi karakol Mühendis Ahmet beyle uğraşır mı? Polis men eder, bunlar dinlemez, gene men eder, gene dinlemezler...

Böyle gider bu iş.

Ka - Ama biz vazifemizi yapalım, elin Hollandalısı göz göre göre çimlerimizi yolduruyor! Hiç düşünmüyor ki, beğenip de ev yaptırdığı bu ada,

bu yol kenarındaki çimleriyle güzel, kuşlarıyla, böcekleriyle güzel..

Postacı - Onun memleketinde bir tek tel çim yol bakalım!

49.STELYO'NUN EVİNİN ÖNÜ-DIŞ/GÜN

Trifon evin önündeki masaya oturmuştur, masada gazete keşiği vardır. Trifon'un yaptığı gemi gazetedeakinin tıpkısı değildir,

Havada Bulut - Ayfer Tunç 121

ama epeyce benzemektedir. Trifon sağlıklı

görünmektedir. Yelken direği yerine bir çubuğu bir oyuntuya yerleştirmeye çalışır. Dedesi gelir, elindeki hırkayı Trifon'un sırtına koyar.

Trifon - Ama hava çok sıcak dede.

Stelyo - Olsun kuzucuğum, hastalıktan daha yeni kalktın. Çocuk mutludur. Stelyo torununun saçını okşar.

50.ADADA ÇAMLIK-BAŞKA BİR KÖŞE-DIŞ/GÜN

Ka bir ağacın altına oturmuş, yanında kendini dinler gibi bakan köpeğiyle konuşur. Kalemmini kulağının arkasına sokmuştur, elinde küçük bir defter vardır.

Ka - İşte bunlar böyle çomar... Şimdi de milletin yeşilliğine musallat oldular. İnsan o çimlere basmaya kıyamaz. Ka doğrulur..

Ka - Hadi kalk bakalım. Yeter tembellik ettiğin..

Ka kalkar, köpeği de kalkar. O sırada çamlığın içinde Papaz'ı görür. Papaz ağaçlara dikkatle bakar, kabuklarını, yapraklarını inceler. Ka yanına gider.

Ka - Merhabalar...

Papaz ilgili davranır, sıcakkanlı bir adamdır. Köpeği okşar. Köpek sevinçle kuyruk sallamaktadır.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 122

Papaz - Merhabalar... (Köpeğe) Sana da merhaba...

Kuyruğunu sevsinler...

Elindeki yaprağı Ka'ya gösterir.

Papaz - Nadir bulunan bir köknar cinsi bu... Ona bakıyordum. Kuvvetli ağaçtır, uzun yaşar. Buralarda pek rastlanmaz aslında. Tuhaf..

Ka - Ağaçlardan anlıyorsunuz...

Papaz - Anlarım ya. İnsanın en iyi anladığı dil tabiatın dili olmalı, ama maalesef hepimiz unuttuk artık...

Ka - Doğru... Derdimiz neyse...

Ikisi birlikte yavaş yavaş yürümeye başlarlar.

Ka - Alıştınız mı adamıza?

Papaz - Böyle dünya cennetine kim alışmaz? Şu havaya, toprağa, ağaçlara bir baksanıza?... Sonra laf aramızda, kızları da çok güzel.. (şakacı bir

havayla güler) Papaz olduğuma bakmayın, ben bu dünyaya inanırım. Bütün bu güzellikler bizim için. Ama şu insanoğlu... Hırs, ihtiras içinde ömrünü tüketiyor.

51.ADADA ÇAMLIKTA BİR YER-DIŞ/GÜN

Konstantin ve iki delikanlı ökseden kuşları

toplamış yığmışlardır. Konstantin'in vahşi bir zevkle bir kuşun kafasını koparttığını görürüz. Kuşun başını bir kenara atar. Hırsla yolar, bir şişe geçirir. Küçük bir ocakta ateş yakılmış olduğunu ve birkaç kuşun piştiğini görürüz. Konstantin şişe taktığı kuşu ateşe koyar, ateşten pişmiş bir kuş alır, ağzı yana yana, üfleye üfleye yerken, Papaz ve Ka onu izlemektedirler. Yüzlerinde dehşet vardır.

52.PAPAZIN BAHÇESİ-DIŞ/GÜN

Bakımlı, bol çiçekli bitkili bir bahçe.

Ka bir tahta masada oturur, köpeği

Havada Bulut - Ayfer Tunç 123

yanındadır. Papaz iki bardak gül

şerbetiyle gelir, birini Ka'ya verir.

Ka - (Sevinir) Gül şerbeti... Yıllar var içmediydim..

Papaz - Eee... Tam mevsimi..

Ka - Ben yaptım demeyin sakın..

Papaz - Ben yaptım... Kimseye bırakmam.

Ikisi de önce uzun uzun kokladıkları

şuruptan iştahla içerler.

Ka - Ohh! Elinize sağlık... Çok güzel olmuş.

Ka çevresine bakınır.

Ka - Bahçeniz çok güzel. Toprağı seviyorsunuz...

Papaz - Severim. Toprağı... bu sessiz, mütevazı, deli

şeyi... Hayat bundadır işte. Biz canlı mıyız bunun yanında? Onun için insanoğlu topraktan yapılmıştır deriz.

Ka - Filozofluk da var galiba Papaz efendi..

Papaz - (Güler) Yok canım... Meslek hanesinde papaz

yazar yazmasına ya, ben ne filozofum ne de papaz. İnsanım sadece..

Ka - Eee, marifet de bu değil mi zaten? İnsan olmak..

Ikisi de Konstantin'i hatırlarlar,

yüzleri gölgelenir.

Papaz - Zenginmiş de halbuki.. duyduğuma göre.... O

parmak kadar kuşlarla doycak adam değil...

Ka - Onunki doymak arzusu değil zannederim. Vahşet arzusu, kan dökmek...

Papaz - Doğru... En fecisi... Neyse unutamam bu

manzarayı. Madem ki anlatamıyoruz derdimizi... Sizin hikaye falan yazdığınızı duydum.

Ka - (Güler) Bizim adada da bir şey saklanmıyor...

Papaz - Yazın, ne güzel.. Benim elimden gelmez pek.

Gelse ben de yazacağım. Bu da insan olmanın bir çeşidi.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 124

53.ADADA FAYTON DURAĞI-DIŞ/AKŞAM

Zülfikar alışveriş yapmıştır, fayton

durağına yürür, elindeki paket büyüktür.

Yorulmuştur, elindeki çuvalı yere koyar.

Faytoncu - Atayım mı kahveye?

Zülfikar - Zahmet etme, ne kadcılık yol ki? Bir nefes alayım yeter..

Faytoncu - Yak bir cigara o zaman.

Faytoncu Zülfikar'a sigara

tutar, yakarlar.

Faytoncu - Yahu Zülfikar, sen gördüğüm iyi oldu. Kamil ağa atlara son ne istiyor?

Zülfikar - Ne atı?

Faytoncu - Ne atı mı? Yahu bizim Kamil Ağa yok mu?

Zülfikar - Vaar?

Faytoncu - Atlarıyla arabasını satılığa çıkarmış, haberin yok mu? Arabası yaramaz da, atları iyidir, genç, kuvvetli...

Zülfikar - (Şaşırır) Atlarını satacak!... Kamil ağa!.. Onu öldür daha iyi.

Faytoncu - Yalan mı söylüyoruz? Bugün bizim arabacılarından

biri pazarlık yapası olmuş, bağırır, çağırır adama yok yere, ben pazarlık yapacak adam mıyım falan...

Zülfikar - Ne yapacakmış atları satınca?

Faytoncu - Ben ne bileyim? Senin bilmen lazım, her gün senin kahvede.

Zülfikar - Sakın almaya kalkışmayın, günahdır. Ölür adamcağız...

Faytoncu - Sen de bir hoşsun Zülfikar, adam kendi rızasıyla

satıyor. Sana ne? Hem çocukları kaçırıp gitmiş ölmemiş de...

Zülfikar - Anlasana be kardeşim! Kahrından satmaya

kalkıyor adam, yoksa gözü gibi baktığı atlarını satar mı!

Faytoncu - Kahır mahır... orasını bilmem.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 125

54.BAYRAM'IN OTELDEKİ ODASI-İÇ/GECE

Bayram yatağına sırtüstü uzanmış, sigara içer,

pencere açıktır, perdeler uçuşur, dışarda

gecenin ışıkları görünür.

55.YORGIYA'NIN SOKAĞI-DIŞ/GÜN

Sabah saatleri. Sokakta bir sabah telaşı.

Bayram elektrik direğinin dibine

çömelmiştir, Seher'in penceresine bakarak

sigara içer. BOD koltuk değnekleriyle

yürüyerek gelir, Bayram'ın önünde durur.

BOD - Hayrola? Hala açık havada mısınız?

Bayram ters bir ifadeyle bakar. Cevap

vermez. BOD Bayram'ın yanında yerine

yerleşir, ağız mızıkasını çıkarır, çalmadan

konuşur. Seher'in evini işaret eder.

BOD - Buradan her şey görünür... Görünmeyeni de insan tahmin eder zaten...

Bayram Seher'in penceresine

bakar. Pencerede kimse yok.

BOD olayın farkında, kendi kendine gibi bir sesle konuşur.

BOD - Aşıklık.... zor zenaattır, bilirim. Olsa bir dert, olmasa bir dert...

BOD ağız mızıkasıyla dokunaklı bir şeyler çalmaya başlar. Bayram başını kaldırıp Seher'in penceresine bakar. Pencerede Seher belirir.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 126

56. SEHER EV-OTURMA ODASI-IÇ/GÜN

Seher pencereden usulca bakar, Bayram'ı görür. Sabahlıklıdır, hiç uyumamış gibi yorgun görünmektedir. Bayram'ı görür. Yüzünde sevinç belirir. Ama Bayram'la kısa bir an gözgöze geldikten sonra pencereden çekilir.

57. YORGIYA'NIN SOKAĞI-DIŞ/GÜN

BOD bu kısa bakışmayı yakalamıştır.

Anlamalı bir şekilde gülümser. Bayram Seher'in penceresine bakar. Seher'in tülün arkasında olduğunu görür.

58. SEHER EV-OTURMA ODASI-IÇ/GÜN

Seher tülün arkasından Bayram'a bakmaktadır. Sonra pencereden çekilir.

Koltuğa oturup, hafifçe perdeyi aralayarak bakar. Üzgündür, kararsızdır.

59. TODORI'NIN EVI-IÇ/GÜN

Todori'nin yoksul ama şatafatlı ıvır zıvırla dolu evi. Mümkünse bir çatı katı, tavanın aktığı belli. Todori Ka'ya fal bakacaktır. Uzun zamandır ilk müşterisi olduğu için heyecanlıdır.

Ka fincanı kapatmıştır.

Todori - Falımı size tavsiye ettiler? Kimden duydunuz da geldiniz?

Ka - Evvelce de geldim madam. Hatırlamadınız mı?

Todori tanımak ister gibi bakar, hafif mahcup olmuştur.

Todori - Çıkartamadım beyimu... Ah! İhtiyarlık işte... Size fal baktım?

Havada Bulut - Ayfer Tunç 127

Ka - Baktınız madam, uzun uzun..

Todori - Peki, çıktı?

Ka'nın derdi fal değildir, öylesine gülümser.

Ka - Çok güzel anlatıyorsunuz madam...

Todori memnun olur, kendine güveni gelir.

Todori - Demişimdir birini seveceksin... Sevdin?

Ka - Daha sevemedim madam... arıyorum.

Todori yine mahcup olur, fincanı alır, açar, bir fincana, bir Ka'ya bakar. Ama yüzünde tuhaf bir ifade vardır.

Todori - Seveceksin... Lakin, çok acayip... Yok öyle biri.

Todori'nin aklına birden yine ev sahibi gelir.

Todori - Ev sahibi... Beni evden atabilir?

60.YORGIYA'NIN SOKAĞI-DIŞ/GÜN

BOD ağız mızıkasını çalmaktadır, Bayram duvara sırtını dayamış, hafiften uyur.

Katina geçerken BOD'un önünde durur, BOD'a Bayram'ı işaret eder.

Katina - Seher almıyor mu bunu eve hala?

BOD hayır anlamında başını sallar.

Katina - Oh! İyi yapıyor... Erkek milleti kedi

familyasındandır. Beslersin tırmalar, beslemezsün kapıda ağlar.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 128

Katina çantasından para çıkarır, BOD'un önündeki mendile koyarken...

Katina - Sen de doğru bir şey çal. İçime fenalık getirdin, gıy gıy gıy....

Katina Yorgiya'nın evine yürür.

61.YORGIYA EV-OTURMA ODASI-IÇ/GÜN

Marika yorgun, bezgin bir ifadeyle

düğmelerini diktiği gömlekleri

gruplar halinde gazete kağıdıyla

paket yapmaktadır. Todori hafif

delimsirek bir halde ağlayarak

anlatmaktadır.

Todori -

Diyor bana git artık bu evden, yeter

oturduğun... Nere gideyim? Vardır

gidecek yerim?

Marika hiç oralı değildir.

Marika -

Aman be Todori.. Yirmi senedir dersin

ev sahibi beni evden atacak. Atamaz.

Gelip gelip seni korkutuyor sade.

Kapı çalınır, Marika çıkar.

62.YORGIYA EV-GİRİŞ-IÇ/GÜN

Marika kapıyı açar, Katina kapıdadır,
buyur edilmeyi beklemeden içeri girer.

Marika - Ooo, Matmazel Katina teşrif etmiş bizim
fakirhaneye... Yüzümü özledin, nedir?

Havada Bulut - Ayfer Tunç 129

Katina - Senin mendebur suratını özleyeceğim? Yorgiya'yı
almaya geldim ben...

Marika - Gene sürteceksiniz sokak süpürgeleri... Oturun
bir gün de evde...

Katina teklifsizce içeri girer,
Marika da arkasından.

63.YORGIYA EV-OTURMA ODASI-IÇ/GÜN

Katina içeri girer.

Katina - Seni atmadılar mı hala evinden Todori? (güler)

Todori korkuya kapılır, Marika'ya bakar.

Marika ile Katina birbirleriyle
dalaşırlar ama birbirlerini severler de.

Marika - Söylenecek laftır şimdi bu Katina? Yangına
körükle gidersin sen de...

Katina - Ama korkma, sana şahane bir yer buldum.

Ağaçlık, ferah, dört bir tarafın çayır çimen. Hem etraf hep akraba, eş dosttur.

Todori'nin yüzünde bir umut belirir.

Todori - Allah aşkına? Buldun! Nerde?

Katina - Aya Lefter mezarlığında. İçeri girdin ya, sağda

hemen, duvarın dibi.. Karşında Mösyö Todori yatıyor. (Güler)

Todori'nin yüzü asılır, ağlamaya

başlar. Katina kadına gider sarılır.

Marika - (Kızır, bağırır) Sen çatlaksın kafadan Katina!

Kadıncağızdan ne istersin şimdi?

Katina abartılı hareketlerle

kadına sarılır, öper.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 130

Katina - Şaka ediyorum be Todorimu... Kim atıyormuş
seni?

Todori - Öyle diyor, çık evimden diyor.

Katina - Yirmi senedir öyle diyor. Boş ver sen.. Çıkaramaz.

Todori - Ya çıkarırsa?

Katina - Hele bir teşebbüs etsin! Tarlabası'nın cümle
delikanlılarını yığarım kapısına.

Marika - Atma Katina, atma!

Marika sinirlice başını sallar.

Katina'yı hem seviyor hem kızıyor,

Todori sevinir, çocuk gibi gülümser.

Todori - Beni evden atamaz değil mi Katina?

Katina - Atamaz Todorimu. Hiçbir şey yapamaz.

(Marika'ya) Yorgiya hala uyuyor? Öğlen oldu! Tabii almaz dülger böyle karıyı! Karı

dediğin gün doğmadan kalkacak!

Bu cümle Marika'nın dikkatini çeker.

Marika - Ne demek bu şimdi?

Katina - Ne ne demek?

Marika - Dülger almaz dedin?

Katina - Eee? Dedim. Almadı işte.

Marika - Nasıl almadı?

Katina - Basbayağı almadı.

Marika - Neden?

Katina - Ne bileyim ben neden? Sormadım adama bizim kızı neden almadın. Sen ne sandın, söyle.

Marika - Yorgiya öyle demedi.

Katina - Ne dedi?

Marika - Ben dülgere varmam dedi.

Katina üzülür, yüzünden belli olur.

Yalan söylemeye çalışır.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 131

Katina - Canım, Yorgiya ben sana varmam deyince, o da ne yapsın, en nihayetinde erkektir, ben de seni almam dedi.

Marika sandalyeye çöker.

Bütün umutları bitmiştir.

Marika - Demek dülger kızımı almadı...

Yorgiya içeri girer. Giyinmiştir.

Yorgiya - Ne bağrıyıordunuz demin? Hoş geldin Katina...

64.TÜNEL'DE BİR SOKAK-DIŞ/GÜN

Ka müzik aletleri de satan bir dükkandadır.

Çıkar, elinde bir ağız mızıkası vardır, arada bir ağzına götürüp çalar. Katina ile Yorgiya'nın kendine doğru geldiğini görür. Karşılaşırlar.

Ka ile Yorgiya bakışırlar. Ka'nın kıza ilk görüşte ilgi duyduğunu anlarız.

Ka - Katina?

Katina - Ooo, muharrir bey! Nerelerdesin? Yoksun ortalarda ne zamandır...

Ka - Ben buralardayım Katina, asıl sen nerelerdesin?

Yoksa lüks mevkide misin artık?

Katina - Ah be kuzum, gençliği geçirdik lüks mevkide şöyle

bir gerine gerine oturamadan. Bu saatten sonra kim takar zavallı Katina'yı koluna da,

götürür Pera Palaslara, Tokatlıyanlara... Aah! Ah!

Ka - Zengin olsaydım ben götürürdüm Katina. Ama halimi görüyorsun, züğürdün tekiyim.

Katina - Senin gönlünün zenginliği yeter. Bir çift tatlı sözün

yeter... Yüzünün güzelliği yeter. Bak bu Yorgiya... Anasıyla akrabayız..

Yorgiya ile Ka tokalaşırlar.

Ka kızdan gözlerini alamaz.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 132

Ka - Memnun oldum matmazel...

Yorgiya - Ben de.

Katina - Zengin değilsin, anladık. Ama bir muhallebi yedirecek paran da yoktur?

Ka - Sana servetim feda Katina...

Katina - (Güler) Servetim dediğin nedir, biraz bozuk para, belki bir iki banknot...

Gülüşürler.

65.BİR PASTANE-IÇ/GÜN

Ka tek başına pastanenin en dipteki masasına oturmuş defterine bir şeyler yazmaktadır. Okuruz. "işte bu hikayemden de anlaşılıyor ki, ben Yorgiya'yı sevmeye başlamışım..."

66.YORGIYA'NIN SOKAĞIDI

Ş/GÜN

Bayram aynı direğin dibindedir.

Ümitsiz bir halde yere bakarak sigara içer. BOD koltuk değnekleriyle yanına gelir, elinde yarım ekmele peynir vardır. Yarısını koparır, Bayram'a uzatır.

BOD - (Hafif alaycı) Hişt, birader... Arkadaşım..

Bayram başını kaldırıp bakar, ekmeği görür, hemen almaz.

BOD - Baca gibi tütüyorsun sabahtan beri. Yazık günah... Al ye şunu. Miden delinecek açlıktan.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 133

Bayram ekmeği alır, BOD yanına oturur.

BOD - Evvelce de söyledim ya, aşktan anlarım... Çok aşık oldum vaktiyle, çok aşık gördüm, yananlar, tutuşanlar... Bağrını çizenler, kendini

içkiye vuranlar.. Ama senin yangının gibisini görmedim.

Bayram ekmeğini yerken Seher'in penceresine bakar.

BOD - Ama bunca aşk hikayesinden sonra anladığım bir şey var. Aşk hastalık gibi bir şeydir. İyileşmeye bakmalı..

67.SEHER'İN EVI-IÇ/GÜN

Seher pencereden bakar, Bayram'ı görür.

68.BAYRAMIN EVI-DIŞARDAN GÖRÜNÜŞ-AKŞAM

Akşam olmaktadır. Evi dışardan görürüz, kapısı pencereleri açıktır.

İki çocuk tulumhada ellerini ayaklarını yıkarlar. İçeri girerler.

69.BAYRAMIN EVI-IÇ/GECE

Bayramın karısı akşam yemeğini hazırlamıştır. Baba ellerini bir havluya kurularak gelir, havluyu sandalyenin arkasına asar, sofraya oturur. Nazik çorba koyarken...

Baba - Bayramdan haber çıktı...

Nazik kötü bir haber telaşıyla babanın yüzüne bakar.

Nazik - Hayır mı, şer mi beybaba?

Baba - Bir bar karısıyla yaşıyormuş... Sevdalandım, ateşteyim, eve dönmeyeceğim, beni defterden silsinler demiş.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 134

Nazik'in gözleri yaşarır, sessizce yaşlar akar.

Baba çorbasını düşünceli karıştırır, bir kaşık içer.

Baba - Aşağıdaki bostanı da Osmanlara satmış...

Nazik sakin olmaya çalışır. Bir başka tabağa çorba koyar. Çocuklar koşuşarak gelip masaya otururlar.

Baba - Yavaş yavrum, yavaş... Sofraya oturuyorsunuz, ahıra girmiyorsunuz.

Mustafa - Anne, çorba...

Nazik duvarda asılı olan düğün fotoğraflarına bakar. Yüzünde derin bir acı vardır.

70.YORGIYA'NIN EVI-IÇ/GECE

Marika masayı hazırlamakta, Yorgiya aynanın karşısında küpe takmaktadır. Marika Yorgiya'nın hazırlandığını görür.

Marika - Nedir bu süs püs? Gene Katina aklını çeldi? Otur evde artık, yetti sürttüğün sokakta.

Yorgiya cevap vermez, aynada kendine bakar.

Marika - Bilirim, Sofiya'ya gidersin. Gel otur karşıma. Sana diyeceklerim var.

Yorgiya - Yarın dersin. Geç kaldım.

Marika - Hayır. Şimdi diyeceğim!

Yorgiya - De o zaman!

Marika - Dülger seni almamış.. doğrudur?

Havada Bulut - Ayfer Tunç 135

Yorgiya'nın yüzünü görürüz. Şaşırır.

Yorgiya - Doğru.. Sana varacam dedim, seni kim alıyor ki dedi.

Marika - (Kızgın) Almaz tabii. Senin gibi sokak süpürgesini kim alır? Her gün birinin kolunda, gezersin!

Yorgiya - Anne sus.

Marika - Susmayacağım! Kaçırdın canım adamı. Kimbilir ne yaptın herife de almadı seni!

Yorgiya - Almazsa almasın! Sanki isteyen vardı. Zaten pisin tekiydi, nefesi leş gibi kokuyordu...

Marika - (sinirlenir) Mesele nefestir?

Yorgiya - Az mı? İçim bulanıyordu konuştuğum...

Marika - (Sert) İyi! Maşallah! Laftan da anlamıyorsun! Aklın

bir karış havada! Sanırsın bir gün gökten para yağacak! Usandım bu fakirlikten dedim

sana. Ben de gün göreyim. Var bir sağlam ayakkabıya, ikimize de baksın, kurtulayım düğme dikmekten dedim. Bak! Parmaklarımın ucu delik deşik!

Yorgiya kırılan gururunun öcünü

annesinden alacak gibi sesini

giderek yükseltir.

Yorgiya - Ha! ben istedim fakir doğmayı çünkü! Bana mı

güvendin doğururken? Bir kız doğurayım, güzel olsun, zengin bir herife varsın da bana

baksın dedin?

Marika - Tabii ya!.. Güzeldin çok! Hala güzelsin, lakin aklın

yok hiç!

Yorgiya - Aklım var anne. Lakin bahtım yok... Güzel kızlar

zengin heriflere varır elbet, kenarda üç beş kuruş drahoman varsa, başında kapı gibi baban varsa!.. Ben sahipsizim anne... İçimin ısındığı adamlar züğürt çıkar, zenginlerse

gönül eğler. Onlara benim kızım da insan evladıdır, yavaş gelin bakalım diyecek bir babam olaydı, ben de zengin bir adama varırdım, hem de gönlümün istediği...

Marika - (Ağlamaklı) Ben mi git dedim babana... beni

karnım burnumda bırakıp...

Havada Bulut - Ayfer Tunç 136

Yorgiya'nın sesi yumuşar.

Yorgiya - Tabii sen demedin... Ama ne yapalım, kaderdir

bu...

Marika sessizce ağlamaya başlar.

Yorgiya - Hala seversin o hayırsızı gizli gizli... Bilmiyorum

sanıyorsun? Gözün hep yolda, belkim çıkıp gelecek bir gün. Ama boşuna...

gelmeyecek...

Yorgiya hırkasını giyer, çıkar.

71.YORGIYA'NIN SOKAĞI-DIŞ/GECE

Bayram sokak lambasının dibinde

sırtını duvara yaslamış, uyuyakalmıştır.

BOD gitmiştir. Seher'in pencereden

baktığını görürüz.

72.SEHERİN EVİ-IÇ/GECE

Seher pencereden Bayram'a bakar.

Aşk, acıma ve kararsızlık içindedir.

Bir süre Bayram'a bakar, taksi gelir.
Seher taksiciye el eder. Üzerine hırka,
pardesü gibi bir giysi alır, çıkar.

73.YORGIYA'NIN SOKAĞI-DIŞ/GECE

Bayram hala uyumaktadır. Taksi
önünde durmaktadır. Seher kapıdan
çıkarak, Bayram'ın önünde bir an durur,
Bayram'a bakar, arabaya biner.

Motor çalışınca yüksek bir ses çıkar.
Bayram sese uyanır, önce pencereye
bakar, ışık yok, sonra giden arabaya
bakar, onun Seher'in bindiği taksi
olduğunu anlar ve hızla kalkar,
arabaya doğru bağırır.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 137

Bayram - Seher! Seher!

Bayram arabanın arkasından koşar.

74.PAVYON ÖNÜ-DIŞ/GECE

Taksi pavyonun önünde durur.
Seher iner. Kapıda bir koruma
vardır. Konuşmalarında bir ast-üst
ilişkisi yoktur, aynı alemin
arkadaşları gibi konuşurlar.

Koruma - İyi akşamlar Seher hanım... Hayrola, erkencisin?

Seher - Öyle..

Koruma - İçerisi kaynıyor. Kazlar çok yağlı bu gece..

Seher içeri girmişken çıkar,
korumaya döner.

Seher - Bayram gelirse içeri alma sakın..

75.PAVYON-SALON-IÇ/GECE

Pavyonda masalar doludur, bir grupta iyi
giyimli gençler oturmaktadır. Bir köşede
Ka'nın tek başına oturduğunu görürüz.
Önünde bir kadeh rakı ve meyva vardır.
Bu gibi durumlarda Ka tam bir izleyendir.
Pavyon müşterilerinden çeşitli enstantaneler
görürüz. Gülüşenler, konuşanlar, kahkaha
atan kadınlar... Ayşe yanında 2 bölümdeki
1.pavyon müşterisiyle (2.1. Müşteri) bir
masada oturmaktadır. Konuştuklarını
duymayız. Ama Ayşe'nin pek memnun
olmadığı anlaşılmaktadır. Adamlar kaba
hareketlerle kadınlara sarılırlar. Seher
Havada Bulut - Ayfer Tunç 138
içeri girer, salona şöyle bir bakar, yürür.
Müşteri elini Ayşe'nin omzuna atar.

Ayşe'nin karşısındaki masada oturan kadın çılgın gibi kahkaha atmaktadır.

Ayşe dalgındır. Adam Ayşe'ye bakar.

2.1.Müşteri - Ama olmuyor böyle ablacım? Bak geleli bir saat

oldu, daha iki çift laf etmedin. Öyle mumya gibi oturacaksan muhabbet açılmaz ki?

Ayşe - Ne anlatayım?

2.1.Müşteri - Ohooo, ne anlatacağın da ben mi

söyleyeceğim... bulacaksın bir şeyler, ordan burdan... Anladık, bu alemde yenisin, ama

raconu öğren artık... Daha evli misin diye sormadın, ki ilk soru budur.

Ayşe - Evli misin?

2.1.Müşteri - Değilim. (susar, güler) Eee, şimdi ne soracaksın bakalım?

Ayşe - Niye evlenmedin?

Adam Ayşe'ye iyice sarılır, kadehini kaldırır.

2.1.Müşteri - Afferin! Bak? Oldu. Kaptın işin ilmini. (Güler)

76.PAVYON ÖNÜ-DIŞ/GECE

Bayram nefes nefese pavyona

gelir, tam içeri girecekken

Kudret durdurur.

Kudret - Hoop, ağır ol bakalım. Nereye? İnsan bir merhaba der evvela.

Bayram kabalık ettiğini zanneder, adamı ciddiye alır.

Bayram - Kusura bakma, iyi akşamlar.

İçeri girmeye kalkar, Kudret göğsünden tutar, engeller.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 139

Kudret - Dingonun ahırını karşı tarafta, kapısında da başçavuşun eşiği duruyor. Bir zahmet oraya kadar yürüyüver.

Bayram çok şaşırır, gülse mi ciddiye mi alsa ne yapacağını bilemez.

Bayram - Beni tanımadın mı... Bayram. En az on defa geldim.

Kudret - E tamam, gelmişsin işte, doymadın mı? Hadi bakayım, hadi..

Bayram şakanın uzadığını zannederek sinirlenir.

Bayram - Eee, uzattın ama.. Çekil şurdan.

Kudret - Başka kapıya diyoruz, anlamıyor musun?

Bayram - (Sinirlenir) Nasıl başka kapıya kardeşim?

Parasıyla değil mi? İçeri gireceğim.

Bayram girmek için ısrarlı olur,

Kudret yolunu keser, Bayram

Kudret'i sertçe iter, Kudret
Bayram'a yumruk atar. Bayram'ın
canı çok yanmıştır.

Kudret - Güzellikle söyleyelim dedik, anlamadın..

Bayram da Koruma'ya vurmaya kalkar.

Koruma bir yumruk daha atar,
İtekleyerek uzaklaştırır, son bir
yumrukla yere yıkar.

Kudret - İş çıkardın akşam akşam!

Havada Bulut - Ayfer Tunç 140

Bayram yerde kıvrılırken

Kudret uzaklaşır.

77.PAVYON-SALON-IÇ/GECE

Seher Ka'ya yakın bir masada
tek başına oturmuş, ağızlıkla
sigara içmektedir.Kederli bir
hali vardır. Ka Seher'e bakar.

2.1.müşteri Ayşe'ye bir şeyler
anlatmakta, iyice yılmıştır.

Bir garson Seher'in yanına gelir,
kulağına bir şey söyler. Bir başka
köşede Seher'e kadeh kaldıran
bir adamı görürüz. Yaşlıca ama
şık bir adamdır. Seher zoraki
gülümser. Havalı bir edayla
masadan kalkar, adama doğru gider.

78.PAVYON ÖNÜ-DIŞ/GECE

Bayram doğrulmuştur, burnu kanamaktadır,
elini burnuna götürür, kanı görür, pantolonuna
siler, ayağa kalkar güçlkle yürür.

79.BAYRAM'IN OTELDEKİ ODASI-IÇ/GECE

Bayram sırtüstü yatağa uzanmıştır.
Kucağında iki fotoğraf vardır. Birinde
iki çocuğu ve karısıyla çekilmiş aile
fotoğrafı, diğesinde Seher. Ikisine de
uzun uzun bakar, ikisini de yere atar,
sırtını döner.

80.BURGAZADA-GENEL-DIŞ/GÜN

Sabahın çok erken bir saati,
alacakaranlık, daha güneş doğmamıştır.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 141

81.KA'NIN EVI-IÇ/GÜN

Ka'nın çalışma masası günün ilk
ışığında belli belirsizdir. Ka'nın
masasında birtakım kağıtlar, kalemler
vs. durmaktadır. Defterini görürüz,

yazılmış olan bölüm epeyce kalındır,
defter ortalanmıştır, açık olarak
durmaktadır, karanlık olduğu için
açık olan sayfada ne yazdığını
okuyamayız. Ka yatağında,
köpeği ayakucunda uyumaktadır.

82.BALIKÇI BARINAĞI-DIŞ/GÜN

Günün alacakaranlığında on kadar balıkçı
barınakta hazırlanmaktadırlar. Birbirini
tutmayan konuşmalar duyarız.

1.ses - Rastgele reis...

2.ses - Hayırlı sabahlar millet..

3.ses - Nerede kaldın be kardeşim? Tut şunu...

4.ses - Oğlum bir çay veren yok mu ya?

1.ses - Poyraza mı? Yok yahu..

2.ses - Fırını açtırdım da aldım...

3.ses - Gözüm kör olsun... Bir kasa izmariti tık dedi aldı,
tabii ya. Iskelenin orda yok mu?

4.ses - Acelen ne ulan? İç şu çayını...

Balıkçılar hareket halindedirler. Ağları
toplayanlar, sandallara yükleyenler,
kayıklara su dökenler görülür. Kiminin
elinde yarım ekmek vardır. Barınağın bir
köşesinde bir gazocağının üstünde devasa
bir çaydanlık fokurdamaktadır. Bir balıkçı
bardaklara çay doldurur.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 142

83.STELYO'NUN EVI-IÇ/GÜN

Trifon uyumakta, Stelyo elinde bir peynir
tabağıyla girer, masaya koyar. Masaya
çocuk için kahvaltı hazırlamıştır. Masanın
bir ucunda Trifon'un yarım gemisi durur.
Stelyo masada duran kaseden bir tek kiraz
alıp geminin üstüne koyar. Gülümser.
Çocuğun yorganını sıkılaştırır, alnından
öper, Trifon uykusunda anlaşılmas şeyler
söylemektedir. Stelyo odadan çıkar.

84.BALIKÇI BARINAĞI-DIŞ/GÜN

Balıkçılar faaliyete devam ederler.
Gün biraz daha aydınlanmıştır. İrpa
Katılan Adam olan İKA çok yoksul
görünümlü, hırpani biridir, çekinerek
ağ toplayanlara yaklaşır.Diğerleri ona
bakarlar, ses etmezler. İKA önce
çekinerek işe el atar, kimse bir şey
demeyince ceketini çıkarır, çalışmaya

başlar. Yanlarında Tahir'i Stelyo'yu
Kadir'i ve Hamdi'yi görürüz. Stelyo
Kadir'in olduğu yere doğru yürümektedir.
Kadir birbirine karışmış bir çaparayı
açmaya çalışır.

Stelyo - Cümleten hayırlı sabahlar...

Tahir - Sana da baba...

Kadir - Eyvallah Stelyo baba.. Geldin ama, oğlan iyi mi,
için rahat mı? Günümüz uzun...

Stelyo - İyidir çok şükür.. Öksürüğü kesildi... Gözüm
arkada değil, korkma.

Tahir havada martısını arayan
gözlerle bakar. Havada bir martı
bulutu vardır.Stelyo havaya bakar,
rüzgarı anlamaya çalışır.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 143

Stelyo - Batı karayel... iyidir..

Hamdi şakadan Kadir'e söyler
gibi, Stelyo'ya takılır.

Hamdi - Yahu Kadir bu nasıl iştir? Bir kalem efendisi
altmışına gelince, hadi bakalım, senin elin ayağın tutmaz artık deyip tekaüt
ediyorlar.

Lakin gel gelelim yetmişlik balıkçıya, git köşende otur diyen yok.

Hamdi muzip bir yüzle Stelyo'ya bakar.

Kadir'e göz kırpar.

Stelyo - Sen git babanla eğlen diyeceğim ama, muhterem
adamdı rahmetli.

Hamdi - Kanun lazım, kanun! Yaş haddi koyacaksınız...

Yetmiş çok. Altmışını geçen balıkçı, imamın yahut papazın kayığına binsin
diyeceksin.

Kulağı duymaz, gözü görmez ihtiyarın deniz neyine?

Stelyo - Hadi işine bak, işine!

Hamdi - Motor ne bilmezler, radar ne anlamazlar, anlatsan
da havagazı! Teknik bilmeden oluyor mu?...

Stelyo - (Sinirlenir) Sen daha donunu çekemezken biz bu

Havada Bulut - Ayfer Tunç 144

denizin haritasını çıkarıyorduk aslanım! Sizin gibi motorlara kurum kurum kurulup
balıkçıyız diye geçinmedik! Bu tutmaz dediğin kollar, kürekle Hareme yanaşırdı bir
zamanlar! (Kendi kendine devam eder) Altlarında motor, ellerinde envai çeşit alet
edevat, anasının gözü, balıkçıyız! Yok yahu?

Hamdi Stelyo'ya bir bardak çay uzatır.

Hamdi - Ne yapalım baba? Devir değişti, bizim alnımızda
da enayi dümbeleği yazmıyor a? Ne diye kürek çekip kolumu yorayım? Al bakalım,
tavşan kanı...

Stelyo - (Kızmış) İstemez. Kendin iç!

Hamdi Stelyo'ya sarılır.

Hamdi - Baba, sana takılmadan balığa çıktığım vakit,
gözüm kör olsun yer yarıyor, balık içine giriyor. Ara da bul!

Stelyo - Eğlencelik beni buldun?

Hamdi - E tecrübe ettim baba? Uğurlu geliyorsun nimet
çarpsın.. Hey yavrum hey! Stelyo babam be! Deniz aslanı!

Stelyo çayı alır. Hamdi Stelyo'ya bir
daha sarılır. Stelyo şakacı, çekilir.

Stelyo - Hadi hadi, sırnaşma...

85.MAHALLE KAHVESİ-DIŞ/GÜN

Sabah olmuş, kahveyi görürüz. Zülfikar
sandalyeleri düzeltir, içeri girer.

86.MAHALLE KAHVESİ-İÇ/GÜN

Zülfikar içeri girer, ocağa gider, çayı
demler. Çırak süklüm püklüm içeri girer.

Radyo açıktır. Hafif bir müzik çalar.

Zülfikar - Oh maşallah, gelebildin demek! Saat kaç oğlum
haber var mı? Öğlen oldu nerdeyse?

Havada Bulut - Ayfer Tunç 145

O sırada radyoda haberler başlar.

Radyo sesi - Saat yedi. Burası Türkiye radyoları. Şimdi
haberleri veriyoruz... Önce özetler... (1949 yılından bir haber)

Çırak - Ne öğleni usta? Saat daha yedi... Bak?

Zülfikar - Çemkirme hemen! Utanmadan cevap veriyor bir
de. Git ekmek al da gel. Çabuk!

Çırak kahveden çıkar. Zülfikar arkasından söylenir.

Zülfikar - Bacak kadar çocukların tafasına bak yahu! Ulan
nasıl dünya oldu bu dünya? Usta bir çay yap da içelim diyecek nerdeyse.

87.DENİZ-GENEL

Balıkçı kayıkları denize dağılmıştır.

Kimi motorların açıldıkları görülür.

88.KA'NIN EVİ-İÇ/GÜN

Ka yeni kalkmış, gömleğinin düğmeleri
çözük. Çalışma masasına bir göz atar,
kağıtlarını karıştırır, düzeltir. Köpeği
havlar, kuyruk sallar.

Ka - Eee, ne var? Git çişini et..

Köpek bir daha havlar. Ka kapıya
bakar, kapı kapalı.

Ka - Açmamış mıyız?

Ka kapıyı açar, köpek hemen fırlar.

89.KA'NIN EVİNİN ÖNÜ-DIŞ/GÜN

Köpek gözden kaybolur, Ka sevgiyle
arkasından bakar, içeri girer.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 146

90.KA'NIN EVİ-İÇ/GÜN

Ka gömleğini ilikler, ortalığa

bakınır, çıkar.

91.STELYO'NUN EVI-IÇ/GÜN

Trifon gözlerini ovuşturarak yataktan çıkar.

Esner. Kahvaltı masasını görür. Yarım gemisinin başına gider, dedesinin koyduğu kiraz tanesini ağzına atar.

92.MAHALLE KAHVESİ ÖNÜ-DIŞ/GÜN

Zülfikar ile çırak dışarıdaki masalardan birine oturmuşlar, ekmek-peynir yemekteler. Ka elinde bir paketle gelir. Yanında köpeği vardır. Ka Zülfikar'ın sevdiği bir adamdır, onu görünce sevinir. Ayağa kalkar.

Ka - Günaydın...

Zülfikar - Günaydın beyim, hoş geldin.. Buyur, otur.

Ka elindeki paketi masaya koyar, açar.

Birini bölüp köpeğe verir.

Ka - Ben de sıcak poğaçaya aldım.. (Köpeğe) Al

bakalım, ziftlen.. (Zülfikar'a) Buyur..

Zülfikar - (Çırağa) Koş oğlum abine çay getir. (Ka'ya) Büyük mü olsun?

Ka - Büyük olsun..

Çırak içeri gider, Ka oturur. Mutlu bir ifadesi vardır. Gerinir.

Ka - Ne güzel bir gün ya... Hava pırl pırl.. Gelirken baktım da İstanbul ayna gibi görünüyordu...

Havada Bulut - Ayfer Tunç 147

Zülfikar gülümseyerek başını sallar.

Ka - Şuraya gelip oturuyorum ya Zülfikar... İlk işim seni kıskanmak oluyor.

Zülfikar anlamamış bakar.

Ka - Küçük, şirin bir kahve, temiz insanlar... Ben çok hayal kurarım biliyor musun. Hep bir kahvehane düşünürüm. Burası gibi, küçük, sakin...

Balıkçılar yanık, altmışaltı oynuyor.. Tavla şakırtıları... Öğlenleri ihtiyarlar kestiriyor...

Zülfikar durumu anlar, gülümser, zevkle Ka'yı dinlemektedir.

Ka - Diyorum ki, bir gün ben de bir kahve açayım. Üç beş kişi gelsin, oyun moyun oynasın. Oh. Gel keyfim gel! Burada değil ha.. Korkma.

Çırak çay getirir, Ka'nın önüne koyarken...

Çırak - Beni de çırak alsana abi?

Ka - Ne çabuk sattın oğlum ustanı? (Gülüştürler) Ayıp ayıp!

Zülfikar - Az evvel sıkı bir papara yedi de, ondan.

Bir süre poğaçaya yiyip çay içteler.

Zülfikar düşüncelidir.

Zülfikar - Yahu, bir şey danışsam... Bana akıl verir misin?

Ka - Akıl mı? Yahu Zülfikar bende akıl ne gezer?

(Güler)

Zülfikar - Estağfurullah beyim. Sen okumuş adamsın. Akıllı olmasan öyle olur mu...

Ka - Söyle bakalım derdini... Elimizden gelen bir şey varsa..

Zülfikar - Bizim Kamil ağanın başına gelenleri duymuşsundur.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 148

Ka - Duydum... duydum... Hatta-(Susar)

Zülfikar - Ayşe'yi gördün mü yoksa?

Ka cevap vermez.

Zülfikar - Nerde gördün? İstanbul'da mı? Beyoğlu'nda mı? Düşmüş mü sahiden?

Ka cevap vermemektedir. Zülfikar üsteler.

Zülfikar - Allahaşkına söyle. Nerde?

Ka - Yahu... Sıkıştırma beni... Söyleyemem.

Zülfikar - Ölümü gör! Bak Allahın adını verdim, söyle. Insaf et, babası eriyor mum gibi..

Ka - Olmaz Zülfikar, üsteleme... Babası gider, kızın canına kasteder... Sonra ben kahrımdan...

Zülfikar - Hah! Benim diyeceğim de o işte! Atları, arabayı teknil satılığa çıkarmış Kamil ağa. Bugün yarın okutur.

Ka - Ne yapacakmış satıp da? Ekmek teknesi...

Zülfikar - Söylemedi. Çok yalvardım ama demedi bir şey.

Ama ben biliyorum. İstanbul'a gidecek. Kapı kapı, sokak sokak Ayşe'yi arayacak... Bulunca da...

Ka ile Zülfikar bakışırılar. Zülfikar inandırıcı bir sesle konuşur.

Zülfikar - O bulmadan ben bulayım Ayşe'yi. Yoksa bu işin sonu fenaya varacak...

93.ADA ISKELESİ-DIŞ/GÜN

Vapur kalkmış, iskelede kimseler yok.

Ka'nın köpeği yine iskelede oturur.

94.ISTANBUL'DA ISKELE-DIŞ/GÜN

Vapur yanaşır, yolcular inerler. Inmeyi bekleyenler arasında Konstantin de vardır. Konstantin Ka'nın yanına gelir...

Havada Bulut - Ayfer Tunç 149

Konstantin - Hayırlı sabahlar beyim, işe mi?

Ka Konstantin'in yüzüne bakar, ama memnuniyetsiz bir ifade.

Konstantin'in kuşları parçalayıp yediğini hatırladığını anlarız.

Soğukça bakar. Martılar uçmaktadır,
Ka martılara bakar.

Ka - Bir nevi...

Konstantin Ka'nın martılara baktığını
görür. Inmek için beklemektedirler.

Konstantin - Martılar... Bir onlara kaldık beyim. Eskiden ne çok
çeşit kuş vardı adada... Şimdi hiçbiri kalmadı desem yeridir.

Ka - Ökselerden olmasın sakın?

Konstantin anlamamış bir yüzle Ka'ya bakar.

Ka - Kökü kuruyor zavallıların... Ökselere yapışıp
kalıyorlar... Ökseler.. çok hain bir tuzak.

Konstantin'in yüzü karışır, saatine bakar.

Konstantin - Geç olmuş. Ben biraz hızlanayım müsaadenizle.
Hayırlı işler.

Ka arkasından soğuk bakar.

Ka - Anca gidersin... Katil...

Ka yavaş yavaş yürür.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 150

95.YORGIYA'NIN SOKAĞI-DIŞ/GÜN

Sokakta hayat başlamış, BOD yavaş yavaş
yürür, yerine gelir.

96.SEHER'İN EVI-IÇ/GÜN

Seher yorgun bir ifadeyle pencereden bakar.
Sabahlıktır. Sokak lambasının altı boştur.

Bayram yok. Seher sokağın ucuna doğru
Bayram'ı görmek ümidiyle bakar, bozulur,
araladığı perdeyi bırakır, bir koltuğa oturur.

97.GÜLİZAR'IN EVI-OTURMA ODASI-IÇ/GÜN

Gülizar kahvaltı masasına çaydanlığı koyar.
Masada klasik kahvaltılıklar vardır, ekmek
yoktur. Gülizar bardağına çay doldururken
Hayri üzerinde pijama üstü, altında
pantolonla kapının ağzında suçlu suçlu
dikilmektedir.

Gülizar - Ne dikiliyorsun hala yalı kazığı gibi?

Hayri yerinden kıınıldanmaz...

Gülizar - Ekmek bekliyoruz Hayri Bey! Ben mi gidip alayım
kadın halimle? Hadisene?

Hayri - Param yok...

Gülizar dikkatle Hayri'ye bakar.

Gülizar - Nasıl yok? Daha dün yirmi liran vardı cebinde...

Hayri - Vardı da... borç verdim Gülizar. Bizim
yazıhanedeki katibe..

Gülizar - Allah allah, sana mı kaldı borç vermek?

Yazıhanede başka dangalak yok mu?

Hayri - Öyle deme ruhum, sevaptır. Adamın halini bir

görseydin, için parçalanırdı.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 151

Gülizar - Niyeymiş o? Bana bak, ne anlatıyorsun sen gene?

Hayri - Dün işe gittim ya.

Gülizar kuşkulanmaya başlar. Bir yalan dinlemeye hazırlanır.

Gülizar - Eeee!

Hayri - Bir de ne göreyim? Bizim katip, koca adam, hüngür hüngür ağlamıyor mu? Dedim katip, hayrola? Nedir bu feryat figan?

Gülizar - Kısa kes, kısa! Teferruat istemez!

Hayri - Anlatıyorum Gülizar. Aaa.. Lafı insanın ağzına tıkmasana. Adamın gözyaşı seller gibi akıyor. Kundakta bebeği sen hastalan, ateşi çık

kırka!

Gülizar ağır ağır Hayri'nin üstüne yürümeye başlar. Inanmamış.

Gülizar - Allah Allah! Eee!

Hayri - Hemen doktor çağırılmış. Doktor gelmiş, bakmış, demiş çocuğun durumu fena.

Gülizar - Yapma? Sahi mi?

Hayri - Sorma... Millette ne dertler var, bilsen... Otur

Allahına şükret. Minnacık da bebek.. Sonracığıma bir reçete yazmış, bunu hemen yaptır

demiş. Ama adamcağızda para ne gezer? Ben de-

Gülizar - Nasıl reçeteymiş bu böyle yirmi liralık? Altın tozu mu yutturacaklarmış bebeğe?

Hayri - Yok karıcım, doktor hastaneye yatırın demiş.

Gülizar sözünü keser, Hayri'yi omuzlarından tutup sarsmaya başlar.

Gülizar - Sen gene kumar oynadın, değil mi Hayri?

Hayri - Haşa Gülizar, tövbe ettim ya! İki gözüm önüme aksın...

Gülizar - Bir oturuşta yirmi lirayı yedin demek. Ondan gece

Havada Bulut - Ayfer Tunç 152

yarısı geldin eve, yok Patron Pendik'e göndermişmiş, yok işi uzamışmış, tramvayı kaçırmışmış... Tek ayak üstünde bin tane yalan!

Hayri - Vallahi Pendik'e gittim Gülizar? Mal yüklettim

kamyona, bu sabaha karşı yola çıktı, taa Erzincan'a-

Gülizar - Hayri kes artık fena olacak! İllallah dedim! İllallah!

Bıktım senin yalanlarından, burama geldi! Tamam, bitti. Defol git evimden. Ya bir saat

içinde yirmi lira bulur gelirsin, yahut bu eve bir daha ayak basmazsın.

Hayri - Ama karıcım adamdan geri isteyemem ya..

Gülizar - (Çığlık çığlığa bağırır) Defooooool!

98.YORGIYA'NIN EVİ-YATAK ODASI-IÇ/GÜN

Gülizar'la Hayri'nin kavgasının sesleri
hafiften gelir. Yorgiya uyanır, yatağında döner.

99.YORGIYA'NIN EVI-OTURMA ODASI-IÇ/GÜN

Marika pencerenin önünde oturur,
dikiş dikerken gürültülere kulak verir.

Gülizar - (Ses) Ne günah işledim de bunun gibi dert verdin
başıma Allahım!

Hayri - (Ses) Ama dinlemiyorsun ki Gülizar?

Gülizar - (Ses) Defooooo! Defol diyorum değil mi?

Birtakım gürültüler gelince Marika
başını sallar, söylenir.

Marika - Kudurdular gene! Kudurdular!

Bir kapı güm diye kapanır. Marika
pencereden bakar, Hayri'nin pijama
üstüyle kapının önüne yuvarlandığını
görür. Hayri kapıyı yumruklar.

Hayri - (Ses) Gülizaaaar... Gülizaaaar...

Havada Bulut - Ayfer Tunç 153

100.YORGIYA'NIN SOKAĞI-DIŞ/GÜN

Hayri pijamayla pencerenin altında
dikilmektedir.

Hayri - Bari gömleğimi at Gülizaaaar! (Sesi yumuşar) Ama
karıcım böyle işe gidemem ki!

Hayri Gülizar'dan cevap bekler, alamaz,
hırsla yerden bir taş aranır, bulur, tam
fırlatacakken durur, taşı hırsla yere atar,
söylenir. O sırada Ka sokaktan geçmektedir,
durumu izler, güler.

Hayri - (Kendi kendine) Manyak karı! Nedir senden
çektiğim be!

Hayri sinirli sinirli kahveye doğru yürür.
Yerdeki bir teneke kutuya, taşa vs. hırsla
tekme atar.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 154

101.BALIKÇI BARINAĞI-DIŞ/GÜN

Balıkçılar ırıptan dönmüşlerdir.

IKA'nın da bulunduğu grup tekneden
balıkları indirmektedirler. Beş balıkçı
(1.,2.,3.,4. ve 5. ırıpçı olarak anılacak)

balıkları paylaşacaklardır.IKA da
yaklaşır, balıkların indirilmesine
yardım eder. Stelyo, Tahir, Kadir, Hamdi
ırıpçıların hemen yakınında kendi
balıklarını kasalara sıralamaktadırlar.

IKA kenara çekilir, ırıpçıların balıkları
paylaşmasını izler. Çok ezik bir

görüntüsü vardır, hatta hasta olduğu duygusunu verir. İri balıklardan ortada iri balıklardan oluşmuş bir yığın vardır. 1. İri balık diğer dört kişiye birer birer balık dağıtmaya başlar.

1. İri balık - Hey maşşallah! Bakın hele şunlara. Oh oh oh! Al bakalım.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 155

2. İri balık - Eyvallah.

1. İri balık - Kemiğini çıkar, duvara as, tablo olsun... Balık diye buna derler. Bakın millet, balığa bakın!

4. İri balığa nispeten küçük balık denk gelir.

4. İri balık - Bu çok küçük reis.. Şunu versene?

Kadir, Tahir, Stelyo ve Hamdi gruba bakarlar, bu gruptan hazzetmedikleri bellidir.

1. İri balık - İkinci turda büyüğü gelir. İdare et.

Balıkçılar kendilerine düşen balıkları sepetlere atmaktadırlar.

Ortada üç balık kalmıştır. İKA çekinerek bir adım atar, yüzünde mutlu bir ifade vardır. 1. İri balık küçük olan balığı alır 4. İri balığa atar.

1. İri balık - Seninki az oldu, al.

4. İri balık - Eyvallah reis...

1. İri balık bir balığı da 2. balıkçıya atar.

1. İri balık - Sen de geçen defa az almıştın. Bak! İnsanlığa bak! unutmadık hakkını, takdir et!

2. İri balık - Ne diyeyim reis, eyvallah.

2. İri balık balığı alır. Ortada tek bir balık kalmıştır. İKA yaklaşır, balığa elini uzatıp alır. 1. İri balık sertçe bağırır.

1. İri balık - Hooop hoop! Ne o hemşerim? Dur bakalım.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 156

İKA balık elinde kalakalır.

1. İri balık - Dağdan gelip bağdakini kovmayalım.

İKA balığı yere bırakır. Yıkılmıştır.

Yüzünde ağlamaklı bir ifade belirir.

Kadir, Tahir ve Hamdi durumu izlerler.

Kadir - Burak yahu? O adam da çalıştı. Veriver bir tane, ne olur?

Hamdi - Kalkmış taa nerelerden gelmiş..

1. İri balık - Ne yapalım? Gelmeseymiş! Kırmızı mumlu davetiyeyle mi çağırdık?

Stelyo lafa karışır, ciddi ve hiddetlidir.

Stelyo - Adap böyledir? İşe yanaşıp kan ter içinde çalışana hiç olmazsa bir balık vermek yoktur? Böyle idi bu adanın kuralı?

1.İrıpçı - Geçti o devirler baba... O balığın temiz iki buçukluğu var. Niye yedirelim?

Stelyo - Niye yedirmeyeceksin? Sabahtan beri senin teknede değildir? Eşşek gibi çalışmadı adam?

1.İrıpçı - Boşversene baba ya... Balık bol olunca, taa anasının nikahından binip vapura geliyorlar, ama balık kıtken ağları temizlemeye yanaşıyorlar mı? Yağma yok!

Tahir - Ayıp ayıp, boğazında düğümlenir.. Ver adamın hakkını.

IKA öylece, belki biri acır da bir balık verir diye umutla beklemektedir.

1.İrıpçı - Hiç de düğümlenmez, su gibi akar, merak etme sen.

Kadir sinirlenmiştir, birkaç hiddetli adım atar, Stelyo Kadir'i tutar.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 157

Kadir - (Sertçe) Babanızın malı mı bu deniz sizin?

1.İrıpçı - Onun babasının malı mı?

Kadir - Değil ama, gelmiş kayığınızda çalışmış bir kere.

1.İrıpçı - Kim gel de çalış demiş ona? Çalışmasaymış.. Hem sana ne be? Sen kendi işine baksana?

Kadir kavga etmek niyetiyle

1.İrıpçı'nın üstüne yürüyecek olur, Tahir, Hamdi, Stelyo önler.

Kadir - Bana bak! Doğru konuş!

1.İrıpçı - Yok ya? Sen mi öğretecen doğruyu?

Stelyo - Kadir oğlum, bırak.

Tahir - Uyma şuna.

Hamdi - Kaçığın teki. Bilmiyor musun...

1.İrıpçı - (Söylenir) İşim yok, ikibuçuk liralık balığı elin dağlısına yedirecem...

Kadir - Hastane parası olsun o ikibuçukluk! Şu Stelyo babaya dua et!

1.İrıpçı - Eeeh! Sıktın ama ha! Gel ulan, dayak istiyorsan! Gel hadi!

1.İrıpçı Kadir'in üstüne yürür, Hamdi, Tahir araya girer, Stelyo ile birlikte önlerler, çekerek Kadir'i götürürlerken...

IKA - Zararı yok hemşerim, zararı yok... vermesinler, istemez.

Kadir, Stelyo, Tahir, Hamdi adamın çaresiz ve ezik haline acıyarak bakarlar.

Stelyo sepetinden bir küçük balık çıkarır,

bir tahta kasaya atar. Diğerleri de küçük balıklardan birer avuç kasaya atarlar.

Ortada yarım kilo kadar balık vardır.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 158

Stelyo kasayı IKA'a uzatır.

Stelyo - Al bakalım... Az oldu, ama kusura bakma...

IKA - Sağol hemşerim, hakkım değildir, istemem.

Kadir - Senin hakkındır!

1.İrıpçıyı işaret ederek...

Kadir - Ama o şerefsizin borcu var!

102.TARLABAŞI'NDA BİR KAHVEHANE-İÇ/GÜN

Hayri üzerinde pijamasıyla bir masada

oturmuş, kağıt oynamaktadır. Kahvede

Kahveci Muhsin ve başka adamlar vardır.

2.1.Adam girer, Hayri'yi pijamayla kağıt oynarken görür.

2.1.Adam - Hayrola Hayri, bu senenin modası pijama üstü mü? Yakışmış ha..

Hayri bozulur ama cevap vermez.

2.1.adam bir masaya oturur. Muhsin'le konuşarak Hayri'ye takılır.

2.1.Adam - Ne iştir bu usta? Yoksa Hayri gene Gülizar'a posta mı koymuş?

Muhsin bardakları yıkarken takılır.

Muhsin - Öyle olacak! Eeee, ona Hayri demişler oğlum, onu evden kovacak karı daha anasından doğmadı. (Gülerler)

Hayri - Beyler!Ayıp oluyor ama.

Masada kumar oynadığı adamlar,
(2.2.Adam, 2.3.Adam, 2.4.Adam)

söze karışır.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 159

2.2.Adam - (Hayri'ye) İşine bak, sıra sende...

Hayri - Gidin başkasıyla makara yapın oğlum!

Uğraşmayın benimle!

2.3.Adam - Kes tıraşı be Hayri. Oyna, hadi...

Hayri bir kağıt atar, 2.4.Adam alır,
kağıtlarını açar, oyunu bitirir.

2.4.Adam - Buraya kadar beyler. Pamuk eller cebe. Hadi bakalım.

Hayri eli kaybetmiş, canı sıkkın.

Hayri - Yaz bir üç lira daha borca. (Ötekine) Hadi, dağıt.

2.1.Adam - Yuh! Bir de borcuna oynuyor. (Masadakilere)

Oğlum oynamayın şununla, borç morç ödeyemez bu.

2.4.Adam - Olsun, karısı zengin... Ondan alırız.

Muhsin - Gülizar seni böyle bir yakalarsa var ya...

Hayri - Ne olurmuş?

2.2.Adam - Geçen sefer ne olduysa.. Seni ensenden tuttuğu gibi götürdü be. Kedi yavrusu taşır gibi...

Hayri - Evet, götürdü, giderim, evim değil mi? Ama evde ne oldu?

Muhsin - Ne oldu?

Hayri - Ben karıma insan içinde bağırmam. Eve gidince aldım ifadesini. Bir daha beni aramaya kahveye mahveye gelmeyeceksin, o kadar! dedim.

2.3.Adam - Yok yahu? Helal olsun valla...

Hayri - Atıyorum sanıyorsunuz, heheyy. İspatı ortada, sabahtan beri burdayım, Gülizar geldi mi?

Muhsin - Geldi!

Gülizar birden hışımla içeri girer.

Hayri çok soğukkanlıdır.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 160

Gülizar - Nerdesin sen bu saate kadar Allahın belası?

Hayri - Burdayım Gülizar, yirmi lira arıyorum. Bul getir demedin mi?

Gülizar - Sana git kahve masasında bul mu dedim?

Gülizar Hayri'nin elindeki

kağıtları alıp yere fırlatır.

Adamı ensesinden tutar.

Gülizar - Kalk eve gidiyoruz. Yürü! Yürü abuk!

103.TARLABAŞI'NDA BİR OTELİN DIŞARDAN GÖRÜNÜŞÜ

Bayramın kaldığı oteli dışardan görürüz.

104.BAYRAMIN OTELDEKİ ODASI-I/GECE

Basit bir otel odası. Bir yatak, bir lavabo, duvardaki askıya asılı Bayram'ın ceketi.

Bayram yatağına oturmuştur, elinde bir sustalı bıçak vardır, bıçağı açıp kapar, açıp kapar. Sonra cebine koyar, gömleğini giyer.

105.PAVYON-SALON-I/GECE

Ka yine aynı yerinde oturur,

Ayşe bir başka adamın yanındadır.

Bu defa daha hızlı içki içmektedir.

Seher sarhoştur, bir adamın masasında oturur, o da içki içer.Adam Seher'i öper.

Ka durumu izlemektedir.

106.PAVYON N-DIŞ/GECE

Kudret kapının önündedir.

Bayram yüzünde çok sert bir ifadeyle gelir. Kudret Bayram'ın göğsüne ellerini dayar.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 161

Kudret - Muhallebici sokağın başında... Yok muhallebi istemem, illa da ilk yardıma gideceğim diyorsan, başka..

Bayram çok ciddidir, birden
bıçağı çekip korumanın
boynuna dayar.

Bayram - Sen o alengirli laflarını Yeşilçam'a sat. Şaka
kaldırarak halde değilim.

Kudret korkmuştur, sesi incelir.

Kudret - Şeytan doldurur derler Bayram kardeş..

Bayram - Hadise çıkarma, uslu uslu kapıda dur. Anladın
mı?

Bayram bıçağıyla birlikte Kudret'i
iter, içeri girer. Kudret üstünü başını
toparlar.

107.PAVYON-SALON-IÇ/GECE

Bayram bıçağını cebine koymuştur,
İçeri girer, gözleriyle Seher'i arar,
onu bir adamın kollarında görür.

Adam zayıf, kuvvetsiz ve çok laubali
görünümlüdür, Seher'in boynunu öper,
Bayram görür, Seher adama cilve
yapmaktadır. Bayram sert bir şekilde
Seher'in yanına gider, kızı kolundan
çeker. Ka oturduğu yerden olayları
izlemektedir.

Bayram - Yürü gidiyoruz.

Seher - (kahkaha atar) Ooo, merhaba Bayram bey...

Nerelerdediniz? (yanındakine) Bak sana anlatıyordum ya demin, gelirler kolundan
tutup çekerler, yürü gidiyoruz derler diye.. İşe böyle... Gördün mü? (Güler)

Havada Bulut - Ayfer Tunç 162

Bayram - Seher!

Seher - Lafları da hep aynıdır, hiç değişmez! Yürü
gidiyoruz! Kalk gidelim diyen yok,
Seher Bayram'la muhatap olmaz,
Bayram giderek sinirlenir, Bayram'ın
her sözüne Seher yanındaki adama
konuşarak cevap verir.

Bayram - Seher yeter, kalk gidelim.

Seher kahkahayla güler,

Bayram çok bozulur.

Seher - (Adama) Ama senin de 'sen de kimsin kardeşim'
demen lazım...

Seher Müş. - Diyeyim mi?

Adam Bayram'a bakar,
alaylı bir ifadeyle

Seher Müş. - Sen de kimsin kardeşim?

Seher kahkaha atar. Çok eğleniyor
gibi yapmaktadır. Bayram Seher'i

kolundan sertçe çeker

Bayram - Yeter beni madara ettiğin, gidiyoruz dedim! Kalk.

Seher - (Alay ederek) Öyle değil Bayram. Sen 'sana ne,

ben onun dostuyum' diyeceksin!

Bayram Seher'i çekiştirir,

Bayram - Seher! Hadi dedim.

Seher birden ciddileşir.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 163

Seher - Ben bu filmi gördüm Bayram, defalarca...

Bayram'ın bıçağı parıldar,

Seher'e saplar.

Bayram - Filimde bu da var mıydı?

Seher yere yığılırken Bayram tutar,

Seher yere düşer, Bayram ellerine

bakar, kan vardır.

İkinci Bölümün Sonu

Havada Bulut - Ayfer Tunç 164

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

1.HASTANE BAHÇESİ-DIŞ/GÜN

Aradan zaman geçmiş, Seher taburcu olmuştur. Bayram hastane bahçesindedir.

Üzerinde ince çizgili bir takım elbise vardır. Bir ağaç gövdesini siper almış,

kapıya bakar. Sonra cebinden üstüne

çiçekler işlenmiş bir kadın mendili

çıkartır, bakar, tekrar cebine koyar.

Tam ağacın arkasından çıkacakken

Seher'in Yunus'la birlikte hastaneden

çıktığını görür. Bunu beklememektedir.

Ağacın gövdesine saklanır. Seher'in

yüzü solgundur. Hastanenin kapısından

çıkartır, duraksar, etrafa bakar. Bayram'ı

görmeyi umut etmektedir. Yunus küçük

bir valiz taşımaktadır, Seher'in yanındadır,

ilk anda Seher'in yorulup durduğunu sanır.

Yunus - Yoruldun mu? Soluklan biraz.

Seher Yunus'u duymaz, bahçeyi dikkatle

tararken Yunus konuşmaya devam eder.

Yunus - Doktorun dediklerini unutma...

Seher'in cevap vermediğini ve gözleriyle

Bayram'ı aradığını farkeder. Bunu

Bayram da görmüştür, Bayram iyice

saklanır.

Yunus - Gözünü seveyim Seher, bu defa söz dinle.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 165

Yunus Seher'in Bayram'ı aradığının
farkına varır. Hafiften sinirlenir.

Yunus - Ne oldu? Ona bakıyorsun değil mi?

Seher - Hapiste mi hala?

Yunus - Yok... keşke olsaydı! Sen, beni o vurmadı
deyince, saldılar.

Seher hastanenin bahçesine bir daha göz
atar, sonra yavaş yavaş yürür, Yunus
koluna girer. Hastane bahçesinden çıkarlar.

Bayram arkalarından bakar, cebinden
mendili tekrar çıkarır, bankta oturan
hasta bir kadının önünden geçerken
elinden bırakıverir. Hasta kadın fark
eder, ardından seslenir.

Hasta - Kardeş! Kardeş mendilin düştü...

Kadın üstelemez, uzaklaşan Bayram'ın
arkasından bakar, eğilip mendili alır.

Üstündeki çiçek işlemelerini görürüz.

2.YORGIYA EV-IÇ/GÜN

Marika, Todori ve Yorgiya evdedirler.

Yorgiya yıkanmıştır, ıslak saçlarını tarar.

Güneş saçlarına vurmaktadır. Marika

düğme diktiği gömlekleri ütüler,

Todori'nin elinde bir müzik kutusu

vardır, kapağını açar, kapatır, açar

kapatır, bir yandan da konuşur.

Todori - Dam akıyor, duvarlar ıslak hep. Ev değil ahırdır...

Lakin severim. Mösyö Todori'nin hatırası var her yanda. Nasıl çıkarırım?

Havada Bulut - Ayfer Tunç 166

Marika artık bıkmıştır bu korkudan.

Marika - Yirmi senedir hep aynı şeyi diyorsun...

Todori bir süre müzik kutusunun

müziğini dinler, birden kapatır.

Todori - Kimse fal baktırmaya da gelmiyor artık Mari...

Kapımı çalan yok..

Marika - Gelmez elbet. Sade kötülük söylüyorsun, iyilik

demiyorsun. Ölüm var, hasta var, evin başına yıkılacak... İnsan faldan korkmak
ister?

Todori Marika'ya aldırılmaz.

Todori - Lakin bir adam var, o geliyor... Çok nazik biri...

Yorgiya pencereden bakar. Yunus'un

Arabasının geldiğini görür.

Yorgiya - Seher geldi!

Yorgiya tarağı bir kenara bırakıp

çıkar. Marika pencereye gider.

Todori kendi kendine konuşur.

Todori - Kanun var madam diyor, seni çıkaramazlar evden korkma diyor...

3.YORGIYA'NIN SOKAĞI-DIŞ/GÜN

Araba Seher'in evinin önünde durur.

Yunus Seher'e yardım eder, arabadan indirir.

Yunus - Yavaş, dikkat et...

Seher halsizdir. Sokağa Bayram'ı

Havada Bulut - Ayfer Tunç 167

görmek ümidiyle bir göz atar.

Yunus - Ağır ağır

Seher, telaş yok...

Yorgiya sevinçle gelir, Seher'e sarılır.

Yorgiya - Seher! Hoş

geldin. İyisin?

Seher - I y i y i m

Yorgiya... Sağol..

Gülizar pencereye çıkar. Marika

pencereden başını uzatır.

Marika - G e ç m i ş

olsun Seherimu...

Seher - Sağol Mari..

Gülizar - G e ç m i ş

olsun Seher.

Seher - Sağol...

Gülizar - Sana bıçak vuran eller kırılınsın inşallah! Vah vah

vah! Süzölmüş anacım kız, iğne ipliğe dönmüş.

Yorgiya Seher'in koluna girer.

Seher - Aşk olsun. Niye haber etmedin hastaneden

çıkacağıym diye?

Gülizar - Yaa, almaya gelirdik Seher'imizi...

Yunus - Biz neciyiz hanımlar? Sizin Seheriniz de bizim

değil mi?

Seher - Sağolun, gelmiş kadar oldunuz.

Bu konuşmalar olurken Bayram sokağa

girer, nefes nefesedir. Seher'i ve diğerlerini

görür. Durur. Gruba Hayri de katılmıştır,

elinde ekmek vardır.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 168

Hayri - Geçmiş olsun

Seher hanım... Duyduk olanları, çok üzöldük.

Allah korumuş, nerdeyse gidiyormuşsun..

Yunus ters ters Hayri'ye bakar. Hayri

yanlış bir şey söylediğini fark eder.

Hayri - Öyle dedilerdi..

Otuz dikiş atmışlar güya...

Gülizar - Hayri! Saçma sapan konuşma orda. Çık yukarı çabuk. Seher'in valizini de çıkart gelirken!

Hayri - Tamam Gülizar, çıkıyorum. Alayım abi şunu..

Yunus Hayri'nin eline valizi tutuşturur.

Hayri içeri girer, Seher Yorgiya'nın kolunda apartman kapısına yürür. Bayram bu hareketleri bir apartman kapısının iç tarafından izler. BOD bir Bayram'a bir Seher'e bakar, ağız mızıkasını çalmaya başlar. Seher kapının önünde durur.

Yunus - Hadi bana müsaade Seher. Bir şeye ihtiyacın olursa çekinme..

Seher - Çok teşekkür ederim Yunus abi... Sen olmasaydın ne yapardım...

Yunus - Hadi hadi... Konuşma öyle.. (Yorgiya'ya) Şu zilliyeye göz kulak olun emi? Dolaşmasın. Yataktan çıkmayacakmış, doktor öyle dedi.

Yorgiya - Tamam...

Seher ve Yorgiya içeri girerler. Bayram durduğu yere çömelir, başını ellerinin arasına alır.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 169

4.YORGIYA EV-IÇ/GÜN

Marika masada yığılı dikişlerinin başına geçer, Todori de yardım etmektedir.

Todori - Ne olmuş Seher'e?

Marika - Daha dün anlattım Todori. Sen beni dinlemiyorsun? Dostu kızı bıçakladı ya?

Todori - Hiih! Ne zaman?

Marika usanmış bakar, Todori cevap bekleyen gözlerle bakmaktadır.

Marika - Oldu on-onbeş gün...

Todori - O kara bıyıklı karayağız delikanlıdır dostu?

Marika - Hııı..

Todori - Aşkından bıçaklamış?

Marika - Ya neden olacak?

Todori'nin Bayram'ı beğendiği belli..

Todori - Gördüm birkaç defa... Filinta gibi adamdır...

Değer..

Marika - Ağızından çıkanı kulağın duyuyor? Öldürüyordu kızı az daha.

Todori - Ee, aşk bu Mari, aşkta vardır yer bıçağa da...

5.YORGIYA'NIN SOKAĞI-DIŞ/GÜN

BOD ağız mızıkasını çalar, Ka önünden geçerken mendile para atar. BOD başıyla selam verir. Bayram BOD'un yakınında başı ellerinin arasında oturmaktadır.

BOD Bayram'a bakar.

BOD - Şimdi ne yapacaksın?
Bayram başını kaldırıp BOD'a bakar.
Havada Bulut - Ayfer Tunç 170
Bayram - Affetmez değil mi?
BOD hayır anlamında belli belirsiz
başını sallar. Bayram Seher'in
penceresine bakar, bir an heyecanlanır.
Yorgiya pencereyi açar, perdeleri aralar,
Bayram'ı görür.

6. SEHER'İN EVİ-İÇ/GÜN

Seher kanepeye oturmuştur, Yorgiya
Bayram'ı görmüştür. Sevinçle Seher'e
haber verir.
Yorgiya - Gelmiş! Seher Bayram gelmiş!
Seher'den ses çıkmaz. Sessiz sessiz
ağlamaktadır.
Yorgiya - Orada.. direğin dibinde...
Yorgiya perdeyi bırakır, Seher'e döner.
Seher sessizce ağlamayı sürdürür, Yorgiya
yanına oturur, gözlerini siler.
Yorgiya - Sen onu seviyorsun... O seni seviyor. Mesele
nedir?

Seher cevap vermez, içini çeker, başını
arkaya dayar, gözlerini yumar.
Yorgiya - Bayram diyormuş ki... Ben onun için karımı, iki
çocuğumu bıraktım.. Babamı bıraktım... Tek onu sevdim...
Seher gözlerini açar, Yorgiya'ya bakar.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 171

Seher - Araya bıçak girdi Yorgiya. Bu yara iflah olmaz
artık.

Yorgiya - Ama sen onu-

Seher - (Sözünü keser) Sen ölesiye sevsen de, evinden
ayrılan evine döner... kanundur bu.

7. KA'NIN EVİ-İÇ/GECE

Ka çalışma masasında lambayı
yakmıştır. Önündeki açık deftere
yazmaktadır. Köpeği ayağının
dibinde yatar. Köpeğine anlatır gibi
konuşarak bir cümle yazar. Söylediği
cümleyi defterden de okuruz.

Ka - Seher çabuk iyileşti. Bıçak boşluğuna denk
gelmiş. Ama bana sorarsanız Bayram son anda kaydırıldı bıçağını... Kıyamadı...
Ka defteri kapatır, kalemi masaya bırakır,
köpeğine eğilir.

Ka - Ne mutlu sana be çomar. Aşk nedir bilmiyorsun.
Bilsen... Öyle zor şey ki...

8.BEYOĞLU-GENEL-GECE

Aradan zaman geçmiştir. Beyoğlu'nda gece görüntüsü.

9.YORGIYA'NIN SOKAĞI-DIŞ/GECE

Evlerin ışıkları yanmaktadır, çoğunun perdeleri açıktır. Bir apartman girişinde bir sigara ateşi parlar. Evlerin pencerelerinden içerisi görünür. Todori kendi evinde uyuyakalmıştır. Gülizar'ın Hayri'ye bağırdığı görülür. Marika gömlekleri katlamaktadır, Yorgiya ortada yoktur. Seher'in evini görürüz. Seher Havada Bulut - Ayfer Tunç 172 aynada kendine bakmaktadır.

10.SEHER'IN EVI-IÇ/GECE

Seher aynada hüzünlü bir yüzle kendine bakar. Makyajlıdır, pavyona gitmek üzere hazırlanmıştır.

11.YORGIYA'NIN SOKAĞI-DIŞ/GECE

Sokağa Seher'i alacak taksi girer, kapının önünde durur, klakson çalar.

12.SEHER'IN EVI-IÇ/GECE

Seher klaksonu duyar. Pencereye gider. Perdeyi aralayıp bakar. Bayram'ın her zaman dikildiği sokak lambasının altı boştur. Taksi durmaktadır.

13.YORGIYA'NIN SOKAĞI-DIŞ/GECE

Bayram'ın sigarasının ışığını tekrar görürüz. Bayram sigarayı atar, karaltı halinde apartman girişinden çıkar.

14.SEHER'IN EVININ ÖNÜ-DIŞ/GECE

Seher apartmandan çıkar, Bayram bir anda karşısında belirir.

Bayram - Seher!

Seher Bayram'ı görünce şaşırır.

Bayram'a küstür.

Seher - İşini bitirmeye mi geldin?

Bayram - Seher... beni bir dinle.

Seher taksiye doğru kararlı bir adım atar.

Bayram önüne geçer.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 173

Bayram - Bittim ben Seher...

Bitirdin beni... Niye adımı vermedin? Niye beni Bayram vurdu demedin?

Seher acı dolu gözlerle Bayram'a bakar.

Bu duymak istediği cümle değildir.

Seher - Bu muydu

diyeceğın?

Bayram şaşırır, ne diyeceğini bilemez.

Seher arabanın kapısını açar.

Seher - Evine git Bayram.

Evli evine... köylü köylüne...

Seher arabaya biner, araba hareket eder, Bayram arabanın arkasından bakar.

15.YANI'NIN MEYHANESI-İÇ/GECE

Pavyondan veya kahveden tanıdığımız tiplerle dolu, basit, ucuz bir meyhane.

Ka ile Bayram aynı masada oturmuşlar, içmektedirler. Bayram hafif sarhoştur.

Konuşma ilerledikçe Bayram'ın sarhoşluğu artar.

Bayram - Deseydi ki beni Bayram vurdu, bitecekti bu iş. Ben doğru hapse... Sonra sen sağ, ben selamet.

Ka - Hapse girseydin daha mı iyiydi?

Bayram - İyiydi ya... Çok fena yaptı... Ezdi beni.

Ka - Aşk.. kötü bir oyun be Bayram... Galibi yok...

mağlubu yok... Oynayabilene aşk olsun.

Bayram - Bir kadın bir adamı böyle ezince, aşk artık fasarya olur muharrir. Aşk, bıçağa gelinceye kadar aşktı.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 174

Ka - Bıçağı sen çektin...

Bayram - Çektim ya.. Ama sanma ki onu bıçakladım...

Kendimi bıçakladım ben, kendimi!

Bayram yarı sarhoş bir halde ağlar.

Bayram - Ben onun aşkından öleyazdım. Babamı, karımı,

iki çocuğumu bıraktım ona tutulunca. İstedim ki ikimiz olalım sade. Ama pavyon olmasın,

pavyonda ona sarılan adamlar olmasın... Otur, ben sana bakarım dedim. Kötü mü ettim?

Ka - Kötü etmedin elbet... ama... unutamayacaktın ki

Seher'in pavyondan çıktığını...

Bayram - Belki unurdum be... Belki unurdum...

Bayram içkisini bir dikişte içer.

16.ADA ISKELE-DIŞ/GECE

Ortada ne vapur vardır, ne yolcu. Ka'nın köpeği koca iskelede tek başına oturmuş denize bakmakta, Ka'yı beklemektedir.

17.VAPUR-ÜST GÜVERTE-İÇ/GECE

Vapurda üst güvertede Projektörcü adaya doğru projektörü tutmaktadır.

Ka yanındadır, konuşurlar.

Projektörcü - Ne zamandır tanırısın Bayram'ı?

Ka - Çok eskiden... Balık pazarında kuru bademi külle,
kezzapla yumuşatıp yaş badem diye satardı. O vakitler.. Sonra menekşe tarlası,
bostan

derken epeyce düzelttiydi vaziyeti. Tam her şeyi yoluna koymuşken Seher'e
tutuldu.

Şimdi halini görme. İçin parçalanır. Bozuk plak gibi... Hep aynı şeyi söylüyor. Ben
onu

bıçakladım, o benim adımları vermedi.

Projektörcü - Yiğit kadıymış ama! Helal olsun. Demek sahiden
seviyor adamı.

Ka - Seviyor ya... Ama bir gün Bayram'ın evine
döneceğini de biliyor.

Projektörcü - Ne belli? Belki dönmeyecek...

Havada Bulut - Ayfer Tunç 175

Ka bir süre cevap vermez. Projektörcü feneri
sağa sola tutmaktadır.

Ka - Sen onun yerinde olsan... çocuklarını özlemez
misin?

Projektörcü - (Bir an düşünür) Özlerim...

Ka - Yaa.. O da özlüyor çok...

Projektörcü - (İçini çeker) Zor... Allah sabır versin.

Projektörcü feneri çamlığa doğru tutar,
belli belirsiz insanlar seçilir, vapur
çamlığa doğru yaklaşmaktadır.

Ka - Neyse.. boşver.. Buldun mu oğlana anlatacak
hikaye?

Projektörcü - Sen anlattın ya şimdi.

Ka - Bayram'ı mı anlatacaksın?

Projektörcü - Anlatmayayım mı?

Ka - Yoo, anlat.. Ama güzel anlat... Ne de olsa aşk
hikayesi...

Projektörcü - Sen de güzel yaz o zaman.

Ka gülümser, ceketinin cebinden iki kitap

çıkartır, Projektörcüye verir. (Kitaplar

Sait Faik'in Semaver - Sarnıç filan

olursa iyi olur.)

Ka - Al bunları oğlana ver. Okusun.

Projektörcü kitapları alır,

bakar, sevinir.

Projektörcü - Çok sevinecek.... Seni anlattım zaten oğlana,
tanıyor.

Ka - Nasıl anlattın?

Havada Bulut - Ayfer Tunç 176

Projektörcü - Burgazda bir adam var, hikaye yazıyor dedim.

Köpeğiyle konuştuğunu söylüyorlar. İstanbul'a geçtiği zaman, köpeği iskelede onu
bekliyor dedim. Ne zaman vapurda karşılaşsak bana senin için bir hikaye anlatıyor

dedim.

Ka - Beğeniyor mu bari hikayeleri?

Projektörcü - Çok beğeniyor. Ben sabah işe giderken uyanıyor, bana hikaye gönderen ağabeye selam et diyor.

Ka duyduklarına memnun olmuştur, gülümser. Projektörcü feneri çamlığa doğru tutar. Feneri tuttuğu yerde kalabalık bir grup giderek seçilir hale gelir.

Projektörcü - Bak? Yeni papaz... Kurmuş gene çilingir sofrasını. Meşke aleme çok meraklı.

Ka - (şaşıır) Ne çabuk tanıdın yeni papazı?

Projektörcü - Eee...

Projektörcü fenerini işaret eder.

Projektörcü - Bu da bizim kitabımız... Her şeyi gösteriyor.

Uzaktan papaz efendinin bir grup insanın içinde dans ettiğini görürüz.

Projektörcü - Baksana şuna?.. Sanki diyor ki, hayat bize verilmiş bir hediyedir, tadını çıkaralım.

18.ADADA ÇAMLIK-DIŞ/GECE

Çamların altında denize karşı bir düzlükte,

yerde bir içki sofrası vardır. Etrafında

Papaz, Mustafa, Aleksandros, Turgut,

Hrisula, Kalyopi oturmaktadırlar. Sofra

yerdedir ama özenlidir. Örtünün üstünde

birkaç çeşit meze, dolu bir meyva tabağı,

küçük kadehlerde içki vardır. Aleksandros

Havada Bulut - Ayfer Tunç 177

buzuki çalar. Kadınlar kırklı yaşlarda,

erkeklerin kimi daha genç, kimi daha

yaşlıdır. Grup eğlenip gülmekte,

konuşmaktadır, gruba iyice yaklaşırız.

Turgut'un elinde bir darbuka vardır.

Papaz kadehini diker bitirir. Aleksandros'a

doğru uzanarak Ödemiş (İzmir'in) kavakları

türküsüne başlar. Aleksandros ona uyar.

Turgut da darbukasıyla usul usul eşlik eder.

(Başka bir türkü de olabilir.)

Papaz - Ödemiş kavakları... Dökülür yaprakları...

Hrisula - (Rumca olarak) Bize de derler çakıcı...

Kalyopi - Yar fidan boylum...

Mustafa - Yakarız konakları...

Az sonra, Türkler Türkçe, Rumlar Rumca

olarak aynı türküyü söyler hale gelirler.

Ortada tam bir dostluk havası vardır.

Diğerleri yavaş yavaş susarken, Hrisula

türküyü Rumca olarak bitirir.

Papaz - Yassu Hrisula... Çok yaşa!
Mustafa - Ağzına sağlık be abla!
Hrisula - Ah memleket... İzmir.
Hrisula dertlenir, bir kadeh rakı içer.
Papaz aşka gelir, ayağa kalkar.
Papaz - Aleksandros, çal. Sirtaki oynayacağız!
Aleksandros çalmaya başlar, Papaz,
Kalyopi kalkarlar. Sirtaki oynamaya
başlarlar.
Papaz - E haydi Mustafa? Oturmaya geldik? Hrisula?
Havada Bulut - Ayfer Tunç 178
Hrisula hala sıra hasretindedir. Mustafa
kalkar oyuna katılır.
Mustafa - Haydi efelerrrr!
Grup sirtaki oynarlar. Papaz yorulur,
oturur, kadehini kaldırır.
Papaz - Dostluğa be!
Sirtaki bitince Mustafa ve Kalyopi de
otururlar. Mustafa kadehini kaldırır.
Mustafa - Dostluğa be!
Aleksandros buzukiyle bir İstanbul
türküsüne geçer. Kendisi de söyler.
Aleksandros - Yemenimin uçları, çıkamam yokuşları... O yare
selam edin, yedi dağın kuşları, aah, allı yemeni, pullu yemeni...
Kalyopi, Mustafa ve Hrisula da
türküye katılır.
Hepsi - Bir bahçeden bir bahçeye salla yemeni...

19.PAPAZIN BAHÇESİ-DIŞ/GÜN

Ertesi gün akşamüstü. Papaz sırtında bir
atlet, bahçeyi bellemektedir. Sevgiyle
çalışmakta, doğaya hayran ve tutkun
olduğu halinden belli olmaktadır.9-10
yaşlarında bir kız çocuğu olan Eleni
evden çıkar. Elinde çaydanlık vardır,
bahçedeki masaya koyar. Masanın
üstünde bir kaptaki yeni toplanmış
domates ve salatalıklar vardır.
Havada Bulut - Ayfer Tunç 179
Eleni - Dede! Çay demlendi...
Papaz başını kaldırıp bakar, şakacı bir edayla
kendi kendine söylenir. Eleni bardaklara
çay koyar.
Papaz - Dede! Biz bizyken de, dede. Ama millet içinde...
Zannedecekler ihtiyarım.
Papaz masada bir tek çay bardaklarıyla
çaydanlık olduğunu görür.

Papaz - Kuru kuru çay içireceksin bu vakitte? Hani bunun kurabiyesi?

Eleni - Acıktın?

Papaz - Sen acıkmadın? Kaç saat oldu, çalışıyoruz bahçede..

Eleni eve girer, Papaz çalışmaya devam eder.

20.PAPAZIN EVİNİN ÖNÜ-YOL-DIŞ/GÜN

Stelyo elinde boş bir sepetle yürümektedir.

Papaz'ın evinin önünden geçerken yolda durur, önce duraksar, sonra konuşurlar.

Stelyo - Kolay gelsin..

Papaz Stelyo'yu görünce gülümser

Papaz - Sağolasın. Bahçe işi... Kolay değil, ama..

Papaz sepeti işaret ederek..

Papaz - Senin iş gibi... mukaddes...

Havada Bulut - Ayfer Tunç 180

Stelyo sepete bakar, sonra papaza gösterir...

Stelyo - Boştur daha, kısmet.. İnşallah dolacak.

Papaz - Dolar dolar.. Kaynanan seviyormuş derler.. Biz de çay içecektik tam..

Stelyo bahçeye girer.

21.PAPAZIN BAHÇESİ-DIŞ/GÜN

Stelyo bahçeye girer, papaz elindeki çapayı bırakır, sandalyelere otururlar.

Eleni elinde bir tabakla evden çıkar,

Tabakta kurabiye vardır. Masaya koyar.

Stelyo sevgiyle gülümseyerek kıza bakar.

Eleni - Madam Kalyopi'nin kurabiyeleri...

Papaz - Oh oh, iyi. Getir kızım Stelyo babaya da bir bardak.

Eleni içeri girer, Stelyo soran bakışlarla kızın arkasından bakar. Papaz ağzına bir kurabiye atar.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 181

Papaz - Immm.. Nefis.. Stelyo, durma..

Papaz Eleni'den bahsetmek gereği duyar.

Papaz - Merak ettin, kimdir bu garip çocuk..

Stelyo - Akraba filandır?

Papaz - Yok, değil... Kınalı'da bir Madam Kifidis vardı.

Onun torunu. Eleni'dir adı.

Stelyo - Neden senin evde?

Papaz - Sorma, uzun hikaye..

Stelyo kurabiye alır, ısırır.

Papaz - Babasıyla İstanbul'da idi, Kurtuluş'ta... daha

parmak kadar bebeyken anası başka bir adama kaçmış, bu kalmış babasıyla...

Birkaç

sene evvel bir kavga çıkıyor Salıpazarı'nda, babasını bıçaklıyorlar, birkaç gün yaşıyor

zavallı.. Derken...

Stelyo - Vah vah...

Papaz - Adamcağız sizlere ömür.. Elenicik doğru ninesinin yanına..

Papaz kapıya doğru bir göz atar, Eleni geliyor mu diye bakar.

Stelyo - Eee?

Papaz - Madam Kifidis de geçen ay öldü. Zaten çok ihtiyardı.. O ölünce çocuk ortada kaldı. Ben de yanıma aldım. Can yoldaşdır... Kış gelince yatılı mektebe vereceğim İstanbul'da.. Ama şimdi mahzun olmasın... Yaz bir geçsin hele, bakarız..

Stelyo'nun yüzünde hüznü bir gülümseme belirir.

Papaz - Duydum, senin de bir torun varmış.

Stelyo - Var ya. Trifon. Onun da yok anası babası. Bir ben varım hayatta. Bana bir şey olursa... çocuk kalacak ortada...

Havada Bulut - Ayfer Tunç 182

Papaz Stelyo'ya moral vermek ister...

Papaz - Öyle deme.. Şanslıdır senin torun. Aslan gibi dedesi var!

Eleni bardak getirir, çay koyar.

Stelyo - Maşallah, pek becerikli.

Papaz Eleni'nin saçlarını okşar.

Papaz - Öyledir benim torunum. Söyle bakayım Elenimu, ben senin neyim?

Eleni şaşırır.

Eleni - Dedemsin. Ama diyorsun başkalarının yanında deme dede diye.

Papaz - Matmazellerin yanında demeyeceksin Elenimu...

Güzel hanımların yanında diyeceksin Papaz efendi. Yoksa zannederler beni ihtiyar.

Eleni - E ihtiyarsın, dedesin.

Papaz - Bak şimdi!

Eleni kurabiye ısıtır. Papaz kızın saçlarını tekrar okşar.

Papaz - Eleni kışa yatılı mektebe başlayacak... Saçlarına beyaz kordela bağlayacak. Küçük hanımefendi olacak.

Eleni - Ama ben senden ayrılmak istemiyorum dede.

Papaz - Mektebe gitmeden olur? Bak Stelyo dedenin torunu da gidiyor mektebe.

Stelyo yutkunur, bir anda yüzü kararır.

Stelyo - Yok... Benimki gitmiyor.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 183

Papaz - Sebep?

Stelyo - Para yok... Defter kitap alamadım, her şey ateş pahası. Ama inşallah bu yaz bir kenara üç beş kuruş koyarsak..

Stelyo devam edemez. Çok üzgündür.

Papaz ne diyeceğini şaşırır, arada kalır.

Papaz - O zaman bana gönder, ben okuturum onu. Hem bakarız çaresine, üzme kendini. Belki bir yatılı mektebe koyarız. Belli olmaz..

Stelyo çayını bitirir, kalkar.

Stelyo - Bana müsaade artık. Çocuk bekler..

Papaz Stelyo'nun sepetine üç beş domates salatalık vs. koyar.

Papaz - Benim domatesler gibi ara, bulamazsın adada.

Sırık domates, koparttın mı kokusu adayı tutar.

Stelyo - Zahmet etme...

Papaz da ayağa kalkar. Stelyo

Eleni'nin saçlarını okşar.

Papaz - Işın olmadığı vakit gel, hoş beş ederiz...

Papaz eliyle içkiyi anlatan bir işaret yapar..

Papaz - Seviyorsan, kurarız ufak bir çilingir sofrası.

Stelyo - Bakarız. Eyvallah.

Stelyo elindeki sepeti göstererek..

Stelyo - Sağol.

Stelyo bahçeden çıkar, yürür, Papaz

Havada Bulut - Ayfer Tunç 184

arkasından bakar, Eleni'nin omuzlarını sevecenlikle tutar.

22.MAHALLE KAHVESİ-DIŞ/AKŞAM

Akşam olmak üzeredir. İstanbul'un

ışıkları tek tük yanmıştır. Kahvede

bir masada postacı, tespihli adam,

1.ve 2.adalı otururlar. Yan masada

Zülfikar oturur, düşünceli bir yüzle

İstanbul ışıklarına bakmaktadır.

Kulağı yan masada konuşulanlardadır.

Postacı - Beyoğlu'nda bir pavyonda görmüşler. Biri ötekine görsen tanımazsın, bu da Kamil ağanın kızı Ayşe'dir demezsin diyordu.

2.Adalı - Yok yahu? Sahi mi diyorsun?

Postacı - Ben gözümle görmedim. Yemin de etmem, ısrar

da etmem. Ama adanın kopilleri iskelenin ordaki kahvede konuşuyorlardı. Kulak misafiri

oldum.

1.adalı - Vah vah vah... Kötü yola düşmüş kız, desene...

Tespihli adam - Ne vah vah ediyorsun? Kendi düşen ağlamaz!

Böyle olacağı belliydi.

2.adalı - Yapma gözünü seveyim! Nerden belliydi? Nesini

gördün de hüküm veriyorsun şimdi?

1.adalı - Başı önde yürüyen, ağzı var dili yok kızcağız!

Tespihli adam - Asıl öylesinden kork demişler. Yere bakan

cinstenmiş demek! Çıkarmayacaksın sokağa. Oturtacaksın evde! Sonra böyle olur.

Zülfikar'ın hafiften sinirlendiğini görürüz.

Postacı - Canım ben duyduğumu söylüyorum ama, belki de öyle değildir.

Tespikli adam - Öyledir öyledir...

1.adalı - Canım belki değildir? Allah allah. Sen de hemen kestirip atıyorsun öyledir diye...

Postacı - Ağzım dilim kurudu yahu, bir çay söyleyin de içelim. (Zülfikar'a) Kuruttun bizi bu akşam.. Çayın yok mu?

Havada Bulut - Ayfer Tunç 185

Zülfikar ayağa kalkmıştır, sinirlidir.

Zülfikar - Yok! Bitti!

Postacı - Hoppalaaa! Kahvede çay biter mi yahu? Oturtma bizi boş boş...

Zülfikar - (Duraksar) Kim görmüş Ayşe'yi pavyonda?

Postacı durumu anlar, kendi kendine...

Postacı - Haaa...

Postacı Zülfikar'a hitaben konuşur.

Postacı - Dedim ya... Adanın iti kopuğu..

Zülfikar - Onları kim pavyona sokuyor? Nereden görecekler? Ceplerinde para mı var?

2.adalı - Doğru diyor...

Tespikli adam - Kamil ağa niye yataklara düştü öyleyse? Kızı kötü yolda, oğlu kötü yolda... Kahrından, derdinden hasta oldu adam.

Zülfikar - Sen de kına yak! Yaptığınız ayıptır, günahdır.

1.adalı - (Mırıldanır) Doğru...

Postacı - Haklısın... Günahını alıyoruz belki de kızın. Ama ben duyduğumu söylüyorum.

Zülfikar - Anladık ama ya duyduğun doğru değilse?

Günahını alıyorsan ne olacak?

Postacı utanmış bir edayla önüne bakar.

Zülfikar - Ayşe bu adanın kızı, Kenan bu adanın çocuğu..

Diyelim kötü yolda... Bize yolundan çevirmek düşmez mi? Aynı topraktan değil miyiz?

Oturup dedikodusunu mu yapmak lazım?

Tespikli adam - Tasası sana mı düştü? Avukatı mısın Kamil ağanın kızının?

Zülfikar - Bu adanın insanıyım! Birinin başına geleni senin gibi ohlamam.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 186

Tespikli adam - Biz ohladık mı şimdi?

Zülfikar daha fazla tatsızlık çıkmasını diye içeri girer. Postacı, 1.adalı ve 2.adalı utanmışlardır, sessizleşirler, tespikli adam konuşur.

Tespikli adam - Oh ne ala memleket! Başını alan İstanbul'a gidip pavyona düşsün, biz de kurtarmaya uğraşalım. Niye? Aklını kullansın düşmesin!

2.adalı - Bu kadar yeter azizim, tamam.

Tespihli adam - Yalan mı? Biz mi düşürdük? Gitmeseydi? Gözü yükseklerdeydi ikisinin de! Alçaklara konamadılar!

1.adalı - Uzatma artık. Doğru diyor... Ayıp bizim yaptığımız..

Postacı kendine kızar.

Postacı - Şu kahrolası çenem kopsun inşallah! Sana ne?

Sus otur. Her konuşanı ne dinliyorsun? Hadi dinliyorsun, ne anlatıyorsun!

23.BALIKÇI BARINAĞI-DIŞ/AKŞAM

Tahir'in martısı ortalarda görünmemektedir.

Tahir çok keyifsiz bir halde direğin dibine çömelmiş, dikkatle gökyüzüne bakar. Martının her zaman konduğu yerin boş olduğu görülür. Direğin dibinde balık artıkları durmaktadır. Stelyo ile Kadir ağları katlamaktadırlar. Kadir ağları bir kenara koyarken, Stelyo küçük bir sepete kasadan balık alıp koyar.

Stelyo - Tahir'in bir derdi var? Kaç saat oldu, kıpırdamadı yerinden...

Kadir - Derdi olmaz mı baba, martısı üç gündür görünmüyor.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 187

Tahir barınağın etrafında uçuşan martılara kederli bir yüzle bakar.

24.PAPAZIN EVINE GIDEN YOL-DIŞ/GÜN

Trifon bir önceki sahnede gördüğümüz küçük sepet elinde biraz çekinerek yürümektedir. Papazın evine gelir, bahçe duvarının üstünden bakar, Eleni'yle göz göze gelir, saklanır, sonra çekinerek bahçe kapısına gelir.

25.PAPAZIN BAHÇESİ-DIŞ/AKŞAM

Akşam yemeği saati. Eleni masaya salata tabağını koyarken Trifon'u görür. Papaz rakı şişesini açar, kadehine rakı doldurur. Trifon bahçe kapısında çekingen durur.

Eleni - Dede... Kapıda bir çocuk var... Bize bakıyor.

Papaz bakar, Trifon'u görür. Trifon kapıda durup sepeti uzatır.

Trifon - Dedem yolladı.

Papaz - Sağolsun da.. senin deden kimdir?

Trifon - Balıkçı Stelyo.

Papazın yüzünde sevinçli bir gülümseme belirir.

Papaz - Sağolsun, varolsun. E ne duruyorsun? Gir bakalım içeri.

Trifon çekingen bir yüzle Eleni'ye bakar. Papaz sepeti alır.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 188

Trifon - Yok. Dedem sepeti ver, gel dedi.

Papaz - Desin. Sen de papaz efendi göndermedi dersin. Bak bu Eleni.

İki çocuk bakışlılar. Papaz sepetteki balıklara bakar.

Papaz - Eleni bak Stelyo dede barbun göndermiş mis gibi. Sen seversin.

Trifon içeri girmekle girmemek arası kararsız dikilir.

Papaz - Hadi Trifon gel de sofraya oturalım. Eleni Trifon'a tabak koy.

Trifon iyice tedirgin olur.

Trifon - Yok ben yedim.

Trifon birden döner, koşmaya başlar.

Papaz arkasından seslenir.

Papaz - Dedene selam söyle... (Güler) Kerata.

Papaz sepeti Eleni'ye uzatır. Eleni

Trifon'un arkasından bakar.

Bir tür çocuk aşkı.

26.PAPAZIN EVINE GIDEN YOL-DIŞ/GÜN

Trifon bir süre koşar, durur, usulca bahçe duvarından bakar, Eleni'yi görür.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 189

27.KA'NIN EVİ-İÇ/GECE

Ka masasına oturmuş masa lambasının ışığında yazmaktadır. Köpeği tuhaf sesler çıkartır. Ka köpeğine dönüp bakar, köpek ilgiyle ona bakmakta, bir şey istediği belli. Ka köpeğe bakar.

Ka - Ne var? Ne istiyorsun yine?

Ka güler, köpeğin başını okşar.

Masadan kalkar, gerinir, kapıya doğru gider, köpek de sevinçle peşinden gelir.

Ka - Senin kadar çişli köpek de görmedim çomar... iki dakika tutamıyorsun.

Evden çıkarlar.

28.KA'NIN EVİNİN ÖNÜ-DIŞ/GECE

Ka ve köpeği yürümeye başlarlar, köpek hemen bir ağaca işer, sonra sevinçle koşmaya başlar.

Ka - Oh! Rahatladın bakıyorum. Hadi yürüyelim biraz...

Ka ellerini cebine sokar, ılık çalarak yürümeye başlar, köpeği etrafında sevinçle koşmaktadır.

29.MAHALLE KAHVESİ-DIŞ/GECE

Kahve kapalıdır, ortalıkta kimseler yoktur, karanlıkta bir sigara ateşi görürüz. Ateşe yaklaşıncı Zülfikar'ın sigara içmekte olduğu görülür. Kederli, düşünceli bir hali vardır. Ka ile köpeği Havada Bulut - Ayfer Tunç 190 yaklaşır. Kahve çok hafif bir ışıkla aydınlanmaktadır.

Ka - Zülfikar? Sen misin? İyi geceler..

Zülfikar başını çevirir, Ka'yı görür, bir dert ortağı bulmuş gibi sevinerek yer gösterir.

Zülfikar - Sana da beyim... Gel otur. Hayrola, seni de mi uyku tutmadı?

Ka - Eh.. öyle sayılır. Hava da çok sıcak.

Zülfikar - Yağmur sıcaklığı... Yakında indirir...

Ka Zülfikar'ın yanına oturur. Karanlığa doğru bakarlar. Zülfikar kendi kendine konuşur gibidir.

Zülfikar - Darlanıyor insan... odalara sığamıyor...

Ka - Sıcaktan mı... dertten mi...

Zülfikar bir süre kararsız bakar.

Zülfikar - Başım yıldızlar, önüm deniz... ama yine de darlanıyorum beyim... Çok fena darlanıyorum.

Ka bir süre Zülfikar'a bakar.

Ka - Ayşe meselesi mi?

Zülfikar - Nerden anladın? Çok mu belli ettim?

Ka sevecen bakar, gülümser.

Ka - Seviyordun demek...

Zülfikar Ka'nın anlayışlı oluşundan memnun, içini açar.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 191

Zülfikar - Öyle... Ama geç kaldım.. Bugün söylerim yarın söylerim derken... gitti.

Ka - Canım ölmedi ya, çok şükür, hayatta. Hem yine de geç kalmış sayılmazsın.

Zülfikar - Çok geç kaldım, çok... Kötü yola düşmüş diyorlar...

Ka - Git getir öyleyse, madem seviyorsun...

Zülfikar - Ama...

Ka - Sevmiyor musun? Aması ne?

Zülfikar bir süre Ka'nın yüzüne bakar.

Zülfikar - Yerini diyecek misin?

Ka - Alıp getireceksen... bağına basacaksan, derim..

Zülfikar - Millet... ne der?

Ka - Ne derse desin.. Sevmek yetmez mi?

Zülfikar - Orası öyle de...

Ka - Getirip de başına kakacaksan... bırak yerinde kalsın. Ama seveceksen... hiç gitmemiş gibi... durma.

Zülfikar derin derin içini çeker.

Zülfikar - O gittiğinden beri gece gündüz bir oldu, öyle karanlık her yer...Ya bu karanlıkta yok olacağım yahut...

30.BEYOĞLU-GENEL-GECE

Gecenin çok geç bir saati. Evlerin bir kısmının ışıkları sönuktür. Necip'in evinin ışığının yandığını görürüz.

31.NECIP'IN EVI-SALON-IÇ/GECE

Necip bir kanepeye uzanmış horlayarak uyumaktadır. Dağınık, az eşyalı, yoksul görünümlü bir ev. Ortadaki sehpanın üstünde içki şişeleri, bardaklar, yemek

Havada Bulut - Ayfer Tunç 192

artıklarıyla dolu tabaklar vardır. Ayşe pavyondan dönmüştür. İçeri girer, Necip'e bir göz atar. Sonra üstündeki hırkayı nefretle bir köşeye fırlatır, çok yorgun görünmektedir, makyajı akmıştır, saçları dağınıktır. Bir koltuğa kendini bırakır gibi oturur, ayaklarını uzatır, ayakkabılarını topuklarını çekiştirerek çıkarıp fırlatır. Necip uyanır. Hafif uyku sersemidir, çabuk toparlanır.

Necip - Niye geldin sen?

Ayşe - Pavyonda mı yatsaydım? Geldim işte...

Ayşe başını koltuğun arkasına dayar, Necip doğrulur, gerinir, saatine bakar.

Şaşırır, Ayşe'ye sert sert bakarak konuşur.

Necip - Saat daha kaç?... Tüydün mü yoksa?

Ayşe aldırışsızdır, koltukta kaykılır.

Sert bir sesle konuşur.

Ayşe - Niye tüyeyim be? Manyak mısınız nesin...

Ayşe çirkin görünümle esner.

Necip - Bana bak doğru konuş! Kırmayayım ağzını burnunu... Niye geldin bu saatte diyoruz, adam gibi cevap ver!

Ayşe - Üff... İşler kırık, patron gidin zıbarın dedi.

Necip - Niye kırık?

Ayşe - Ne bileyim ben be? Kırıktı işte!
Ayşe yorgun bir edayla ayağa kalkar, gidip
yatmaya niyetlidir. Necip arkasından bakar.

Necip - Bahşiş de mi kırıktı? Ne topladın?
Havada Bulut - Ayfer Tunç 193

Ayşe ile Necip arasında kısa bir bakışma.
Ayşe'nin parasını Necip'ten saklamaya
çalıştığını ama Necip'in her defasında
aldığını anlayacağız. Ayşe koynundan
katlanmış birkaç kağıt para çıkarır,
Necip'e küçümseyen bir ifade ile uzatır.

Ayşe - Al, hepsi bu...

Necip buna inanmamıştır, kızın
yanına gelir. Hızla, Ayşe'nin hiç
beklemediği bir şekilde elini kızın
koynuna sokar ve bir tomar
para çıkarır.

Necip - Dalga mı geçiyorsun lan benimle? Bunlar ne?
Ayşe korkmuştur, Necip'ten
parasını almak ister.

Necip - Müşteri kırıkmiş da bilmem neymiş de...

Ayşe - Ver paramı Necip!

Ayşe kalkar elini uzatır, Necip
parayı çeker, tomarı sayar.

Necip - Salağız biz çünkü, para saklıyor bizden...

Ayşe - Elalemin ağız kokusunu ben çekiyorum, parayı
sen yiyorsun! Yeter artık! Ver şunları!

Ayşe Necip'in elindeki paraya
tekrar uzanmak ister,

Necip - Eeeh! Git yat hadi.

Ayşe - Ver paramı diyorum, hayvan!

Havada Bulut - Ayfer Tunç 194

Necip Ayşe'ye birdenbire sert bir
tokat atar, Ayşe tokadın şiddetinden
koltuğa düşer, çığlık atar.

Necip - Ille dayak yiyeceksin değil mi. Şunu güzellikle
versen günaha girersin.

Ayşe yerinden fırlar, tekrar
parasını almaya çalışır.

Ayşe - Versene ulan paramı! Hayvan! Versene!

Necip Ayşe'ye tekrar vurur, parayı
cebine sokup, Ayşe'yi dövmeye başlar.

Ayşe çığlık çığlığa bağırılmaktadır.

Necip söylenmektedir.

Necip - Para ha? Al bakalım para! Al! Para sana!

Necip en sonunda yerde yatan Ayşe'ye

bir tekme atar.

Necip - Son defa söylüyorum Ayşe hanım. Benden sakın para saklamaya kalkma. Eğer bir daha saklarsan, o güzel yüzünü öyle bir çizerim ki, aynaya bakamazsın!

Necip hızlı adımlarla odadan çıkar, kapıyı güm diye vurur. Ayşe yerde hıçkırarak ağlar.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 195

32.ADADA ÇAMLIK-DIŞ/GÜN

Ka çamların altında oturmuştur. Yanında köpeği vardır, defteri kucağında açık durmaktadır. Gökyüzüne bakar, hava bulutludur.

Ka - Zülfikar bildi...

Yağmur yağacak...

Ka defterine birkaç satır yazar, sonra köpeğine söyler gibi konuşur.

Ka - Katina diyor ki... Bu dünyada aşk bile zengin işidir...

Ka defterine döner, sonra dalgınlaşır, arkasını ağaca dayayıp gevşer, hayal kurduğu bellidir.

33.KARIDESÇİNİN EVİNİN ÖNÜ-DIŞ/GECE

Yağmur yağmaktadır. Ka ile Katina evin girintisinde fısıldaşmaktadırlar. Katina sağa sola bir göz atar. Ka Katina'ya Yorgiya'yı sormuştur, Katina ikisinin arasını yapmaktan memnun görünmektedir.

Ka yakalarını kaldırmıştır.

Katina - Hep züğürttün sen... Paran da olaydı seni yar ederdim ben ona buna?

Katina begenen bir ifadeyle Ka'nın yüzünü okşar.

Katina - Ama ben çekemem kahrı aşk için.. Aşk bile zengin işidir bu dünyada.

Ka gülümseyerek Katina'yı dinler.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 196

Katina - Yorgiyamu su gibi kızdır. (Kederlenir) Ama bahtsızdır çok.... Incitme sakın...

Yağmur şiddetini artırır. Katina havaya bakar.

Katina - Dinmeyecek mübarek... Hadi, sen gir içeri, ben onu yollarım sana.

Ka - Ya gelmezse?

Katina - Bana güvenmiyorsun?

Ka - İçerdekiler...

Katina - Eeeh! Sankim tanımazsın Sofiya'yı, Istepan'ı... Az

gönül hoş etmedin içerde...

34.KARİDESÇİNİN EVİ-SALON-IÇ/GECE

Istepan cümbüşünü çalar, kendi

kendine bir şarkı söylemektedir.

35.KARİDESÇİNİN EVİ-YATAK ODASI-IÇ/GECE

Ka odadaki aynada kendine bakmaktadır.

Yağmur camlara vurur. Istepan'ın içli şarkısı duyulur.

Istepan - (Ses) Gamzedeyim deva bulmam, garibim bir yuva kurmam kaderimdir hep çektiren, inlerim hiç reha bulmam.

Ka - (Kendi kendine) Birbirimizi aldatmaya lüzum yok efendim... Birbirimizi aldatmaya lüzum yok...

Sofiya küçük bir mangalla içeri girer.

Sofiya - Gelir beyciğim, meraklanma... Gelmezse ben gider getiririm.

Ka - Meraklandığım yok madam...

Sofiya - Bir sen dersin bana Madam... Bir hoşuma gider ki...

Havada Bulut - Ayfer Tunç 197

Sofiya mangalı koyar, gülümseyerek dikilir.

Sofiya - Mangalı getirdim. Nedir böyle birden yağmur fırtına.. hava buz kesti. Bu da kırsın odanın soğuşunu.. Biraz kokuyor amma...

Ka - Ne yapıyorsun Madam, ne mangalı? Mevsim yaza girdi.

Sofiya rutubetli duvarlara bakar.

Sofiya - Sanırsın bu odaya yaz gelir?

Ka - İstemem ben mangal filan, hem bana dokunur. Al götür. İçerde bırak.

Sofiya - İçerde bırakayım da vursun başına kızın ha?

İhtiyar çapkın seni. İstersen mangalın başına oturtayım Yorgiya'yı... Hemencik düşün

kucağına... (Güler)

Sofiya mangalı alıp götürürken konuşur.

Sofiya - Dersen üşüdüm, hiç karışmam ona göre...

Sofiya çıkar, Ka odada yalnız

kalır. Aynaya bakar.

Ka - Namussuz ayna!

Sofiya'nın sesi gelir.

Sofiya - (Ses) Ne dedin?

Ka - Sana değil madam, aynaya!

Ka aynaya bir daha bakar.

Ka - Aynaya dedim...

Havada Bulut - Ayfer Tunç 198

36.YORGIYA'NIN SOKAĞI-DIŞ/GECE

Yağmur aynı şiddette yağmaya devam eder.

Evlerin pencerelerinde ışık yanmaktadır.
Marika camı açar, dışarı, yağmura bakar.
Yüzünde hüznü bir ifade vardır.

37.KARİDEŞİNİN EVİ-SALON-IÇ/GECE

Istepan başka bir şarkı çalar. Yorgiya
ile Ka yan yana oturmaktadırlar.
Yorgiya'nın saçları hala ıslaktır.

Aleko masanın bir ucunda
iştahla yemek yemektedir. Ortada
hareketli bir hava vardır. Müzik altı
bir sahne. Yorgiya memnuniyetsizdir,
yüzündeki ifadeden Ka'yı sevmediği
anlaşıyor. Ka Yorgiya'nın elini
tutar, Yorgiya'nın eli tepkisizdir,
kız gizlice esner. Ka'nın yüzünde
kırık, mahzun bir ifade, kızın elini
tutup öper, kız yine tepki vermez.

38.KARİDEŞİNİN EVİ-YATAK ODASI-IÇ/GECE

Gecenin bir saati. Aynı oda, karanlık.
Aynada bir sigaranın ateşi yansır.
Yorgiya Ka'nın yanında uyumakta,
Ka yatağın içinde oturmaktadır.

39.ADA GENEL-DIŞ/GECE

Yağmur adanın boş sokaklarını
döver. Gecenin geç bir saati.

40.KA'NIN EVİ-IÇ/GECE

Ka masasında oturmuş, yazmaktadır.
Yazdıklarını okuruz. "Yani açıkçası,
beğenmediği, para için geldiği ilk
adam benmişim. Otuz beş yaşındayım,
yaşlı mıyım?"

Havada Bulut - Ayfer Tunç 199

41.TODORİ'NİN EVİ-IÇ/GÜN

Madam Todori'nin eski püskü eşyalarla
dolu, ufak odası. Duvarda bir duvar halısı,
bir de fotoğraf vardır. Fotoğraftaki çok
güzel bir kadındır. Ka duvardaki fotoğrafa
bakarken Todori elinde kahve fincanıyla
gelir. Ka'ya uzatır, Ka alır, Todori fotoğrafı
kastederek...

Todori - Ben böyle idim
işte... Vaktiyle... Aspasya! derler başka
demezlerdi. Derdimden az delikanlı yatağa
düşmedi, verem olup yatmadı..

Ka kahvesini alır, pencerenin
önündeki koltuğa oturur. Önünde

ufak bir sehpa vardır.

Todori - Ama sonra kuyruğumu tramvay çığnedi.. Oldum falcı kocakarı Todori.

Todori bir konsolun üstünde duran iskambil kağıtlarını alır, karıştırır, Ka'ya doğru uzatarak konuşur. Evden çıkarılmak konusunda abartılı heyecanları vardır. Hem evden çıkarılmaktan çok korkar, hem de çıkaramaz diye güvenmektedir. Hareketli bir ruh hali içindedir.

Todori - Şimdi sanatım budur işte. Bakarım söylerim..Açım artık aç! Güzellik geçti. Aybaşında dört lira kira. Kış geldi mi yakacak odun yok. Kendimi satsam kim alır?

Ka - Hala güzelsiniz madam..

Havada Bulut - Ayfer Tunç 200

Todori bu söze itibar etmez.

Todori - Ev sahibi tutturur her gün çık evimden! Burası evdir? Değil. Ahırdır ahır!

Ka - Başka bir ev baksanız?

Todori - Hangi parayla? Ben bayılıyorum burada oturmaya? (Duraksar) Beni çıkarabilir mi buradan?

Ka - Çıkaramaz madam, korkmayın.

Todori - Evet. Çıkaramaz. Tavan akıyor üstüme, ama adam yaptırmıyor. Şikayet edeceğim. Yaptırsın!

Ka - Ne zamandır burdasınız?

Todori - Oldu yirmi sene. Mösyö Todori başka bir kadına tutuldu, koydu beni kapının önüne.. Ben nikahlıydım, metres değil! Geldim oturdum buraya.

Todori kendi hikayesinden uzaklaşmak ister.

Todori - Kahve falı istersin, yahut iskambil? Iskambil daha pahalıdır, sonra demedin demeyesin.. Ama sonra ne oldu? Mösyö Todori mezarda, ben hayattayım. Kapat fincanını, soğuyacak daha.

Ka - Her gelişimde kahve falı baktınız... Bu sefer-

Todori - (Ka'yı hatırlamaz) Ne vakit? Sen geldin daha evvel?

Ka - Çook... Bu sefer iskambil falı olsun.

Todori - Pahalıdır ha!

Ka - Tamam madam, vereceğim.

Todori kağıtları açmaya başlar.

Todori - Bir kızı seviyorsun. Bu kızın var anası, fena bir

karı. Lakin bu kız seni tanımıyor? İki kelime bile konuşmuşluğun yoktur.

Şaşırmış bir yüzle Ka'ya bakar.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 201

Todori - Tuhaf.. Desem ki kız seni tanımış, sevmiş..

Başını hayır anlamında kararlı bir şekilde

sallar, Ka'ya dikkatle bakar.

Todori - Sevmemiş...

Todori duraksar, yine kendi meselesine döner.

Todori - Beni evden çıkaramaz dedin?

42.YORGIYA'NIN SOKAĞI-DIŞ/GECE

Akşam olmuş, pencerelerde ışıklar yanmıştır.

43.SEHER'İN EVİ-IÇ/GECE

Seher pencereden bakar, Bayram'ı göremez.

Sokakta Bayram'ın her zaman durduğu yer

boştur.

44.YANI'NİN MEYHANESİ-IÇ/GECE

Bayram ile Ka içmektedirler. Bayram

yine sarhoştur.

Bayram - Yeni bir dost tutmuş, kulağıma geldi...

Ka - Her duyduğuna inanma öyle.. Gözünle mi

gördün?

Bayram - Üniformalıymış hem de... Beyoğlu'nda bilezik

alırken görmüşler.

Ka - Bu iş bitti mi, bitmedi mi Bayram? Bittiyse unut,

sana ne, kimle gezerse gezsin. Ama yok bitmedi diyorsan... Kapısına dayan. Ben

sensiz, sen bensiz olmaz de.

Bayram'ın çokça içtiği bellidir.

Kadehini kaldırır.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 202

Bayram - Diyemem muharrir. Bu artık böyle gidecek. Beni

bitirdiği yerde pes diyeceğim. Öyle bir kördüğüm ki bu, gel dese de gidemem, git

dese

de gidemem artık... Çakıldım kaldım olduğum yere. Hadi kaldır kadehini!

Bayram ağlamaktadır. Ka kadehini

kaldırmaz, Bayram Ka'nın elini tutar,

zorla kadeh kaldırtır.

Bayram - Arkadaşım değil misin? Kaldırsana! Yaz bunları!

Yaz da millet okusun, ibret alsın!

45.PAVYON-SALON-IÇ/GÜN

Seher'in elindeki içki bardağını ve

kolundaki bilezikleri görürüz. Çok

sarhoştur. Elinde içki kadehiyle bir

süre ortalıkta dolanır, masalarda

oturanlara lüzumlu lüzumsuz selamlar

verir. Ama masalardakiler selamına

karşılık vermezler.

Seher - Hoş geldiniz.... Neşeniz bol olsun.... İyi geceler...

Bir masada yakışıklı, genç bir adam
(Yakışıklı g.) bir kızla oturmaktadır.

Seher bir an onu Bayram'a benzetir,
yüzünden bir gölge geçer, sonra
yanlarına gider, laubali bir edayla
söze girer.

Seher - İyi geceler yakışıklı... hoş geldin.

Yakışıklı g. - (Baştan savarak) İyi geceler.

Seher bu baştan savmayı anlar. Bozulur.

Yakışıklı g. Seher'in sarhoş olduğunu anlar,
aldırış etmez. Yanındaki kızla konuşmaya
devam eder.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 203

Yakışıklı g. - Dükkanım Talimhane'de... Yedek parça işi..

Babamla birlikte, bir de ağbim var.

Seher adamın kendine yüz vermemesine
sinirlenir, masaya oturur.

Yakışıklı g. - Daha çok kamyon parçası satıyoruz. Desoto,
fargo filan.

Seher konuşmakta ısrarlıdır.

Seher - Daha evvel görmedim seni, ilk gelişin mi?

Adamın omzuna kolunu koyar. Masadaki

kız çok gençtir, Seher'den çekinmektedir.

Bir Seher'e, bir adama bakar.

Seher - Kaç yaşındasın sen? Bana bir içki ısmarlasana?

Seher Yakışıklı g.'in yanağını okşar,

Havada Bulut - Ayfer Tunç 204

Yakışıklı g. Seher'in elini tutup yüzünden
indirir.

Yakışıklı g - Hanfendiyle konuşuyorum.

Seher hanfendi lafına abartılı bir
ifadeyle güler.

Seher - Kim hanfendi? Bu mu? Ayol o Ayvansaray'dan

Hamiyet be. (Güler) Yapma civanım, hiç mi hanfendi görmedik!

Seher kıza sert bir ifadeyle bakar ve
başıyla gitmesini işaret eder.

Seher - Hanfendi! Hadi kış kış. Başka masaya... Hadi
bakayım, yallah.

Kız kalkacak gibi olur. Yakışıklı g.

kızın elini tutar oturtur.

Yakışıklı g. - Otur otur... (Seher'e, sertçe) Bayan! Sana da

başka zaman içki ısmarlarım. Şimdi hanfendiyle bizi rahat bırak.

Seher birden sinirlenir, ayağa kalkar,

öfkeli bir yüzle Yakışıklı g.'i

omzundan iter.

Seher - Bu sümüklüye hanfendi, bize gelince baayan, öyle mi?

Bütün masalar dönüp Seher'e bakarlar, Yunus uzaktan bu manzarayı görür. Hızlı adımlarla yaklaşır. Yakışıklı g. sinirlerine hakim olmaya çalışır.

Yakışıklı g. - Bulaşma... Çok içmişsin...

Havada Bulut - Ayfer Tunç 205

Seher masada oturan kızı çekiştirmeye başlar.

Seher - Kenarın dilberi, kalk git dedim değil mi? Hadi.

Kız - Seher abla, yapma...

Ortalık karışır. Seher abla lafını duyunca

hiddetle kızın üstüne yürür, Yakışıklı g.

araya girer. Seher'i sertçe iter.

Yakışıklı g. - Eeh! Defol şurdan be! Yettin artık! Git bir aynaya bak önce.

Seher - Ne dedin ne dedin?

Seher tam adamın yakasına uzanırken

Yunus Seher'in kollarını tutar.

Yunus - Tamam Seher, tiyatro bitti. Yürü.

Seher - Bırak Yunus abi... Bırak ağzının payını vericem şunun.

Yunus Seher'i sertçe tutar, iterek yürütürken

Yakışıklı g. arkasından söylenir.

Yakışıklı g. - Anam yaşında karının zoruna bak be!

Seher bunu duyunca bir anda sertçe adama

bakar. Ama sözün gerçekliği onu durdurmuştur.

Gözleri dolar. Yunus Seher'in kolunu sıkıca

tutup yürütür. Sert konuşur.

Yunus - Olmuyor böyle Seher, fena dağıttın. Olmuyor!

Ayşe'yi görürüz. Bir masada oturmaktadır.

Yüzünde dayak izi vardır. Seher'in

arkasından bakarken masasındaki adam

Ayşe'ye sarılır, öper.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 206

46.PAVYON-YUNUS'UN BÖLMESİ-İÇ/GECE

Yunus Seher'i sertçe içeri sokar. Seher

bir an Yunus'a bakar, sonra ağlayarak

sarılır. Yunus da çattık belaya der gibi

bakar, o da kıza sarılır. Seher

hıçkırarak ağlar.

Seher - Bittim ben Yunus abi, bittim...

Yunus kızın sırtını okşar.

47.BEYOĞLU-GENEL-DIŞ/GECE

Bayram Ka'nın kolunda zorlukla yürür,

zilzurna sarhoştur. Ka Bayram'ı yürütmeye

çalır. Bayram bağırarak konuşmaktadı. Bayram - Seheer! Bitirdin beni Seheer! Ka - şşştt..

48.ADA-GENEL - GÜN

Adayı uzaktan görürüz.

49.STELYO'NUN EVİNİN ÖNÜ-DIş/GÜN

Evin bahçesinde Eleni ile Trifon yan yana otururlar. Masanın üzerinde Trifon'un gazete keşi vardır. Trifon dikkatle gemiye bir direk takmaya çalışır. Eleni Trifon'u izlemektedir. Gazete keşini eline alır, parmağını gemiye uzatır.

Eleni - şurası-

Trifon hiddetle sözünü keser.

Trifon - Dokunma!

Havada Bulut - Ayfer Tunç 207

Eleni çok bozulmuştur. Kalkar, hiçbir şey söylemeden gider. Trifon şaşır, üzülür, arkasından seslenir.

Trifon - Eleni!

Eleni bahçeden çıkar. Trifon üzgün bir yüzle kalakalır.

50.BALIKÇI BARINAğI-DIş/GÜN

Tahir iskele boyunca kısa aralıklarla martısı için balık artığı bırakmaktadır. Iskele boyunca bu işlemi yaptıktan sonra başını kaldırıp gökyüzüne bakar. Kadir ile Hamdi ellerinde tekneye konacak araç gereçle gelirler. Tahir onları görünce delimsirek bir halle koşarak yanlarına gelir.

Tahir - Benim martıyı gördünüz mü?

Hamdi - Gördük, Moskova sirkinde işe girmiş. Selamı var...

Ya git işine be Tahir, gökyüzü martı dolu, ne bilelim hangisi senin martı?

Tahir - Benimki başkaydı.. Hani alnında leke vardı, sağ ayağının bir tırnağı kırıldı...

Hamdi - Deli misin nesen? Yüz martının doksanında leke var!

Tahir - Ama benimkini biliyorsunuz.. Hem şuraya konardı...

Kadir müdahale etme gereği duyar.

Kadir - Canım, adam iyilikle bir şey soruyor, illa maymunluk etmesen olmaz mı? Görmedik Tahir. Valla bak, yeminle, hep bakındım senin

martıya.. Ama görmedim.

Tahir - (Üzüntülü)Yaaa. görmedin demek. Ölüsünü filan

da mı?

Havada Bulut - Ayfer Tunç 208

Kadir - Yahu getirme aklına böyle şeyler.. Belki biraz açılmıştır, döner gelir, merak etme..

Tahir - Bir hafta oldu ama, hiç böyle yapmazdı.

Tahir üzgün bir edayla martının konduğu yere gider, çömelir, gökyüzüne bakar. Martılar arasında kendi martısını aramaktadır. Kadir adamın arkasından üzüntüyle bakar.

Kadir ve Hamdi tekneye binerler, teknede Ka da vardır.

51.DENİZ-ADALAR-GENEL

Denizde kayıkları görürüz.

Ağırdan akşam olmaktadır.

52.KAYIK /GÜN

Ka'nın gözünden denizi, adaları, öteki balıkçıları görürüz. Balıkçılar kendi aralarında konuşmaktadırlar.

53.SIVRIADA-DIŞ/GÜN

Akşam olmaktadır. Balıkçılar kayığı çekmişlerdir. Kadir bir ateş yakmıştır, üzerine bir teneke koyar, sonra midye dizer, Hamdi kayıktan iki sandık indirir. Sahile fırlatır. Ka sahile bakar. Boş bir koydur burası. Kadir midyeleri ateşe koyduktan sonra dikilir, Hamdi koltuğunun altında eski gazeteler, elinde bir rakı şişesiyle gelir.

Her üçü de çok keyiflidirler.

Kadir - (Ka'ya) Bana bak, baştan anlaşalım. Tam tatlı uykuya dalmışken, kalk vapur geçiyor diye böğrüme böğrüme dürtüp uyandırmak yok ha.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 209

Hamdi portakal sandığını Ka'nın önüne fırlatır, Ka alıp düzgünce yerleştirir. Maksat bir tür masa yapmak. Hamdi eski gazeteleri sandığın üstüne serer.

Kadir - Geçen sefer uykum bir kaçtı senin yüzünden, sabahı sabah ettim. Bu sefer uyuyacağım arkadaş, anlamam!

Ka - Sende ruh yoksa ben n'apayım?. Gecenin içinde vapur olmuş serapa ışık, gidiyordu. Ben de insanlık ettim, manzarayı siz de görün istedim.

Hamdi kayıktan bir sepet getirir,

içinden bardak, ekmek vs. çıkarır.

Hamdi - Haa, hiç görmedikti gece geçen vapuru... İnsanlık etmişmiş! Gemiye memiye bakıp şairlik edeceğine uyumana bak, sabah gün doğmadan

çıkacağız denize. Ona göre..

Kadir - Su üstü karagözü hanım evladı istemez beyim.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 210

Gün ışığı denize vurdu mu, karagözü unut. Hadi aç bakalım şu şişeyi... rakı ince iştir,

sen de iyi çakarsın.

Ka bardaklara rakı doldurur.

Sırtlarını bir yerlere dayayıp (varsa)

içerlerken Ka'nın gözü bir şeye takılır.

Kadir midyeleri pişirmektedir.

Ka gider, Hamdi de yanına gelir.

Ka - Ne olmuş buna?

Hamdi - Ölmüş be... Ne olacak?

Ka - Sahiden mi?

Hamdi - Yok yalandan.

Ka eğilip martıya yakından

bakar, Tahir'in martısı. Ka

kederlenir, yavaşça martıyı alır.

Hamdi - Ne oluyorsun be?

Ka - Ölmüş işte..

Havada Bulut - Ayfer Tunç 211

Hamdi - Martı da ölür.. İnsan ölmüyor mu?

Ka - Bu Tahir'in olmasın sakın? Kadir! Baksana?

Kadir midyeleri taksim etmektedir.

Kadir - İşim var, bakamam.

Ka - Gel bak yahu, Tahir'in martısı nasıl bir şeydi?

Kadir - Ne bileyim ulan, martı işte. Hiç bakmadım ki?

Hamdi tırnağın kırık olduğunu farkeder.

Hamdi - Bunun tırnağı kırık be.. Tahir öyle demedi miydi?

Ka - Öyle mi dedi?

Hamdi - Hııı... Bu onun martısı. Yüzde yüz.

Kadir de yanlarına gelir.

Kadir - Yapma be. Kimle konuşacak şimdi gariban?

Kadir martıya eğilir.

Kadir - Ana! Bu vurulmuş be...

54.BALIKÇI BARINAĞI-DIŞ/GECE

Tahir aynı yerde çömelmiş sanki

martı varmış gibi konuşmaktadır.

Bilinçlidir aslında, ağlamaktadır.

Tahir - Niye gelmiyorsun? Bekliyorum ulan seni.

Neredesin ha? Yoksa öldün mü?

55.BİR BAHÇE-DIŞ/GECE

Fazla bakımlı olmayan bir bahçede
bir yemek masası kurulmuştur.

Yemekler yenmiştir. Masada
kuşlardan arta kalan kemikler vs.
Havada Bulut - Ayfer Tunç 212
vardır. Konstantin ve daha önce
ökseyle birlikte ava çıktığı iki
delikanlı (Konstantin'in yaşıtı da
olabilir) masada içki içmektedirler.
Konstantin iri bir ekmeğin parçasıyla
tabağın dibini sıyırır, ağzına atar.

Konstantin - Dışimin kovuğuna bile gitmedi... Beş on serçe bari
olsaydı. Doymadım daha.

1.Delikanlı - Pilav ye.

Konstantin - Anasını satayım, kökü kurudu... Geçen yıl bu vakitlerde ye ye
bitiremezdik kuşları. Ne oldu bunlara bilmem. Gelmiyorlar adaya.

Konstantin gökyüzünde uçan
martılara bakar.

1.Delikanlı - Sade martılara kaldık.

Konstantin - Sen dua et martı var daha. Seneye fit olup martıları yiyeceğiz.

1.Delikanlı - Onlar ökseye de gelmez ki...

Konstantin - Biz de vururuz... Ökse şart mı?... Hiç mi kuş
vurmadık?

56.ADADA ÇAMLIK-DIŞ/GÜN

Ka ile Tahir çamlıktadırlar, anlarız ki Ka
Tahir'e martının ölüsünü getirmiş. Tahir
ağlamıştır, burnunu çeker. Tahir elindeki
kuşu incitmekten korkar gibi kazdığı çukura
koyar. Üstüne yavaşça toprak örter.

Tahir - Beni dinliyordu.. biliyor musun... Bir tek bu
dinliyordu..

57.STELYO'NUN EVI-BAHÇE-DIŞ/GÜN

Masanın üstünde gazete kesigi durmaktadır,
epeyce yıpranmıştır. Trifon gemisini
Havada Bulut - Ayfer Tunç 213
bitirmiştir, gazetede ki gemiye pek az
benzeyen, ilkel malzemedan yapılmış
bir gemidir bu. Trifon gemisine son bir
parça ekler. Stelyo çamaşırlarla çıkar,
bahçedeki ipe asmaya başlar. Trifon'un
yüzünde bir zafer ifadesi vardır.

Trifon - Dedeee!

Stelyo - Hıı?

Trifon - Gemimi bitirdim. Gel bak.

Stelyo çamaşırları bırakır, gelip
gemiye bakar.

Stelyo - Afferin benim aslanıma be!

Trifon gazete kesiğini eline alır.

Trifon - Buna benzemiş değil mi dede?

Stelyo - Aynı mı olmuş! Tıpkısı! Hey yavrum hey be! İşte!

Stelyanos Hrisopulos gemisi!

Eleni bahçe duvarından gizlice bakar.

Stelyo - Bu Amerika'ya kadar gider be!

Trifon çok memnun gülümser. Stelyo

Trifon'un başını okşar, o arada

kendilerini seyreden Eleni'yi görür.

Stelyo - Eleni?

Eleni kaybolur ortadan. Stelyo kızın

utangaçlığına gülümser.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 214

58.MAHALLE KAHVESİ-DIŞ/GÜN

1.ve 2.adalı kahvenin önünde otururlar,

başkaları da vardır. Tespihli adamın

tespihi elinde yoktur. Tespihli adam

kahveye gelir. Zülfikar taşlığı hortumla

sulamaktadır. Tespihli adamla konuşurken,

bilerek, her an onu ıslatacakmış gibi

hareketler yaparak alttan alta rahatsız eder.

Tespihli adam - Selamunaleyküm...

Zülfikar soğukça cevap verir. Tespihli

adama bozuk olduğu için fazla yüz vermez.

Zülfikar - Eyvallah.

Tespihli adam - Benim tespih kalmış mı burada dün?

Zülfikar - Görmedim.

Tespihli adam - Nasıl görmedin? Koca tespih, kehribar!

Zülfikar - Görmedim dedim ya! Allah allah...

Tespihli adam - Burada unutmuş olacağım.. Dün elimdeydi.

Zülfikar - Meraklı değilim senin tespihine. Görsem söylerim.

Tespihli adam adalılarının yanındaki

masaya tek başına oturur. Elinde sanki

tespih varmış gibi parmaklarını

oyunmaktadır.

Tespihli adam - Ben bir yere gitmedim ki dün, kahveden eve..

Evde yok, öyleyse burda.

Zülfikar - Belki düşürmüşsündür.

Tespihli adam - Yok. Düşürsem fark ederdim. Biri aldı mutlaka...

Alır tabii.. Kehribar tespih. Kıymetli!

Zülfikar tespihli adama küçümseyerek

bakar.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 215

Tespihli adam - Görürsen söyle..

Zülfikar adamın ayağının dibini ıslatır.

Zülfikar - Olur.

Tespihli adam - Uzak tut şunu yahu. Islatacak mısın beni?

Zülfikar adamı rahatsız ettiğine

memnun, hortumu çevirir.

Tespihli adam - Bir çay getir de içelim. Niye geldik kahveye?

Zülfikar o sırada 1.ve 2.adalıya

çay veren çırağa konuşur.

Zülfikar - Çay ver oğlum buraya da...

Kahvenin önünden Trifon geçer, kucağında

gururla taşıdığı gemisi vardır.

Zülfikar - Vaay, Trifon, sonunda yaptın ha gemini? Afferin

sana kerata...

Trifon mağrur bir edayla yürür,

cevap vermez. Eleni'nin Trifon'u

uzaktan izlediğini görürüz. Postacı

kahveye gelir. Çantası doludur.

Postacı - Yandım bittim dostlar... Soğuk bir şey yetiştirin.

Tespihli adam - Benim tespihimi gördün mü?

Postacı - Ne tespihi?

59. ADADA BİR KOY-DIŞ/GÜN

Trifon gemisiyle suya girer, gemisini

yavaşça suya bırakır. Gemi yüzmeye

başlar. Adanın başka çocukları yavaş

Havada Bulut - Ayfer Tunç 216

yavaş Trifon'un etrafını sararlar.Uğultu

halinde konuşmaktadırlar.Eleni onlara

karışmadan, uzaktan Trifon'u izler.

Çocuklar Adanın zengin çocuklarıdır,

şımarık ve güçlüdürler 10-12 hatta 14

yaşlarında olanlar vardır. (Toplam üç

ya da dört çocuk) Uğultulu konuşmalara

1.çocuk'un sözleri karışır.

1.çocuk - Gemiye bak gemiye... (Alaylı) Bir taş atsam batar

ha. (Güler)

1.çocuk kocaman bir taş alır, gemiye

atar, Trifon taşların gemisine değmesinden

korkmaktadır. Ama çocuklarla baş edecek

güçte değildir. Diğer çocuklar da taş

atmaya başlarlar.

Trifon - Yapmasanıza be!

1.çocuk - Heeeyt! Tam isabet!

1.çocuk 3.çocuğa seslenir.

1.çocuk - Ne biçim taş lan o? Yok kadar... Batırmaz ki salak!

1.çocuk hırsla bir taş daha atar.

2.çocuk - Daha büyük taş atsana oğlum. Bak böyle!

2.çocuğun attığı taş da gemiye gelir.

Trifon çaresiz ve biraz dehşet içinde izlemektedir. Çok üzülmüştür.

1.çocuk - (Tekerleme söyler gibi) Trifon'un gemisi yüzemez ki.. yüzemez ki..

2.çocuk - (Katılır) Yüzemez ki... yüzemez ki...

Havada Bulut - Ayfer Tunç 217

Diğer çocuklar da gemiyi taşlamaya başlayınca Eleni gizlendiği yerden fırlar, çocukların üstüne yürür.

Eleni - Yapmayın be! Yapmayın günahtır!

1.çocuk - Bu kız da kim be?

Çocuklar Eleni'ye hiç aldırış etmezler.

Eleni - Atmayın dedim size!

Eleni ellerinden taşları almaya çalışır, çocuklar Eleni'yi itip kakarlar.

1.çocuk - Defolsana şurdan be!

Eleni - Ne güzel gemi ne istiyorsunuz? Yapmayın!

Taşlar gemiye gelmeye devam eder, gemi isabet almıştır, yavaş yavaş suya gömülmeye başlar.

Trifon şaşkın ve perişandır. Eleni yerden bir sopa alır, çocuklara rastgele savurmaya başlar.

Eleni - Defolun burdan! Defolun!

Trifon yere oturur, ellerini yüzüne kapatır, ağlamaya başlar. Çocuklar hep bir ağızdan Trifon'a gülerler, Korkak, ağlak gibi seslerle bağışırlar.

1.çocuk - Şuna bakın şuna... (Güler) kız gibi ağlıyor.

Eleni tekrar çocuklara saldırır.

Bir tanesinin elini ısırır,

Havada Bulut - Ayfer Tunç 218

2.çocuk - Aaah! Elimi ısırdın manyak!

Eleni çocuklara tekme savurur.

Geminin bir tarafı suya iyice gömülür. Eleni çaresiz kalır.

1.çocuk - Bak bak bak nasıl batıyor! Sahici gemi gibi.

Eleni - Gidin burdan! Hayvanlar!

1.çocuk Eleni'yi sertçe iter,

1.çocuk - Yürü be. Bir çakacam şimdi..

Eleni çocuğun üstüne yürür, Çocuk kuvvetlidir, Eleni'yi bir daha iter.

1.çocuk bir vapur görür. (Burada

1. çocuğa yazılan diyaloglar diğer çocuklara dağıtılabılır)

1.çocuk - Vapur geliyor,

2.çocuk - Hadi iskeleye yarış!

1.çocuk - Son geleni maymun yalasin!

Çocuklar topluca koşarak uzaklaşırlarken

Trifon kenarda ağlamaktadır. Geminin

sulara gömüldüğünü görürüz. Eleni suya

girer, gemiyi çıkarır, gemi parçalanmıştır.

Eleni geminin parçalarıyla Trifon'un

yanına gelir, oturur. Trifon hala içli

içli ağlamaktadır. Eleni Trifon'a sarılır.

Eleni - Üzülme be Trifon... Gene yaparsın.

İki çocuğun mahzun bir edayla

yan yana oturmalarını görürüz.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 219

60.STELYO'NUN BAHÇESİ-DIŞ/GÜN

Masanın üstünde gazete kesiği durmaktadır,

yanında gemiden arta kalan parçalar vardır.

Gemi paramparça olmuştur. Gazete kesiği

rüzgarla hafifçe yerinden kıpırdar. Trifon'la

Eleni yan yana oturmuşlardır. Trifon içli içli

ağlamaktadır. Rüzgarda gazete kesiği uçunca

Stelyo yakalar, Trifon'a uzatır.

Stelyo - Daha iyisini yapacaksın Trifon. Ağlama artık... Al.

Trifon gazete kesiğini almaz, Eleni

yavaşça alır.

Trifon - Yaa.. Yapayım da gene batırsınlar değil mi?

Stelyo - Maksat başarmaktır. Sen dedin ben gemi

yapacağım, yaptın. Eleni de gördü.

Eleni - Evet, gördüm.. Ne güzel yüzüyordu..

Trifon - (Hıçkırarak ağlar) Ama batırdılar!

Stelyo - Sanırsın cezalarını çekmeyecekler. Çekecekler..

Havada Bulut - Ayfer Tunç 220

Tanrı hepsini cezalandıracak. Ama sen şimdi diyeceksin ki, daha iyisini yapacağım.

Batırmaya kalkarlarsa müsaade etmeyeceğim.

Trifon - Onlar çok kalabalıklar dede... Gene batırırlar.

Eleni - Biz yalnızız? Çağırırız herkesi.. Kosta, Muammer,

Yalçın, Angelo, Şirin... Biz bir olursak hiçbir şey yapamazlar.

Stelyo - Tabii...

Eleni - Hadi kalk, tamir edelim şunu. Daha güzel olacak.

Trifon Şiddetle ağlar. Eleni Trifon'un

elini tutar, çekiştirir.

Eleni - Hadi Trifon, kalk...

Eleni'nin elini tutması Trifon'u biraz

sakinleştirmiştir.

61.BEYOĞLU-GENEL-DIŞ/AKŞAM

Beyoğlu'nda akşam olmaktadır. Hava

hafiften kararmıştır.

62.YORGIYA'NIN SOKAĞI-DIŞ/AKŞAM

Havada Bulut - Ayfer Tunç 221

BOD her zamanki yerinde oturmuş, ağız mızıkası çalmaktadır. Ka her zaman Bayram'ın oturduğu merdivene, bir apartman içine oturmuştur. Yorgiya'nın penceresine bakmaktadır. Açık pencereden Seher ve Todori arada bir görünmektedir. BOD mızıka çalmayı bırakır. Ka'ya bakar. BOD - Sen de yerleştin bu sokağa... Ka BOD'u yanlış anlar, hafiften sertleşir.

Ka - Yasak mı?

BOD - Niye yasak olsun? Allah'ın sokağı.. (Güler)

Kötülük olsun diye söylemedim... Yorgiya'nın penceresine bakıyorsun da.. Tanır mısın?

Ka - Bilmem... Bazen tanıyorum gibi geliyor, bazen hiç konuşmamışız gibi...

BOD anlamaz, ama aldırış da etmez.

63.YORGIYA'NIN EVI-IÇ/AKŞAM

Seher, Todori oturmuşlardır, Marika yine düğme dikmektedir. Bir ara duvardaki saate bakar.

Marika - Yok gene ortalarda görüyor musun?

Seher - Katina'yla birlikteydi, merak etme. (Todori'ye) E hadi Todori? Bir fal bakacaksın... içimi kuruttun.

Todori Seher'in falını açar. Önce

Seher'e dikkatle bakar.

Todori - Diyeyim ne varsa? Saklamak yok.

Seher - Ne görüyorsan bir bir söyle... Korkma anacım..

Yıllardır nelere dayandık, evelallah, buna da dayanırız.

Marika - Sanki var dayanacak bir şey...

Havada Bulut - Ayfer Tunç 222

Todori üzgün bir yüzle fala bakar.

Todori - Sıkılmış için çok... Kara bir dert kazanı

yutmuşsun, takılmış kalmış böğründe... Diyorsun ki, elimi soksam kalbime, çıkarıp atsam şunu... Kahırdasın.

Seher kederli bir yüzle gülümser.

Seher - Yeni bir şey söyle be Todori.. O dert kazanı dediğin doğdum doğalı içimde... Benimle mezara gidecek...

Todori - Sor öyleyse, şu olacak mı, bu olacak mı? diyeyim.

Seher bir süre cevap vermez, sonra

birden doğrulur, Todori'ye yaklaşır.

Seher - Peki... Söyle o zaman... Bayram dönecek mi?

Todori fincana değil, Seher'in yüzüne bakar.

Todori - Onun da vardır içinde bir dert kazanı, kapkara hem de. Ama çaresi sen değilsin.

Seher'in yüzünde bariz bir acı belirir.

64.YORGIYA'NIN SOKAĞI-DIŞ/AKŞAM

BOD ağız mızıkasını hafif hafif çalarken, sokağa şık giyimli bir kadınla bir erkek girerler. Bir yer arıyor gibi bir halleri vardır. Kadının bacakları çıplaktır, mini etek giymiştir.Yanındaki adama söylenir. Mini etekli - Ay yanlış geldik! Bu sokak olamaz!

Ka'nın gözleri BOD'un koltuk değneklerine takılır. Adamın dikkatle kadının ve adamın Havada Bulut - Ayfer Tunç 223

bacaklarına baktığını görür. Kadınla adam sokaktan uzaklaşırlar. BOD Ka'ya döner.

BOD - Kadının bacaklarını gördün mü? Ka'nın yüzünde bir acıma ifadesi belirir. Ka - Gördüm...

BOD - Şanslı herif.. yanındaki...

BOD ağız mızıkasını çalmaya başlar. Ka başını duvara dayar, gözlerini yumar.

65.YORGIYA'NIN SOKAĞI-DIŞ/GECE

Akşam olmuş, hava kararmıştır. Marika pencereden bakar. İçeri girer. Todori ve Seher ortada yoktur. Seher'in evinin ışığı yanar. Gülizar pencereye çıkar, yolun iki tarafına uzun uzun bakar. Ka başını dayamış, uyumaktadır. Uyanır, gözünü açar, havanın kararmış olduğunu görür, sonra yanında Hayri'yi görür, şaşırır.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 224

Hayri - Hayırlı akşamlar...

Ka - Size de...

Hayri tabakasını çıkarır, sigara uzatır.

Hayri - Yakmaz mısınız?

Ka - Eyvallah.

Ka sigara alır, yakar. Sonra BOD'un yerine bakar, boştur.

Ka - Şu.. bacakları olmayan adam...

Hayri - Hıı, Süleyman..

Ka - Demin burdaydı.. Nereye kayboldu?

Hayri - Tanır mısınız?

Ka - Yoo, tanıdığımdan değil de... Çok güzel mızıka çalıyordu.. dalmışım, şimdi yok.. gitmiş..

Hayri - O bu saatte durmaz ki.. Nevalesini alır, karısına koşar.

Ka - Karısına mı? Evli mi ki?

Hayri BOD'un karısının güzelliğini

anlatan bir işaret yaparak...

Hayri - Bir karısı var... Afet! Afet!

Hayri Gülizar'ın penceresine göz atar.

Hayri - Çok da kıskançtır. Karısını evden çıkarmaz, annesine bile göndermez.

Ka - Allah allah.

Kısa bir sessizlik olur.

Hayri - Sizi görmüşlüğüm var gibi sanki..

Havada Bulut - Ayfer Tunç 225

Ka - Ara sıra aşağıdaki meyhaneye gelirim. Yani'nin meyhanesine. Bayram da ahbabımdır, belki tanırırsınız. Hep şu direğin dibinde...

Hayri - Seher'inki mi?.. Kayboldu ortadan.. Görünmüyor ne zamandır. Bir haberiniz var mı?

Ka - Otele kapandı, arada bir çıkıyor.. Siz de bu sokakta mı oturuyorsunuz?

Hayri dairesini işaret eder.

Hayri - Hı hı..Şurada... Saatiniz var mı?

Ka saatine bakar.

Ka - Dokuza geliyor.

Hayri - Geç olmuş...

Ka - Eh.. evli barklı olan için geç sayılır...

Hayri - Eve gidecek yüzümüz de yok ki..

Ka - Hayrola?

Hayri - Altı lirayla saati kumarda okuttuk gene.. İşten de kovulduk.. Karıya nasıl söyleyeceğiz... Onu düşünüyorum. Aha! Cama çıktı.. Beni bekliyor.

Gülizar cama çıkar, yolun iki yanına dikkatle bakar. Yüzünde sert bir ifade vardır.

Ka - Sizin hanım mı?

Hayri - Hmm.. Öğle tatilinde kahveye uğradıydım, bir el yanık çevirelim dediler. Dayanamadım oturdum. Kafamı bir kaldırdım ki akşam olmuş.

Ka - Canım üzülmeyin, elbet bir çaresini bulursunuz.

Hayri - Gülizar laftan anlamaz.. Yine koyacak kapıya beni anlayacağınız. Gerçi haklı...

Ka - O zaman siz üste çıkın. Yavuz hırsız ev sahibini bastırır derler.

Hayri dikkatle Ka'ya bakar.

Aklından bir şey geçiyor gibidir.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 226

Hayri - İki kadeh bir şey içer miyiz? Vaktiniz varsa tabii...

Ka - Bekleyenim yok... Buyrun gidelim...

66.GÜLİZAR EV-SALON-IÇ/GECE

Gülizar sinirli sinirli pencerede oturmaktadır, kendi kendine söylenir.

Gülizar - Eh Hayri! Eh Hayri! Bir gel eve de bak n'apıyorum seni! Burnundan fitil fitil getirmezssem, bana da yedi bela Gülizar demesinler!
Gülizar perdeyi sertçe çeker, o sırada kapı gürültüyle açılır, kanadı duvara vurur.

Gülizar - Oha! Kırıydın bari!
Hayri sarhoştur, sert bir sesle bağırarak konuşur.

Hayri - Höst!
Gülizar ellerini beline koyar, Hayri'nin üstüne yürür.

Gülizar - Saatin kaç olduğundan haberin var mı?

Hayri - Kes ulan tatavayı!
Gülizar önce çok şaşırır. Üstüne gitmek için bir hamle daha yapar.

Gülizar - Ne diyorsun sen be! Akşamdan beri gözüm yollarda-

Hayri şiddetle bağırarak kadının sözünü keser.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 227

Hayri - Kes dedim ulan! Geç karşıma da hesap ver bana!
Çabuk!

Gülizar - (Şaşkın) Ne?
Hayri Gülizar'ın üstüne yürür.

Hayri - Öğlenden beri içiyorum senin yüzünden! Şu halime bak! İki paralık ettin beni! Hesap vereceksin. Bir bir anlatacaksın!

Gülizar çok şaşırır, süngüsü düşer.

Hafiften diklenmeye çalışır.

Gülizar - Ne hesabı Hayri? Delirdin mi sen?

Hayri daha şiddetle bağırır.

Hayri - Evet! Delirdim! İşte böyle! Delirdim!

Hayri masanın üstündeki sürahiyi alıp duvara fırlatır, Gülizar korkmuştur.

Gülizar - Hayri, Hayri bitanem...

Hayri - Seni bir herifin kolunda görünce delirdim. Anladın mı? delirdim!

Gülizar iyice şaşkın ve korkmuş bir ifadeyle Hayri'ye bakar.

Gülizar - (Kekeler) he-herifin mi?

Hayri öfkeyle ağlamak arasında karışık bir sesle konuşur.

Hayri - Evet! Seni elalemin adamının kolunda görünce aklım başımdan gitti!

Gülizar - Hayri, bir dinle bak-

Havada Bulut - Ayfer Tunç 228

Hayri yine sözünü keser.

Hayri - Ben seni bu kadar seveyim, seni düşünmekten

adım mecnuna çıksın, sen bana bunu yap! Bir kurşun mu sıkayım beynime Gülizar?

Hayri hazırlanmış ama öylece

kalmış yemek masasından bir

çatal alır, karnına dayar.

Hayri - Bıçak mı sokayım karnıma? Kendimi mi asayım?

Söyle! Ne yapayım?

Gülizar - Hayri, kocacım, bir dinle de anlatayım-

Hayri bir an şaşırır,

Hayri - Ne?

Gülizar - Anlatayım diyorum-

Hayri hemen toparlar.

Hayri - Nesini anlatacaksın Gülizar? Nesini? Bir adamın

kolundaydın işte! Var mı ötesi?

Gülizar'ın sesi iyice yumuşamıştır.

Gülizar - Ayol önce bir dinle! Dinle de sonra çek vur!

Hayri partiyi kazanmış olduğunun

farkındadır, ama yumuşamaz.

Hayri - Ama bende nerde o cesaret.. Ne seni vurabilirim

ne kendimi. En iyisi çekip gitmek!

Hayri eline geçen bir nesneyi yere fırlatır,

sonra koltuğa oturur, başını ellerinin

arasına alır.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 229

Gülizar - Hayri, kocacım, o adam dediğin dayımın oğlu

Nurettin'di.

Hayri - Ha?

Gülizar gülümseyerek Hayri'ye bakmaktadır.

Gülizar - (Cilveli) Sen ne kıskanç adammışsın Hayrim...

67.VAPUR-GÜVERTE-İÇ/GECE

Ka ile Projektörcü bira içerler.

Projektörcü feneri açık denize

tutmaktadır.

Projektörcü - Valla iyi akıl beyim.. Baskın basanıdır demişler.

Ama ya kadın bütün gün evden çıkmadıysa?

Ka - Onu da konuştuk. Diyelim ki kadın evden hiç

çıkmadı bugün, Hayri yine de seni bir herifle gördüm diye ısrar edecek... Bu sefer

kadın

uğraşacak ispat etmek için, yanımda biri vardı, yoktu... Maksat adamcağız geceyi

kurtarsın.

Projektörcü çok eğlenmiş, güler.

Projektörcü - Benim oğlan bu hikayeye bayılacak beyim. Eee,

yazar adamın hali başka oluyor...

Ka - Dur bakalım, Hayri'den öğreniriz işe yarayış mı

bizim numara...

Projektörcü - Yarayıştır yarayıştır...

Ikisi de gülüşürler. Projektörcü feneri

gelişigüzel çevirmektedir.

Projektörcü - Senin adaya yaklaşıyoruz beyim.. lakin iş yok bu gece. Herkes sakinleşmiş... Neyse, benim oğlana hikaye çıkardın ya.. Yeter.

Ka - Eyvallah, iş ki senin oğlan beğensin.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 230

Projektörcü feneri adaya tutar. Evler, balkonlar aydınlanır.

Ka - Demir Kaptan yok galiba dümende. Rahatlığına bakılırsa.. Alabildiğine savuruyorsun feneri...

Projektörcü - Kaptan hasta. Evde yatıyor. Geçen poyrazda artistlik yaptı bana, başımda bekliyor milleti dikizlemeyeyim diye. Hava sertti çok. Benim üstüm pek, ama o

bir mintanla... terliydi de. Dedim, kaptan yatacaksın bak. Dinlemedi. Vurdu rüzgar. Projektörcünün feneri bir

eve doğru odaklanırken...

Projektörcü - Arabacı Kamil ağa da çok hastaymış. Duydun mu?

Ka - Yapma yahu?

68.KAMİL AĞANIN EVI-ODA-IÇ/GECE

Kamil Ağa yatakta yarı doğrulmuş vaziyettedir. Başı örtülü, 45 yaşlarında bir kadın Kamil Ağanın başucunda oturan Zülfikar'a kahve getirir. Zülfikar kahveyi alır.

Zülfikar - Sağolasın Nigar abla...

Nigar - Afiyet olsun.

Kadın Kamil ağanın sırtına yastık koyar, örtüsünü düzeltir,

Nigar - Müsaadenle Kamil ağa.. Geç oldu. Ben gideyim.

Kamil ağa ağlamaklı olur, doğrulmaya çalışır.

Kamil ağa - Allah razı olsun bacım...

Nigar - Allah rahatlık versin.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 231

Nigar çıkarken Zülfikar doğrulur.

Kamil ağa sesi titreyerek konuşur.

Kamil ağa - Görüyorsun değil mi halimi.. Çok zoruma gidiyor..

Kamil ağa usulca ağlar. Zülfikar verecek cevap bulamaz.

Kamil ağa - Ben yatağa düşecek adam mıydım? Duvarı nem

insanı gam bitirir derler. Bitirdi beni bu dert Zülfikar. Şeytan çek vur dedi defalarca. Çek

vur, da, nasıl? Ben cahil adamım, yol bilmem, iz bilmem. Ömrüm bu adada geçti.. Çekip

vurayım dedim, gideyim İstanbul'a, bulayım ikisini de.. Lakin evlat...

Kamil ağa gözlerini siler, Zülfikar'ın

da yüzü kararmıştır.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 232

69.ADA ISKELE-DIŞ/GECE

Ka'nın köpeği yine iskelede beklemektedir.

Vapur yanaşmıştır, birkaç yolcu ve Ka inerler. Köpeği Ka'yı görünce sevinir, yanına gelir.

Ka - Gene nöbette miydin kerata?

Ka köpeğinin başını okşar, köpek çok sevinçlidir.

Ka - Şımarma şımarma..

Biraz yürürler, köpek başka

bir yola sapacak olur.

Ka - Hadi hadi, gece yarısı oldu, doğru eve. Hiç

gezecek halim yok, hem daha yazacaklarım var. Hasan hikaye bekliyor.

Köpek Ka'yı izler.

70.MAHALLE KAHVESİ-DIŞ/GECE

Zülfikar kahvenin önünde oturmaktadır.

Ka'nın köpeğiyle gelmekte olduğunu görür. Onu beklemektedir. Ka'yı görünce

kalkar, birkaç hızlı adımla önüne çıkar.

Karanlık olduğu için Ka ilk anda tanıyamaz.

Ka - Zülfikar?

Zülfikar çok saygılı bir edayla dikilir.

Zülfikar - Buyur beyim...

Ka - Beni mi bekliyordun?

Zülfikar - Evet.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 233

Ka sevecen bir yüzle bakar.

Ka - İyice düşündün o zaman...

Zülfikar - Düşündüm beyim...

Zülfikar Ka'nın konuşmasını bekler

gibidir. Ka sandalyelerden birine

doğru yürür, karşılıklı otururlar.

71.PAVYON-SALON-IÇ/GECE

Yunus bölmesinin kapısında, elleri arkasında

dikilmiştir. Salona dikkatlice bakar. Ortada

bir kadın şarkı söylemektedir. Seher yanına

gelir, dikilir.

Seher - Hayrola Yunus abi? Dalmışsın gene...

Yunus - Dalmadım, şu milletin haline bakıyorum...

Seher - Niye?

Yunus - Ne olur ne olmaz diye...

Seher başını Yunus'un omzuna dayar.

Yunus - Burası yalancı aşkların diyarıdır Seher... Kafayı

bulan aşık kesilir. Hadise her an hortlamaya hazırdır... Tetikte olacaksın..

Konuşturma

adamı... Senden iyi kim bilecek?

Seher bir masada Bayram'ı görür gibi olur, başını Yunus'un omzundan çekip dikkatle bakar, Bayram değil... Onun hareketi Yunus'un dikkatini çeker.

Yunus - Seninki değil. Boşuna hop etmesin yüreğin... Yok ortalarda değil mi?

Seher - Yok... Olmasın zaten.

Yunus - Ağzın konuşuyor ama... hikaye... Hala bekliyorsun gelsin diye.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 234

Seher - Yok abi... Ben o defteri kapattım.

Seher yapay, alımlı bir edayla yürür,

Yunus arkasından bakar. Sevecendir.

Yunus - Külahıma anlat. O defter kapanır mı be..

72.PAVYON ÖNÜ-DIŞ/GECE

Necip Ayşe'yi kolundan tutmuş,
itekler. Ayşe hafiften ağlamaktadır,
yürürken hafiften topallar.

Necip - Kes zırlamayı artık! Yürü! Hadi!

Ayşe - Yürüyecek hal mi bıraktın? Şu halime bak!

Necip - Az bile yaptım. Akıllanmıyorsun.

Ayşe - Allah canımı alsın da kurtulayım!

Necip - Çok derdimdi. Yürü dedim!

Necip Ayşe'yi çekiştirir, Ayşe'nin
canı yanar.

Necip - Gözüm üstünde, ona göre.

Necip Ayşe'yi pavyon kapısından iterek
sokarken Kudret konuşur.

Kudret - Hayrola Necip, ablaya kamyon mu çarptı?Baktım
da aksak Timur gibi-

Necip sertçe sözünü keser.

Necip - Kes ulan! Bozmayayım fiyakanı gece gece.

Kudret - (Alaylı güler) Sen mi bozacaksın?

Necip'le Ayşe içeri girerler,

Havada Bulut - Ayfer Tunç 235

73.PAVYON-SALON-IÇ/GECE

Seher masaların arasında sağa sola
gülümseyerek dolaşır, Necip'le Ayşe
salona girerler. Seher görür. Ayşe
ağlamaktadır. Necip Ayşe'yi kolundan
tutar, sıkar.

Necip - Bana bak zırlama artık. Yoksa milletin içinde
gebertirim seni.

Ayşe hırsla kolunu sallayıp Necip'in elinden kurtarır, Seher yanlarına gelir.

Seher - Ayşe? Ne bu hal? Bu hayvan gene mi dövdü seni?

Necip - Hoop! Seher hanım!.. Ağır ol bakalım. Ağzından çıkanı kulağın duysun.

Seher Necip'e diklenir.

Seher - Duymazsa ne olacak ulan? Beni de mi döveceksin?

Havada Bulut - Ayfer Tunç 236

Necip Yunus'un torpillisi olduğunu bildiği için Seher'e fazla yüklenemez. Seher de üstüne gider.

Seher - Kaba güçle erkeklik olmaz oğlum. Karı parası yemekle hiç olmaz.

Seher yüksek sesle konuştuğu için bakanlar olur, Necip çok sinirlenir ama bir şey yapamaz.

Necip - Seher bak üstüme varma. Yunus abinin kapısına gitmeyeyim.

Seher - Gitmezsen hatırım kalır!

Seher Ayşe'nin koluna girer, Necip'e küçümseyerek bakar. Bir masaya doğru yürürken..

Seher - Gücün Ayşe'ye yetiyor değil mi? Çakalsın oğlum sen, akbabasın, sen anca leş yersin. Yürü Ayşe...

Ayşe ağlamaktadır. Seher Ayşe'yi kolundan tutar, bir masaya oturtur.

Necip de gider bir masaya fiyakalı bir edayla oturur. Uzaktan Seher'le Ayşe'ye bakar.

Seher - Otur şuraya.. Ağlama artık. Sil gözünü.

Ayşe gözünü elleriyle siler, makyajı akmıştır. Yüzünde fazla

Ayşe - Çok fena dövdü bu sefer... Kollarım bacaklarım çürük içinde. Dizime de bir şey oldu, yürürken çok acıyor.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 237

Seher Ayşe'nin yüzüne dikkatle bakar.

Seher - Niye dövdü? Para mı vermedin?

Ayşe - Verdim, vermez miyim? Ama...

Ayşe elleriyle yüzünü sıvazlar. Parmak uçlarını gözlerinin altından geçirir.

Ayşe - Üç beş kuruş koymuştum bir kenara.

Seher elini uzatıp akan makyajı siler.

Seher - Onu mu buldu?

Ayşe - Buldu. Bulunca da tekme tokat...

Seher - Bana taşın istersen...

Ayşe - Rahat bırakmaz ki...

Ayşe kendini toparlar, dikleşir.

Ayşe - Yok böyle olmayacak... Biraz para biriktireyim, kaçacağım.

Seher - Nereye?

Ayşe çaresizlik içinde bakar.

Ayşe - (Kendi kendine) Nereye...

74.ADA-GENEL-GECE

Adanın ışıklarının çoğu sönmüştür.

75.KA'NIN EVİ ÖNÜ-DIŞ/GECE

Ka'nın evinin ışığı yanmaktadır.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 238

76.KA'NIN EVİ-IÇ/GECE

Ka masasında oturmuş yazmaktadır.

Pencereden bakar, bir vapurun

gitmekte olduğunu görür, ya da

biz denizde görürüz. Ka "Zülfikar

çok düşündü, günlerce..." gibi

bir cümle yazar.

77.TARLABAŞI'NDA KAHVEHANE-IÇ/GECE

Zülfikar bir masada oturmuş, düşünceli

bir yüzle sigara içmektedir. Aynı kahvede

Hayri üç adamla kağıt oynar. Kendi

aralarında oyuna ilişkin deyimlerle

konuşmaktadırlar. Biz Hayri'ye takılmalar

sırasında Zülfikar'ı görürüz. Hayri oyunu

bitirir, kalkar.

Hayri - Benden paso beyler.. Buraya kadar.

3.1.adam - Otur aşağı Hayri ya..

Hayri - Geç oldu.. Gülizar meraktan ölmüştür.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 239

3.2.adam - Çok bile durdun.

Hayri kalkar, ceketini alır, çıkarken..

Hayri - Hadi eyvallah.

Muhsin ortalığı toplamaktadır. Işıkların

bir kısmını söndürür.

Muhsin - Kapatıyoruz beyler... Hadi iyi geceler.

3.2.adam - Dur yahu..

3.1.adam - Erken değil mi daha?

Muhsin açık olan radyoyu da kapatır.

Kahvedekiler kalkarlar.

Muhsin - Hadi kardeşim hadi.. belediyeye başımı belaya

mı sokacaksınız? Kalkın artık.

Kahvenin müşterileri birer ikişer çıkarlar.

3.1.adam - Sen de her gece kovuyorsun ha..

Muhsin - Adam gibi gitseniz kovmayacağız.
Kahvedekiler giderler, konuşmaların hiç farkında olmayan Zülfikar dalgın bir yüzle oturmaya devam etmektedir. Muhsin onu görür.

Muhsin - Haydaaa...

Muhsin Zülfikar'ın yanına gelir, dürter.

Muhsin - Hadi kardeşim, evine. Burası otel değil, hadi.

Zülfikar dalgınlığından sıyrılır,

kalkar, cebinden para çıkarıp

Havada Bulut - Ayfer Tunç 240

masaya atar, çıkar.

78.SOKAK-DIŞ/GECE

Zülfikar elleri cebinde düşünceli bir yüzle

yürür. Ne yapacağını bilmez bir haldedir.

79.PAVYON ÖNÜ-DIŞ/GECE

Kudret pavyonun önünde dikilmektedir.

Pavyondan iki adam çıkar, Kudret onlara

iyi geceler der, adamlar giderler, Zülfikar

uzaktan izler, sonra yaklaşır, kapıya yürür,

ama çekingen bir hali vardır. Kudret görür.

Kudret - Birini mi arıyorsun birader?

Zülfikar biraz dalgın bir yüzle

Kudret'e bakar.

Zülfikar - Kimseyi aradığım yok.. Efkar dağıtacağım.

Kudret Zülfikar'ın yoksul halini baştan

ayağa süzer.

Kudret - Paran var mı paran?

Zülfikar - Var..

Kudret inanmamıştır, ama aldırış etmez.

Kudret - E hadi gir bakalım. Beş dakkada uçan kuşa

borçlanırsın, aklın başına gelir.

Zülfikar içeri girer, Kudret arkasından bakar.

80.PAVYON SALON-IÇ/GECE

Ayşe bir adamın masasında oturmaktadır.

Makyajını tazelemiştir. Necip de dipte bir

Havada Bulut - Ayfer Tunç 241

masada oturmakta ve Ayşe'yi izlemektedir.

Ayşe'nin müşterisi sarhoştur, elle sarkıntılık

eder. Ayşe bertaraf etmeye çalışır. Seher

başka bir masada kraliçe edasıyla oturmaktadır.

Pavyonda tipik hareketlilik vardır. Yunus

kapıdan çıkar, ortalığa bakınır, asayiş yerinde

bulur, içeri girer. Zülfikar tedirgin adımlarla

içeri girer, etrafına bakınır. Sonra Ayşe'yi

görür. Bu arada Ayşe'ye sarhoş sarkıntılık

etmeye devam etmektedir. Zülfikar bir süre

durumu seyreder, rahatsızdır. Ayşe sırnaşan

adama tahammül etmek zorunda kalmıştır.

Necip yanında bir adamla hararetli bir konuşmaya dalar. Zülfikar kararını verir, yürür, Ayşe'nin bulunduğu masaya gider, masanın önünde dikilir. Ayşe sırnaşan adamdan kurtulmak isteyerek yerinde dönünce Zülfikar'ı görür, dona kalır.

Ayşe - Zülfikar...

Zülfikar - Baban çok hasta...

Ayşe ne diyeceğini bilemez, durumundan utanmıştır. Sarhoş hala Ayşe'ye sarılmaya çalışmaktadır. Sarhoşun konuşmaları Ayşe ile Zülfikar'ın konuşmaları arasına duyulur, ama çoğu kez ne dediği anlaşılmaz.

Sarhoş - Güzelim, seni yaşatacağım...

Ayşe sarhoşu iter, sarhoş Ayşe'ye doğru uzanmaya çalışır. Zülfikar'ın sesi kararlıdır.

Zülfikar - Seni götürmeye geldim.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 242

Ayşe - Nereye?

Zülfikar - Adaya..

Ayşe ne diyeceğini bilemez. Kendi haline acıyan bir sesle konuşur.

Ayşe - At pisliği süpürmeye mi?

Zülfikar - Sarhoşlar daha mı iyi?

Ayşe cevap vermez. Başını öne eğer.

Ayşe - Hangi yüzle gideceğim?

O sırada Necip Zülfikar'la konuşan Ayşe'ye bakar. Bir süre izler, huylanır. Yavaş yavaş yerinden kalkar. Ayşe'ye doğru yürür.

Zülfikar - Her şey unutulur... zamanla..

Ayşe ile Zülfikar'ın bakışması Ayşe'nin de Zülfikar'a karşı ilgisiz olmadığını belli eder. Ayşe yutkunur.

Ayşe - Sen de... unutabilir misin?

Zülfikar - Seni almaya geldiğime göre...

Sarhoş bir şeyler mırıldanarak tekrar Ayşe'ye sırnaşmaya kalkar. Ayşe herifi iteler, kalkar, tam o sırada Necip yanlarına gelir.

Necip - N'oluyor burada? Kim bu herif?

Zülfikar sakin olmaya çalışır, Necip'le muhatap olmaz. Manzarayı izleyenlerin

arasına Seher de katılmıştır.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 243

Zülfikar - Hadi gidelim.

Necip - Hoop hop hoop! Kimi nereye götürüyorsun sen?

Zülfikar - Hadi Ayşe.

Ayşe yerinden kalkar, sarhoş sızmıştır.

Necip - (Ayşe'ye) Otur yerine, dağıtmayayım ağzını burnunu.

Zülfikar oralı olmaz, Ayşe'nin elini tutar, Ayşe dik dik Necip'e bakar. Necip Ayşe ile Zülfikar'ın yolunu keser.

Necip - Belanı arama. Bırak kızı da yürü. Uğraşmayayım seninle.

Zülfikar iyice dikleşerek Necip'e bakar.

Zülfikar - Çekil yolumdan.

Necip - Yok ya?

Yunus o sırada odasından çıkar. Zülfikar'ın

Ayşe'yi götürmeye çalıştığını anlar. Hızlı

bir iki adım atar, Seher bir anda önüne

geçer, Yunus'un gitmesini önler.

Yunus - Çekil.

Seher - Bırak Yunus abi.

Yunus - Seher, çekil yolumdan.

Seher kendini siper ederek önlemeye çalışır.

Seher - Gitsin. Allahını seversen bırak, gitsin...

Havada Bulut - Ayfer Tunç 244

Yunus duraksar. Zülfikar Ayşe'nin elini

tutmuştur, birkaç adım atarlar, Necip

Zülfikar'ın arkasında kalır. Necip elini

Zülfikar'ın omzuna uzatır, tutup çevirerek

vurmak ister. Ama hiç beklemediği bir

anda Zülfikar Necip'e bir yumruk atar.

Necip bu yumrukla yere düşüp sersemeler.

Seher ve Yunus bu manzarayı görürler.

Seher kendini tutamaz, bağırır.

Seher - Helal!

Üçüncü Bölümün Sonu

Havada Bulut - Ayfer Tunç 245

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

1.PAVYON-SALON-IÇ/GECE

Bir önceki bölümden devamla:

Zülfikar Ayşe'nin elini sımsıkı

tutmuştur, pavyondan çıkarlar.

Yürüyüşlerinde bir kararlılık vardır.

Necip yerededir, yüzüne yediği

yumruğun etkisindedir. Seher

Yunus'un yolunu kesmiştir, Ayşe'yle Zülfikar'ın arkalarından sevecen bir yüzle bakar. Yunus aslında kızın gitmesine izin vermiştir, o da kızın bu iş için uygun olmadığını anlamıştır. Necip beceriksiz bir tavırla yerden kalkar, Yunus'un önünde dikilir. Necip - Geri getireceğim abi.. Yarın gidip getirmesem- Yunus sert ve aşağılayan bir el hareketiyle Necip'in sözünü keser. Yunus - Kes ulan! Gördük marifetini! Yunus Seher'e döner, pek inandırıcı olmayan bir sesle, sert olmaya çalışarak konuşur. Yunus - Sizinle de konuşacağız Seher hanım! Kına yakarsınız artık Ayşe gitti diye. Seher gülmemeye çalışarak Yunus'a bakar. Yunus bölmesine giderken Seher alaycı bir yüzle Necip'e bakar. Havada Bulut - Ayfer Tunç 246 Eliyle sataşarak konuşur. Seher - Dağ gibi Necip bir fiskeyle yere yıkılınsın!... Dünya ne hale geldi be! Necip fena bozulur, Seher yürür gider.

2.PAVYON ÖNÜ-DIŞ/GECE

Zülfikar'la Ayşe'nin pavyondan uzaklaştıklarını görürüz. Hala el ele hızlı hızlı yürümektedirler. Bir süre sonra nefes nefese kalınca dururlar. Zülfikar Ayşe'nin bırakır. Kısa bir an utangaç kaçamak bakışlırlar. Zülfikar - Yoruldun mu?

Ayşe - Yok.

3.ISTANBUL ISKELE-DIŞ/GECE

Iskele kapalıdır. Gecenin çok geç bir saatidir. Zülfikar'la Ayşe yan yana yürüyerek iskeleye doğru gelirler. Iskelenin bekleme salonu da kapalı olduğu için etraflarına bakınırlar. Zülfikar iskelenin yakınındaki bir ağacın altında duran bankı işaret eder.

Zülfikar - Şuraya oturalım mı?

Ayşe cevap vermez, birlikte yürürler.

4.AĞAÇ ALTI-DIŞ/GECE

Zülfikar ile Ayşe ağaç altındaki banka aralarında boşluk bırakarak otururlar.

Ikisi de çekingendir, Zülfikar nasıl davranacağını bilemez.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 247

Zülfikar - İlk vapura daha beş altı saat var... Bekleyeceğiz...

Ayşe - Olsun...

Ayşe hem memnun, hem tedirgindir. Üşümektedir, kollarını kavuşturur, ısınmaya çalışır, kıyafetinden de utanmaktadır. Elleriyle göğsünü kapatır.

Zülfikar farkeder.

Zülfikar - Üşüdün mü?

Ayşe - Biraz... ama mühim değil.. Isınırım şimdi..

Zülfikar ceketini çıkarır, Ayşe'ye uzatır.

Zülfikar - Al giy şunu. Pek kalın değil ama..

Ayşe - Yok sağol.. Sen üşürsün..

Zülfikar - Üşümem, al..

Ayşe ceketini giyer. Zülfikar önüne bakmaktadır. Kısa bir sessizlikten sonra çekingen ve tutuk bir halde konuşmaya başlarlar.

Ayşe - Nereye gideceğiz?

Zülfikar - Burgaz'a dedim ya...

Ayşe - Herkes... biliyor mu?

Zülfikar - Neyi?

Ayşe cevap vermez. Zülfikar başını eğerek, biraz bulutlu bir sesle konuşur.

Zülfikar - Biliyordur herhalde...

Zülfikar bir sigara yakar. Sessizlik olur.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 248

Ayşe - Babam.. sahiden hasta mı?

Zülfikar - Hasta... Ama kahırdan...

Ayşe ağlamaklı olur, yutkunur.

Ayşe - O mu gönderdi seni?

Zülfikar hala anlamadın mı

der gibi Ayşe'ye bakar.

Zülfikar - Hayır. Kendim geldim...

Ayşe cesur bir yüzle Zülfikar'a bakar.

Ayşe - Neden?

Zülfikar cevap vermez, önüne bakar.

Ayşe - Burgazdayken... her gün senin kahvenin önünden geçirdim. Babam çok kızardı. Adanın diline düşeceksin derdi. (Acıklı güler) Ben gene de geçirdim...

Zülfikar - Neden?

Ayşe - Belki seni görürüm diye... Ama... neyse...

Zülfikar - Ben de beklerdim hep.

Ayşe dikkatle Zülfikar'a bakar.

Ayşe - Neyi?

Zülfikar - Seni...

Ayşe - Neden demedin bir şey?

Zülfikar - Korktum... Güler geçersin diye korktum... Adanın göçlerine özenirdin hep... yazlıkçılara.. Dersem sana..

Zülfikar uzunca susar.

Ayşe - Neyi dersin?

Havada Bulut - Ayfer Tunç 249

Zülfikar - Seni sevdiğimi dersem... beni geri çevirirsin diye korktum.

Uzunca susarlar.

Zülfikar - Geri çevirirdin... değil mi?

Ayşe başını evet anlamında

sallar. Üzgündür. Bir süre susar.

Ayşe - İlk zamanlar.... Belki bir şey dersin diye çok bekledim. Demedin. Ben de..

Zülfikar duyduklarına şaşırmıştır.

Zülfikar - Şimdi?

Ayşe - Artık çok geç...

Zülfikar - Belki de değildir..

Ayşe'nin yüzünde ümitli bir ifade belirir.

Ayşe - Her şeye rağmen mi?

Zülfikar cevap vermez. Ayşe'nin yüzündeki ümit kaybolur. Zülfikar Ayşe'ye sokulur. Ayşe'nin yüzünde gene bir ümit.

Ayşe - Serinmiş.

Ayşe de Zülfikar'a sokulur, başını omzuna dayar. Zülfikar hiç kıpırdamaz.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 250

5.ADA-GENEL-SABAH

Sabahın ilk ışıkları.

6.ISTANBUL ISKELE-DIŞ/GÜN

Vapur iskeleye yanaşmıştır.

7.AĞAÇ ALTI-DIŞ/GÜN

Ayşe Zülfikar'ın omzunda uyumaktadır.

Zülfikar çekingen bir hareketle kızın yüzünü okşar. Ayşe uyanmaz. Zülfikar elini çeker, oturduğu yerde dikleşir, Ayşe uyanır.

Ayşe - Geldi mi vapur?

Zülfikar - Hıı..

Kalkarlar, Ayşe gün ışığında

kıyafetinden daha da utanmaktadır.
Ceketin önünü çekiştirir, kollarını
kavuşturur.

8.İSTANBUL-ISKELE-DIŞ/GÜN

Vapur iskelede dir. Kapılar açılır, herkes
biner. Zülfikar bir hamle edecekken
Ayşe'nin kararsız dikilmekte olduğunu
görür. Biraz bekler, sonra kolundan
hafifçe tutar.

Zülfikar - Hadi....

Ayşe kararsız birkaç adımdan
sonra vapura biner.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 251

9.VAPUR-YAN GÜVERTE-İÇ/GÜN

Ayşe ile Zülfikar yan güvertenin en ucuna
oturmuşlardır. Vapur neredeyse boştur. Yan
güvertede başka kimse yoktur. Ayşe'nin
yüzünde tedirginlik daha barizdir. Bakışlılar.
Ayşe'nin yüzünde hem bir memnuniyet hem
de ağlamaklı bir ifade belirir.

10.ADA-ISKELE-DIŞ/GÜN

Vapur ada iskelesine yanaşmaktadır.

11.VAPUR-İÇ/GÜN

Ayşe vapurun tuvaletinden yüzü ıslak
bir şekilde çıkar, makyajını yıkamıştır.
Yüzünde duru ama endişeli bir ifade
vardır. Zülfikar kapıda beklemektedir.
Yan güverteye gidip otururlar. Ayşe
eliyle yüzünü sıvazlar, Zülfikar mendili
çıkartır, Ayşe'ye uzatır.

Zülfikar - Al.

Ayşe mendili alıp yüzünü kurular,
ama rimeli mendile çıkar, mendil
lekelenir.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 252

Ayşe - Mendilini de batırdım...

Zülfikar - Zıyanı yok. Ver...

Ayşe - Bende kalsın. Yıkayıp vereyim...

Ayşe mendili katlar, adaya bakar.

Mendili elinde sıktığını görürüz.

Zülfikar Ayşe'ye sevgiyle bakar.

Elini tutar, sıkar.

Zülfikar - Korkma...

12.MAHALLE KAHVESİ-DIŞ/GÜN

Çırak kahveye doğru gelir, elinde
taze ekmek vardır, kahveyi kapalı

görünce şaşırır. Bir an yüzünde bir şaşkınlık görürüz, sonra anahtarlarını çıkarır, kahveyi açar.

13.ADADA SAHIL-DIŞ/GÜN

Ka elindeki çomağı denize atar, köpeği tutup getirir. Ka köpeğin başını sevgiyle okşar, tekrar çomağı atar. Sonra gökyüzüne bakar, martılar dönmektedir. Ka uzakta Havada Bulut - Ayfer Tunç 253

Tahir'in gökyüzündeki martılara baktığını görür, yüzünde üzgün bir ifade belirir.

Tahir'i görürüz. Çok mutsuz ve çaresiz bir ifadeyle martılara bakar. Köpek çomağı tekrar getirir. Ka alır. Yürür.

Ka - Hadi tamam. Gidiyoruz..

Köpek Ka'nın etrafında koşuşur. Oyuna devam etmek istediği bellidir. Ka yürümeye başlar, köpeği arkasından gelir.

14.MAHALLE KAHVESI-DIŞ/GÜN

Çırak masaları çıkarmıştır, son bir iki sandalyeyi yerleştirir, içeri girer.

15.MAHALLE KAHVESI-IÇ/GÜN

Çırak içeri girer, çay demlenmiştir, önce radyoyu açar.

Radyo - (Ses) Saat yedi. Burası Türkiye radyoları. Şimdi haberleri veriyoruz. Önce özetler...

Çırak - Ohooo, usta, olmuyor ama böyle. Saat yedi oldu.

Çırak kendine büyük bardağa çay doldurur. Ekmeğin içini kesip içine peynir koyar, çayını ekmeğini alıp çıkar.

16.MAHALLE KAHVESI-DIŞ/GÜN

Tespikli adam gelir bir masaya oturur.

Tespikli adam - Nerde ustan?

Çırak - Gelmedi daha.

Tespikli adam - Hayret.. Erkencidir halbuki... Bana bir çay getir. Büyük olsun.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 254

Çırak ekmeğini masaya bırakır, içeri girer.

Tespikli adam Ka'nın köpeğiyle geldiğini görür. Ka'dan hoşlanmayan bir ifadeyle bakar. Ka elinde poğaçayla gelir, oturur.

Tespikli adam Ka'ya dikkatle bakar.

Ka - Günaydın.

Tespikli adam - Sana da.

Ka bir masaya oturur, çırak tespikli

adama çayını getirir.

Ka - Günaydın. Zülfikar yok mu?

Çırak - Yok, daha gelmedi. Ben açtım dükkanı.

Ka'nın yüzünde durumu tahmin eden mutlu bir ifade belirir.

Ka - Yaa.. Nerde peki?

Çırak - Bilmem? Bana bir şey demedi.

Ka - Gelir.. Hadi bana da bir çay getiriver, sana zahmet.

Tespihli adam Ka'ya bir göz attıktan sonra çırağa sorar. Çırakla konuşurken manidar bir ifadeyle Ka'ya bakmaktadır.

Tespihli adam - Benim tespihi buldunuz mu?

Çırak - Hangi tespihi?

Tespihli adam - Vardı ya canım? Kehribar hani... Şöyle şöyle taneleri, iri iri.. kıymetli tespih!

Çırak - Ben görmedim.

Tespihli adam - Nasıl görmedin?

Çırak cevap vermez, içeri girer.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 255

Tespihli adam sanki Ka'nın aldığından eminmiş gibi ona doğru manalı bir sesle konuşur.

Tespihli adam - Belki de sen görmüşsündür.

Ka - Neyi? Tespihini mi?

Tespihli adam - Hıı.. Kehribardı, kıymetliydi çok..

Ka'nın yüzünde oyunbaz bir ifade belirir.

Adamı huylandırmak ister. Halinde tavrında bir suçluluk edası vardır. Suç saklar gibi kekeleyerek konuşur.

Ka - Görmedim! Nerden göreyim?

Ka'nın yüzünü görürüz, adamı tedirgin etmekten memnundur.

Tespihli adam - Nasıl görmedin? Görmüş olman lazım.

Ka - Görmedim diyorum yahu! Allah Allah!

Tespihli adam - (Tehdit eder gibi) Kimse hırsızlık malından onmamış. Bir yerden çıkar. Hastane parası olur!

Ka poğaçasını ısıtır. Bu huylandırıcı tavrı üzerine Tespihli adam üsteler.

Tespihli adam - Buna düpedüz hırsızlık derler! Sen canım tespihi cebellezi et... sonra da...

Ka adamı iyice huylandırır, dinlemez, ilgilenmez görünür.

Tespihli adam - Görmediğine yemin eder misin?

Ka - Etmem. Niye durduk yere yemin edeyim?

Tespihli adam - Görmesen edersin!

Havada Bulut - Ayfer Tunç 256

Ka köpeğine poğaça atar, tespihli adama sırtını döner. Tespihli adam hırslanmış bir ifadeyle Ka'ya bakar.

Ka - Al.

Çırak Ka'nın çayını getirir.

Çırak - Merak ettim abi ya. Gidip bir koşu ustaya baksam...

Ka - Rahat bırak oğlum, kazık kadar adam. Belki gece uyuyamamıştır da şimdi içi geçmiştir...

Ka kendi kendine gülümser. Zülfikar'ın gelmemesinin sebebini anlamıştır.

17.ZÜLFİKAR'IN EVİ-İÇ/GÜN

Az eşyalı, basit bir ev. Bakımsızdır,

yalnız bir erkeğin yaşadığını belli

edecek bir sadeliği vardır. Pencerenin

önündeki masada kahvaltı hazırlanmıştır.

Ayşe çok çekingen bir halde bir sandalyede

oturmaktadır. Üzerinde hala Zülfikar'ın

ceketi vardır, ceketin göğsünü sıkıca

kapamış, kollarını kavuşturmuştur.

Fazla tedirgin ve yorgun görünmektedir.

Zülfikar çaydanlıkla gelir.

Zülfikar - Hadi, gel. Çay oldu.

Ayşe hala çekingendir. Zülfikar

çayları koyar. Ayşe gelip oturur.

Zülfikar - Ekmek bayat ama... Kusura bakma.

Ayşe - Olsun.. Ekmek değil mi...

Havada Bulut - Ayfer Tunç 257

Çekingen bir şekilde yemeğe

başlarlar.

Zülfikar - Ben kahveye gidince.. Sen biraz uyu istersen.. uyumadın hiç..

Ayşe tedirgin ve sinik bir sesle konuşur.

Ayşe - Olur...

Ayşe bir lokma ekmek atar ağzına. Bir şey söylemek ister gibidir.

Ayşe - Şimdi ne olacak?

Zülfikar - Ne ne olacak?

Ayşe - Döndüm geldim...

Zülfikar cevap vermez Ayşe'yle göz göze gelirler.

18.BEYOĞLU GENEL-DIŞ/GÜN

Aradan zaman geçmiştir. Akşam olmaktadır.

19.YORGIYA'NIN SOKAĞI-DIŞ/GÜN

Ka ile BOD yanyana oturmuşlardır.

BOD ağız mızıkası çalmaktadır.

Çaldığı şarkıyı bitirir.

Ka - Sen.. bu sokaktaki herkesi tanır mısın?

BOD - Eh. Aşağı yukarı.. Mekanım burası.

Ka - Pek işlek bir yer değil aslında. Oturanlar da fakir insanlar. Caddede olsan daha çok kazanırsın.

BOD - Bakma, işlektir. Sen bile burdasın işte? Hem caddede zabıta rahat bırakmıyor. Benim de bu tahta bacakla koşacak halim yok.. Burada kimse ilişmiyor.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 258

O sırada Yorgiya cama çıkar,
bir örtü silkeler. Ka görür,
işaret eder.

Ka - Onu iyi tanır mısın?

BOD - Yorgiya'yı mı?

BOD manidar gülümser. Ka'nın
Yorgiya'nın peşinde olduğunu
anlamıştır.

BOD - Geçen sefer de ben sana sorduydum..

Ka - Eee? Ne dedimdi?

BOD - Bilmiyorum dedin.

Ka - Öyle mi?

BOD daha dostça bir tavır alır, Ka'ya
içtenlikle bakar.

BOD - Sade Yorgiya için mi dadandın buraya?

Ka - Yoo... Ben böyleyimdir.. İlla bir yere dadanırım..

Bir vakitler Yedikule'ye giderdim... Bir ara sabahtan akşama köprüde oturdum.
Şimdi de

burayı canım çekiyor.

BOD - Aslen nerelisin? Evin nerde yani?

Ka - Burgazada'da...

BOD - Ne iş yaparsın?

Ka - Hiç.. Bir şeyler yazarım. Öyle işte.

BOD - Tuzun kuru yani. Böyle lüzumsuz adam gibi gezdiğine göre...

Ka - Bazen kuru, bazen yaş... Geçinip gidiyoruz...

BOD - Yorgiya'ya çok mu vurgunsun?

Ka - Bilmem...

BOD pek anlamamıştır, ama gülümser.

Yorgiya yine camdadır, Ka'nın
gözleri Yorgiya'ya dalar. Bundan

Havada Bulut - Ayfer Tunç 259

sonraki Yorgiya ile tanışma sahneleri

Havada Bulut öykülerindeki gibi
birer yanılsama sahnesidir.

20.YANI'NIN MEYHANESİ-İÇ/GECE

Burası daha önce Ka ile Bayram'ın içtiği meyhanedir. Fonda bir Türk müziği şarkısı çalar. Ka dipte bir masada tek başına oturmaktadır. Rakı içer. Masanın üstünde küçük defteri açıktır. Soldaki sayfanın yazıları karalanmıştır. Ka, yanındaki masada karşılıklı oturmuş olan Necip ile Yorgiya'yı gözünün ucuyla izlemektedir. Şirret bir Yorgiya ile sefil bir Necip portresi görürüz. İkisi de hafif sarhoşlardır. Sahne abartılı değildir, ilk anda şiddetle inandırıcıdır. Sonraki sahnelerde tanışma tekrarı bu sahnenin Ka'nın yarattığı hatta yazdığı bir sahne olduğunu anlamamızı sağlayacaktır.

Necip - Dülger de almamış seni ha.. Öyle duydum.. Evde kalacaksın bu gidişle...

Yorgiya - Ne almayacak? Ben istemedim.

Necip - (Alaycı güler) Öyle demiyor ama... Yorgiya sana varayım dedi ben istemedim diyor.

Yorgiya - Ya ne desin? Erkektir nihayetinde, gururu vardır.

Necip - Onda gurur ne gezer be?...Sana şöyle yağlı bir kapı bulacağım.. (Sırnaşır) Seni ellerimle evlendireceğim kız! Bugün yarın.. Hiç merak etme.

Yorgiya - Sen? Ölme eşeğim ölme...

Ka dikkatle onları dinlemektedir, arada bir gözü ilişir, Necip az sonra Ka'yı farkeder. Gözünün ucuyla Havada Bulut - Ayfer Tunç 260 bakar, Sonra Yorgiya'ya gözüyle Ka'yı işaret eder. Yüzünde "şunu tavla da bu geceyi kurtar" bakışı vardır. Yorgiya da Ka'ya bakar.

Sonra Necip'e döner, onaylar bir ifadeyle gülümser. Necip arkasına yaslanır ve Ka'ya konuşur. Masalar birbirine çok yakın olduğu için, aynı masada gibidirler.

Necip - Afiyet olsun beyefendi.

Ka kısa bir şaşkınlık geçirir, kendine söylendiğini anlamamış gibidir.

Ka - Hı? Size de.. size de afiyet olsun..

Necip - Buraya sık gelir misiniz? Sizi evvelce gördüm gibi..

Ka - Ara sıra uğrarım. Severim Yani'yi.
O esnada Yani elinde bir tabakla gelir. Ka'nın masasına bırakır.
Yani - Kalp kalbe karşıdır beyciğim.. Buyur, taze kızarttım, patlıcan.
Yani Ka'yı işaret ederek Necip'e konuşur.
Yani - Beyefendi asil müşterimdir. İçmeyi bilir, konuşmayı bilir.
Küçümser bir edayla müşterilerini işaret eder.
Yani - Bunlara benzemez.
Havada Bulut - Ayfer Tunç 261
Yorgiya - Aşk olsun Yani, biz kötüyüz?
Yani - Beyefendi başkadır Yorgiya... tanıman lazım. (Ka'ya) başka bir emriniz beyefendi?
Ka - Estağfurullah Yani...
Yani - Gördün işte! Adamdır!
Yani gider, Necip ile Ka bakışırlar, Necip hafiften gülümser.
Necip - Ne işle meşgulsünüz?
Ka - Bir nevi... katiplik diyelim.
Necip bu cevaptan memnun olmaz.
Hafiften ilgisini kaybeder.
Necip - Yaa.. Adınız neydi?
Ka'nın adını söylemesi gerekir, tereddüt eder.
Ka - Ben.. Ahmet..
Necip - Memnun oldum. Ben de Necip. Bu da Yorgiya.
Dünyalar güzeli Yorgiya...
Yorgiya Ka'yı tavlamaaya niyetli bir edayla gülümser.
Yorgiya - Memnun oldum.
Ka Yorgiya'ya dikkatle bakar.
Ka - Sizinle daha önce tanıştık mı?
Yorgiya biraz kenar mahalle dilberi edasıyla gülümser.
Yorgiya - Tanışsa idik beni unutamazdınız...
Havada Bulut - Ayfer Tunç 262
21.BEYOĞLU'NDA BİR PASTANE-İÇ/GÜN
Kenan ile Yorgiya bir masada oturmaktadırlar,
Ka girer, yanlarındaki masaya oturur,
küçük defterini çıkartır. Yan masaya kulak misafiri olunca Kenan'ı tanır.
Dikkatle ona bakar.
Kenan - Bir herif geldi götürdü dediler. Adam girmiş

pavyona, çektiği gibi Ayşe'yi kolundan, almış çıkmış.

Yorgiya - Kimmiş bu yürekli adam?

Kenan - Ne yüreklisi be!

Yorgiya - E öyledir! Kızı pavyondan çekip almış, kolaydır sanıyorsun? Muhakkak aşıktır. Yoksa kimse yapmaz böyle bir şey.

Kenan - Biliyorum kim olduğunu ya... Neyse...

Yorgiya - Kimdir?

Kenan - Burgazdan biri, tanımazsın.

Kenan çok tedirgin ve rahatsızdır.

Kenan - Necip de fellik fellik beni arıyormuş... nereye gitsem Necip seni sordu diyorlar. Bir bulursa...

Yorgiya - Borcun var ona?

Kenan - Bir ona olsa iyi.. Barbutçulara da var...kırk katırla kırk satır yani senin anlayacağın. Hangisinin eline düşsem yandım.

Ka dikkatle Kenan'a bakar. Kenan

Ka'yı farkeder. Önce tedirgin olur, ama sonra kendini toparlar.

Kenan - Asıl onlar fena.. Aaa... Abi merhaba... Senin ne işin var buralarda?

Ka - Hiç.. Burdan geçiyordum, bir limonata içeyim dedim.

Kenan'ın yüzünde utanma ile

Havada Bulut - Ayfer Tunç 263

tedirginlik karışık bir ifade belirir.

Bilgi almak da istemektedir.

Kenan - İyi ettin.. Eee, ne var ne yok?

Ka dikkatle Kenan'a bakar.

Derdini anlamıştır.

Ka - Ne olsun?

Kenan bir türlü soramaz.

Kenan - Ben.. epeydir gidemedim adaya da.. Nasıl millet?

Asayiş berkemal mi?

Ka dikkatle ve hatta dik dik

Kenan'a bakar.

Ka - Ayşe döndü. Eğer onu soruyorsan...

Kenan utanmıştır, başını eğer.

Ka - Baban hala hasta.

Kenan - Ya.. Beni.. soruyorlar mı?

Ka - Eh.. soruyorlar ya..

Kenan kendini toplar. Yorgiya'ya konuşur.

Kenan - Ali abi muharrirdir. Bizim adadan. (Ka'ya) Bu da Yorgiya.

Ka kıza hafif hayran bir ifadeyle gülümser.

Yorgiya pek aldırış etmez. Soğuktur,

tanışmaya niyetli değildir, elini uzatmaz.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 264

Yorgiya - Hmm..

Ka Yorgiya'ya dikkatle bakar.

Ka - Sizinle daha önce tanıştık mı?

Yorgiya'nın yüzünde küçümser
bir ifade..

Yorgiya - Hayır.

Ka - Hiç yabancı gelmiyor yüzünüz.. Sanki daha evvel
gördüm.

Yorgiya umursuzdur.

Yorgiya - İnsan insana benzer demişler..

Ka bozulmuş bir ifadeyle Yorgiya'ya bakar.

22.YORGIYA'NIN SOKAĞI-DIŞ/GÜN

Yorgiya ile Katina yürümektedirler.

Yorgiya - Attın tuttun Todori'ye, otur evinde, kimse
çıkaramaz diye. Adam gene gelmiş, demiş ya çık evimden ya atacağım seni sokağa.

Katina - Konuşmadım sanıyorsun? Gittim ayağına kadar,
dedim yapma, günahtır. Yaşlı kadıncağız... Bir ayağı çukurda..

Yorgiya - Niye dinleyecek seni? Sen kimsin?

Yorgiya ile Katina hızlı hızlı yürürlerken

sokağın köşesini dönerler. Birden Ka ile
çarpışırlar. Katina'nın çantası yere düşer.

Ka almak için eğilir, alır, Katina'ya verirken...

Katina - Önüne bak. Ayı! Bilmiyorsun yürümeyi?

Katina birden Ka'yı tanır. Utanır.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 265

Katina - Ah!

Ka - Affedersin Katina. İsteyerek olmadı.

Katina - Asıl sen beni affet, çıktı ağzımdan kaba bir laf.

Nerelerdesin? Hiç görünmüyorsun ortalarda? Gene çekildin inzivaya değil mi,
yazıyorsun bir şeyler.

Ka utangaç gülümser.

Katina - Yahut buldun güzel bir kız. Beni hepten unuttun.

Ka - Seni hiç unuttur muyum Katina? Aşk olsun.

Ka'nın gözü Yorgiya'ya takılır.

Katina - E neden hiç aramazsın sormazsın?

Ka - Meşguliyet işte. Bitiyor mu iş güç?

Katina - İşin gücün haytalıktır. Ne işi? Bütün gün

İstanbul'da sürtersin, ama Katina aklına gelmez bir çıkarayım onu insan içine diye..

Katina Ka'nın Yorgiya'ya

baktığını farkeder.

Katina - Bu Yorgiya... Beğendin?

Ka Yorgiya'ya bakar. Gülümser.

Yorgiya Ka'ya biraz üstten

bakmaktadır.

Ka - Memnun oldum. Sizinle daha önce tanıştık galiba.

Hatta Katina tanıştırdı..

Yorgiya Ka'yı hiç hatırlamamış gibidir.

Hatırlamaya çalışır.

Yorgiya - Evvelce görse idim unutmazdım.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 266

23.YANI'NIN MEYHANESİ-İÇ/GECE

Istepan hafiften cümbüş çalmaktadır.

Ama müşteriler onunla ilgilenmez. Ka dipte bir masaya oturmuştur, Istepan'a başıyla selam verir, Istepan da Ka'ya gülümser. Yani elinde iki meze

tabağı ve bir şarap şişesiyle gelir.

Yani - Dermiş ki Araplar, dünyada rahat yok. Doğrudur beyim. Bizim gibi fukaraysan yaşamak eziyettir.

Ka - Öyle deme be Yani...

Yani - Öyledir, öyledir.

Yani konuşurken Yorgiya, yanında kendi yaşlarında bir kadın ve bir erkekle içeri girer, Ka'nın oturduğu masanın yanındaki masayı beğenirler, otururlar. Kendi aralarında konuşurlar ama biz Yani'yi duyarız.

Yani - Dokuz yaşımdan beri tek bir akşam uzatmadım ayaklarımı evimde oturup. Tarama da vereyim?

Ka - Ver.

Yani - Herkes senin gibi efendi olsa canım feda. Ama nerde? Sarhoşu var... Serserisi var... Bedavacısı var... Sen gelmeden az evvel bir sarhoşu attım sokağa.

Yani rakı şişesini masaya koyarken

Bir müşteri seslenir.

Müşteri - Yanii, buraya bak.

Yani ona döner.

Yani - Patladın iki dakika?

Havada Bulut - Ayfer Tunç 267

Yani çağrıldığı yere doğru gider.

Ka Yorgiya ve yanındakilere bakar.

Yorgiya'nın yanındaki kadınla erkek (Mey.Kadın ve Mey.Erkek) cilveleşmektedir.

Mey.kadın - Melahat'in üstündeki emprimeyi sen almışsın.

Öyle mi?

Mey.erkek - İsteddiğin emprime olsun ciğerim, sana da alırsın.

Mey.kadın - Bana bu akşam ne vereceksin?

Mey.erkek - Bırak şu para lakırdısını güzelim.. Bakacağız dedik ya.

Mey.kadın - Neden bırakayım canım? Yirmi beşten aşağı

şurdan şuraya gitmem.

Mey.erkek - Amma da illet karıymışsın ha. Peki, tamam.

Mey.erkek kadını sıkıştırır, öper, kadın

cilveli kahkahalar atar, Yorgiya kapıya

bakmaktadır. Mey.erkek yiyeceklere

dalar. Mey.kadın Yorgiya'ya döner.

Mey.kadın - Gelmedi seninki...

Yorgiya mahzundur.

Yorgiya - Gelir elbet..

Mey.kadın - Fazla bekleyemeyiz Yorgiya, bilesin. Biz burdan

Tepebaşı bahçesine gideceğiz.

Ka ile Yorgiya bakışlılar. Yani elinde

şarap şişesiyle gelir. Yorgiya'yı görür.

Yani - Nasılsın Yorgiya? Anan nasıl?

Yorgiya - İyidir.

Yani - (Ka'ya) Bu Matmazel Yorgiya...

Havada Bulut - Ayfer Tunç 268

Ka ile Yorgiya hafif gülümseyerek

selamlaşırlar. Mey.kadın ile Mey.erkek

iyice cilveleşmektedirler.

Ka - Memnun oldum matmazel. Buraya buyurmaz mısınız?

Yorgiya yanındakilere bir göz atar.

Yorgiya - Bilmem ki.. Nasıl olur..

Mey.Erkek ve Mey. Kadın Yorgiya'yı

unutmuş gibidirler. Yorgiya Ka'nın

masasına geçer. Yani gider.

Ka - Şarap?

Yorgiya - Olur, içeyim biraz.

Ka şarapları koyarken duraksar,

Yorgiya'ya dikkatle bakar.

Ka - Yüzünüz hiç yabancı gelmiyor... Sizinle daha önce tanıştık mı?

Yorgiya cevap vermez, aldırışsız

bakar. Şarabından bir yudum içer.

Ka - Kaç yaşındasınız matmazel?

Yorgiya - On dokuz.. Siz?

Ka - Otuz beşi geçtik..

Yorgiya - Ooo.. Babam yaşındasınız.

Ka bir an etkilenmiş bakar,

sonra olgunca gülümser.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 269

Ka - Olsun... Fena mı? Sizi hem baba, hem sevgili gibi severim...

Yorgiya bunu şaka kabul

ederek güler. Kadeh kaldırırlar.

Yorgiya - Ne iş yapıyorsunuz?

Ka - Şu sofrayı kuracak kadar param var... Yetmez mi?

Yorgiya bunu da şaka kabul eder gibi bir yüzle gülümser.

Yorgiya - Yetmez.

24.ADA GENEL-GECE

Adanın ışıklarının çoğu sönmüştür. Adada yağmur yağmaktadır.

25.KA'NIN EVİNİN ÖNÜ-DIŞ/GECE

Yorgiya ile Ka gülüşerek, hafif sarhoş bir halde kapıyı açmaya uğraşırlar. İkisi de sırlıklam olmuşlardır. Ka'nın köpeği yanındadır.

26.KA'NIN EVİ-İÇ/GECE

Yorgiya ve Ka içeri girerler. Köpek de peşlerinden girer. Ka ışıkları açar. Yorgiya odaya bir göz atar. Sonra gidip Ka'nın çalışma masasına bakar. Üstündeki defteri açar, Yorgiya'nın adı defterde okunmaktadır.

Yorgiya - (Okur) Yorgiya... Adımı nerden biliyordun?

Tanıştık yoksa daha önce?

Ka cevap vermez, Yorgiya'ya bir havlu uzatır.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 270

Ka - Al. Kurulan hemen. Üşüteceksin.

Yorgiya havluyu alır, saçlarını kurularken hala deftere göz atmaktadır.

Yorgiya - Sahiden de muharrirmişsin...

27.KA'NIN EVİNİN ÖNÜ-DIŞ/GECE

Yağmur durmuştur. Ka'nın köpeği kapının önünde oturmaktadır. Gece sessizdir, kapıdan ışık sızar.

28.KA'NIN EVİ-İÇ/GECE

Yorgiya Ka'nın pijamalarını giymiş, elinde çay bardağı hem çay içmekte hem anlatmaktadır. Ka yüzünde bir mutlulukla onu dinler.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 271

Yorgiya - Anam bana hamileymiş babam gittiğinde. Zaten

metres oturuyormuş. Ben ufacıktım, bir terzide çalışmaya başladım. Sonra terzi kadın

öldü, dedim anneme istemiyorum ben terzi olmak. Fabrikada çalışıyordum, pil fabrikasında. Ama ustabaşı askıntı oldu, yüz vermeyince işten çıkardı.

Yorgiya uzunca susar. Ka aslında

onun güzelliğine dalıp gitmiştir, kızın sustuğunu farkeder.

Ka - Sonra?

Yorgiya - Hiç... Öyle işte.. Ordan oraya... ordan oraya.

Yorgiya çayını bitirir, bardağı

bir kenara koyar,

Yorgiya - Uykum geldi...

Yorgiya bacaklarını karnına çekerek

yatağa yatar.

Yorgiya - Sen nerede yatacaksın?

Ka - Yatmayacağım.. Senin başında oturacağım.. Bu

gece seni baba gibi seveceğim.

Yorgiya'nın gözleri kapanmıştır.

Ka Yorgiya'nın üstüne bir örtü örter.

29.YANI'NİN MEYHANESİ-İÇ/GECE

Ka bir masada oturmaktadır, gözü

kapıdadır. Meyhane yarı yarıya boştur.

Geç bir saat, masalarda yenmiş yemekler.

Yani Ka'nın masasından boşları toplarken..

Ka - Gelmeyecek mi Yani?

Yani - Gelir beyim, gelir... Bu gece gelmezse yarın gece gelir.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 272

30.YANI'NİN MEYHANESİ-İÇ/GECE

Başka bir gece. Ka üzerinde başka bir giysiyle başka bir masada oturmaktadır.

Yani meze getirir.

Ka - Dün gece geldi mi Yani?

Yani - Gelmedi. Ama belki bu gece gelir.

Ka kapıya bakar.

Yani - Nedir derdin Yorgiya'yla beyim? Ondan sana yar olur?

Ka - Gönül bu Yani... Kör oluyor... Tutuldu mu tutuluyor.

Yani Yorgiya'nın yanında bir adamla girdiğini görür.

Yani - Aha, geldi işte. Gözün aydın...

Ka'nın yüzünde bariz bir sevinç,

Yorgiya'yla göz göze gelirler, ama

Yorgiya Ka'yı görmemezlikten gelir.

Yorgiya ile yanındaki adam Ka'nın

görüş alanında ama uzak bir masaya

otururlar. Yorgiya'nın boynunda

parlak taşlı bir gerdanlık vardır.

Yorgiya gerdanlığını okşar. Belli ki

adam almış. Adam Yorgiya'ya sırnaşır.

Yorgiya ile Ka yine göz göze gelirler,

ama Yorgiya bakışlarını çevirir. Ka

üzülmüştür. Istepan'ın çaldığı cümbüşe dalar. Birden başının dibinde Yorgiya'yı hisseder. Yorgiya kulağına eğilir.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 273

Yorgiya - Bu akşam beni mazur gör..

Yorgiya Ka'nın yanından uzaklaşıp adamın yanına gider, oturur. Bu sefer Ka'ya bakmaktadır.

31.YANI'NİN MEYHANESİ-İÇ/GECE

Aynı gecenin devamı, ama bu defa hikaye değil. Ka masaya başını dayamış, uyumaktadır. Meyhanede kimse kalmamıştır.

Yani gelir, Ka'yı sertçe dürter.

Yani - Paşam, Üsküdar'da sabah oldu, uyan artık.

Ka kafasını kaldırır, şaşırır. Bir önceki sahnede Yorgiya'nın oturduğu masaya bakar, masa boştur, meyhane boşalmıştır.

Yani - Burayı otel sandın? Meyhanedir, hadi evine..

Ka biraz uyku sersemi, biraz da şaşkındır. Yani iskemleleri toplayıp masaların üstüne ters kapatmaktadır.

Ka - Yorgiya nerde?

Yani - Yorgiya da kim?

Ka gördüğü rüyadan ayılmak ister gibi etrafına bakar.

Ka - Istepan gitti mi?

Yani-Istepan? Senin yanında mıydı? Görmedim...

Ka şaşkındır, toparlanır, defterini alır.

Sayfası açıktır.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 274

Ka - Hesabı....

Yani - Ödedin paşam, ödedin, sonra vurdun kafayı uyudun. Haydi.. şimdi evine git, bizim de uykumuz var. Biz de insan evladımız, değil mi ya?

Ka kalkar, ağır ağır yürür.

32.VAPUR-ÜST GÜVERTE-İÇ/GECE

Ka ile Projektörcü bira içmektedirler.

Projektörcü projektörü sağa sola tutar.

Ka elindeki defteri karıştırarak konuşur.

Ka - Olmuyor... Yorgiya bir türlü beni sevmiyor. Halbuki

düşünürken oluyor, tamam oldu diyorum.. Ama yazarken bir türlü olmuyor... Neden dersin? Neden olmuyor bir türlü?

Projektörcü bilmem der gibi bakar.

Projektörcü - Belki sahiden olmadığı içindir...

Ka - Hasan hikayesiz kaldı bu gece..

Projektörcü yine evlere tutar
feneri. Ka birden Ayşe'yi hatırlar.
Ka - Şu Ayşe vardı ya, hani arabacı Kamil ağının kızı.

Döndü biliyor musun?

33.ADA GENEL-GÜN

Adada sabah olmuştur, erken bir saat.

34.ZÜLFİKAR'IN EVİ-İÇ /GÜN

Ayşe üzerinde basit bir elbise, başında bir
yemeni; kahvaltı masasını hazırlamıştır.
Çayları koyarken gözü pencerenin önündeki
bahçeye takılır. Zülfikar ellerini yüzünü
kurulayarak içeri girer.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 275

Zülfikar - Ne oldu? Dalmışsın..

Ayşe - Bahçeye bakıyordum. Şu ağacın altında
kahvaltı...

Ayşe sözüne devam etmez, çay koymaya
devam eder.

Zülfikar - Şu ağacı diyordun..

Ayşe - Yok bir şey.. Öylesine dedim işte..

Zülfikar Ayşe'yi anlamış, bir süre cevap
vermez, sonra masaya oturur.

Zülfikar - Ayşe.. Sana bir şey diyeceğim..

Ayşe de masaya oturur, konuşacakları
önemli değilmiş gibi davranır.

Ayşe - Ne diyeceksin?

Zülfikar - Çok düşündüm...

Havada Bulut - Ayfer Tunç 276

Zülfikar Ayşe'ye bakar. Ayşe'nin yüzü
kararır. Zülfikar'ın git diyeceğini zanneder.

Ayşe - Neyi?

Zülfikar - Bana varır mısın?

Ayşe pek iyi anlamamış gibi bakar.

Ayşe - Vardım ya..

Zülfikar - Böyle değil... Nikahla.

Ayşe'nin yüzünde şaşkınlık
ve sevinç bir arada.

Ayşe - Nikahla mı?...

Zülfikar - Nikahla.

Ayşe cevap vermez.

Zülfikar - Eee? Cevap versene?

Ayşe - Böyle olunca, yani nikahsız.. adalılar beni kötü
belledi. Ama nikahlanırsak seni de kötü belleyecekler..

Zülfikar - Bellesinler? Umurumda mı?

Ayşe - Laf atacaklar.. sataşacaklar...

Zülfikar - Ağızlarının payını veririm.

Ayşe - Ya sonra.. pişman olursan..

Zülfikar - Ayşe... evet mi, hayır mı?

35.MAHALLE KAHVESİ-DIŞ/GÜN

Kahvenin önündeki masada Postacı,

1.ve 2.adalı oturmaktadırlar. Ka yanlarında

bir masada oturmuş, gazete okumaktadır.

Postacı - Neymiş? Çamlıkta içki içiyormuş, saz çalıp türkü

söylüyormuş, bir papaza yakışır mıymış? Yakışır efendim, niye yakışmasın? Papaz

oldu

diye-

Havada Bulut - Ayfer Tunç 277

1.adalı - Mesele o değil. Apostol'un evine girip çıkıyormuş,

karısıyla o biçim diyorlar.

Postacı - Yok artık! O kadın kocakarı nerdeyse be.

1.adalı - Papaz genç mi ki?

Postacı - Tevatür bunlar.. Çekemiyorlar adamı.

1.adalı - Görenler varmış, öyle deme.

2.adalı - Ben gördüm işte.

1.adalı - Buyur! Görmüş! Bak?

Postacı - Ne gördün?

2.adalı - Çamlıkta Apostol'un karısıyla gizlide konuşurken gördüm!

Postacı - İlanı aşk mı ediyordu?

2.adalı - Ne konuştuklarını duymadım.

Tespikli adam gelir, Ka'ya dik dik bakar,

Ka ile bir an göz göze gelirler, Ka gözlerini

kaçırır, Tespikli adam iyice huylanır. Ka

yüzünde muzip bir ifadeyle Tespikli adama

sırtını döner.Gazetesine devam eder.

Tespikli adam, elinde tespih varmış gibi

parmaklarını oynatır.

Tespikli adam - Hayırlı günler..

1.adalı - Buyur, gel..

Tespikli adam - Muhabbetinize mani olmayayım..

Tespikli adam sandalye çekip oturur.

1.adalı - Şu bizim papaz efendiyi konuşuyorduk. Dedikodu

almış yürümüş de..

Tespikli adam - Bırakın şu ayyaş. Allahın kitabını açıp okuduğu mu var?

Postacı - Canım okur okumaz, bize ne? Ama iyi adam.

Tespikli adam - Ne iyiliğini gördün?

Postacı - Öksüz-yetim kızı bakıyor. Daha ne yapsın?

Tespikli adam - Yetimhane de bakıyor. İyilik mi o?

Havada Bulut - Ayfer Tunç 278

Postacı - Ne peki?

Tespikli adam cevap vermez.

2.adalı tespihli adamın el hareketlerine dikkat eder.

2.adalı - Hala bulamadın mı tespihini?

Tespihli adam - Nerden bulacağım? Yürüdü canım tespih. Zehir zıkkım olsun inşallah!

1.adalı - Kime?

Tespihli adam Ka'ya ters ters bakar.

Tespihli adam - O kendini biliyor...

36.STELYO'NUN EVİNİN ÖNÜ-DIŞ/GÜN

Eleni ve Trifon bahçedeki masaya oturmuşlardır. Masada Eleni'nin getirdiği kitaplara bakmaktadırlar.

Trifon gemi resimlerine bakar.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 279

Trifon - Bu da güzelmiş...

Eleni üzgün görünmektedir.

Eleni - Ben yakında gidiyorum Trifon...

Trifon - Nereye?

Eleni - Yetimhaneye... Beni papaz dedemin yanından alıyorlar.

Trifon - Neden?

Eleni - Bilmem...

Trifon - Sen gitmek istiyor musun?

Eleni cevap vermez, ağlamaktadır.

Eleni - Papaz dedeme beni gönderme dedim.

Trifon - Ne dedi?

Eleni - Hiç... Ağladı.

Trifon - Ağladı mı?

37.PAPAZIN BAHÇESİ-DIŞ/GÜN

Papaz ve Stelyo yan yana oturmuşlardır.

Papaz çok hasta ve üzgün görünmektedir.

Karnı bariz bir şekilde şişmiştir. Stelyo da çok üzgün görünür.

Papaz - Apostol'un karısıyla adımı çıkarmışlar. Taze, güzel bir kızla bari çıkarsaydılar, içim yanmazdı. Doğru.. evlerine girdim, çıktım.. çamlıkta

görüştüm kadınla. Ama dertliydi çok zavallı. Bana bir akıl ver dedi sadece.

Stelyo - E hani vız gelirdi sana böyle şeyler?

Papaz - Gelirdi.. ama takatim kalmadı artık.. Dün o kadar su aldılar karnımdan... Bak? Gene şişti.

Stelyo söyleyecek bir şey bulamaz.

Papaz - Ama belki de ölmem.. bunu da atlatırım.

Stelyo - Atlatırsın tabii... sen inanmış adamsın. Hayata inanırsın..

Havada Bulut - Ayfer Tunç 280

Stelyo ile Papaz göz göze gelirler,

gölümserler.

38.BALIKÇI BARINAĞI-DIŞ/GÜN

Tahir hayata küsmüş gibi yere çömelmiş,
martılara bakmaktadır. Ka, Hamdi ve
Kadir ağları toplamaktadırlar. Ka dikkatle
Tahir'e bakar. Tahir adeta çökmüştür,
hırpani bir görünüm almıştır. Hamdi
Tahir'e seslenir.

Hamdi - Tahiiir, bak bak aynı gökyüzü oğlum... Gel tut
ucundan şunun..

Tahir duymaz bile, Ka Tahir'in haline
üzülmüştür.

Kadir - Yemeden içmeden kesildi be.. Şu haline bak.

Ka - Sorma. İflah olmaz artık...

Hamdi - Milletin evladı ölüyor birader. Bir martı ölmüş çok
mu?

Ka Hamdi'nin anlayışsızlığına şaşırılmış
bir yüzle bakar.

Hamdi - Yahu, bir şey duydum. Bizim Zülfikar Kamil
ağanın kızını nikahına alıyormuş, doğru mu?

Kadir ile Ka bakışıp gülümserler.

39.KAMIL AĞANIN EVI-OTURMA ODASI-IÇ/GÜN

Kamil ağa yatağında doğrulmuştur. Öfkeli,
hatta kederli bir yüzle konuşur.

Kamil ağa - Benim Ayşe diye bir kızım yok Zülfikar. Git kimden
istersen iste.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 281

Zülfikar - Böyle konuşma... Hata da insanlar için değil mi?

Kamil ağa - Doğru... hata insanlar için. Ama hata!

Zülfikar - Tövbe?

Kamil ağa cevap vermez.

Zülfikar - Tövbe de insanlar için değil mi?

Kamil ağa - Olan olmuştur Zülfikar. Unutulmaz.

Zülfikar - Ben unuttum ama. Unutabildim. Dedim ki, Ayşe,
kapımın önünden her geçtiğinde içimin titrediği Ayşe'dir.

Kamil ağa - Diyebildin mi?

Zülfikar - Dedim.

Zülfikar kararlı bir yüzle Kamil ağaya
bakar. Kamil ağa etkilenir.

Zülfikar - Şimdi müsaade et, elini öpsün.

Kamil ağa düşünceli bakar,
cevap vermez.

40.KAMIL AĞA'NIN EVI-ODA KAPISININ ÖNÜ-IÇ/GÜN

Ayşe aralık kapının yanında duvara
dayanmış, ağlamaktadır. Zülfikar
odadan çıkar, ağlamakta olan Ayşe'nin

gözlerini siler, gözlerinden öper, elini tutar,
içeri sokar.

41.KAMIL AĞANIN EVI-OTURMA ODASI-IÇ/GÜN

Zülfikar ile Ayşe odaya girerler. Kamil
ağa başını çevirir, kızına bakmaz. Ayşe
tedirgin adımlarla yanına gelir. Kamil
ağa usulca ağlamaya başlar. Ayşe
dayanamaz hıçkırarak babasının üstüne
kapanır.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 282

Ayşe - Affet beni baba...

Kamil ağa önce çok tedirgindir,
sonra dayanamaz, kızının saçlarını
okşar.

42.ÇAMLIK-DIŞ/GÜN

Hrisula, Kalyopi, Adalı kadın, Ömer
ve birkaç kişi daha Zülfikar ile Ayşe'nin
düğünü için hazırlık yapmaktadırlar.

Masalar yan yana dizilir, sandalyeler konur.

Masalar sandalyeler hepsi farklı farklıdır.

Hazırlık konuşmaları yapılır.

Adalı kadın - Ömer! O masayı buraya evladım.

Ömer bir masayı taşır.

Kalyopi - Hektor getirecek şarap.

Hrisula - Örtüsü nerde bunun?

Adalı kadın - Bitiştirmeyin çok... Dip dibe olmasın.

Kalyopi - Kalabalık olur? Nasıl sığsın onca adam?

1.erkek - Olur olur... Zülfikarın eşi dostu...

Kalyopi - Bizim balıkçıların haberi var?

Ömer - Stelyo babaya haber et dedik....

Kalyopi - Gelinle damadı nereye oturtacağız?

Adalı kadın - Çabuk tutun elinizi... Daha işimiz var.

1.erkek - Yorulduk ama anacım.

Kalyopi - Renkli lambalar olmadan düğün olur? Hani

ışıklar?

2.erkek - Tüh! Lambalara hat çekmedik?

Ömer - Hadi, hemen..

Kalyopi - Bir iş beceremediniz, tüh size!

Adalı kadın - Hrisula! Aleksandros'un haberi var mı?

Hrisula - Var var..

Havada Bulut - Ayfer Tunç 283

Aleksandros buzukisiyle görünür. Hrisula

Aleksandros'u görür.

Hrisula - Iti an çomağı hazırla demişler. Hoş geldin Aleksi.

Aleksandros buzukisini tıngırdatmaya başlar.

43.ZÜLFİKAR'IN EVI-IÇ/GÜN

Ayşe gelinlik yerine beyaz, uzun bir elbise giymiştir. Sade ve solgundur. Utangaç bir hali vardır. Zülfikar Ayşe'nin ellerini tutar. Ayşe yere bakmaktadır. Zülfikar Ayşe'nin yüzünü tutar, bakar. Ayşe de Zülfikar'a bakar.

Zülfikar - Olur da aksileşirsem, ağzımdan kötü bir laf bir çıkarsa, insanlık hali, olur ya, bil ki bu geçmişin hesabı değildir. Katiyen. Ben geçmişin hesabını kapattım. Sen de kapat.

Ayşe - Zülfikar.. Ben..

Zülfikar - (Susturur) Bu geçmişe dair son sözumdür. Senden tek istediğim gayrı bana inanman..

Dışardan Kadir'in sesi gelir.

Kadir - (Ses) Düğün alayı geldi!! Gelin damat! Çıkın ortaya!

Zülfikar ile Ayşe sese dönerler, sonra birbirlerine bakıp gülümserler.

44.ÇAMLIK-DIŞ/GECE

Turgut darbuka çalmakta, Aleksandros bu darbuka soloya hafifçe eşlik etmektedir.

Zülfikar ile Ayşe'nin düğünlerini görürüz.

Düğünde bulunanlar: Zülfikar, Ayşe, Zülfikar'ın çırağı, Ka, Kadir, Hamdi, Havada Bulut - Ayfer Tunç 284

Stelyo, Trifon, Eleni, Hrisula, Ömer, Kalyopi, Aleksandros, Turgut, Adalı kadın, 1.erkek, 2.erkek ve başkaları. Birleştirilmiş masalar, renkli ampullerle aydınlatılmaktadır.

Gelinle damat ortada oturmaktadırlar.

Masada rakı ve şarap, meyva vb. vardır.

Neşeli bir ortamdır. Turgut darbuka solosunu bitirir. Alkış kopar. Kadir hafif sarhoş ayağa kalkar. Konuşma yapmaya çalışır.

Kadir - Arkadaşlar!... Arkadaşlar dedik... Ya bir susun.

Hrisula - Niye susacağız?

Kadir - Konuşma yapacağız Hrisula.

Hrisula - Ne konuşması? Merasimdeyiz? Düğündeyiz vre!

Kadir - İki kelime edelim yeni evlilere yahu.

Hrisula kalkar, cilveli bir edayla Kadir'in önüne gelir.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 285

Hrisula - Vur tele Aleksi! Kadir'le yapacağız sirtaki.

Kadir - Ben sirtakiden anlamam. Ben bahriye çiftetellisi bilirim.

Hrisula - Onu yaparız civanım...
Aleksandros ve Turgut çalmaya başlarlar.
Ama dans müziği çalmaktadırlar.
Düğündekiler coşarlar. Kimileri dans eder,
kimileri gülüşür. Eleni ile Trifon yan yana
oturmaktadırlar. Stelyo düğüne yaklaşır.
Önce Zülfikar'ın yanına gider.
Stelyo - Allah bahtiyar etsin Zülfikar.
Zülfikar ayağa kalkar, Stelyo'yla öpüşürler.
Zülfikar - Sağol Stelyo baba...
Stelyo Trifon ile Eleni'nin yanına gider.
Çocukların başlarını okşar.
Stelyo - Ne oturuyorsunuz? Kalkın, oynayın!
Trifon ile Eleni gülüşürler. Ortada çok
canlı, çok neşeli bir hava vardır. Herkes
mutlu görünür. Ayşe'nin usulca ağladığı
görülür, Zülfikar Ayşe'ye bakar, elini
tutar, sıkar. Ayşe gülümser. Zülfikar
yanında oturan Ka'ya kadeh kaldırır.
Zülfikar - Fırsat olmadı sana teşekkür edemedik beyim...
Senin sayende..
Ka - Yok canım... Ben bir şey yapmadım...
Zülfikar - Sen beni gayrete getirmeseydin... biz
kavuşamazdık... Sağol..
Havada Bulut - Ayfer Tunç 286
Ka dostça gülümser. Ayşe utanmış bir
üzle önüne bakar.
Ka - Allah mutlu etsin...
O sırada Kadir ile Hrisula dans etmektedirler.
Hrisula - Ayağıma basıyorsun Kadir. Dikkat etsene biraz.
Kadir - Ayıyı da dansa kaldırırsan bu kadar yapar Hrisula...
dedim sana ben kıvıramam diye.
Eleni ile Trifon iki aşık gibi dans etmektedirler.
Kalyopi Hamdi'yi çekiştirmektedir.
Kalyopi - Kalk diyorum, kalk.
Hamdi - Kalyopi, canımın içi, ben anlamam danstan
manstan.
Kalyopi - Kalk vre, öğreteceğim.
Hamdi - Benim kafam kalındır Kalyopi, öğrenemem.
Kalyopi Hamdi'yi kaldırır, Aleksandros
ile Turgut bakışır. Bir anda müzik
sirtakiye döner. Kalyopi bir an şaşırır,
sonra hemen uyum sağlar.
Kalyopi - Haydi, başla.
Sirtaki başlayınca ortada birçok çift
kimi sirtaki yapmakta, kimi Türk usulü

oynamaktadır. Az sonra müzik kasap havasına döner. Kadir grubun başıdır, herkesi oyuna kaldırmaktadır.

Kadir - Haydi kalk. Ömer, haydi.

Kadir en son Ka'ya gelir.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 287

Kadir - Haydi muharrir, oturmak yok.

Ka - Ben beceremem.

Kadir - Becerirsin becerirsin..

Kadir ite kaka Ka'yı da kaldırır.

45.PAPAZIN EVİNİN BAHÇESİ-DIŞ/GECE

Papaz karanlıkta bahçede oturmaktadır. Müzik ve eğlence sesleri çok derinden gelir.

46.BALIK PAZARI-DIŞ/GÜN

Bayram önünde bir tepsi içinde buzlu badem satmaktadır. Yorgun ve bezgin bir hali vardır. Ka yanına gelir. Bir manavın önünden bir kasa alır, ters çevirip Bayram'ın yanına oturur.

Ka - Hayırlı işler...

Bayram kederli bir yüzle bakar.

Bayram - Sağol..

Ka birkaç badem alır, ağzına atar.

Ka - Yine kuru badem mi kakalıyorsun millete taze diye..

Bayram - Eee.. Başladığımız yere döndük.. Hatırladın mı?

Sokağa Seher girer, yanında genç, yakışıklı, iyi giyimli bir adam vardır.

(Üniformalı biri de olabilir) Bayram

Seher'i görür, beti benzi atar. Ka da

görür. Seher adamın kolunda kırıtarak,

Havada Bulut - Ayfer Tunç 288

gülüşerek yürümektedir. Bayram'ı

görür, tezgahın önünde duraksar.

Üniformalı - İster misin? Alayım mı?

Seher küçümseyen bir yüzle bakar

Bayram'a. Bir süre bakışlırlar.

Seher - Yok istemem... Kuru badem bu.. Külle mülle

yumuşatıp satıyorlar.. Taze bademin zamanı çoktan geçti..

Seher Bayram'a tekrar bakar,

yürür gider.Bayram arkasından

bir süre daha bakar.

Bayram - Beni deli etmeye uğraşiyor, görüyor musun?

Nereye tezgah kursam, gelip buluyor. Her gün birinin kolunda önümden geçiyor.

Aldın

intikamını ulan! Daha ne istiyorsun!

47.YANI'NIN MEYHANESI-IÇ/GECE

Ka dipte bir masada oturmuş içmektedir.
Masanın üstünde küçük defteri yine açıktır.
Yorgiya yanında biriyle içeri girer. Ka'nın
yanındaki masaya doğru yürürlerken, Ka'yı
görür, göz göze gelirler. Yorgiya ona dikkatle
bakar. Masaya otururken..

Ka - Bir şey mi oldu matmazel?

Yorgiya - Yoo.. Sizi tanıyorum gibi geldi... Neyse afiyet
olsun..

Yorgiya adamın karşısına geçer oturur.

Ka bir süre ona bakar.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 289

48.MADAM TODORI'NIN EVI-IÇ/GÜN

Madam Todori'nin odası. Ka yine fal
baktırmaya gelmiş. Todori fincana
uzun uzun bakar.

Ka - Tanımıyor mu beni madam?

Todori başını kaldırıp Ka'ya bakar.

Todori - I-ıh.

Ka - Hiç mi görmemiş?

Todori - Görmüş, lakin hatırlayamıyor bir türlü..

Ka - Peki sen beni hatırlıyor musun?

Todori tanımaya çalışarak

Ka'ya bakar.

Todori - Daha evvel geldin?

Ka - Geldim ya..

Todori Ka'yı ilk kez görüyormuş
gibi bakar.

Todori - Ben ihtiyarım... Beni sayma... Demin sen, seni
evden çıkaramaz dedin?

Ka - Dedim.

Todori - Evi başıma yıkacakmış. Yapabilir?

Ka - Yapamaz madam korkma, kanun var.

Todori - Doğru. Kanun vardır. Çıkaramaz.

Todori tekrar fincana bakar.

Todori - O kız seni sevmiyor..

Ka'nın yüzü gölgelenir.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 290

49.KARİDEŞİNİN EVI-IÇ/GECE

Karidesçinin evinde masa kurulmuştur.
Istepan cümbüş çalar, Ka yanında bir kızla
oturmaktadır. Sofiya kadehlere rakı doldurur,
masanın üstünden anlarız ki epeydir yenip
içiliyor. Kız (Rum değildir) cilveli bir
edayla Ka'ya rakı içirir.

Kız - Daha içecek misin? Geçelim mi içeri artık?

Ka - Hay hay... Geçelim..

Sofiya hemen kalkar, adeta
yol gösterir.

Sofiya - Nasıl isterseniz beyim... Buyrun, buyrun...

Lavanta koydum yastığın altına, mis gibi kokar..

Istepan çaldığı şarkıyı bitirir,
alnını bir mendille siler. Ka ile

kız kalkarlar, odaya geçerler.

50.KARIDESÇİNİN EVİ-YATAK ODASI-IÇ/GECE

Önce kız, arkasından Ka içeri girerler.

Kız cilveli bir edayla Ka'ya bakmaktadır.

Ka kıza sarılır, saçlarını okşayıp göğsünde
bastırırken, gözlerini yumar.

Ka - Yorgiya'm.. Yorgiya'm benim...

Kız birden Ka'yı iter.

Kız - Yine mi Yorgiya? Yetti artık!

Ka şaşalar, toparlamaya çalışır.

Ka - Ne? Şey..

Havada Bulut - Ayfer Tunç 291

Kız - İmkani yok. Sen onu unutamazsın. Her kadında
şimdiden sonra o vardır.

Ka ağzından çıkana kendi de şaşırmış
bir vaziyette kıza bakar. Kız öfkeli bir
yüzle Ka'yı göğsünden iter, odadan çıkar.

51.KARIDESÇİNİN EVİ-SALON-IÇ/GECE

Kız öfkeli bir yüzle odadan çıkar.

Istepan cümbüşünü kılıfına koymakta

Sofiya masayı toplamaktadır. Sofiya

hışımla çıkan kızın arkasından bakar.

Kızın giderken evin kapısını şiddetle
çarptığı duyulur.

52.SOKAK-DIŞ/GECE

Ka ağır ağır yürümektedir. Bir taşı
ya da bir teneke kutuyu ayağıyla
iterek oynamaktadır. Elleri cebindedir.

Düşünceli bir hali vardır.

53.YANI'NİN MEYHANESİ-IÇ/GECE

Bayram sarhoş bir halde dipte bir
masada oturur. Sigara içer, dalgındır.

Bayram - Yani, bir şişe daha şarap getir.

Yani - Bayram vre, sen çok kaçırdın. Yeter içtiğin.

Ka içeri girer, meyhanede oturanlara
bir göz atar, Bayram'ı görür, ona
doğru ilerler.

Bayram - Ooo, muharrir, iyi ki geldin. Gel otur, gel.

Ka Bayram'ın sarhoş olduğunu görür.

Yani Bayram'ın masasındaki boşları

Havada Bulut - Ayfer Tunç 292

toplamaktadır, şarap getirmemiştir.

Bayram Yani ile konuşur.

Bayram - Param var, korkma. Getir sen.

Ka - Kaç şişe içti?

Yani - Şaşkına döndüm vre, saloz gibi oldum. Ben
çizdim yedi, ama şaşırmadımsa.

Bayram - Sen getir, ben içmeyeceğim, söz.

Ka - Bayram be, ne bu halin?

Bayram - Ne varmış halimde? Yani sen şarap getir, arkadaş
içecek. Ben içmeyeceğim...

Yani inanmamış bir yüzle uzaklaşır.

Bayram - Düşünüyorum muharrir. Mütemadiyen
düşünüyorum.

Ka - Neyi? Seher'i mi?

Bayram - Başka neyi düşüneceğim?

Bayram tekrar meyhaneciye seslenir.

Bayram - Yaniii! Hani şarap?

Yani ne yapayım der gibi Ka'ya
bakar, Ka da getir anlamında bir
işaret yapar.

Bayram - Tepebaşı bahçesinde alem yapıyor.

Tepeleyeceğim onu tepede.

Ka - Sen hala o hikayede misin?

Yani şarap şişesiyle gelir.

Yani - (Ka'ya) Sekiz etti beyim, küfelik oldu bu.

Bayram - Yahu ben içmeyeceğim dedim ya.. Arkadaşıma
ikram. Bırak şu şişeyi...

Havada Bulut - Ayfer Tunç 293

Yani ne halin varsa gör der gibi

şişeyi bırakır. Bayram hem

kendine hem Ka'ya şarap koyar.

Bayram - Bıçakladım, beni o vurmadı dedi, bağrımı deldi.

Şimdi de nispet yapıyor. Ben adamı böyle madara ederim diyor.

Bayram bir dikişte şarabı bitirir.

Bayram - Uyku bitti. Geçmiş olsun. Sabaha kadar tavanda
gözüm.

Ka - Bayram, hadi çıkalım, biraz temiz hava alalım,
ha?

Bayram sarhoşluğunun etkisiyle

çocuklaşmış gibidir. Bir süre

Ka'ya bakar.

Bayram - Ben seni kardeş gibi severim.. Taa eski günlerden
beri.. Sen de beni sever misin?

Ka - Şüphen mi var?

Bayram birden ağlamaklı olur,
çocuklaşmıştır.

Bayram - O zaman beni evime götür. Bu derdi
taşıyamayacağım...

Ka - Sarhoşsan götürürüm tabii...

Bayram - Odama değil ama, evime. Asıl evime...

Ka şaşırır, toparlanır.

Bayram - Menekşeler açıyordu ben evden çıktığımda. Bu

Seher karısına tutulduğumda vadiyi tutmuştu kokusu.. Menekşelerin.. Neden böyle
oldu

biliyor musun?

Havada Bulut - Ayfer Tunç 294

Ka - Neden?

Bayram - Boyalı kadın koklamak için. Hiç koklamamıştım.

Ben Seher'e nasıl tutulduğumu sana anlattım mı hiç?

Ka - Hayır.

Bayram - Bir sabah çiçekleri alıp çıktım, sade menekşe

değil.. Nergis.. sümbül.. fulya... süsen... Çiçek pazarında hepsini sattım. Dokuz
liraya. İyi

para. Babam tembih etmişti, gelirken göztaşı getir diye. Karım da dört metre
basma

istemişti. Ben cebimde dokuz lirayla doğru Beyoğlu'na çıktım. Güzel afili bir basma
alayım dedim. Önce bira içtim, sonra şeytan dürttü, pavyona gittim. Seher'i ilk orda
gördüm.

Bayram bir an susar. Ka'ya bakar.

Bayram - Bir daha da aklımdan çıkmadı... Çok güzel
kokuyordu biliyor musun...

Bayram ağlamaklı olur, bir bardak
daha şarap içer.

Ka - Hadi çikalım Bayram.. Açık havaya.. Ha?

Bayram - Çikalım...

Bayram çocuk gibi itaat eder, sarhoş
olduğu için zorlukla kalkar.

54.BİR ÇEŞME BAŞI-DIŞ/GECE

Bayram çeşmede Ka'nın yardımıyla
yüzünü yıkar, sonra yolun kenarına
otururlar. Bayram biraz açılmıştır.

Bayram - Tutulmak çok kötü şey... Bir kadına tutuldun mu,
bil ki bittin artık... İlet bu, müptelalık..

Ka - Karına tutulmamış mıydın?

Bayram - İ-ih... Bizim köydendi. Çocukluğumuz beraber

geçti. Bostanda oynardık. Bir gün bu kızı sana alalım mı dediler, alın dedim.

Ka - Sevmedin mi peki sonra?

Havada Bulut - Ayfer Tunç 295

Bayram'ın yüzünde acıklı bir ifade

belirir, belli ki karısını seviyor.

Bayram - Tuhaf olan da bu ya.. Sevdim. Hem de çok.

Ka - Eee?

Bayram - E'si bu işte. Sevdim.

Ka - Seher'i unutabilecek misin peki?

Bayram - Unutacağım. Muhakkak..

55.YORGIYA'NIN SOKAĞI-DIŞ/GECE

Sokak boştur, Seher'in penceresinde ışık yanmaktadır. Seher pencereye çıkar.

56.SEHER'IN EVI-IÇ/GECE

Seher perdeyi aralayıp sokak lambasının dibine bakar, kimse yoktur. Perdeyi bırakır, elbisesini giyer, aynanın önünde ağlamaklı bir yüzle makyaj yapmaya başlar.

57.BİR YOL-DIŞ/GECE

Bayram ve Ka yan yana yürümektedirler.

Bayram'ın sarhoşluğu epeyce açılmıştır.

Ağaçlı karanlık bir yolda yan yana yürürler.

Bayram - Küçük bostanı sattım. Yol üstündeki tarlayı sattım.. hep Seher için. Babam ne çok üzülmüştür kimbilir. Ama bitti. Artık var gücümle

çalışacağım. Hepsini yeniden alacağım.

Ka - Karın.. seni kabul edecek mi?

Bayram - Ne yapsın zavallı? Kolay mı iki çocukla dul yaşamak... Hem.. iyi kadındır... Çok iyi kadındır..

Ka - Sen gidince çok üzülmüştür..

Bayram - Üzülmüştür... Çocuklar da çok üzülmüştür.

Bir süre konuşmadan yürürler.

Bayram eve adapte olmuş gibidir.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 296

Bayram - Senin şu kız ne oldu? Hani arada bir anlatıyordun..

Ka - Hiç.. Benim farkımda bile değil.

Bayram - Allah allah. Nasıl iş böyle bu?

Ka - Ben de bilmiyorum.. Bazen diyorum, acaba böyle bir kız hiç yok mu?

Bayram anlamamış ve şaşırılmış bir yüzle Ka'ya bakar.

Bayram - Yani.. olmayan bir kız mı seviyorsun? Hayal mi..

Ka - Bilmem, emin değilim...

Bayram iyice şaşırılmış bakar.

58.YORGIYA'NIN SOKAĞI-DIŞ/GECE

Yorgiya'nın ve Gülizar'ın evlerinin

ışıkları yanmaktadır. Yorgiya

yorgun bir yüzle oturduğu

apartmana girer.

59.YORGIYA'NIN EVI-IÇ/GECE

Yukardan Gülizar'ın evinden müzik sesi gelmektedir. Marika sinirlenmiştir. Uzun saplı bir süpürgeyle tavana vurur.

Marika - Yetti senden çektiğim artık!

Marika sinirli bir şekilde tavana vurmaya devam ederken Yorgiya içeri girer. Yorgundur. Hırkasını çıkarır, ayakkabılarını çıkarıp fırlatırken..

Havada Bulut - Ayfer Tunç 297

Marika - Yine neredesin sen bu vakte kadar, sokak süpürgesi?

Yorgiya cevap vermez, koltuğa kendini bırakır.

Yorgiya - Geldim işte.. Kirayı verdin mi?

Marika masanın üstünde yığılı dikişleri katlamaya başlar.

Marika - Ha verdim! Piyango vurdu!

Yorgiya koynundan para çıkarır, annesine uzatır.

Yorgiya - Al. Yarın ver.

Marika paraya bakar, Yorgiya pek oralı değil gibidir. Marika biraz rahatsız bir ifadeyle alır. Yorgiya koltuğa iyice yayılır, dalgın bir ifadeyle konuşur.

Yorgiya - Bir adam var, geçkince... Tanıyorum gibi geliyor, ama tanımıyorum. Bazen aklıma takılıyor, sanki Sofiya'nın evinde görüştük..

Marika - Eee? Ne olmuş?

Yorgiya yorgun ifadesiyle kalkar.

Yorgiya - Hiç.. Rüyama giriyor bu ara çok. Bana diyor ki beni sev.

Marika - Sev sen de. İyi kısmettir?

Yorgiya - Bilmem... Tanımıyorum ki.. Beni sev diyor, ama ben bir türlü sevemiyorum.

Yorgiya mutsuz bir ifadeyle kalkar.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 298

Yorgiya - Neyse.. ben yatıyorum.

Yorgiya yorgun bir halde odadan çıkar, Marika arkasından kızına acıyarak bakar, sonra elindeki paraları sayıp koynuna sokar. Üzgündür, paranın kaynağını bildiği için.

60.BİR YOL-DIŞ/GECE

Ka ile Bayram yol kenarında oturmaktadırlar.

Bayram - Hadi kalkalım artık...

Ka - Daha çok var mı?

Bayram - Geldik sayılır, yoruldun değil mi?

Ka - Eh.. Yakın değilmiş evin.

Kalkarlar, yürümeye başlarlar.

Ka - Seninkiler çok sevinecek geldiğine...

Bayram'ın yüzünde düşünceli bir ifade belirir. Emin değildir.

61.BAYRAM'IN EVİNİN BAHÇESİ-DIŞ/GECE

Nazik çamaşır asmaktadır, asmayı bitirir, sepet elinde eve girer.

62.BAYRAM'IN EVİ-OTURMA ODASI-IÇ/GECE

Nazik içeri girer, Mustafa sedire uzanmış kitap okumaktadır.

Nazik - Deden yattı mı?

Mustafa - Yattı, çoktan.

Nazik masanın üstünde duran meyva tabağını, meyva kabuklarını toplar.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 299

Nazik - Hadi sen de yat artık. Geç oldu.

Mustafa - Uykum yok. Yatmayacağım...

Nazik - Mustafa, üzme beni. Bak çok yoruldum bugün...

Daha sütü kaynatacağım, yoğurt mayalayacağım, seninle uğraşacak halim yok. Hadi kuzucum, git yat dedenin yanına.

Mustafa sanki bir ses duymuş gibi dikkat kesilmiştir.

63.BAYRAM'IN EVİNİN ÖNÜ-DIŞ/GECE

Bayram ve Ka bahçeye girerler. Bayram çamaşırları görür.

Bayram - Evdeler...

Ka - Nerede olacaklardı ya...

Bayram çamaşırları koklar.

Bayram - Mis gibi.. bak..

Bayram çamaşırların birkaçını eller, küçük çocuk çamaşırlarına sevgiyle bakar. Sonra tedirgin olur. Ka'nın yanına gidip önüne dikilir. Yardım ister gibi bir hali vardır.

Bayram - Sevinecekler mi dersin?

Ka - Elbette sevinecekler.. Sen çocukların babası değil misin?.. Anahtarın var mı?

Bayram - Var.

Bayram anahtarını çıkarır. Ama anahtarı kullanmaktan vazgeçer.

Bayram - Ama hırsız gibi giriverirsem korkarlar.. Kapıyı Havada Bulut - Ayfer Tunç 300

çalayım.

64.BAYRAM'IN EVI-BAYRAM'IN YATAK ODASI-IÇ/GECE

Nazik birkaç parça çamaşırı katlar, sepete koyar. Yatakta küçük çocuk uyumaktadır.

65.BAYRAM'IN EVİNİN ÖNÜ-DIŞ/GECE

Bayram eli kapıda vursa mı vurmasa mı kararsız kalır.

Bayram - Ya uyumuşlarsa...

Ka - Uyanırlar.

Bayram - Uyansınlar değil mi?

Bayram kapıya vurur.

66.BAYRAM'IN EVI-BAYRAM'IN YATAK ODASI-IÇ/GECE

Nazik kapıya vurulduğunu duyar. Şaşırır.

Nazik - Hayırdır inşallah.

Çocuğun üstünü örter. Çıkar.

67.BAYRAM'IN EVI-ANTRE-IÇ/GECE

Mustafa koşarak antreye çıkar.

Nazik de gelir.

Mustafa - Anne kapı vuruluyor.

Nazik - Şşşt, dedeni uyandıracaksın...

Nazik kapıyı açar, donar kalır. Bayram

bir an karısına bakar, sonra gözlerini

yere indirir. Nazik'in yüzünde derin bir

küslük, bir an kapıyı açıp açmamakta

kararsız kalır, sonra kapıyı açar. Mustafa

babasına bakar, içeri kaçır.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 301

Bayram - Hayırlı akşamlar... Müsaade var mı?

Nazik bir şey söyleyecek gibi

olur, vazgeçer, kapıyı ardına

kadar açar.

Bayram - Arkadaşım... O getirdi beni.

Nazik ısrarla konuşmamaktadır.

Ka ve Bayram içeri girerler.

Bayram Ka'ya yol gösterir.

Bayram - Buyur, bu taraftan...

68.BAYRAM'IN EVI-BABANIN YATAK ODASI-IÇ/GECE

Mustafa karanlık olan odaya girer,

kapıyı kapatır, dedesinin uyuduğu

yatağın ayak ucuna oturur. Odayı

ay ışığı aydınlatmaktadır. Dedenin

hafiften horladığı duyulur. Mustafa

dedesini uyandırmak istemeyerek,

fısıltıyla konuşur.

Mustafa - Dede, babam geldi...

69.BAYRAM'IN EVI-OTURMA ODASI-IÇ/GECE

Bayram ve Ka içeri girerler, Bayram
oğlunu görmek umundadır ama
odada kimse yoktur. Bayram Ka'ya
yer gösterir.

Bayram - İşte bizim fakirhane... Buyur, geç otur.

Nazik soğuk bir edayla Bayram'a
hiç bakmayarak Ka'ya hoşgeldiniz der.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 302

Nazik - Hoşgeldiniz.

Ka - Hoşbulduk..

Nazik odadan çıkar. Bayram

karısının arkasından bakar.

Bayram - Sevinmedi...

Ka ne yapsaydı, hemen boynuna mı
atlasaydı anlamında bir bakışla bakar

Bayram'a. Bayram çocuk gibi mahzundur.

70.YORGIYA'NIN SOKAĞI-DIŞ/GECE

Seher'in evinin önünde taksi beklemektedir.

Seher dik bir yürüyüşle evden çıkar, taksiye
biner.

71.BAYRAM'IN EVI-OTURMA ODASI-IÇ/GECE

Ka ile Bayram oturmaktadırlar. Bayram

huzursuzdur.

Bayram - Yok yok.. memnun olmadı geldiğime. Tüh Allah
benim belamı versin.

Ka - Bayram, bir düşün. Kolay mı? Altı ay evvel elini

kolunu sallaya sallaya çıkıp gittin, ne aradın ne sordun. Üstüne üstlük bostanı,
tarlayı

sattın. Şimdi çıkıp geliyorsun, hiçbir şey olmamış gibi boynuna sarılsın diye
bekliyorsun... Sabret biraz.

Bayram neredeyse ağlayacaktır.

Bayram - Oğlan nerde peki? O niye gelmiyor?

Ka - Altı aydır sen nerdeydin? Küsmüştür çocuk,

haklı.. sabredeceksin. Hepsinin gönlünü yeniden kazanacaksın.

Bayram - Kazanabilir miyim dersin?

Ka - Kazanırsın.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 303

Nazik bir tepsi içinde yemek getirir.

Bayram - Yemek mi getirdin? İyi ettin.. Biz de acıkmıştık..

Nazik Bayram'la hiç muhatap

olmaz. Hep Ka'ya konuşur,

Bayram yokmuş gibi davranır.

Nazik - (Ka'ya) Kusura bakmayın. Evde ne varsa artık..

Tepside yağa kırılmış yumurta,

ekmek, doğranmış domates,

yoğurt vs. vardır.

Ka - Niye zahmet ettiniz?

Nazik - Estağfurullah. Taze süt de var, ama kaynamadı daha.

Bayram - Kaynayınca içeriz canım, ziyanı yok...

Nazik Bayram'a gene bakmaz.

Bayram - Mustafa nerde? Yattı mı hemen?

Nazik cevap vermez.

Nazik - Ben bir de çay koyayım. Müsaadenizle.

Nazik odadan çıkar. Bayram bozulmuştur.

Bayram - Buyur, afiyet olsun...

Ka ile Bayram tepsinin başına geçerler. Bayram çok üzgündür.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 304

72.BAYRAM'IN EVI-BABANIN YATAK ODASI-IÇ/GECE

Baba hafiften horlayarak uyurken Mustafa ile Nazik alçak sesle konuşurlar.

Oda karanlıktır,

Mustafa - Bana ne! Gitsin, istemiyorum. Bana ne!

Nazik - Şşşt. Yavaş! Deden uyuyor.

Mustafa - (Sesini alçaltır) Bana ne! Öpmeyeceğim elini. Dediğim değil mi öpmeyeceğim diye?

Nazik - Çok ayıp ama Mustafa. O senin baban. Git elini öp.

Mustafa - Bana ne! Gitmeseydi!

Nazik - Mustafa.. Üzme beni.

Ay ışığında Mustafa'nın annesine çok kararlı baktığı görülür.

73.BAYRAM'IN EVI-OTURMA ODASI-IÇ/GECE

Bayram ile Ka yemeklerini yemişler,

çay içmektedirler. Nazik elinde yere

sereceği yatakla girer. Ka yatağı görünce toparlanır.

Ka - Hiç zahmet etmeyin yenge.. Ben yavaş yavaş kalkacağım.

Nazik - Olur mu hiç?

Bayram - Bırakır mıyım seni? Bu gece misafirimizsin. Yarın beraber kahvaltı edelim, sonra bakarız. (Nazik'e bakar) Değil mi?

Nazik yine cevap vermez, yatağı serer,

çarşaf örter, yatağı yaparken Bayram

yutkunur, önüne bakar. Nazik en son

yatağın üzerine bir takım pijama bırakır.

Sonra masanın üstünde duran tepsiyi alır.

Nazik - Müsaadenizle. Hayırlı geceler.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 305

Ka - Estağfurullah.. Size de hayırlı geceler.

Nazik odadan çıkar. Bayram ile Ka kalırlar.

Bayram iyice tedirgin olmuştur.

Bayram - Yok.. yanlış yaptım... hiç gelmeyecektim.

Ka - Sonra hiç gelemezdin.. Tam zamanıydı.

Bayram tedirgin bir ifadeyle kalkar. Ka

da ayağa kalkar. Bayram Ka'ya yaklaşır.

Ka - Gececek, sabret biraz. O da haklı.. sen olsaydın ne yapardın?

Bayram başını eğer.

Bayram - Ben olsaydım... yüzüme bakmazdım...

74.BAYRAM'IN EVI-BAYRAM'IN YATAK ODASI-IÇ/GECE

Nazik odadadır, yüklüğü düzeltmektedir.

Bayram içeri girer. Bir süre kapının

Havada Bulut - Ayfer Tunç 306

ağzında dikilir. Nazik sert hareketlerle

giysileri filan katlamakta, dolaba

yerleştirmektedir.

Bayram - Konuşmayacak mısın benimle?

Nazik cevap vermez. Ağlamaktadır.

Bayram - Affetmeyecek misin?

Bayram Nazik'e yaklaşır. Kadının sırtı

dönüktür. Saçlarını okşamak ister gibi

elini yaklaştırır, yapamaz.

Bayram - Hata yaptım, biliyorum. Yapmayacaktım. Ama

tövbe ettim. İnsan bağışlamaz mı?

Nazik ansızın Bayram'a döner. Yüzünde

derin bir acı ve sevgi vardır.

Nazik - Sen olsaydın... bağışlar mıydın?

Bayram uzunca bakar, ne diyeceğini

bilemez. Sonra konuşur.

Bayram - Sen gitseydin.. ben.. bağışlardım.. Seviyorum çünkü.

Nazik ağlamaya başlar. Bayram Nazik'e

sarılır. Nazik Bayram'ı şiddetle iter.

Bayram yine de Nazik'e sarılmaya çalışır.

Bayram - Affet... Allahını seversen affet!

Nazik'in hıçkırıkları şiddetlenir, sonunda

direnemez, Bayram Nazik'e sıkıca sarılır.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 307

Bayram da ağlamaktadır. Yatakta uyuyan

çocuk uyanır.

Çocuk - Anne...

Nazik - Uyu oğlum, yok bir şey.

Nazik kendini Bayram'dan kurtarır,

çocuğun başına gider. Bayram yanına

gelir, Nazik'in elini sıkıca tutar.

Bayram - N'olur... bağışladım de.

Nazik cevap vermez.

75.BAYRAM'IN EVI-OTURMA ODASI-IÇ/GECE

Ka don fanila yatağın üstüne oturmuş,
ay ışığında sigara içmektedir.

76.PAVYON-SALON-IÇ/GECE

Seher bir masada oturmuş ağlamaktadır.

Yunus yanına gelir, Derdini bilir aslında.

Yunus - Yine dermansız dert mi Seher? Neyin var?

Seher ağlamaktadır.

Seher - Hiç... İçim çok sıkılıyor.

Yunus Seher'in koluna girer, konuşmadan
dışarı çıkartır.

77.PAVYON ÖNÜ-DIŞ/GECE

Yunus Seher'e dostça sarılmıştır,
pavyondan çıkarlar. Bir duvar gibi
yere otururlar veya duvara yaslanırlar.

Yunus sigara çıkarır.

Havada Bulut - Ayfer Tunç 308

Yunus - Yak.

Seher sigara yakar, hala usul usul
ağlamaktadır.

Yunus - Ağlama artık... Geri gelmeyecek, biliyorsun.

Seher - Biliyorum abi.. ona ağlamıyorum.

Yunus - Niye peki?..

Seher - Halime... Ben de kendimi feleğin çemberin geçmiş
sanırdım. Bundan sonra hayatımda ne olsa ne olur derdim. Her şeyi gördüm...
Yaşadım.

Ama öyle değilmiş... Bir adam yakıp geçebilirmiş...

Yunus - Belki de ilk defa sahiden tutuldun.

78.BAYRAM'IN EVI-BAHÇE-DIŞ/GÜN

Bahçedeki masada kahvaltı sofrası hazırlanmıştır.

Bayram'ın babası ve Nazik bahçededirler.

Büyük oğlan Mustafa da yanlarındadır.

Bayram henüz ortada yok. Belli ki Nazik

Bayram'ın geldiğini söylemiş. Baba

soğukkanlıdır. Nazik babanın bardağına
çay koyar.

Baba - Dedimdi sana... hatırladın mı? Tilkinin dönüp
dolaşıp geleceği yer dedimdi...

Mustafa'nın yüzü asılır. Bayram evin
kapısından bakar. Babasıyla göz göze
gelir, yere bakar. Sonra çekingen adımlarla
babasının yanına gelir. Nazik hala biraz
küstür. Bayram'a fazla yüz vermez. Baba
Bayram'a dikkatle bakar. Bayram babanın

eline uzanır.

Bayram - Verecen mi elini baba?

Havada Bulut - Ayfer Tunç 309

Baba cevap vermez, Bayram'a bakar.

Bayram çekingen bir halde babasının elini tutup öper. Yine suçlu bir ifadeyle dikilir.

Baba - Dönüp geldin... İyi... Bir diyeceğin var mı?

Bayram bir süre cevap veremez.

Bayram - Bağışla...

Baba Mustafa'ya bakar.

Baba - Mustafa.. Hadi oğlum, öp babanın elini.

Bayram heyecanla beklemektedir.

Mustafa kızgın gözlerle Bayram'a bakar, sonra yerinden fırlar, eve koşar.

Eve girerken kapıda Ka ile çarpışır.

Ka (Çocuğun arkasından) Günaydın..

Bayram Ka'yı görünce hemen yanına gelir.

Bayram - İşte arkadaşım baba.

Ka Babaya selam verir.

79.BAYRAMIN EVI-BAHÇENİN BAŞKA BİR KÖŞESİ.

Ortada bir at arabası durmaktadır. Bayram ile Ka arabaya çiçek demetleri yüklerler.

Bayram canlanmış, hareketlenmiştir.

Ka ilgiyle Bayram'ı seyreder.

Ka - Unuttun mu?

Havada Bulut - Ayfer Tunç 310

Bayram - Neyi?

Ka - Seher'i..

Bayram - Haa..

Bayram hayır anlamında başını sallar.

Bayram - Ama gönül çekecek

halde değilim. Çok işim var.

O sırada baba gelir, arabanın arkasına biner, Bayram yardım eder.

Bayram - İyi misin baba?

Rahat mısınız?

Baba evet anlamında başını sallar.

Bayram - Hadi atla. Seni de şehre bırakalım.

Ka - Sağol Bayram.. Ben biraz yürümek istiyorum.

O sırada küçük oğlan çocuğu gelir, elinde bir demet çiçek vardır. Ka'ya uzatır.

Çocuk - Al.

Ka - Ne bu?

Çocuk - Annem yolladı.

Bayram ile Ka bakışrlar, gülümserler.

Ka - Sağolsun... Öyle söyle.

Ka arabadakilere bakar, gülümser,
çiçek demetiyle yürümeye başlar.

80.PAPAZIN EVİNİN BAHÇESİ-DIŞ/GÜN

Papaz hasta bir halde bir şezlongda oturmaktadır. Karnı şişmiştir. Karşısında fazla ciddi giyimli 50 yaşlarında bir kadınla yine fazla ciddi giyimli 50 yaşlarında bir adam vardır. Papaz onlara bakmaz, yüzünü çevirmiştir. Kadınla adam sert bir şekilde dikilmektedirler.

Kadın - Böyle olsun istemezdim, ama oldu.

Papaz cevap vermez, bir an kadına sert sert bakar, başını çevirir. O sırada evin kapısından Eleni çıkar. Giyinmiştir.

Elinde küçük bir valiz vardır. Kadınla erkek Eleni'ye doğru yürürler. Erkek valizi alır, Kadın Eleni'nin saçlarını okşamak ister, Eleni başını kaçarır.

Kadın - Ah Elenimu, pek güzel olmuşsun..

Eleni Papazın yanına gelir.

Eleni - Ben gitmek istemiyorum dede... Seninle kalmak istiyorum. Söylesene bunlara!

Kadın - Olmaz tatlım, hem yeni mektebini pek seveceksin.. Sana yeni elbiseler alacağız. Başına kurdele alacağız.

Eleni ağlamaklı bir yüzle Papaz'a sarılır.

Eleni - Ben elbise istemiyorum, kurdele de istemiyorum!

Ben dedemi istiyorum.

Kadın gelir, Eleni'nin Papaz'ın boynunda kenetlenmiş ellerini sertçe açar,

Kadın - Hadi bakalım, artık gidiyoruz. Vapuru kaçıracağız.

Eleni ağlamaya başlar.

Eleni - Dede... Dede...

Kadın ve Adam sert hareketlerle Eleni'yi bahçeden çıkarırlar. Eleni dönüp dönüp bakar, ağlayarak

Eleni - Dede! Gönderme beni dede!

Eleni'nin bir elinden kadın, bir elinden de adam tutmuştur, yürürlerken Eleni hep dönüp Papaz'a bakar. Papaz'ın gözlerinde yaş vardır.

81.ADADA ISKELEYE INEN YOL-DIŞ/GÜN

Trifon yolda çalılıkların içine saklanmıştı.

Eleni'nin kadın ve adamla birlikte gelmekte olduklarını görür. Önce seslenmek ister, cesaret edemez. Onları takip eder.

82.ADADA ISKELE-DIŞ/GÜN

Eleni, Erkek ve Kadın iskeleye doğru giderler. Vapur yanaşmıştır. Kadın ve Erkek Eleni'nin elini bırakmışlardır.

Trifon iskeleye gelir, binecek fazla yolcu yoktur. Trifon gene seslenmeye cesaret edemez. Sonra Eleni'nin dönüp adaya doğru baktığını görür. Kadın Eleni'nin elinden tutar.

Kadın - Hadi Eleni..

Eleni vapura doğru bir adım attığı sırada Trifon seslenir.

Trifon - Eleni!

Eleni birden dönüp bakar, kadının elinden kurtulup Trifon'a doğru koşar. Kadın ardından bir iki adım atar.

Eleni - Trifon!

Eleni ile Trifon kucaklaşırlar.

Eleni - Ben gidiyorum...

Trifon - Biliyorum...

Trifon cebinden bir deniz kabuğu çıkarır.

Trifon - Al.

Eleni deniz kabuğunu alır. Kadın dikkatle onları izlemektedir. Sonra

Eleni'nin yanına gelir.

Kadın - Hadi Elenimu... Vapur kalkıyor.

Kadın Eleni'nin elini sertçe tutar. Erkek de yanlarındadır. Vapura doğru yürürler, Trifon beklemektedir. Eleni dönüp bakar, Trifon aynı yerdedir. Eleni vapura biner.

Vapur kalkar. Eleni yan güvertede dikilmiş, bir avucunda sımsıkı tuttuğu deniz kabuğu, Trifon'a el sallar.

83.PAPAZIN EVİNİN BAHÇESİ-DIŞ/GÜN

Papaz bir avuç toprağı elinde sıkarken vapurun düdüğü duyulur. Avucundaki toprağı serbest bir hareketle bırakır, güçlükle şezlonguna yürür, ağır hareketlerle oturup yaslanır.

Gözlerini kapar.

84.ISKELE-DIŞ/GÜN

İskelede gündelik hareketlilik vardır. Vapur İstanbul'a doğru ilerler. Trifon yürümektedir. Ka'nın köpeğı iskelede oturmaktadır.

85.YORGIYA'NIN SOKAĞI-DIŞ/GÜN

Ka BOD'un yanında oturmaktadır. BOD ağız mızıkası çalar. Yorgiya'nın penceresinin önünde Ka'ya küçük çocuğun verdiği çiçekler durmaktadır. Yorgiya camı açar, çiçekleri görünce şaşırır, sağa sola bakınır, bir şey anlamaz, çiçeklerle içeri girer. Ka durumu izlemektedir. O sırada evin kapısında bir arbede olur, Hayri sokağa yuvarlanır, Hayri - Ama Gülizar ruhum...

Gülizar - Defol Allahın belası! Yettin canıma!

Gülizar peşinden bir bavul fırlatır sokağa, bavul yere düşünce açılır, içinden çamaşır, pantolon filan dağılır.

Hayri - Ama dinlemiyorsun ki çiçeğim?

Gülizar - Ne dinleyeceğim be? Bıktım kıskançlığından.

Esirin miyim kölen miyim?

Hayri - Ama kıskanıyorum, elimde değil!

Gülizar - Kıskanma! İstemiyorum! Camdan bakma, dışarı çıkma! O kim! bu kim! o niye baktı, bu ne dedi? Canıma yetti artık! Defol!

Gülizar eve girer, kapıyı güm

diye vurur, Hayri sokağa dağılan eşyalarını toplarken söylenir.

Hayri - Neyini kıskanacağım be senin kart karı?

Hayri eşyalarını toplar, bavuluna tıktırır, bavulu alır ve sokaktan söylenmeye devam ederek çıkar. Ka hayretle Hayri'nin arkasından bakmaktadır.

Hayri - Dır dır dır çekilir dert değil yahu! Kabahat bende bunca yıldır katlandım. Karı da karı olsa... Sanki bulunmaz Hint kumaşı!

86.TODORI'NIN EVİNİN KAPISININ ÖNÜ-İÇ/GÜN

45-50 yaşlarında kabadayı kılıklı bir adam yanında kendi gibi kabadayı kılıklı ama gençten bir adamla merdivenleri çıkarken sert bir sesle söylenmektedir.

Ev sahibi - Tiko para veriyorlar kardeşim! Bu kocakarıdan gıdım gıdım kira almaya niye uğraşayım? Gül gibi evde senelerdir oturuyor.

Ev sahibi kapının önüne gelir.

Ev sahibi - Çıkaracam! Çıkmazsa başına evi yıkacam!

Çıkacak! Mecbur çıkacak.

Kapıyı yumruklar.

Ev sahibi - Todori! Kapıyı aç!... Açsana kapıyı kocakarı!

87.MADAM TODORI'NIN EVİ-İÇ/GÜN

Mevsim sonbahardır. Madam Todori'yi sırttan görürüz. Hiç kıpırdamaz. Yağmur yağmakta ve tavan akmaktadır. Akan tavanın altına konan bakır kap dolmuştur, taşar. Kapının yumruklendiği duyulur.

Ev sahibi - (Ses) Todori! Kapıyı aç dedim! kıracam bak!

Todori'nin önündeki sehpa da iskambil falı açılmıştır. Todori'nin duvarda asılı gençlik resmi birden kendi kendine yere düşer. Kırılır.

88.KARİDESÇİNİN EVİ-İÇ/GECE

Yorgiya belli ki bir adamla (Dülger) randevulaşmış. Ama Karidesçi, Sofiya ve Istepan'la birlikte oturur. Istepan cümbüşünü hafiften çalar, bırakır, keyifsizce dokunur. Yağmur yağmaktadır.

Yorgiya omuzlarına aldığı hırkasına iyice sarınır.

Yorgiya - Havalar serinledi... Üşüdüm...

Sofiya - Mangalı yakayım?

Yorgiya - Yok yok.. istemez. Daha mangallık hava yok.

Karidesçi - (İçini çeker) Yaz da bitti...

Sofiya'nın oğlu Aleko mezelere el atmak ister. Sofiya sertçe eline vurur.

Sofiya - Çek elini! Eşşek sıpası!

Yorgiya çok üzgündür.

Yorgiya - Bırak Sofiya, yesin çocuk... Dülger belli ki gelmeyecek..

Karidesçi ve Sofiya da üzgündür.

Sofiya - Gelir Yorgiyamu.. bekle az daha. Belki yağmurdan gelemedi. (Karidesçi'ye) Kaçta gelirim dedi?

Karidesçi cevap vermez, çok geç oldu anlamında bir el işareti yapar. Ümidini kesmiştir. Yorgiya kalkar.
Yorgiya - Gene çok fena oynattı beni bu dülger.
Gelmeyecek. Ben gideyim.
Sofiya bir şey diyemez.

89.YORGIYA'NIN SOKAĞI-DIŞ/GÜN

Yorgiya'nın apartman kapısından Yorgiya, Marika çıkarlar, siyah giyinmişlerdir.Gülizar pencereden bakmaktadır. Kilisenin çanı çalar.
Hepsi durup çan sesini dinlerler.
Katina - Fakirin çanı az çalarmış... Bak, sustu bile.
Marika - Aaah Todorimu... çok özleyeceğim seni...
Yorgiya ve Marika hüzünlenirler.
Gülizar pencereden seslenir.
Gülizar - Cenazeye mi? Bekleyin, ben de geliyorum.

90.MAHALLE KAHVESI-DIŞ/GÜN

Postacı, Stelyo, Zülfikar, 1.ve 2.adalı, Ka bir masada oturmaktadırlar. Giyimler kalınlaşmıştır. Adamlar üşümüş gibi hareket ederler, anlarınız ki sertçe bir rüzgar esmektedir.
1.adalı - Hava da sertleşti..
2.adalı - Eee, vaktidir artık..
Tespikli adam gelir, elinde tespihi vardır.
Ka'nın dikkatini çeker. Yüzünden muzip bir gülümseme geçer.
Tespikli adam - Müsaade var mı?
Postacı - Buyur, gel...
Tespikli adam gelip yanlarına oturur.
Ka - Tespihini bulmuşsun bakıyorum. Kehribar hani!.
Kıymetli!
Tespikli adam şaşırır, bozuntuya vermemeye çalışır.
Postacı - Hımm!.. Nerde buldun?
Ka - (Manidar) Alan geri mi getirmiş yoksa?
Tespikli adam utanır, cevap veremez.
Tespikli adam - Çıktı işte bir yerden...
Ka - Eee? Ne olacak şimdi?
Tespikli adam - Ne ne olacak?
Ka - Benim günahımı aldın? Bana hırsız muamelesi yaptın?
Tespikli adam cevap vermekte zorlanır, birden konuşur, sevimli bir hal gelir üstüne.
Tespikli adam - (Birden) Sen kendi günahını zorla aldın! Bütün yaz sanki sen almışsın gibi baktın yüzüme! Niye öyle yaptın?
Ka içten gülümser, sandalyesinde gerinir.
Ka - Öyle mi yaptım? Bilmem?
Kilisenin çanı çalar. Hepsi kulak kesilirler.
Stelyo - Papaz efendinin çanı bu...
Postacı - Toprağı bol olsun.... Elbirliğiyle, kahırdan öldürdük adamı.

1.adalı - Biz ne yaptık?

Postacı - Daha ne yapacağız? Dedikodu ettik.. atıp tuttuk arkasından. Sen demedin miydi Apostol'un karısıyla tenhada fingirdeşirken gördüm diye?

1.adalı - Fingirdeşirken demedim, konuşurken dedim.

Postacı - Mesele niyette... Kelime şu olmuş bu olmuş.. ne farkeder?

Hepsi utanmışlardır. Hüzünlü bir yüzle çanı dinlerler.

91.ADA VAPURU-ÜST GÜVERTE-İÇ/GECE

Projektörcü fenerini yine adanın üstüne tutmaktadır. Kaptan kızgın bir yüzle bir anda yanında biter. Projektörcü kaptanı farkeder, ama bir eve doğru tutar yine de.

Projektörcü - Tahtayı kurt, insanı dert kemirirmiş..

Kaptanın yüzü değişir, projektörcüyü azarlamaktan vazgeçer, fenerin işaret ettiği yere doğru bakar. Yüzü üzgün bir hal alır.

92. ADA VAPURU-ARKA GÜVERTE-İÇ/GECE

Kenan zayıf, solgun ve pişman bir yüzle oturmaktadır. Kılık kıyafeti bozulmuştur. Ayakkabıları patlaktır. Yüzünde birkaç günlük sakal vardır. Dayak yemiş gibidir. Tedirgindir. Arka güvertede birkaç kişi vardır, kimi uyur, kimi uzaklara dalmıştır.

93. MAHALLE KAHVESİ-İÇ/GECE

Havlar soğuduğu için kahve müşterileri içeri girmişlerdir. Kahvede bir sessizlik vardır. Bir masada Kadir, Hamdi oturur.

Bir başka masada başka balıkçılar, bir başkasında ise Tespihli adam tek başına oturur. Ka, Postacı, 1.adalı ve 2.adalı başka bir masada sessizce ve hiç keyif almadan kağıt oynarlar. Zülfikar ocaktadır ama keyifsiz olduğu bellidir. Ortada bir soba yanmaktadır. Çırak sessizlikten sıkılmış bir halde gidip radyoyu açar. Radyodan neşeli bir müzik yükselir. Zülfikar sertçe bağırır.

Zülfikar - Kapa şunu!

Çırak bir anda durumu hatırlayıp radyoyu kapatır.

94.ADA KAHVEYE GİDEN YOL-DIŞ/GECE

Kenan vapurdan inmiştir, kahveye doğru yürür. Üşümektedir.

95.MAHALLE KAHVESİ-İÇ/GECE

Zülfikar sobaya bir odun atar, karıştırır.

Hamdi - Bu ne soğuk yahu?

Kadir - Erken geldi bu sene..

Tespihli adam - Yaa...

Ka'nın bulunduğu masada el biter, ama sessiz, sıkıntılı bir hava vardır.

Postacı - Sıkıldım..

Postacı kağıtları bırakır, kimse ısrar etmez. Postacı arkasına yaslanır.

Postacı - (Zülfikar'a) Bugünkü gazete var mı?

Zülfikar Postacıya bir gazete uzatır.

Kahvenin kapısı açılır, Kenan içeri girer.

Herkes şaşırır. Bir an kimse ne yapacağını bilemez. Kenan süklüm püklüm bir ifadeyle kapının ağzında durur.

Kenan - Selamünaleyküm..

Kimse Kenan'a cevap vermez. Herkes ters ters bakar. Kenan bocalar. Kapıya yakın boş bir masaya gider. Çırak masalara çay dağıtmaktadır. Kenan'ın önünden geçer. Ona teklif etmez.

Kenan - Bir çay da bana versene...

Çırak bir an tereddüt eder, Zülfikar'a bakar, göz göze gelirler. Zülfikar hiçbir işaret yapmaz. Çırak sert bir hareketle Kenan'ın önüne bir çay bırakır. Ka Kenan'a bakmaktadır. Kahvede sessizlik sürer. Kenan'ın gelişi havayı daha da gerginleştirmiştir. Kenan elleri titreyerek çayını karıştırır, içer. O sırada içeri Ömer girer.

Ömer - Ruhunu teslim etti.... Başımız sağolsun.

Kenan yerinden fırlar, Ömer'in yanına gelir.

Kenan - Babam mı?

Zülfikar Kenan'a doğru yürürken laf atar önce.

Zülfikar - Seni reddetmedi mi evlatlıktan? Nasıl baban oluyor?

Kenan yine de gitmek üzere bir hamle

yapar. Zülfikar yolunu keser. Çok serttir.

Zülfikar - Eve gideyim deme! Gebertirim!

Kenan'ın yüzünde çaresizlik, pişmanlık ve utanma vardır.

Kenan - Ama..

Zülfikar - Gebertirim dedim.

Zülfikar sert sert Kenan'a bakar. Kahvedekiler Kamil ağanın evine gitmek üzere masalardan kalkarlarken Zülfikar kahvenin kapısını Kenan'a defol der gibi açmıştır.

Kenan bir an durur. Sonra yıkılmış bir halde kahveden çıkar. Yolda perişan bir halde yürüdüğü açık kapıdan görülür.

Kahvedekiler kalkarlar.

Postacı - Başın sağolsun...

Zülfikar - Dostlar sağolsun...

Kahvedekiler birer ikişer kahveden çıkarlar.

96.ISKELEYE GIDEN YOL-DIŞ/GECE

Kenan ağlayarak iskeleye doğru yürümektedir.

Bir vapurun iskeleye yanaştığı görülür.

97.KA'NIN EVI-IÇ/GÜN

Ka çalışma masasında elindeki tomarı

bir zarfa koyar. Sonra zarfın üzerine

Havada Bulut - Ayfer Tunç 324

büyük, iri harflerle Havada Bulut yazar.

Üstüne gocuğunu giyer. Köpeği yanındadır.

Kapıyı açar.

Ka - Hadi bakalım, yürü.

Köpek dışarı fırlar, Ka da çıkar.

98.KA'NIN EVİNİN ÖNÜ-DIŞ/GÜN

Ka ve köpeği yürürler. Zarf Ka'nın elindedir.

99.MAHALLE KAHVESİ-DIŞ/GÜN

Postacı, tespihli adam, Zülfikar, 1. ve 2.adalı kahvenin önündeki masalardan birinde hafiften üşüdükleri belli bir şekilde oturmaktadırlar.

Postacı elindeki kağıdı sallar.

Postacı - Kayseri posta idaresinin emrine...

Kağıdı katlar çantasına koyarken.

Postacı - Oradan da emekli olurum artık...

Zülfikar - Alışmıştık sana çok.

Postacı - Kısmet... Buradaki misafirlik bu kadarmış.

Ka elinde zarfla gelir.

Postacı - Ben deniz çocuğu değilim.. Denizi koca yaşımda burda gördüm... Ama insan yine de tutuluyor... Deniz olmayan bir şehirde ne yapacağım... onu düşünüyorum.

Ka - Ne zaman gidiyorsun?

Postacı - Kısmetse haftaya... Bugün burda son.

1.adalı - Hayırlısı olsun.

Postacı kalkar, çantasını omzuna asar.

Postacı - Bana müsaade.. Buradaki vazifemiz daha bitmedi.

Ka ile postacı yan yana yürürler.

100.ADA ISKELESİ-DIŞ/GÜN

Ka ve Postacı yürüyerek iskeleye doğru gelirler. Ka elindeki zarfı postacıya uzatır.

Postacı alır, zarfı okur.

Postacı - Havada Bulut... Beni de yazdın mı?

Ka evet anlamında gülümser.

Postacı - İyi.

Postacı vapura doğru yürür, Ka onu izler.

101.ADA VAPURU-YAN GÜVERTE-İÇ/GÜN

Postacı oturur, Ka'nın zarfını açar. İçindekileri okumaya başlar.

Postacı - Yanımda köpeğim ile beraber, denize nazır bir yere oturmuştum. Söz vermiştim kendime, yazı bile yazmayacaktım. Yazı yazmak da bir hırstan başka neydi? Burada, namuslu insanlar arasında, sakın, ölümü bekleyecektim.

Yapamadım.

102.ADADA TEPE-DIŞ/GÜN

Ka ile köpeği postacının yazdığı biçimde oturmuşlardır. Ka vapura bakmaktadır. Sonra

Postacının okuduklarıyla eşzamanlı olarak kalemi yontar.

Postacı - (Ses) Koştum tütüncüye, kağıt kalem aldım.

Oturdum. Adanın تنها yollarında gezinirken canım sıkılırsa küçük değnekler yontmak için cebimde taşıdığım çakımı çıkardım, kalemi yonttum. Yonttuktan sonra tuttum, öptüm. Yazmasam deli olacaktım.

S O N